Okul Bahçesinden Olimpiyatlar'a

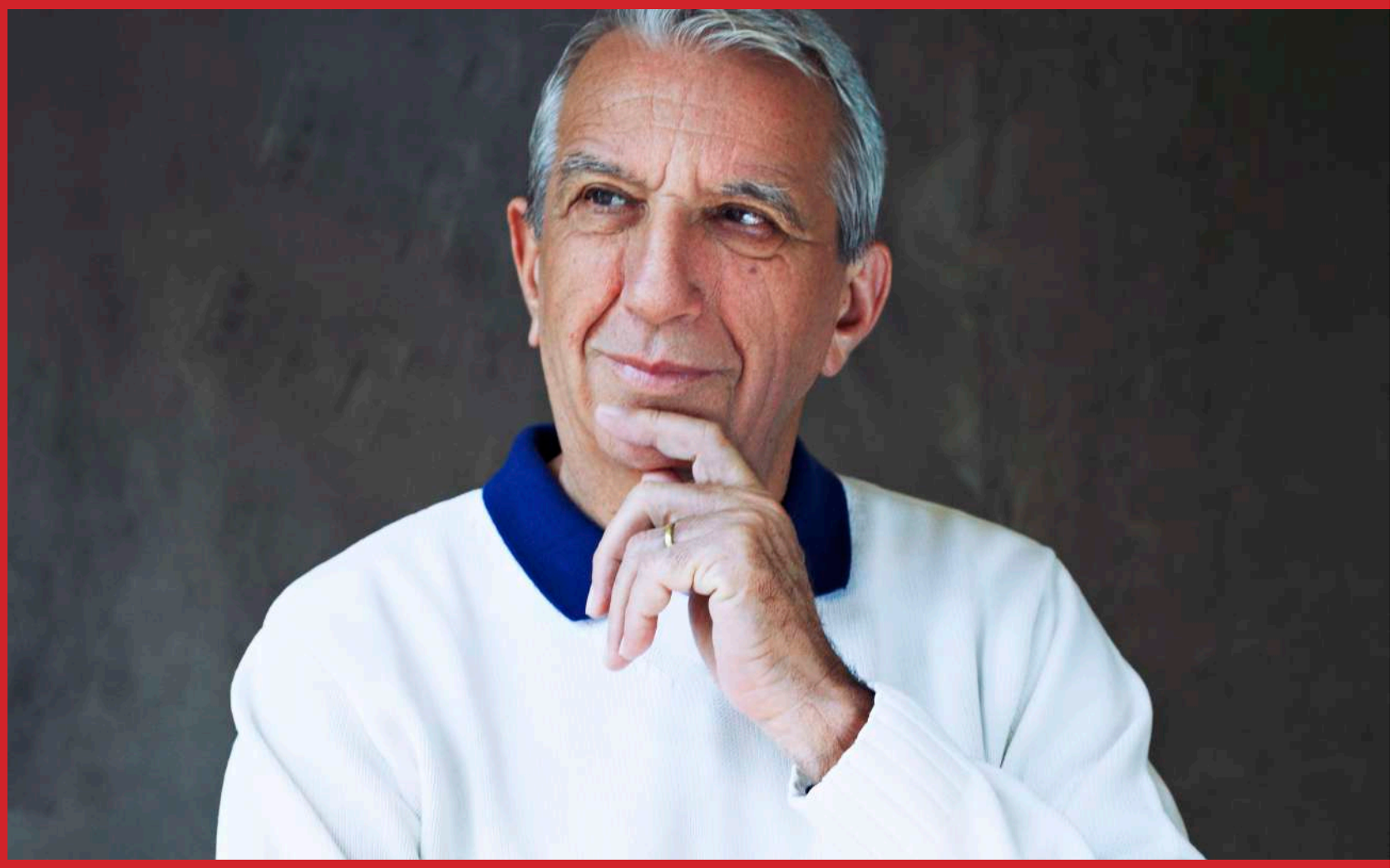

VOLEYBOLLA GEÇEN 56 YIL

Cengiz Göllü

Okul Bahçesinden Olimpiyatlar'a

VOLEYBOLLA GEÇEN 56 YIL

Cengiz Göllü

Basımevi

Ekinoks Basım Pazarlama ve Turizm Hizmetleri
Nato Cad. Çavdar Sk. No:22 Seyrantepe Kağıthane/İstanbul
Tel: 0212 269 22 92 **Faks:** 0212 269 22 63

Yazan

Cengiz Göllü

Yayına hazırlayan

İzzeddin Çalışlar

Grafik tasarım

Mehmet Levent Albaş

Kapak fotoğraf

Mustafa Çetin

Fotoğraflar

Cengiz Göllü arşivi

ISBN

978-605-5154-47-9

Okul Bahçesinden Olimpiyatlar'a

Cengiz Göllü

Zafer, "Zafer benimdir" diyebilenindir.
Başarı ise "Başaracağım" diye başlayıp,
"Başardım" diyebilenindir.

ÖNSÖZ

1955 yılında başlayıp 8 Mayıs 2011'e kadar 56 yıl aralıksız devam eden voleybol hayatımı resim, anı, müsabaka sonuçları ve acı tatlı hatıralarıyla bu kitapta özetlemeye çalıştım. Bir çok vesileyle beraber olduğum sporcu, antrenör, hakem ve yöneticilerle eskileri yad ederken sık sık "Abi, şu anılar için bir kitap yazsana" diye ısrarlarla karşılaşıyordum. Özel merakımdan dolayı elimde birçok doküman içeren bir arşiv olmasına rağmen bunca yılı kaleme dökmeyi uzun süre göze alamadım. 2011 yılından itibaren boş zamanım artınca, bu fikir üzerine çalışmaya başladım.

Kitap üzerine çalışırken, bu uğraşın kişisel spor hayatımı aktarmanın yanında voleybola hizmet etmiş ve şu anda aramızda bulunmayan arkadaşlarımı, büyüklerimi anma ve onları gelecek nesillere tanıtma fırsatı olduğunu da gördüm. Amacım voleybolumuzun dünden bugüne ne sıkıntılardan geçerek geldiğini, nasıl yüceldiğini anlatmaktı. Bu yüzden birçok takım kadrosu ve maç sonuçlarını da kapsama dahil ettim. Sonuçta yüzlerce resim ve anıyı içeren bu kitap ortaya çıktı.

Yalnız voleybolda değil diğer spor dallarında da bir benzerini görmediğim bu belgesele anılarıyla katkıda bulunan herkese teşekkürlerimi sunuyorum. Voleybolumuza katkısı olması dileğiyle...

Cengiz Göllü

19

55-72

Spor Sevgisi ve Voleybol

28 Mart 1938 günü Ankara'nın Kurtuluş (Cebeci) semtinde doğmuşum. Bir memur ailesinin sınırlı imkanları içinde, iki odalı çok basit bir evde, bugünkü şartların hiçbiri yokken, ayın yarısını zor getirip, esnafa borçla geçen bir hayat süren bir ailede büyüdüm. Memur ve işçi olan bütün mahalleli de aynı ekonomik durumdaydı. Kışın donan bahçedeki çeşmenin altında ateş yakarak su temin ederdik. Yine de herkes çok mutluydu. Karlı havalarda ailece kızak kayar, yılbaşı geceleri tombala oynar, mütevazi hayatımıza neşe katardık.

Evimize oldukça yakın olan Kurtuluş İlkokulu'na yürüyerek giderdim. Dördüncü sınıfa kadar orada okuduktan sonra okulda beşinci sınıf olmadığından çok sevdiğim sınıf öğretmenimiz Fevkiye Tamur'a veda ederek son seneyi Kocatepe'deki Mimar Kemal İlkokulu'nda bitirdim. Bu okul değişikliği aynı zamanda hayatın zorluklarıyla ilk tanışmam da oldu. Ankara'nın soğuk kışında dizlerime kadar kara bata çıka 45 dakika yürüyerek ulaşabileceğim kadar uzaktı. O yıllarda öğretmenler arasında her sınıftan kaç öğrencinin en yüksek puanla mezun olacağı üzerine rekabet yaşanıyordu. Bir tesadüf sonucu yeni öğretmenim teyzemin kayınvalidesi olan Nebiye Gülgeç oldu. Onun değerli katkılarıyla geçen yıl sonunda, ilkokulu iyi bir dereceyle bitirdim.

Mahallemizdeki ilkokulun hemen yanındaki Kurtuluş Ortaokulu'nun özelliği, derslerin yanında spora da çok önem veriliyor olmasıydı. Tarih öğretmenimiz olan müdür muavini Şuayip Bey, aynı zamanda Türkiye

hentbol şampiyonu okulumuzun jimnastik hocasıydı. Çok sinirli bir insandı ve teneffüslerde haşarılık yapanları sık sık pataklardı. Ortaokulun son sınıfında, sonradan 51 Kg Türkiye boks şampiyonu olan sınıf mümessilimiz Orhan Tuş, dersin içerde mi bahçede mi yapılacağını sorduğunda boks hayatında almadığı darbeyi Şuayip Bey'den almıştı. Neye uğradığını şaşırmış, sonradan aynı soruyu soran beşinci kişi olduğunu öğrendi de sebebini anladı. Dayak atmak için fırsat kollayan Şuayip Bey de kendinden bekleneni yapmıştı. Ben ise ondan sopa yemeden kurtulan nadir öğrencilerden biriydim. Ailem derslerimi aksatır diye spor yapmama karşıyken, babama yazdığı övgü dolu bir mektupla okul takımında hentbol oynamamı sağlayarak spor hayatımın başlamasına da o neden oldu.

Ortaokuldan sonra Sıhhiye'deki Atatürk Lisesi'ne gittim. Her ne kadar lise bahçesinde futbol oynuyordumsa da aklım hep Kurtuluş Ortaokulu'nun her tür spora uygun olan oldukça büyük bahçesinde kalmıştı. Ders dışındaki zamanları genellikle oraya gidip hentbol, basketbol ve voleybol oynayarak geçiriyordum. Mahalledeki gençlik de spora düşkündü. Her tür spor yapıyorduk. O tarihlerde Ankara'nın en güçlü takımlarından olan Hacettepe'yle kıran kırana futbol maçları yapıyor, semtler arası voleybol maçlarında epey seyirci topluyorduk.

O yıllarda mahallede elinden top düşmeyen gençlikten iler ki yıllarda çok değerli insanlar yetişti. Her biri akademik kariyerini profesörlüğe kadar götüren Eflatun Gökşin (Hacettepe Üniversitesi kadın doğum bölüm başkanı ve Türkiye Jinekoloji Derneği başkanı), Erol Işın (Akdeniz Üniversitesi göğüs hastalıkları bölümü kurucusu ve başkanı), Kutay Tayşın (sonradan ABD'ye yerleşen Hacettepe Üniversitesi genetik bölüm başkanı), Acun Gökdemir (Ege Üniversitesi çocuk cerrahisi anabilim dalı başkanı), Şükrü Cin (Ankara Üniversitesi Tıp Fatültesi çocuk sağlığı bölüm başkanı ve başkanı olduğu Pediyatrik Hematoloji Derneği kurucusu), Rüştü Yüce (Ankara Koleji ve milli takım basketbolcusu ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi dekanı) gibi bilim adamlarının hepsi spor ile eğitimlerini birlikte devam ettirdi. Aynı, hukukçu ve koaliasyon dönemlerinde TBMM başkanlığı da yapan Doğruyol Partisi kurucularından Turan Güven, İTÜ'yü bitirdikten sonra Türkiye Sosyalist İşçi Partisi başkanlığı yapan Ahmet Kaçmaz, Berlin Teknik Üniversitesi'ni bitirdikten sonra Türk-Alman Eğitim ve Dayanışma Derneği'ni kuran Aka Baldaş, Fenerbahçe ve Türk Milli Takımlarında görev yapan değerli teknik direktör Necdet Niş ve sinemanın ünlü aktörlerinden Kartal Tibet gibi... Birçoğunun ismini ve izini kaybettiğim bu gençlerin hepsi 17-22 yaş aralığındaydı ve spor hayatımızın odak noktasıydı.

Oynadığım futbol Hacettepe, Ankaragücü, Demirspor ve Gençlerbirliği kulüplerinin ilgisini çekti ve teklifler gelmeye başladı. Babam katiyen izin vermiyordu fakat 1955 yılında Demirspor Kulübü'nden lisans aldım. Aynı zamanda Mülkiye'nin değerli antrenörü Armağan Asena'yla da basketbol çalışıyor, kulübün voleybol maçlarına da katılıyordum. Voleybolün ilk nesil yıldızlarından Ayhan Demir Ankara'da bir voleybol kursu açınca bu branşa daha çok ilgi duydum. Sporun her dalına delicesine saldırıyordum. Ardından Galatasaraylı milli

voleybolcu Sinan Erdem yedek subaylık nedeniyle Ankara'ya geldi ve kısa bir süreliğine de olsa Demirspor'da antrenörüm oldu. Tek branşta çalışırsam daha başarılı olacağımı bana ilk söyleyen o oldu. O yıl Ender Kurt ile birlikte Ankara Liseler Karması'na seçilerek İzmir Fuar Turnuvası'na katıldım. Turnuvada İstanbul Karması'nın tamamı milli sporculardan oluşuyordu. İzmir Karması'nda da milli takımın önemli oyuncularından Şakir Erman ile İnciraltı'nda bir kazada hayatını kaybeden Cumhur Atılgan vardı. Değer Eraybar ile vefatına kadar sürecek olan arkadaşlığım da orada başladı. Ender Kurt'la birlikte oynadığım Demirspor genç takımı, Türkiye ikincisi oldu. Ne var ki henüz genç milli takım kurulmamış olduğundan milli formayı giyemedik.

Sonradan TED adını alan Ankara Koleji'nin Kızılay'daki salonunda düzenlenen sezon açılış maçına Galatasaray davet edilmişti. Tümü milli voleybolculardan oluşan Galatasaray'da Ayhan Demir, Sinan Erdem, Yiğit Ayaşlıoğlu gibi dönemin yıldızlarının yanında Değer Eraybar, Aral Sürek, Oral Yılmaz, Erdoğan Kobal, Güngör Demirtaş ve Egemen Güredin gibi gençler de vardı. Merakla bu karşılaşmayı izlemeye gittim. Isınma sırasında giydikleri göz alıcı eşofmanları, formaları ve topla yaptıkları hareketlerden çok etkilendim. Ankara Koleji'nde okuyan, kulüp ve okul maçlarından dolayı hemen her gün birlikte olduğum Naci Bayamlıoğlu da oradaydı. O gün diğer branşları bırakıp sadece voleybol oynamaya karar verdim. 1956 yılı sonunda yeni takımım Kale İstatistik oldu. İlk yıl Ankara ikincisi ikinci yıl birinci olduk ve Federasyon Kupası'nı kazandık.

Aralık 1956 Kale İstatistik takımı

Yüksel,
Çetin Çuhruh,
Sedat Yılmaz,
Cengiz Göllü,
Aydın,
Vasıf Çuhruh,
Atilla,
Gencay Şaylan,
Altan Açıl,
Aslan Üst,
Cavit Erkan,
Özcan,
Aktan Kıymaz.

1957-58 Ankara Şampiyonu Kale İstatistik

İlk Altı
Cihat Özgenel,
Aslan Üst,
Türker Topay,
Cengiz Göllü,
Cavit Erkan,
Varol Atabay.

14 Nisan 1958 Ankara Şampiyonu Kale İstatistik

İlk Altı
Varol Atabay,
Aslan Üst,
Türker Topay,
Cengiz Göllü,
Cavit Erkan,
Cihat Özgenel,

Yöneticiler
Cezmi,
Erdoğan Sezgin,
Cevdet Güvenli,
Celal Beken,

Yedekler
Gürkan,
Nermi Özel,
Behiç Sümen,
Gencay Şaylan.

21 Kasım 1958 AİTİA erkek ve kız takımları

Yalçın,
Mehmet Kaygusuz,
Türker Topay,
Cengiz Göllü,
Aktan Kıymaz,
Nermi Özel,
Siray Özgüden,
Emine Gür,
Tomris Göksan,

Yöneticiler
Erol,
Vahit.

19 Mayıs 1959 Erzurum Spor Salonu açılışı

Cengiz Göllü,
Necip Doğutürk,
Halis Çolak,
Ertan Gönen.

19 Mayıs 1959 Erzurum Spor Salonu açılışında

Ertan Gönen (Basketbol takım kaptanı), Cengiz Göllü (Voleybol takım kaptanı), Necip Doğutürk (Hakem).

1957'de Atatürk Lisesi'nden mezun oldum. Mahalledeki benden birkaç yaş büyük arkadaşlarımın çoğu tıp alanında eğitim almaya başlamıştı. Aralarında Latince terimlerle konuşuyor olmaları onlara ayrı bir hava katıyordu. Ben de tıbba yöneldim. 120 kişinin kabul edildiği Tıp Fakültesi giriş sınavlarında 125. olarak bu fırsatı kıl payı kaçırdım. "Kısmet böyleymiş" diyerek Hukuk Fakültesi'ne kayıt yaptırdım. İlk yıl oldukça zorlandım. Yüzlerce öğrenci anfinin ön sıralarında yer kapmak için sabahın erken saatlerinde sıraya girip hocaların anlattıklarını dinlerken, benle aynı kafadaki Aktan Kıymaz ve Nermi Özel'le takım dizilişleri yapıp maçı nasıl kazanacağımızı hesaplıyorduk. Demirspor'dan takım arkadaşım Türker Topay da bizden bir yıl önce girdiği yeni kurulan İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde okuyordu. Okulun müdürü Prof. Ekrem Edgü ve muavini Sedat Ünalan, Türker'in de etkisiyle okulun adını duyurma amacıyla kurulan takıma bizi transfer etti. Böylece hukuktan da iktisada transfer olmuştum. Akademi takımı oldukça güçlüydü ve aklı fikri sporda olan bizler için bu değişiklik çok mutluluk vericiydi.

Halûk Aykulu

Voleybolumuzun uluslararası kurallara dayalı oynanmaya başlaması çok eskilere dayanmaz Federasyon kuruluş tarihi 1958. Ondan önce de tabii ki voleybol oynanıyordu. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü bünyesinde basketbol, voleybol ve hentbol organizasyonundan sorumlu Sportif Oyunlar Federasyonu vardı. Bölgesel müsabakalar düzenleyen bu federasyon, bu branşları illerdeki ajanlarıyla yürütür, İstanbul dışında oyuncu ve kulüp sayısının çok az olmasından dolayı da varlığı pek hissedilmezdi. Dolayısıyla faaliyet okullarla sınırlı kalırdı. Voleybol ciddi bir sportif organizasyon halinde 1958'den İtibaren oynanmaya başlandı.

1959'da tekrar Demirspor'a döndüm. Akademideki eğitim akşamları 18:00-23:00 arasındaydı. Gündüzleri de Devlet Demir Yolları (TCDDY) 2. İşletme personel servisinde memur olarak çalışıyordum. Çok yoğun maç trafiği olduğunda ve sınav zamanlarında servisteki şef ve memurlar bana fazlasıyla anlayış gösteriyor, işi aksatmamı önemsemiyorlardı.

Demirspor'da antrenörümüz, hukuk müşavirliğinde avukat olarak çalışan Haluk Aykulu'ydu. Kız ve erkek takımları Mülkiye ve Yaşar Doğu spor salonlarında çalışıyordu. Federasyon Kupası maçları için İstanbul'a gittiğimizde Demiryolları'nın sporcusu olduğumuzdan otele gitmez, Haydarpaşa garında bekleyen trenlerin yataklı kompartımanlarındaki vagonlarda 3'er 4'er kişi kalırdık. O günlerden birinde Haluk abi sabah bizi uyandırıp "Çocuklar dün gece Halis'in konuşmasını duydunuz mu?" diye sordu. Halis Çolak, kafilenin malzemeciliğini yapan İstatistik Dairesi'nde görevli bir memurdu. "Oğluyla telefonda konuşurken Kuran-ı Kerim okuyordu" deyince sebebini çok merak ettik ve kim böyle bir şey duyarsa diğerlerini uyandırsın diye anlaştık. Ertesi gece geç saatte Halis abi yine telefon konuşmasına başlayınca hepimiz pür dikkat dinlemeye başladık. Fevkalade bir sesle, şahane bir Kuran okuyuşu vardı. Bir süre oğluna iyilik yolunda nasihat ve telkinlerde bulunduktan sonra, Fatih'in ordularının girdiği ülkelerde kopardıkları elmaların yerine dallarına akçe bağladıklarını anlattı, uzun uzun doğru ve dürüst olma örnekleri verdi. Ertesi gün konuşmayı duyduğumuzu belirtince bize Kuran bilmediğini söyledi. Neden böyle dediğini bir türlü çözemedik ama hepimiz kalbinin saflık, temizlik ve doğrulukla dolu olduğuna kani olduk.

Voleybola başladıktan sonra içgüdüsel olarak daima öğrendiklerimi etrafıma da öğretme eğiliminde oldum. Resmi bir görev olmamasına rağmen oynadığım takımlarda hep kaptan ve spor eğitmenliğine yakın oldum. Bu giderek artan bir merak olarak sürdü. Jiri Kobrle'nin 1956'da, Nikola Sotirin'in de 1958'de Ankara'da verdiği kurslara katıldım. Oynadığım kulüplerin yanında Ankara karmasının muhtelif kademelerindeki takımlarında resmen antrenörlük yapmaya da 1959'da başladım. O sırada Ankara Karması'nın ilk altısında yer alıyordum. Bu takımla Polonya Milli Takımı niteliğindeki Varşova Karması'nın karşısına çıktık ve Gazi Terbiye Enstitüsü'nün sadece ufak bir balkonu olan salonunda 3-0 yenildik. O gece Polonya Büyükelçiliği'nde verilen resepsiyonda Polonyalı oyuncularla sıkı dostluklar kurduk.

21 Mayıs 1959 Gazi Terbiye Salonu

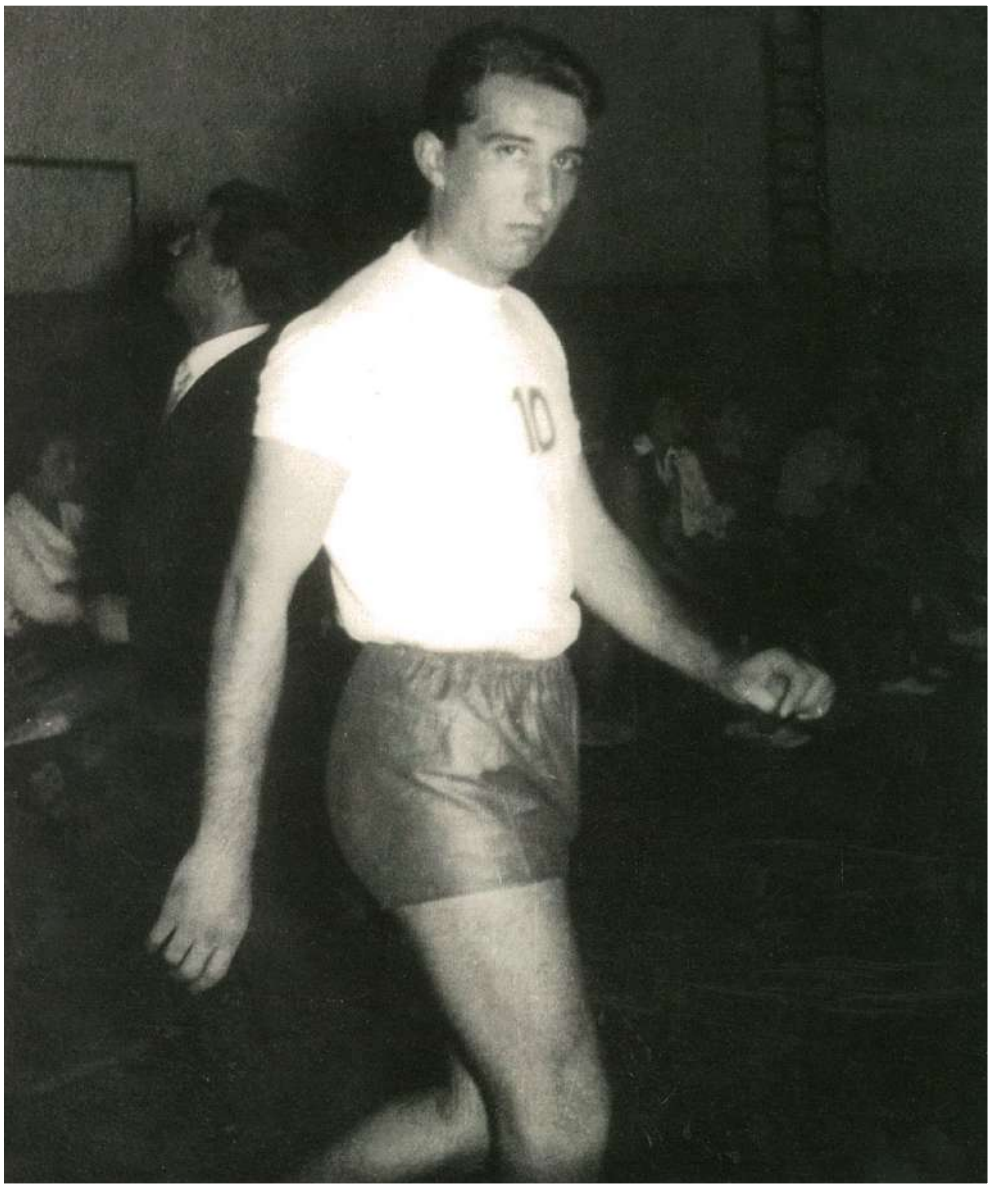

Ankara Karması-Varşova Karması maçında Cengiz Göllü

İlk yurtdışı maç deneyimimi de 1959 yazında, o zamanki adı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği olan (SSCB) Rusya'da yaşadım. Demiryolları Turnuvası için Ankara'dan trenle Rusya'nın Harkov şehrine gittik. Seyahat süresince yine vagonlarda yatıyor, yemek yiyorduk ama çok mutluyduk. En büyük zorluk Türkiye'yle hiç iletişim kuramamaktı. Komünizmin en sert zamanlarıydı ve ailelerimiz merak içindeydi. Turnuvaya katılan dokuz takım arasında sonuncu olduk. 22 gün sonra yeniden Ankara'ya döndüğümüzde aslında voleyboldan bihaber olduğumuzu anlamıştık.

25 Ağustos 1959 Harkov, SSCB

Nermi Özel, Selahattin Sunman, Türker Topay, Aytekin Özalp, Cafer Aksakal, Kenan Durgun, Selahattin Kutsal, Muzaffer Berkman, Aktan Kıymaz, Yücel Gönül, İsmet Güven, Remzi Altınok, ekip tercümanı ve Cengiz Göllü.

27 Ağustos 1959 SSCB

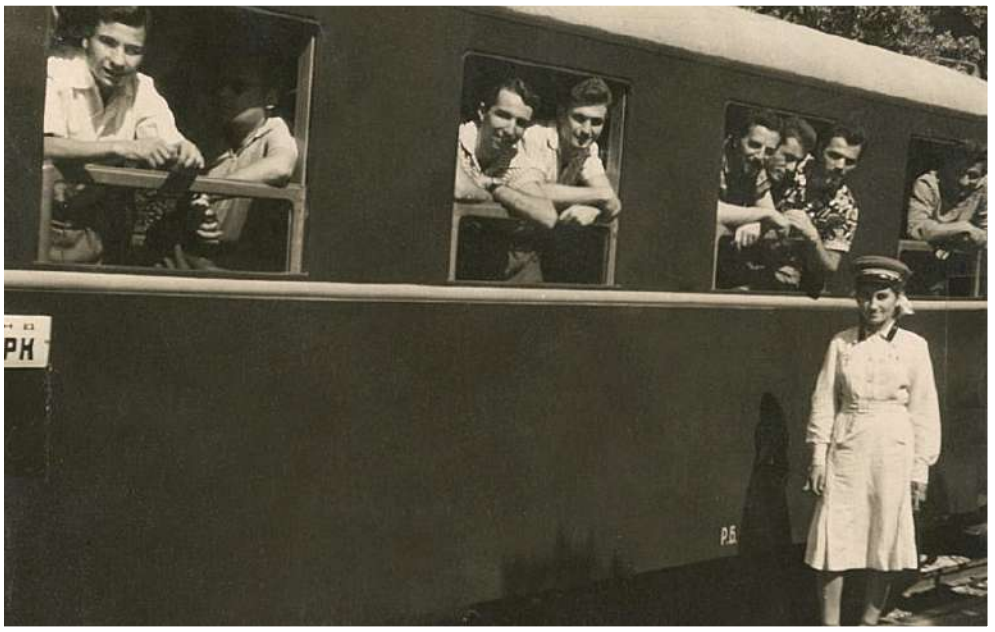

Trenlerde görev yapan çocuk yaştaki Rus gençleri.

Milli takıma da ilk kez o yıl çağrıldım. Mazeretli olarak gidemedim. İkinci çağrılmamda Akdeniz Oyunları kadrosundayken üç aylık bir çalışmadan sonra İstanbul'dan Ankara'ya milli takımın ilk 12'sine girememiş bir sporcu olarak döndüm. Hayatımın en üzüntülü günlerinden birini yaşadım. Korkunç derecede hırslanmıştım. En büyük arzum milli formayı giyebilmekti

1959 yılında Demirspor kız takımı İran Şahı Rıza Pehlevi'nin davetlisi olarak Tahran'a gitti. Antrenör Haluk Aykulu'ydu ve ben maçlarımdan dolayı bu seyahate katılamadım. Şah'ın kızkardeşi Prenses Ferahnaz'ın huzuruna kabul edilen takım Meliha Berikan Temelli, Birsen Pehriz Pağda, Aysel Taneri Korhan, Tomris Göksan Akın, Nurhayat Hekimoğlu, Ülkü Türker, Emine Gür, Ayla Boysan, Siray Arca Özgüden'den oluşuyordu. Ardından iadei ziyaret amaçlı olarak İran Taç Takımı, Ankara'ya geldi ve Demirsporlu kızlarla karşılaştı. Demirspor kız takımı o yıllarda Türkiye'nin en güçlülerinden biri olmuştu. Tomris Göksan'ın 23 Mart 1959 günü PTT maçında bir seti sadece servisleriyle 15-0 bitirmesi uzun yıllar konuşulmuştu.

1959 Danişgan Lokali, Tahran

Demirspor kız takımı İran'da

Şubat 1960 Adana

*Yücel Gönül,
Ziya Aydın,
Dr. Cemal Yamaç,
Ülkü Türker,
Leyla Ünal,
Süheyla Doğutürk,
Aysel Taneri,
Meliha Berikan,
Birsen Pehriz,
Muharrem Gülergin,
(Nalan Ural ve
Sonay Gülergin'in
babası).*

1960 Ankara

*İran'ın Taç takımı
Demirsporlu
kızlarla garda
Birsen Pehriz,
Nermin,
Emine Gür,
Nurhayat Hekimoğlu,
Meliha Berikan,
Ülkü Türker,
Siray Arca,
Tomris Göksan,
Kenan Durgun,
Necip Doğutürk,
Mahmut Pur,
Osman Özakman,
Muzaffer Berkman.*

Türkiye birincilikleri kazanan, birçok sporcusu milli takıma giren Demirspor
Ayakta;
Meliha Berikan, Birsen Pehriz, Emine Gür, Aysel Taneri, Tomris Göksan,
Oturanlar;
Nermin, Siray Arca, Leyla Öztan, Ülkü Türker.

O yıl 27 Mayıs ihtilali oldu. Bütün kamu yönetim birimlerine subaylar geldi. Demirspor'un sporcuları aynı zamanda Devlet Demiryolları'nda çalışıyor olduğundan, hepimiz Ankara'nın uzak semtlerine gişe memuru olarak atandık. Sabah 04:00'te gişeyi açıp, akşama kadar orada çalışmam gerekiyordu. Bir yandan oyunculuk, diğer yandan kız takımı antrönörlüğü yapıyordum. En önemlisi de akşam 18:00-23:00 arası Cebeci'deki Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi'nde eğitime devam ediyor olmamdı. İşletme müdürlüğüne atanan kurmay albaya durumumu izah etmeye çalıştım, milli takıma seçildiğimi söyledim, anlayış istedim. "Vakit bul, istersen üç fakülte bitir" dedi. Çaresiz kalıp istifa ettim.

1961 yılında İstanbul'da yapılan 2. Enternasyonal Turnuva için milli takım kadrosuna girdim. İlk defa milli formayı 7 Mayıs 1961 günü Sovyetler Birliği'ne karşı giydim. 1962'de tekrar milli takıma çağırıldığımda yerimde duramıyordum. Görevli olduğum kurumun üç ay İstanbul'da sürecek bu çalışmaya izin vermesi olanaksız gibiydi. Her şeyi göze alıp istifa ettim. Milli takım oyuncusuydum ya, nasıl olsa turnuva bitiminde kulübü olan bir devlet dairesine yeniden girebilirim diye düşünüyordum. Babam memurdu ve ayın 15'ini zor getiriyorduk.

İstanbul Enternasyonal Turnuvası, Mayıs 1961

Cengiz Göllü

Yardım alma şansım sıfırdı. Federasyonun ödediği harcırah günlük 11 liraydı. Kalacak yer, üç öğün yemek ve tüm ulaşım masrafları için sadece 11 liralık harcırahım vardı. Bunlara karşın bu kararı verdim ve İstanbul'a geldim. Önce kalacak yer bulmalıydım. Gümüşsuyu'ndaki İTÜ öğrenci yurdunda geceliği 3 liraya bir yer ayarlandı. Odalarda ranza usulü en az sekiz kişi kalıyorduk. Kahvaltı ve öğle yemeklerinde kantinde tost ya da sahanda yumurta yiyordum. Akşam yemeği de Allah kerimdi... Antrenmanlar ise her gün Bakırköy ve Yeşilköy'deki açık hava sahalarında oluyordu. Gümüşsuyu'ndan otobüsle Sirkeci'ye gidiyor, trenle Yeşilköy'e varıyordum. Trende bir sosisli sandviç yersem ne mutlu banaydı. Yeşilköy'deki kaymakamlık bahçesinde kuyu suyuyla aldığımız duşları da unutmak mümkün değil. Suyun soğukluğu tarif edilir gibi değildi ama istersen duş yapma... Kırmızı toprak zemindeki antrenmandan tuğla renginde çıkıyorduk. O zamanki şartlar böyleydi.

7-13 Mayıs 1962 Uluslararası İstanbul Turnuvası

Antrenör
Oral Yılmaz,

Varol Atabay,
Değer Eraybar,
Hüseyin Arıbogan,
Yalçın Gördürür,
Şakir Tunçkol,
Muammer Taktak,

Kamp Müdürü
Turan Çelik,

Oturanlar
Nasuhi Ünlü,
Erdal Önder,
Cengiz Göllü,
Şevket Güventürk,
Yıldıray Pağda,
Güngör Demirtaş.

İstanbul Enternasyonal Turnuvası

Türkiye-İran maçı
Mayıs 1962
Şevket ve Erdal
blokta,
Cengiz dublajda.

13 Eylül 1962'de milli takımla özel maçlar yapmak için Atina'ya gittik. Bir gece yemekten geç kalktık ve yediklerimizi hazmedebilmek için yirmi dakika yürüyüş izni aldık. Coşkun Duyal ve Yavuz Işılay ile caddede yürürken otelin kapısında Oral Yılmaz, Vahit Çolakoğlu ve Menelaos Zamboğlu ile karşılaştık. İyi geceler dileklerimize cevap vermeyip surat astılar. Ardından antrenörümüz Oral odaya gelip "Bundan sonra sizi tanımıyorum" dedi. Bütün bunların sebebinin on dakikalık gecikme olduğunu öğrenince sabaha kadar uyuyamadım.

13 Eylül 1962, Milli takım Atina havalimanında

Menalous Zamboğlu Aleksandr Holyafkin başkan Vahit Çolakoğlu, antrenör Oral Yılmaz (Tanzer, Haldun, B. Yalçın, Cengiz, Ender, Coşkun, Erdal, Kaptan Değer, K. Yalçın, Yavuz, Oktay, Orhan).

Akropol gezisi

Haldun ve Yalçın'dan piyano resitali

14 Eylül 1962, Yunanistan maçı seremonisi Atina

Değer Eraybar,
Tanzer Uçak,
Yalçın Sarısözen,
Haldun Bazlar,
Yalçın Gördürür,
Ender Kurt,
Orhan Oruç,
Erdal Önder,
Coşkun Duyal,
Cengiz Göllü,
Yavuz Işılay,
Oktay Enünlü.

15 Eylül 1962

Türkiye - Yunanistan: Atina'da yapılan ve 3-0 galibiy
bol Maçında, Değer'in bir smaç'ı.. (Foto: YENİ SABAH — ATİN

Türkiye - Yunanistan millî voleybol maçı dün gece Yeşil-köy'de yapılmıştır. Resimde, Ender'in bir smaçı görülüyor.

Türkiye'nin Yunanistan'ı 3-0 yendiğini haber veren gazete kupürleri. (Değer ve Ender'in smaçları)

Eylül 1962 Atina

Cengiz Göllü ve Coşkun Duyal açıkhava sahasında.

Tuncer Orhan

Yanılmıyorsam 1962'ydi. İki özel maç için Kale İstatistik takımı olarak Adana'ya davet edilmiştik. Takım kaptanı Cengiz Göllü, Remzi Altınok, Ali Turat, Behiç Sümen, İsmet Güven ve ben. Maçları yaptık ve Ankara'ya dönmek üzere minibüsle yola çıktık. Karnımız acıktı ama her yer kapalıydı. Açık bir yer bulma umuduyla gidiyorduk. Şekerpınarı mevkiinde soluk bir ışık sanki bizi çağırdı. Birbirimizin üstünden atlayarak lokantaya ulaştık. Yorgun bir ifadeyle bizi karşılayan garson sadece yoğurt, cacık ve ayran kaldığını söyledi. Başka bir şey yok mu diye ısrar edince de "Söğüş yapabilirim" dedi. Tabii hepimiz birer söğüş ve cacık istedik. Bir kaç dakika sonra şoka girmiştik çünkü masaya söğüş olarak salatalık geldi. Salatalıkla cacık yedik.

Kısa bir süre sonra İTÜ'den bir maç daveti aldık. Takıma Sedat Yılmaz da katılmıştı. Ankara-İstanbul arası on saat sürüyordu. Kargasekmez virajları, Akyarma rampası ömür törpüsüydü. Sabaha karşı İstanbul'a ulaştık. İTÜ öğrenci yurdunda yatacak yer gösterdiler. Yorgunluk ve uykusuzluktan bitap durumda kendimizi yatağa zor attık. Ne kadar zaman geçti bilmiyorum, bir gürültüyle uyandım. Sedat gök gürlercesine horluyor, başına toplananlar da uyandırmaya çalışıyordu ama ne mümkün! Vazgeçip kahvaltıya gittik. Bir süre sonra Sedat geldi ve "Siz uyuyabildiniz mi? Ben horlamanızdan sabaha kadar gözümü kırpmadım" dedi.

1960-65 yılları arasında milli takım oyuncusu olarak aktif sporculuğa devam ederken çalıştırdığım takımlardan Demirspor ile 1961'de erkeklerde Federasyon Kupası'nı, kızlarda Ankara birinciliğini, Ankara Genç Erkekler Karması'yla da İzmir Turnuvası şampiyonluğunu kazandık. Oyuncusu olduğum Kale İstatistik'le de hep ilk sıralardaydık.

1961-62 Kale İstatistik sezon kadrosu

Cengiz Göllü, İsmet Güven, Tuncer Orhan, Behiç Sümen, Ali Turat, Remzi Altınok.

1962-63 Kale İstatistik sezon kadrosu

Cengiz Göllü,
Remzi Altınok,
Yurtsever Yeşildağ,
Nermi Özel,
Sedat Yılmaz,
Tuncer Orhan,
İsmet Güven,
Ali Turat,
Behiç Sümen,
Tamer.

Romen antrenör Murafa'nın kursu Ankara, 1962

Cengiz Göllü,
Rıza Orhan,
Cevdet Güvenli,
İbrahim Selet,
Murafa,
Aktan Kıymaz,
Mazhar Kerestecioğlu,
Sedat Çöteli.

1962'de Romen antrenör Murafa'nın voleybol kursuna katıldım. Bir süre sonra bir de tekamül kursu düzenledi. Onu Kosta Şopov'un kursu izledi. Birçok yabancı antrenörün seminerine de dinleyici olarak katılıyordum. 1963'te akademiden mezun oldum. Voleybola dair her bilginin peşinde koşuyordum ama hayatımda yeni bir dönem başlamak üzereydi. Öğrencilik bitmiş sıra askerliğe, yani 24 ay sürecek yedek subaylığa gelmişti. 1963 yılı Nisan ayında başlayan yedek subaylığa kadar Devlet İstatistik Enstitüsü'nde (DİE) görev aldım. Bu durum tekrar Kale İstatistik takımında oynamamı sağladı.

1964 yılının temmuz ayında A ve genç milli takım olarak iki ekip halinde İsrail'e gittik. Önce Telaviv'de sonra da Kibutslar'da maçlar yaptık. Nasuh ile Değer kafilenin neşe kaynağıydı ve onlara gülmekten kırılıyorduk. Köydeki kızlı erkekli çocuklar enstrümanlarıyla çalıyor, Nasuh da güzel sesiyle napoliten şarkılar söylüyordu. Son günkü maçtan sonra iki katlı yatakhanenin önünde toplanıp çimlerin üstünde yöneticilerle birlikte eğlenmeyi planlamıştık ama başkanımız Vahit Çolakoğlu yemek sonrasında "İstanbul'a erken dönülecek" diyerek hemen yatmamızı istedi. Oysa oradaki gençler pencerelerin önüne toplanmış tezahürat yaparak bizi çağırıyorlardı. Vahit abi onlara cevap veren arkadaşlara tekme tokat girişince bütün havamız kaçtı. Onun disiplin anlayışı da böyleydi. Sporun diğer güzelliklerini yaşamamıza izin vermezdi.

İsrail'deki maçların haber kupürleri ve hatıra kartpostal, Temmuz 1964

«A» ve GENÇ MİLLİ VOLEYBOLCULARIMIZ İSRAİL ' DE GALİP

S. PORAT
Tel-Aviv'den bildiriyor

Türk «A» ve Genç Milli voleybol takımları dünkü 4 üncü maçlarını kazanmışlardır. Türk «A» milli takımı Ellon-Kibutz'da 2 bin seyirci önünde Hapoel karmasını 3-1 yenmiştir. İlk seti 15/8, ikinciyi 15/6 kazanan Türk takımı, üçüncü seti 11/15 kaybetmesine rağmen dördüncüyü 15/13 alarak sahadan galip ayrılmıştır. Türk milli takımında Değer, Yalçın ve Erdal sahanın en iyileri olarak takdir toplamışlardır.

Türk Genç Milli Voleybol takımı da Elitzur karmasını Petah Tikva'da 2 bin seyirci önünde 3-1 mağlûp etmiştir. 15/11, 15/9 kazandığı setlerden sonra üçüncüyü 7/15 veren Türk voleybolcuları, dördüncü seti 15/7 bitirmiş ve maçı kazanmışlardır.

Türk voleybolcuları son iki maçlarını bu akşam yapacaklardır.

VOLEYBOLDE İSRAİL'E 3 - 1 YENİLDİK

S. PORAT Tel-Aviv'den bildiriyor

Voleybol A ve Genç Milli takımımız Tel-Aviv'de yapılan müsabakalarda İsrail A ve Genç takımlarına 3-1 mağlûp olmuşlardır. Karşılaşmayı seyreden 3 bin seyirci önünde A takımımız başarılı bir oyun gösterememiştir. Takımımız ilk seti 15/12 kaybetmiş, ikinci seti 11/15 almasına rağmen üçüncü iki sette 15/11 ve 15/9 mağlûp olarak maçı 3-1 kaybetmiştir. Genç Milli takımımız da yine aynı netice ile sahadan mağlûp ayrılırken sadece ikinci seti kazanabilmiştir. İsrail takımı ilk seti 15/8 almış, ikinci seti takımımız 15/13 önde bitirmiş, ancak diğer setlerde 15/4, 15/12 kaybederek mağlûp edilmiştir.

İSRAİLDE NİHAYET GALİBİZ

Voleybol milli takımımız rakibiyle yaptığı üçüncü maçı 3-1 kazandı

S. PORAT
Tel-Aviv'den bildiriyor

Milli voleybol takımımız dün üçüncü defa İsrail ile oynamış ve müsabakayı 3-1 kazanmıştır.

Afikim - Kibutz'da 1500 kişi önünde yapılan maçta takımımız Yalçın ve Önder'in şahane oyunu ile ilk seti 15-13 almış, ikinci seti 10-15 kaybettikten sonra diğer setleri 15-8 ve 15-13 önde bitirmiştir. Böylece takımımız, hakemimiz Alâettin Güneş'in idaresinde yapılan maçta aldığı bu netice ile İsrail'e karşı ilk galibiyetimizi almıştır.

Genç takımımız ise aralarında üç de milli voleybolcu bulunan Tel-Aviv karmasına karşı yaptığı maçta 3-0 mağlûp olmuştur.

1963-65 arasında, önce Zırhlı Birlikler Okulu'nda Yedek Subay eğitimi aldım. Silahlı Kuvvetler Kupası maçları için İstanbul'a gittiğimiz bir gün, Halıcıoğlu'nda kumandanımız Binbaşı Şeref Tunca "Çocuklar ihtilal oldu" diyerek sabah erkenden bizi kaldırdı. Heyecanla kalktık. Kara Harp Okulu komutanı ve arkadaşlarının ihtilal girişimi hükümet tarafından bastırılmış ve ihtilalciler tutuklanmıştı. Kara Harp Okulu da dağıtıldığı için teğmenliği orada yapma ümitlerimiz o an suya düştü. Kara kara düşünmeye başladım. Zırhlı süvariydim ve kıta görevi için tek atanma şansım olan yer, 43. Süvari Alayı'nın bulunduğu Siirt'ti. Bu durum bir buçuk yıl hem voleyboldan hem de nişanlım Hümeyra'dan uzak kalacağım demekti. Bütün planlarım alt üst olmuştu.

Okulun bitmesine yakın, Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı'ndan Sıtkı Çetinkaya ve Cevat Yıkılmaz yüzbaşılar geldi. "Muhafızgücü'nde oynamak ister misin?" sorusu, bulunmaz bir nimet gibiydi. Okul bitince tayinim Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı'na çıktı. Gerçi 25 ay süren sıkı bir askerlik yaptım; sekiz saat at üstünde eksi 20 derecede devriye nöbetleri tuttum; tatbikatlara katıldım ama voleyboldan kopmamış oldum. Kalorifersiz, sac kaplı baraka manejde antrenmanlar yaparak Muhafızgücü'nü 1964'ün Mart ayında 2. Lig şampiyonu yaptık. Ertesi sezon ise Galatasaray'ın ardından Türkiye ikincisi olarak askerliğe veda ettim. Tekrar sivil hayata, DİE'deki görevime ve Kale İstatistik'e döndüm.

1963-64 sezonu 2. Lig şampiyonu Muhafızgücü

Muhafızgücü takımı komutanları Kurmay Albay İsmail Hakkı Bayındır'la birlikte.

29 Ekim 1963 Ankara

Hipodromda Cumhuriyet Bayramı resmi geçidi

DSİ ve Muhafızgücü takımları

1964-65 Ankara. DSİ ve Muhafızgücü takımları Yaşar Doğu Spor Salonu

Türkiye ikincisi Muzafızgücü takımı Nisan 1965, İzmir

Vahit Tunay,
Orhan Oruç,
Cengiz Göllü,
Aşkın Uygur,
Şevket Güventürk,
Mehmet Kaya,
Yaşar Ekinci.

1965-66 Kale İstatistik takımı

Sedat Yılmaz,
Remzi Altınok,
Taner Katırcıoğlu,
Cengiz Göllü,
Nural Dinç,
Vahit Arıkan,
Aslan Üst,
Cihat Argüden.

Kale İstatisti takımı Adana'da

*Hüsnü Can,
Sedat Yılmaz,
Nural Dinç,
Remzi Altınok,
Aslan Üst,
Türker Topay,
Cengiz Göllü,
Erol Baydoğan,
İsmet,
Hüseyin Özcoşan.*

Demirspor kız takımı, Tahran

İran Şahı'nın davetlisi olarak ikinci kez Tahran'a giden Demirspor kız takımını (Fülay Öktem, Canel Konvur, Aycan Önel) şahın kardeşi kutluyor

1966 yılının 26 Ağustos günü tesadüfen top oynamaya gitmemiş, evde Hümeyra'yla oturuyorduk. Kapı çaldı. Takım arkadaşım Nermi Özel sapsarı bir suratla duruyordu. Elinde bir kol saati ve cüzdan vardı. "Türker, top oynarken öldü" dedi. 31 yaşında, her gün beraber olduğumuz bir kardeşimizi kaybetmiştik. Annesine, karısına nasıl haber verecek, nasıl anlatacaktık?

Remzi Altınok

Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü'nün Sıhhiye'deki binasının orta avlusunda her gün bir buçuk saatlik öğle tatilinde voleybol oynuyorduk. İlgi büyüktü, bütün memurlar bizi izliyordu. Kalabalık olduğumuzdan sırayla oynuyorduk. O gün sıra bende olmasına rağmen Türker Topay rica ederek benim yerime oyuna girdi. İkinci setin ortalarında fenalaşarak yere düştü. Hemen doktor müdahalesi yapıp hastaneye kaldırılmasına rağmen hayatını kaybetti. Her gün iş ve spor hayatında beraber olduğumuz Türker o gün voleybol oynarken hepimizi yıktı.

Kale İstatistik'le 1966-67 sezonunda da Ankara birincilikleri ve Türkiye dereceleri devam etti. O sezon Devlet Su İşleri (DSİ) takımı özel maçlar oynamak için Bulgaristan'a giderken takviye olarak Kale İstatistik'ten Taner Katırcıoğlu, Nural Dinç ve beni istedi. Ender Kurt yönetiminde DSİ'de oynadığım ilk maç CSKA Sofya'ya karşıydı. CSKA'da kimler yoktu ki... Koç Todor Simov, kaptan Vasil Simov, pasör Karof, Simyenov, Krayçef ve Vişegranov o zaman dünyaca ünlü voleybolculardı. Maçı 3-1 kaybettik ama onlara karşı oynamak unutulmazdı.

1966-67 Kale İstatistik takımı

Vahit Arıkan, Remzi Altınok, Cengiz Göllü, Aktan kıymaz, antrenör Haluk Aykulu, Taner Katırcıoğlu, Nural Dinç, Sedat Yılmaz.

1966 Kırcalı, Bulgaristan

CSKA Sofya maçı öncesi

1966 Sofya, Bulgaristan

Takım yöneticilerle (Necati Tanju, Selahattin Yurdakul) gezide

1967'de hayatıma eski sporcum kaptan İlhan Çetinkaya'nın ısrarı ile Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) girdi. 1967-68 sezonunda çalıştırdığım ODTÜ, Trabzon'daki final sonrasında üniversite takımları şampiyonu oldu. Ertesi sezon da Federasyon Kupası'nı kazandık. Aynı sezon Ankara Erkekler Karması'yla da İzmir Turnuvası'nı kazandık. ODTÜ'yü çalıştırdığım dört sezonun sonunda takım hem kızlarda hem erkeklerde Türkiye üniversiteler şampiyonlukları kazandı. Elde ettiğimiz en büyük dereceyi ise Türkiye Ligi'nde 1969-70 sezonunda Türkiye ikincisi olarak yakaladık.

1969-70 sezonu Türkiye ikincisi ODTÜ takımı

Fatih Orbay, Haluk Kişisel, Ergun Tepiroğlu, Cengiz Göllü, Orhan Yamanoğlu, kaptan İlhan Çetinkaya, Necdet Öz, Bülent Önen, Zeki Baykam, Ahmet M. Tepiroğlu, Kasım Balta, Ahmet Akpınar, Süleyman Berktan.

Nisan 1969

ODTÜ kız takımı bir maçta mola sırasında

Kaptan İlhan Çetinkaya ile Manisa yolunda

Mayıs 1969 Adana

Mayıs 1969 Adana

ODTÜ otobüsü Federasyon Kupası maçları için Manisa'ya doğru yola çıkıyor.

Süleyman Berktan

Bir turnuvaya giderken de Pamukkale'de gecelemek için durmuştuk. Otel odaları, kaymak gibi suyu ılık, şahane manzaralı bir havuza açılıyordu. Biz girmeye niyetlenince Cengiz abi, "Kaslarınız için iyi olmaz" diyerek yasakladı. Ben, Fatih Orbay ve Mengü Pekcan yine de cazibesine dayanamayıp havuza girdik. Denetim sırasında bunu görünce Cengiz hoca hiç esip gürlemedi. Kendimizi tutamayıp o anı yaşamak istememizi hoşgörüyle karşıladı. Oyuncularını iyi tanır ve anlardı. Özellikle bayan voleybolu bugün gelmiş olduğu seviyeyi Cengiz Gollü'nün sağlam kurgusuna borçludur.

Mayıs 1969

ODTÜ takımı yol üzerindeki tarihi mekanları gezerken

Mayıs 1969 Manisa

Cengiz Göllü
bir maçı yönetirken
kondisyoner
Özer Atay
ve Cihangir Özer

Fatih Orbay

Cengiz Göllü'nün Türk sporu ve voleyboluna getirdiği devrim niteliğindeki pozitif değerleri anlatsam bir tekrardan ileri gidemem. İstatistik genç takımında başlayıp ODTÜ'de devam eden voleybol hayatım içinde onun beni çok etkileyen özellikleri oldu. Bir voleybol takımının teknik direktörü olarak gereken bilgi birikimine sahip olmak zor değil. Asıl insani ilişkilerdeki çok zor olan gerçek diyalog becerisini yakalayabilmek önemli bir başarı. Sanayide en yüksek verimi ve başarıyı elde edebilmek, üretim sürecine insani değerleri katmakla mümkün olabilmiş. Adına toplam kalite denen bu önemli kavramı Türk voleyboluna getiren de Cengiz Göllü oldu. Sporda hangi branş olursa olsun, bilimle desteklenen spor teknikleri ne kadar gelişirse gelişsin ana unsur insandır. Voleybol için geç sayılabilecek bir yaşta bir araya gelmiş bir avuç ODTÜ'lü gençle Fenerbahçe ve Galatasaray gibi köklü takımları yenerek Türkiye Voleybol Ligi'nde ikinci olabilmek ancak onun gibi bir dehayla mümkün olabilirdi.

Süleyman Berktan

Cengiz Göllü, aktif spor yaşantımda, gerek kulüp takımlarında, gerek milli takımlarda çalışmış olduğum antrenörler arasında kuşkusuz en saygı ve sevgiyle andığım insan. ODTÜ'de bir avuç genç ve voleybola aşık bir topluluğun başına antrenör olarak gelip bu takımın Türkiye ikinciliği alabilmesindeki en önemli etkendi. Sakin, disiplinli, planlı, her durumda ne yapacağını bilen ve en önemlisi, elindeki oyuncuların yetenek ve kapasitelerini abartmadan gelebilecekleri en üst noktaya taşıyacak plan ve çalışma düzenini kurabilen nadir antrenörlerdendi. Daha iyisine rastlamadım, her zaman zevkle ve heyecanla onun çalışmalarına katıldım ve başarılı da oldum. Aksayarak oynadığımız bir maçta, mola üstüne mola almasına rağmen ne istediyse beceremediğimiz bir haldeyken, kaşlarını çatıp oyuncu değiştirme alarak "Bana bunu da yaptınız ya" deyip aktif voleybolu bırakmış olsa da maça girmiş, çaresiz bir durumdayken bizi motive edecek bir davranış göstermişti.

Temmuz 1970 Trebon, Çekoslovakya

Uluslararası kursun ilk mezunları Cengiz Göllü, Değer Eraybar.

Her fırsatta voleybol bilgimi arttırmaya devam ediyordum. Yaz aylarında uluslararası kurslara da katılmayı ihmal etmedim. Örneğin Değer Eraybar ile birlikte 1970 yılının 8-18 Temmuz'unda Çekoslavakya'da düzenlenen Trebon Uluslararası Antrenörlük Kursu'nun ilk mezunlarından olduk. Çek hocalardan Jiri Kobrle, Bönish ve Mate'den, Roman hocalar Nicola Sotir ve Murafa'dan çok şey öğrendim. Bu deneyimler sayesinde Türkiye'nin ilk voleybol kitabını yazma imkanı buldum. Necmettin Erkan'ın 1972'de Antalya'da düzenlediği fizik kondisyon kursunun da antrenörlüğüme çok katkı yaptığını söylemeliyim.

1971-72 sezonunda aynı anda Petrol Ofisi'ni de çalıştırmaya başladım. Artık otuz yaşımı devirmiş ve voleybol oynamayı bırakmıştım. Bu durum voleyboldan kopmam anlamına gelmiyordu elbet. Oyunculuğu yeni bırakmış olmama rağmen antrenörlüğe erken başlamam ve çok takım çalıştırmış olmam sayesinde Türkiye'nin en çok maç deneyimi olan koçlarından biriydim. Üstelik üç yıldan beri milli takım çalıştırıcısıydım.

1969 baharında Türkiye Voleybol Federasyonu'ndan bir mektup aldım. Federasyon başkanı Vahit Çolakoğlu imzalı mektup şöyle diyordu: "5-12 Nisan 1969 tarihleri arasında Finlandiya'da yapılacak Batı Avrupa Kupası voleybol müsabakalarına iştirak edecek olan milli voleybol takımımızın antrenörlüğüne getirilmiş bulunuyorsunuz. Bu maksatla 25 Mart 1969 tarihinden hareket tarihine kadar İstanbul'da kampa girilecek ve toplu çalışmalar yapılacaktır. Meskur tarihte İstanbul'da hazır bulunmanızı rica eder, bu milli vazifede başarılar dilerim." Vahit Çolakoğlu 1958'den beri federasyon başkanıydı ve görevi son bulmadan önce beni milli takımın başına getirmişti. Voleybol antrenörlüğü giderek asıl işim oluyordu ve otuz yıl boyunca milli takımın da başında kalacaktım.

1958-68 Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı

Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı olan Vahit Çolakoğlu ve Cengiz Göllü

Nisan ayındaki Bahar Kupası maçları için Finlandiya'ya giderken yardımcım Değer Eraybar'dı ve elimdeki kadro bayağı kuvvetliydi. Tek sorun çalışacak doğru dürüst bir salon olmamasıydı. Galatasaray'ın Beyoğlu'nda Hasnun Galip sokaktaki salonunda çalışmaya başladık. Salona Kurtuluş Salonu'ndaki gibi dar bir merdivenden giriliyordu. Pencereler tamamen demirle kaplıydı. Bir gün antrenmanda sporcular coştu. Formları çok iyiydi ve smaç vurdukça toz duman kalkıyordu. "Helal olsun çocuklara" derken, birden alt kattan canhıraş bir ses "Yanıyoruz!" diye haykırdı. Kesif bir duman bulutu içinde kaldık. Öksürük ve aksırık içinde şortlarla kendimizi sokağa attık. Saat, cüzdan, eşyalar hepsi içeride kalmıştı.

Galatasaray'ın spor salonu

Cengiz Göllü'nün ilk milli takım antrenörlüğü sırasında takımı çalıştırdığı Galatasaray'ın Hasnun Galip Sokak'taki spor salonu ve dar merdivenleri

Nisan 1969 Helsinki, Finlandiya

Milli takım havalimanında Cengiz Göllü, Oktay Kökden, Ayhan Demir, Erdal Önder, Aziz Kalağoğlu, Şakir Tunçkol, Taner Katırcıoğlu, İlhan Çetinkaya, İbrahim Vuran, Mahir Aras, Kemal Öztuncer.

Nisan 1969 Tamperre, Finlandiya

Cengiz Göllü, yöneticilerle yemekte (Ayhan Demir, Mahir Aras)

Nisan 1969 Tamperre, Finlandiya

Bahar Kupası'na katılan Türkiye Milli Takımı Şakir Tunçkol, Erdal Önder, İbrahim Vuran, Taner Katırcıoğlu, Sami Akgün, Tanju Özenç, Özcan Sarıtürk, yönetici Mahir Aras, antrenör Cengiz Göllü, Aziz Kalağoğlu, Kemal Öztuncer, Oktay Kökten, Ali Akaktan.

Nisan 1969 Helsinki, Finlandiya

Finlandiya gezisi hatırası kartpostal

1972 yılında yine Bahar Kupası erkek maçları için Atina'daydık. Bu kez Değer baş antrenör, ben yardımcısıydım. Turnuvanın son maçını oynayacaktık. Çocuklar soyunma odasındayken Değer'le salona girdiğimizde tribünde iki çift gördük. Yaklaştığımızda gözlerimize inanamadık. Emel Sayın eşi İsmet Kasapoğlu ve arkadaşları maça gelmişlerdi. Güzel bir muhabbetten sonra yaptıkları büyük tezahüratla maçı galip bitirdik. Akşamki bankette de misafirlerimizle birlikte bütün takım çok neşeli bir gece geçirdik.

Nisan 1972 Atina, Yunanistan

Bahar Kupası maçında saha kenarı Cengiz Göllü, Oktay Kökten, Sami Akgün, Veysi Dikeç, Muhsin Gökmen, Erdal Önder.

Nisan 1972

Hepsi mutluydular

Altı yıldan beri ilk defa İsrail'e karşı set alan Türk Voleybol Milli Takımı oyuncuları (Soldan sağa) Oktay Kökten, Emel Sayın'ın Türkiye'den gelen arkadaşı Ayşe Bostancı, Emel Sayın, Veysi Dikeç, İstanbullu Linas, İbrahim Vuran, Lemi Akgün, Antrenör Cengiz Göllü, Takım Kaptanı Erdal Önder ve Muhsin Gökmen sporcular şerefine tertiplenen gecede eğlenirlerken görülüyor.

Emel Sayın'ı uğur meleği ilân ettiler

Emel Sayın ziyaretinin haber kupürü.

19 Nisan 1972, Atina

Emel Sayın'ın Cengiz Göllü'ye imzaladığı fotoğraf.

19

72-93

Eczacıbaşı Yılları

1950'li yıllarda Galatasaray voleybol takımını şampiyonluktan şampiyonluğa koşturarak "yenilmez armada" diye anılmasını sağlayan Ayhan Demir, Eczacıbaşı Spor Kulübü'ne teknik direktör olmuştu. 1968-69 sezonunu 3. küme birincisi olarak bitirip takımını 2. kümeye taşıdı. Aynı başarıyı ertesi sezon da tekrarladı ve Eczacıbaşı erkek takımı 1. lige çıktı. Ayhan Demir, bu ligdeki ilk sezonu da şampiyonlukla bitirerek üç yılda üç farklı ligin şampiyonu olan bir takım yaratmış oldu. 1971-72 sezonunu 4. olarak kapattıktan sonra görevden ayrılmaya karar veren Ayhan Demir, kendinden sonraki teknik direktör olarak beni tavsiye ettiğinden Eczacıbaşı Spor Kulübü'nden bir davet aldım ve 1 Temmuz 1972 günü göreve başladım.

Eczacıbaşı Spor Kulübü'nün temelleri 1950'lerde fabrika bünyesinde gerçekleştirilen spor etkinlikleriyle atılmıştı. Nejat ve Şakir Eczacıbaşı 1966'da Eczacıbaşı Spor Kulübü'nü kurarak kurum içindeki sportif faaliyete profesyonel bir boyut kattı. Ertesi yıl federasyonun düzenlediği müsabakalara katılmaya başladıktan sonra da basketbol, voleybol ve masa tenisi dallarında, Türk spor tarihinin birçok değerli sporcusu buradan yetişmeye başladı.

Merkezi İstanbul'un Levent semtindeki ilaç fabrikasında olan kulübün başkanı, aynı zamanda fabrikanın da genel müdürü olan Şakir Eczacıbaşı'ydı. Personel müdürü Ruhi Keklikoğlu ve sevk ve idare müdürü Nuri Çerigenç'in voleyboldan büyük beklentileri vardı. O yıl bayan voleybol takımı da Türkiye ikincisi olmuştu. Eczacıbaşı, kısa geçmişine rağmen voleybolda sürekli ilerleyen bir grafik çiziyordu. Şimdi bu trendi benim sürdürmem bekleniyor, Türkiye şampiyonluklarının yanında Avrupa kupalarında da şampiyonluk siparişleri veriliyordu.

Şakir Bey mutlak başarı hedeflerini müdürlerine ezberletmiş, voleybolda başarı çıtasını sürekli yükseltmeyi kurumsal idealler arasına sokmuştu. Onunla ilk konuşmamızda "Kıtada asker boş kalıp dedikodu yapmasın diye, bir taşı dört ucundan dört kişiye tuttururlar. Özel sektörde ise biz dört taşı tek kişiye nasıl taşıtırız diye düşünürüz" demişti. Bu durum kendimi boğazına kadar sıkıntı içinde hissetmeme neden oluyordu. Başıma geleceklere hazırlıklı olmalıydım.

Meral Kalfaoğlu

70'lerin başında bir sezon Ankara'dan smaçör Fülay Öktem ile pasörü Ayşegül'ü transfer etmiştik. En büyük rakibimiz Fenerbahçe'ydi. İTÜ salonundaki maçlar kıran kırana geçiyordu. 8-0 mağlupken servisi kaçırdım. Maçı 3-0 kaybettik. Maç sonunda Şakir Eczacıbaşı hışımla soyunma odasına daldı ve "O servisi nasıl kaçırırsın? Tuh sana yazıklar olsun!" diye bağırdı. Ertesi gün Fülay ile pasörü "Biz böyle başkan görmedik. Destursuz soyunma odasına dalıyor" diyerek hemen Ankara'ya döndüler.

Yine bir Fenerbahçe maçında işler kötüye giderken Şakir Bey antrenör Edip Kürklü'yü kenara çekip koçluğa başladı. Bütün maçı idare etti. Çılgın bir adamdı. Eczacıbaşı'nın voleybol hayatını başlatan iki çılgın adamdan biri o, diğeri de Cengiz Göllü oldu.

Nitekim kısa süre içinde görevlerim saymakla bitmez hale geldi. Voleybol şube sorumlusu, bayan ve erkek takımlar antrenörü, tüm takımların teknik direktörü, kulüp genel sekreteri, spor salonu amiri ve fabrikanın sosyal hizmetler amiri olmuştum. Şoförler, aşçılar, marangozlar, güvenlik sorumluları, daha da önemlisi doktor ve hizmetlisiyle yüz çocuklu kreş de benim sorumluluğumdaydı. Henüz bugünkü kulüp yapısından çok uzak, tam bir fabrika takımıydık. Oyuncuların çoğunluğu da zaten Eczacıbaşı çalışanıydı.

Meral Kalfaoğlu

Eczacıbaşı'nda 08.00-18.00 saatleri arasında çok sıkı memuriyet çalışması içindeydik. Üç akşam da 19.00-21.00 arası yoğun antrenman yapıyorduk. Bir gün Filiz Hakyemez'le konuyu Şakir Bey'e açmaya karar verdik. Filiz hüngür hüngür ağlayarak "Sinirlerimiz çok bozuk; hiç olmazsa işe bir saat geç gelelim" dedi. Şakir Bey cebinden çıkardığı mendille onun gözyaşlarını sildi ve "Siz aynı zamanda sporcu olabilirsiniz ama memursunuz. Fabrikanın düzenini bozamam. Lütfen işinizin başına" dedi.

Tabii ki benim için öncelik voleyboldaydı. Hemen bir sistem kurma arayışına girdim. Altyapı yok gibiydi ve acilen yapılanması lazımdı. Kuruluş yıllarında büyük hizmetleri olacağına inandığım Erkan Yasa'yı altyapının başına getirerek yıldız ve genç takımları ona emanet ettim. Özden Şehsuvaroğlu'nu da kızların alt yapısına adapte etmeye çalıştım.

1973 Eczacıbaşı genç takımı

30 Temmuz 1973 Eczacıbaşı genç takımı antrenör Erkan Yasa, Haluk Eraslan, Gürhan, Avni Akdoğan, Levent Kavuzlu, Zeki Uslu, Hakkı, Mehmet Uray, Şakir Kayhan.

1972-73 sezonu Eczacıbaşı bayan takımı

KADRO											
ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*	*Violet Kostanda Duka*	*1*	*Fitnat Yüney*	*5*	*Aycan Şentürk*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Perihan Şimşek*	*2*	*Lale Akarsu*	*6*	*Canan Peker*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Nurgül Tüylek*	*3*	*Filiz İmren Hakyemez*	*7*	*Aylin Üstündağ*	*11*
KAPTAN	*Aylin Üstündağ*	*Nezahat Yıldırım*	*4*	*Meral Kalfaoğlu*	*8*	*Özden Yıldıral*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.				TÜRKİYE	SAKARYA	14/03/1973	MÜLKİYE	GALİP	3	0	45	26
TÜRKİYE ŞMP.				TÜRKİYE	SAKARYA		FENERBAHÇE	GALİP	3	1	59	38
TÜRKİYE ŞMP.				TÜRKİYE	SAKARYA		KOLEJ	GALİP	3	0	45	11
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	SAKARYA		ALTINORDU	GALİP	3	0	45	18
İSTANBUL ŞMP.	2											
B.T.G.M KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	24/03/1973	FENERBAHÇE	GALİP	3	0	45	33
AVRUPA KUPALARI		1	1	İTALYA		18/12/1972	REGGIO EMILIA	MAĞLUP	1	3	34	52
AVRUPA KUPALARI		1	2	İTALYA		24/12/1972	REGGIO EMILIA	MAĞLUP	0	3	30	45

1972-73 sezonu Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO								
ANTRENÖR	Cengiz GÖLLÜ		1	Ercüment Kavuzlu	5	Özcan Sarıtürk	9
Yrd. ANTRENÖR		Oktay Kökten	2	Aziz Kalağoğlu	6	Erdal Türker	10
Yrd. ANTRENÖR		Ata Onar	3	Ahmet	7	Hikmet İnanlı	11
KAPTAN	Oktay Kökten	Vedat Atabek	4	Nurullah Şaman	8	Haydar Sezgin	12

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
İETT	22	20	2	64	21	42
Kolej	22	18	4	57	25	40
Eczacıbaşı	22	16	6	56	32	38
Muhafızgücü	22	14	8	53	39	36
Göztepe	22	13	9	49	40	35
İtfaiye	22	12	10	47	38	34
S.Sigorta	22	11	11	44	45	33
Suspor	22	11	11	42	47	33
Galatasaray	22	6	16	24	53	28
Denizgücü	22	5	17	31	53	27
Petrolofis	22	3	19	27	61	25
Beyoğluspor	22	3	19	21	61	25

Kurtuluş Spor Salonu

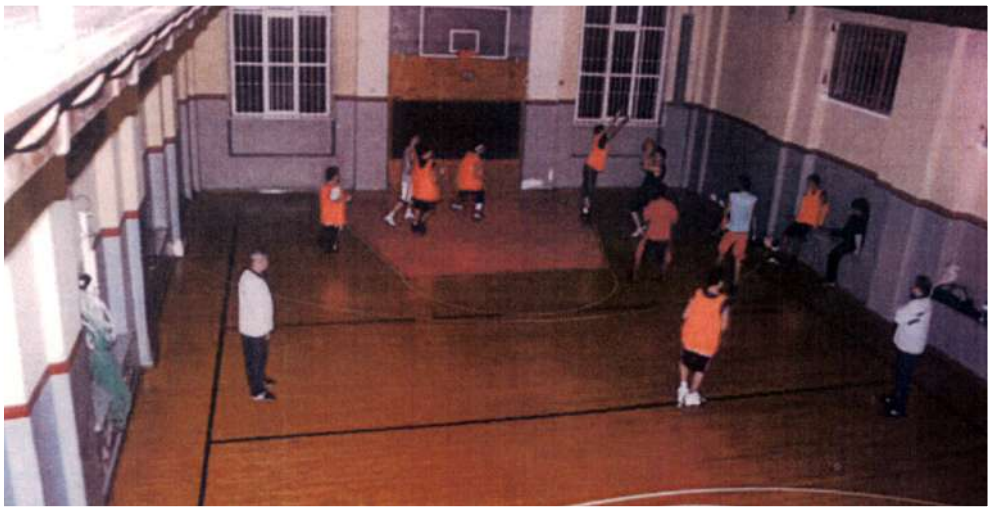

Düzenli çalışabileceğimiz bir salon yoktu. Pertevniyal Lisesi, Kurtuluş Kulübü'nün tavandan merdivenle içine inilen küçücük salonu, Spor Sergi Sarayı'nın idrar kokan tribünler arkası ve Boğaziçi Üniversitesi spor salonu arasında mekik dokuyorduk. Antrenman günleri önce iki saat kızları çalıştırıyordum, ardından erkekler geliyor, iki saat te onlarla çalışıyordum. Soğuk günlerde salonlarda ısıtma olmadığı için ayaklarım donuyordu. Sevgili eşim Hümeyra da hep yanımda olduğundan gece yarısına doğru ilaç nakil araçlarıyla eve birlikte dönüyorduk.

Pertevniyal Spor Salonu

Boğaziçi Üniversitesi Spor Salonu

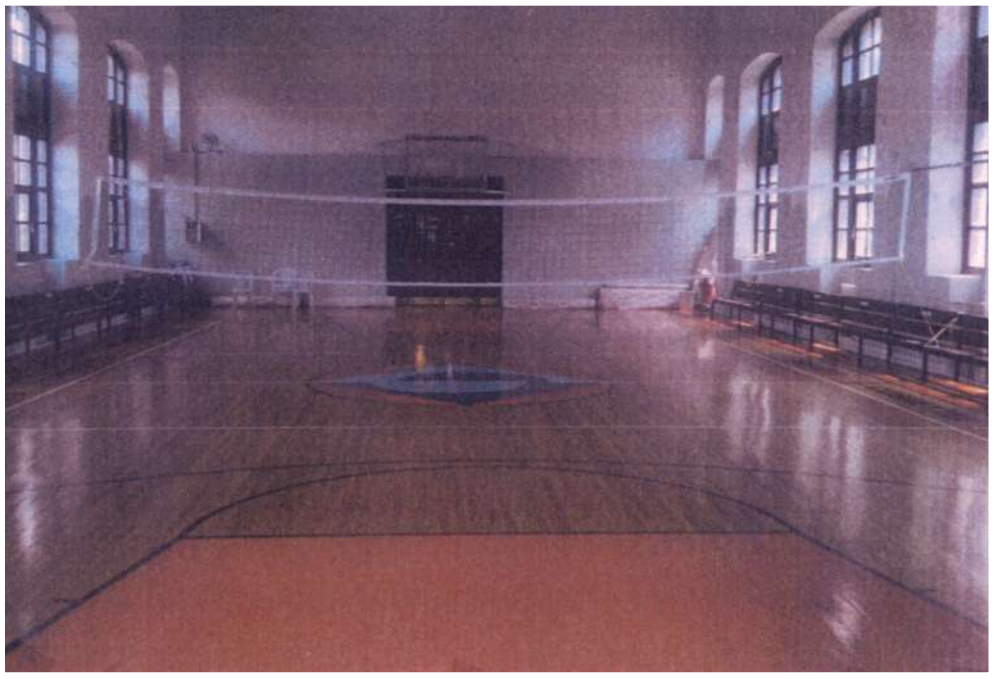

Nezahat Yıldırım Okur

Eczacıbaşı ve milli takım antrenörü Cengiz Göllü'nün modern voleybol oynayan bir kız takımı yetiştirmeye çalıştığı dönemde Edirne Kız Öğretmen Okulu voleybol takımı Türkiye şampiyonu oldu. 1972'de o takımın kaptanıydım ve mezun olmuştum. O yaz Ankara'da Balkan Gençler Şampiyonası'nda milli takımda yer aldım. Herkes iyi bir voleybolcu olacağımı düşünüyordu. Ben de voleybola devam etmek istiyordum. Nerede, nasıl ve kimlerle sorularının cevabını bulmak için İstanbul'a geldim. Öğretmen olarak atanmamı beklerken Eczacıbaşı beni ailemden alarak kendi ailesine kabul etti. İlk tanıştığım kişi de Cengiz Göllü oldu. Onun eğitmenliğinde İstanbul'a, yeni arkadaşlarıma ve modern voleybol'a kolayca adapte oldum. Başarı ve yükselme hırsım, voleybolu teknik olarak en iyi bilip uygulayan Cengiz Göllü'yle buluşunca, yeteneğimin çıtası her yıl yükseldi ve voleybol sahalarının yıldızı ve iz bırakan bir sporcu oldum. Takım içinde paylaşma, dayanışma, grupla çalışma, dostluk, saygı, sevgi ve kazanmayı öğreten Cengiz Göllü'yle başarılarımız kesintisiz sürdü. Kaç sporcuya emek verdiğini bilmiyorum; ama bana verdiği emekler o başarıların altında benim de imzam olmasını sağladı.

Meral Kalfaoğlu

Cengiz abiden o denli çekinirdik ki, dertlerimizi eşi Hümeyra (Hümüş) ile paylaşırdık. Önemli maçlar öncesi çok hırçınlaşan Cengiz abi bize yüklendikçe, hatta zaman zaman tartaklar gibi davrandıkça, soluğu Hümüş'te alıyorduk. Gayrettepe'deki evde toplanıyor, yaptığı kol böreklerini yiyip eğlenip şakalaşıyorduk. O da bize "Sizi çok seviyor. Hiçbir şahsi problemi yok. Onun derdi şampiyonluk ve sizin çok iyi olmanız" diyordu. Keşke şimdi o günlere dönebilsem...

Bu şartlara bir süre dayanmamız gerekiyordu; çünkü yaklaşık bir yıl sonra yepyeni bir salonumuz olacağına dair taahhüt verilmişti. Birçok sıkıntı içinde yılmadan çalışıyorduk. Erkek takımının dört oyuncusu Alper Başaran, Mahmut Gözüsulu, Metin Akman, Güner Santemiz ile Alper'in eşi olan kız takım kaptanı Nur Başaran, maaşlarının 200 liradan 225 liraya çıkarılmasını istiyor ama kabul görmüyordu. İki tarafla da görüşerek anlaşma sağlamaya çalışsam da fayda etmedi. Onların takımdan gitmesiyle erkek oyuncu sayısı yediye düştü.

Kızların boyu 1.55 ile 1.75 m. arasındaydı. Henüz dört yıl önce mahalli ligden başlamış olan takım, birlikte çalıştığımız ilk sezonda dönemin en güçlü ekiplerinden Fenerbahçe'yi yenerek Adapazarı'nda şampiyonluğa ulaştı. Her zorluğa göğüs germeye hazır, kararlı ve voleybol aşığı bir takım ortaya çıkmıştı.

Aylin Üstündağ

Eczacıbaşı Spor Kulübü'ne 1971-72 sezonunda transfer oldum. Şişli'de oturuyor, Maltepe'de bir şirkette çalışıyordum. Haftanın 4-5 günü 19.00-21.00 arası antrenman yapıyorduk. Sabahları işe yetişebilmek için 07.00'de evden çıkıyordum. Akşam antrenmana yetişmek için de 17.00'de Maltepe'den çıkıp üç araç değiştirerek Levent'e gidiyordum. Bir gün bile geç kalmadım. Antrenmana giderken kimi zaman minibüste yanımda oturan hiç tanımadığım birinin omuzunda uyuyakalıyor, gece 23.00'de eve geldiğimde turşu gibi yatağa düşüyordum. O yıl evlenip Erenköy'e taşınınca eve ulaşmam 22:00'yi bulmaya başladı. Bu sıkıntıları bir gün bile problem etmedim. Eşim de voleybolcu olduğu için çok anlayışlı davrandı. Üç yıl böyle devam etti. 1975'te Eczacıbaşı'nda çalışmaya başlayınca biraz rahatladım. Bu satırları okuyan gençlerin "Bunca zorluğa değer mi?" diyeceğine eminim. Çünkü onlar her lükse sahip. Oysa onlar bugün Olimpiyatlar'a katılabiliyor, Grand Prix'de derece alabiliyorlarsa bu başarılarında ben ve benim gibi bu işi gönülden seven, zorlukları dibine kadar yaşayan voleybolcuların çok büyük payı var. Bu konuda hiç mütevazı olamayacağım.

Meral Kalfaoğlu

Cengiz Göllü'yle 1972'nin Temmuz ayında tanıştım ve spor hayatımın dönüm noktası oldu. Daha önce Ayhan Demir, Değer Eraybar ve Dr. Edip Kürklü'yle çalışmıştım ama o hiçbirine benzemiyordu. Kendini voleybola adamış, vizyon sahibi, disiplinli, hırslı ve çok çalışkan bir antrenör ve yöneticiydi. Bu meziyetlerini kısa süre içinde bütün takıma aşıladı. Kazanmanın birlik ve beraberlikten geçtiğini öğretti. Meral, Filiz, Violet, Nezahat, Aylin, Nalân, Arzu, Pelin, Sonay, Şehnaz, Hülya ve daha nicelerini voleybola o kazandırdı. Şimdi filenin sultanları başarıdan başarıya koşuyorsa, bunun altında Göllü imzası var. Beni "büyük pasör" yapan, milli takımın değişmez pasörü olarak hatırlanmama sebep olan da o büyük Göllü... Onun sayesinde bu yaşımda bile bütün yaşantım, disiplinin getirdiği düzen içinde geçiyor.

Violet Duca

Eczacıbaşı'nda voleybol oynayan ablam Lidya'yı ağır bir hastalık sonucu kaybettiğimiz yıl Cengiz Göllü antrenör olarak göreve geldi. Ablamın arkadaşı Canan Kalağoğlu boyum uzun olduğu için bizi tanıştırdı. Büyük bir hevesle Boğaziçi Üniversitesi salonuna gitmeye ve aralarında çok zayıf kalmama rağmen ablalarla antrenmanlara çıkmaya başladım. Hocamız antrenman aksamasın diye zaman zaman beni kenara alıyordu. Bir gün o kadar yorulmuş olmalıyım ki, minderlerin üzerinde uyuya kaldım. O gün orada uyuyan Violet, sonra Türkiye'nin başarılı voleybolcularından biri oldu. Cengiz Göllü'nün üzerimde o kadar çok emeği oldu ki, saymakla bitmez...

10 Aralık 1972 günü, ilk Avrupa kupası maçımızı oynamak üzere İtalya'nın Reggio Emilia kentine doğru yola çıktık. Yaklaşık on gün süren otobüs seyahati sırasında olabildiğince çok uluslararası maç deneyimi kazanabilmek için Sofya ve Belgrat'ta da hazırlık maçları organize etmiştim. En ucuz otellerde geceleyerek, Şeref Arman ustanın fabrikada hazırladığı kumanyalarla karnımızı doyurarak Bulgaristan ve Yugoslavya üzerinden İtalya'ya vardık. O zaman Türkiye'de bulunmayan ve lüks sayılan birçok şey Avrupa'yı çok cazip kılıyordu. O yüzden kızlar pür neşe, keyifler yerindeydi.

Filiz Hakyemez

Türkiye şampiyonu olmuş, İtalya'yla eşleşmiştik. İlk Avrupa maçımız için İtalya'ya gitmemiz gerekiyordu. Eczacıbaşı fabrikasının önünden büyük bir törenle uğurlanarak yolculuğa başladık. Seyahat sırasında arada bir maç ve idman yapıyor, yollarda durup "çiçek" topluyorduk. Varış noktamıza bir gece yarısı ulaştık. Şoför devamlı "Cengiz Bey, centro'ya buradan mı gideceydik?" diye sorup duruyordu. Araya sora oteli bulduk. Issız bir yer gibiydi. Etrafta ne bir mağaza ne bir kafe vardı. O zamanlar bizi en çok alışveriş ilgilendiriyordu. Odalara yerleştik. Ben Meral Kalfaoğlu ile kalıyordum. Yorgun argın yattık. Sabah Meral'in "Kalk ulan, kalk!" diye bağırmasıyla uyandım. "Ne oldu?" dedim, "Cennete düştük, cennete! Otelin önünde pazar kurulmuş" dedi. Meğerse o pazar her gün kuruluyormuş... Biz de bu imkanı epey değerlendirdik.

Sportif açıdan bakıldığında ise pek neşeli olamazdık. İtalyanların 1.80'in altına düşmeyen boy ortalamasıyla baş etmemiz mümkün değildi. Döndükten sonra salonlardaki duyuru panolarına "Boyu 1.70 m. altında olan sporcu adaylarının müracaatları kabul edilmeyecektir" diye yazdırdım. Kızım Emel'e de bu yüzden voleybolu bıraktırdım. Bazı eğitim kurumları bu kararı "Cengiz Gollü fantezisi" diye karşılayıp gırgır konusu yapmıştı ama vaz geçmedim.

İtalya seyahati otobüs, yemek, otel ve ayakbastı paraları dahil, toplam 11.000 TL'ye mal olmuştu. Şakir Bey'e hesap verirken "Ben de senin tasarruflu olacağını sanmıştım" sözleriyle karşılaştım. Daha ne yapabilirdik bilmiyorum...

DOMANI SERA CONTRO LA BARTOLI TENTANO LA QUALIFICAZIONE

LE BELLE TURCHE AL «PALA
PER LA COPPA DELLE COPPE

Due notturne di pallavolo internazionale - La squadra dell'Eczacibasi ha accettato di giocare a Reggio anche il ritorno - Questa partita sempre al Palazzetto la sera dell'antivigilia

Tutto pronto per l'incontro Coppa delle Coppe di domasera. La comitiva turca, attordici persone, è giunta pullman da Istanbul nella rda mattinata di eri. Questa attina è stata ricevuta in Mucipio e nel pomeriggio soerrà una seduta di allenaento in una palestra cittadi; a quanto è dato di capire atlete dell'Eczacibasi non si nsiderano battute in partenè non escludono la possibià di una loro qualificazione quarti di finale della Coppa.

Il volley turco è in netto ogresso; a Istanbul in veste allenatore è stato per oltre anno Davila Plocon il non menticato asso rumeno che ilitò per due stagioni nelle ralmente di volley sia maschile che femminile) ha una già considerevole esperienza internazionale e dovrebbe quindi senz'altro essere in grado di impegnare seriamente la squadra reggiana. La Bartoli dal canto suo si presenta caricatissima; la prospettiva di file de La Torre e con lui altri tecnici est europei; ad Istanbul, sempre a testimoniare il crescente interesse che il volley suscita in quel paese si sono disputati i penultimi campionati europei e da allora non c'è torneo internazionale ufficiale o meno che non veda la partecipazione di rappresentative turche.

L'Eczacibasi, poi, che è Club piuttosto ricco (è il maggiore di Istambul ed ha squadre nella massima divisione di basket e di calcio oltre che naposter essere l'unica squadra italiana femminile ad andare avanti in una Coppa internazionale e la conseguente possibilità di affrontare nei turni successivi le « maestre » dell'est Europa sarà uno stimolo notevole.

L'allenatore Del Zozzo è fiducioso, pur avanzando qualche riserva: « La squadra — dice — sta attraversando un momento particolare; in campionato è cominciata la serie degli incontri facili e le ze hanno perso almeno te la necessaria conce ne. L'incontro con l'E si è comunque molto e Riva e compagne sicuramente il meglio. stici non ne faccio; fino a qualche anno fa affrontare una squadra turca sarebbe stato uno scherzo, ma le cose sono cambiate.

C'è un notevole livellamento di valori in campo internazionale (escluse naturalmente le squadre dell'Est che appartengono ad un'altra dimensione). Un tempo si andava in Francia, Olanda, Turchia, Belgio ecc. e si vinceva facile; ora si può anche perdere come ha fatto la Fini eliminata sorprendentemente dal Montpellier. Domani sera e sabato può succedere di tutto »... Naturalmente negli ambienti sportivi reggiani c'è molta attesa per l'incontro.

La Torre, già in passato, partecipò alla Coppa Europa, ma partiva senza speranze essendo opposta ad avversarie troppo forti fin dal primo turno; dal doppio incontro con l'Eczacibasi potrebbe invece uscire per la prima volta, a Reggio, una qualificazione per i « quarti » di finale. Logico quindi l'interesse che l'incontro suscita e logico conseguentemente attendersi una folti-

ECZACIBASI Istanbul

(seconda classificata campionato turco 1971-72)

Aralık 1972, İtalya

Eczacıbaşı kız takımı İtalya'da bir maç öncesinde

Aralık 1972, İtalya

Cengiz Göllü, Filiz Hakyemez ve Erkan Yasa maç seremoni sonrasında.

KADRO

Violet Kostanda Duka	1
Perihan Şimşek	2
Nurgül Tüylek	3
Nezahat Yıldırım	4
Fitnat Yüney	5
Lale Akarsu	6
Filiz İmren Hakyemez	7
Meral Kalfaoğlu	8
Aycan Şentürk	9
Canan Peker	10
Aylin Üstündağ (Kaptan)	11
Özden Yıldıral	12

Hümeyra Göllü

Ben Cengiz'i görebilmek, beraber olabilmek için her antrenmana giderdim. Kızlarımız Emel ve Arzu da kenarda top oynar ya da ders çalışırlardı. Daha gençken bir iki antrenmana katılayım dedim. Ne kadar yorulduğumu anlatamam. Zaten yorulmuşum bir de Nezahat' in acı kuvvetiyle vurduğu smaç yüzümde patlayınca neye uğradığımı şaşırdım. Bir daha da antrenmana çıkmadım.

Bir başka gün antrenmana gittiğimde geç kalmışım. Salona girmeden soyunma odasında gördüğüm siyah uzun saçlı ve kahküllü Cleopatra tarzı bir peruğu başıma takıp Filiz'in de uzun pardösüsünü giyip tamamen değiştim ve trübüne oturdum. Cengiz kim bu diye şöyle bir baktı fakat tanımadı. Ama fark ettim ki beni o halimle beğendi. Kız takımı bu tabii, hepsinin antenleri çalışıyor... Antrenman arasında da olsa antrenörlerinin ilgisini çeken kadın kim diye trübüne baktılar. Önce Filiz sonra diğerleri tanıyıp "Hümüş bu!" dediler ve gülerek yanıma geldiler. O sırada Cengiz de "Git buradan" diye işaret ediyordu. Sanırım o gün ona vamp görünmüştüm.

Eczacıbaşı İlaç Fabrikası ve Eczacıbaşı Spor Kulübü'ndeki 21 yıl sürecek olan kariyerim böyle başladı. Erkek takım 1973-74 sezonunda lig ikinciliğini ve Gençlik ve Spor Bakanlığı Kupası'nı kazandı. Sırada milli takımın kızlarını Balkan Şampiyonası'na hazırlama görevi vardı. Kadroya seçilecek elemanlarda aradığım en önemli vasıflar boy ve yaştı. Aday kadroya o sene form gösteren her elemanı çağırdık. İçlerinde 1955-56 doğumlu gençler çoğunluktaydı. Bundan da anlaşılacağı gibi geleceğin milli takımını kurmak istiyordum. Yararlı olabilecek tecrübeli elemanları da kadroya dahil ettim. Türk voleybolunun merkezi sayılan İstanbul'da çalışma sahası yok denecek kadar azdı. Bir ara Vefa Lisesi'nin salonundan faydalandık. O yılki kadroda şunlar vardı: İstanbul'dan Özden, Aylin, Aycan, Filiz, Meral, Nezahat, Lale (Eczacıbaşı); Sema, Perran, Nida, Nil (Fenerbahçe); Selcan, Gülnaz, Nilgün, Suzan, İrem (Galatasaray); Ankara'dan Semra, Demet, Nilgün, Hülya, İlter, Ayşe, Hülya (Mülkiye); Gülfer, kıvılcım, Nazan, Narin (Kolej).

İlter Ayata

1973 yılı Balkan Şampiyonası'na hazırlanıyorduk. Takımı Cengiz Göllü çalıştırıyordu. Ben Yarımca'da Petkim de çalıştığımdan saat 16.00'da yollara düşüyordum. O zaman E-5 gidiş gelişli tek hattı. Boğaziçi Köprüsü henüz açılmamıştı. Çalışmalar Eczacıbaşı salonundaydı. Üç saatlik yol sonrası antrenman 19.00'da başlıyordu. Cengiz abi hışırımızı çıkarıp saat 21.00'de bizi salıveriyordu. Tekrar yollara düşüp gece saat 24.00'te Yarımca'ya varıyordum. Oğlum uyuyalı çok olmuş oluyordu. Kaçamak bir öpücük, iki lokma yemek, sonra yatak. Malum sabah saat 08.00 mesaisine yetişilecek. Ertesi gün yine aynı rutin... Deli miydim neydim ya?

Selcan Çağlar

Cengiz abi ile tanışmamız 1972 yılına dayanıyor. Galatasaray'da amatörce voleybol oynarken milli takıma çağrıldım. İlk kez benden büyük ablalarla bir araya geldim. Benden küçük olarak sadece Nilgün Sarar vardı. Bolu'da kampa girdik. Cengiz abi bize yoğun idman yaptırmaya başladı. Koş Allah koş, sahanın etrafında dönüp duruyorduk. Biraz yavaşlasak, o sert tavrıyla "Devam" diye hızlandırıyordu. Sonunda iyice ağırdan alan kızlara "Haydin, yoksa

sopa geliyor!" diye bağırınca, biz Nilgün'le "Nereye düştük böyle" diye birbirimize baktık. Sonunda "Aman ya, ben duruyorum. Ne olacaksa olsun" dedim ve yürümeye başladım. Baktım, bir şey olmadı. Cengiz Abi'nin sesi çıkmadı. Böylece durumu çözdüm. Yani sopa falan yoktu. Sadece gaz vermek vardı. Sonrasında yaptığımız idmanları öyle beğendim ki, kulüpte yaptığım idmanlar beni kesmez oldu. Gelen ilk teklifte de doğruca Eczacı'ya transfer oldum. Top oynamayı seviyordum ve Cengiz abi gerçekten keyifli top oynatıyordu. Antrenman saatlerini iple çeker oldum ve voleybolu bıraktığım 1985 yılına kadar da hep çok keyifle idman yaptım. Gücüm tükenmese bir o kadar yıl daha Cengiz Abi'yle top oynardım. Sokakta, okulda top oynarken, daha konforlu ve keyifli bir ortamda voleybol oynamaya geçmiş oldum. Top aşkı beni hiç aklımın ucundan geçmeyen yerlere taşıdı. Ne yaptığımı tam bilmeden Cengiz Abi'nin peşinden, içimden geldiği gibi coşkuyla yürüdüm. Başında hiç bilmiyordum ki, bu yol ta Olimpiyatlar'a dek gidecek! Ne güzel yolmuş ama... Yolu açan Cengiz Abi'ye ve peşimden giden yol arkadaşlarıma bir kez daha teşekkürler.

Aylin Üstündağ

1973 yılında Adapazarı'nda Türkiye Şampiyonası oynanırken, maçtan sonra tribüne geçip rakiplerimizi izlemeye başladım. O sırada arkamda oturan gruptakiler de kendi aralarında konuşuyordu. Biri "Bu Eczacıbaşı'da ne ki?" diye sordu. Diğeri ise şöyle cevap verdi:

– Hani hela taşlarını yapan fabrika var ya, onun takımı...

1973 Sakarya

Cengiz Göllü Mehmet Karaoğlu ve ustabaşı Fahri Öztürk ile şampiyonluk turunda

Balkan Şampiyonası

Kız voleybolcularımız Balkan Şampiyonası hazırlığına başladı

Antrenör Cengiz Göllü "Geleceğin millî takımını kuruyoruz„ dedi

Balkan Şampiyonası hazırlıklarını konu alan gazete kupürü

19 Mayıs 1973. Balkan Şampiyonası

Balkan Şampiyonası Romanya, yolda yemek molası… Sami Akgün, Cengiz Göllü, Ender Kurt

Eczacıbaşı Yıldız Takımı

Özden Yıldıral,
İclal Ünal,
Hülya Babalı,
Meral Babalı,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Bahar Ersözlü,
Nilüfer Ayaz,
Sezgin Kurt,
Zehra Demir.

A takıma oyuncu yetiştiren genç takımı

Zeki Uslu,
Kurtaran Mumcu,
Selim Öztreves,
Mustafa Koçak,
antrenör
Erkan Yasa,
Uğurlu Yasan,
Aret Damla,
Sinan Ceylan,
Hakan Sıvacı.

1973-74 sezonunda ikinci kez Türkiye şampiyonu olan Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*	*Violet Kostanda Duka*	*1*	*Fitnat Yüney*	*5*	*Mübeccel Hanioğlu*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Nilgün Eralp*	*2*	*Lale Akarsu*	*6*	*Canan Peker*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Şule Akıncıbay*	*3*	*Filiz İmren Hakyemez*	*7*	*Aylin Üstündağ*	*11*
KAPTAN	*Aylin Üstündağ*	*Nezahat Yıldırım*	*4*	*Meral Kalfaoğlu*	*8*	*Özden Yıldıral*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	BURSA	13-17/03/1974						
İSTANBUL ŞMP.	1			TÜRKİYE	İSTANBUL							
B.T.G.M KUPASI	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	25/04/1974	GALATASARAY	GALİP	3	1	57	44
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	17/11/1973	POST WİEN	GALİP	3	1	55	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	AVUSTURYA	VİYANA	25/11/1973	POST WİEN	MAĞLUP	0	3	18	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	5	5	0	15	2	10
Galatasaray	5	4	1	12	4	9
Fenerbahçe	5	3	2	11	6	8
Mülkiye	5	2	3	7	9	7
Kolej	5	1	4	3	13	6
Altınordu	5	0	5	1	15	5

1973-74 sezonu Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO

ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*	*Yusuf Hakim*	*1*	*Selim Bonomo*	*5*	*İbrahim Vuran*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Oktay Kökten*	*2*	*Aziz Kalağoğlu*	*6*	*Necip Akarsu*	*11*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Teoman Hakkut*	*7*	*Haydar Sezgin*	*12*
KAPTAN	*Oktay Kökten*	*İsmail Vuran*	*4*	*Nurullah Şaman*	*8*	*Avni Akdoğan*	*14*
				İlhan Çetinkaya	*9*	*Benjamin Novaro*	*17*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUP.	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	25/04/1974	İETT	GALİP	3	2		

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
İETT	22	21	1	65	10	43
Eczacıbaşı	22	20	2	62	20	42
Muhafızgücü	22	17	5	60	22	39
B.Boronkay	22	16	6	53	26	38
Göztepe	22	15	7	53	31	37
S.Sigorta	22	11	11	40	45	33
Galatasaray	22	9	13	31	48	31
İtfaiye	22	6	16	29	55	28
Denizgücü	22	5	17	22	56	27
Suspor	22	4	18	28	57	26
Petrolofis	22	4	18	26	60	26
Kolej	22	4	18	21	60	26

17 Kasım 1973, Maç sonrasında Büyükdere Restoran

Kız takımı Post Vien maçında

Aylin Üstündağ,
Filiz Hakyemez,
Nezahat Yıldırım Okur,
Meral Kalfaoğlu,
Lale Akarsu Yengil,
Fitnat Yüney.

1973'ün sonunda hem kızlar hem erkeklerde Avrupa kupalarında oynama hakkı kazanmıştık bile. Rakiplerin hepsi fizik ve teknik olarak bizden güçlüydü. İki takıma birer yabancı oyuncu transfer ederek güç dengesi kurmak için Şakir Eczacıbaşı'nı ikna etmeye çalıştım. Yabancıların profesyonellikleriyle bizim sporculara da iyi örnek olacağı düşüncesindeyim. Ama ne mümkün... Ben bunları anlattıkça, o da bana Türk gencinin yeteneğinden, iyi eğitildiği zaman neler başaracağından bahsediyor, "Atatürk'ün kızları, oğlanları" diyor, başka bir şey demiyordu. Ben de aksini düşünmüyorum ama çabuk yol almam lazımdı. Elimdeki sipariş Avrupa'da final oynamaktı ve sürekli bunun ne zaman olacağı soruluyordu.

Çok zor da olsa sonunda ikna edip Bulgaristan'dan Gavril Gavrilov'u takıma dahil edebildim. Masraf çıkarmaktan çok çekiniyordum. Ne de olsa karşımda beş oyuncuyu maaşlarına 25 TL zam istedikleri için göndermiş bir başkan vardı ve her an parlayabilirdi...

Maliyetleri düşürmek için komşumuz olan Yıldız Hanım'ın bahçe içindeki tek katlı evinin iki odalı, toplamda yirmi metrekareyi bulmayan bir bölümünü çok ucuz bir fiyattan kiraladım. Ardından Lilya Venkova'yı da getirttim ve farklı zamanlarda yabancıları burada oturttum. Şartların çok daha kötü olduğu Bulgaristan'dan geldikleri için mutluydular ve takımlarına çok faydalı oluyorlardı. Hatta o Lilya ile 1980'de Çekoslovakya'da Avrupa ikinciliğine de ulaştık. Zaman içinde değişen şartları düşünüyorum da, "Hey gidi günler hey" diyorum. İki oyuncunun da aylık maaşları sadece 1000'er dolardı... Oktay Kökden, Özcan Sarıtürk, Aziz Kalağoğlu, Ata Onar, Haydar Sezgin, Erdal Türker, Nurullah Şaman, Hikmet İnanlı ve Ercüment Kavuzlu'dan oluşan erkek takımı ise 1972-73 sezonunu lig üçüncüsü olarak kapattı.

1973'te yapılan Eczacıbaşı Spor Salonu

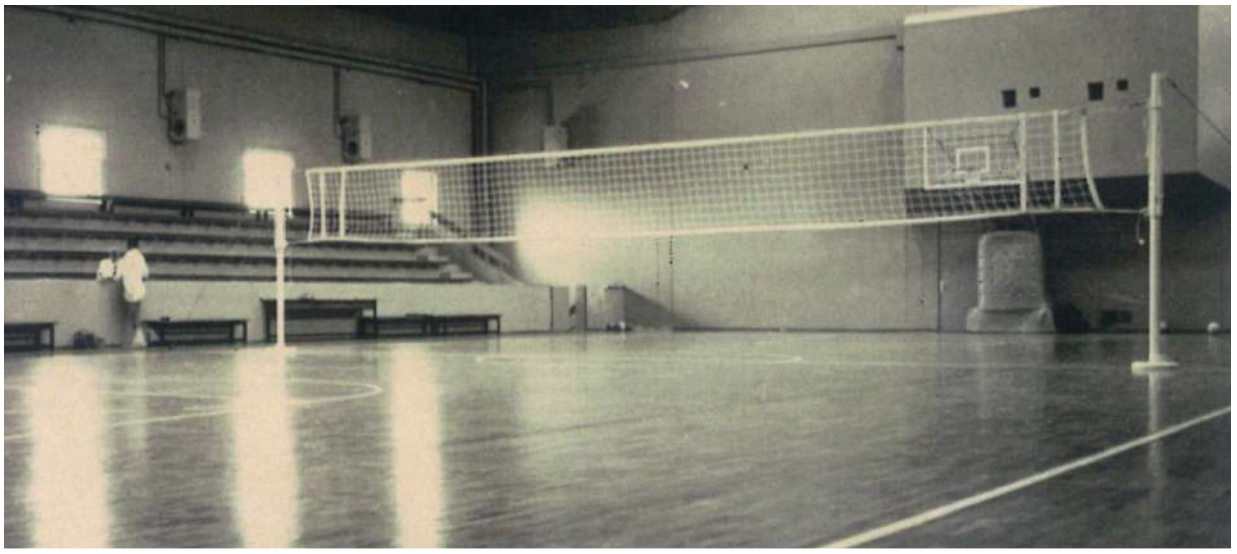

Salon açılışında erkek takımı

21 Ağustos 1973

O yıl, sezon sonu geldiğinde istediğim düzeni az çok oturtmuştum. En önemli sorunumuz da yeni sezon başlarken çözüldü ve 21 Ağustos 1973 günü Levent'teki fabrikanın arkasında inşa edilen, Eczacıbaşı Spor Salonu açıldı. Yıllar boyu bir çok milli sporcunun yetişmesine sahne olacak olan ve 2001'e kadar kullanımda kalan bu salon, Türkiye'de bir özel sektör kuruluşu tarafından yapılan ilk spor tesisiydi. Açılış gününde çok güzel bir tören düzenlendi ve Yugoslavya'dan Kızılyıldız kız ve erkek voleybol takımlarıyla Partizan basketbol takımı ağırlandı. Kulüp olarak da Büyükada'ya eğlenceli bir kutlama gezisi yaptığımızı hatırlıyorum.

Cengiz Göllü kız takımıyla Büyükada gezisinde

Mübeccel Hanioğlu,
Nilgün Eralp,
Lale Akarsu,
Nezahat Yıldırım
1973 İstanbul.

O günkü Kızılyıldız erkek takımı oyuncuları arasında Aleksandır Boriçiç de vardı. Yugoslav Milli Takımı'nda başarı dolu bir kariyer yaptıktan sonra, uzun yıllar kulübünün başkanlığı da yaptı; Sırbistan Voleybol Federasyonu başkanı oldu; Avrupa Voleybol Konfederasyonu ve Uluslararası Voleybol Federasyonu as başkanlıklarında bulundu ve iki milli takım antrenörü olarak dostluğumuz hep devam etti.

Kervansaray Restoran

Eczacıbaşı Kulübü'nün verdiği bir yemekte Cengiz Göllü ve Ayhan Demir

Nezahat Yıldırım Okur

BTGM Kupası için Ankara'daydık. Otel lobisinde toplanmışken bana bir telefon geldi. Oysa hangi otelde olduğumuzu kimse bilmiyordu. Cengiz abi benimle resepsiyona gelip kimin aradığını öğrenmek istedi. Telefonu alıp "Efendim?" dememle birlikte karşıdaki kadın sesi hakaretler yağdırmaya başladı. Moral bozma amaçlı bir arama olduğunu anlar anlamaz telefonu kapattırdı ve bana "Meyve veren ağaç taşlanır" dedi. Ben de telefondaki sese sahada cevap vereceğimi söyledim. Maç sırasında Merâl'in paslarını öyle iyi değerlendirdim ki, rakip takımın koçu bunalan oyuncuları dışarı almak zorunda kaldı. Takım olarak harika bir maç çıkartıp Eczacıbaşı'na bir kupa daha kazandırdık. Daha sonra telefon edenin kim olduğunu tespit etmeme rağmen ilişkimi centilmence sürdürdüm. Cengiz abi konuya dahil olup, moralimi yükseltmeseydi, ne o maçta ne de ilişkilerimde başarılı olabilirdim...

Fenerbahçe'yle Bursa'da Türkiye Şampiyonası final maçında da 2-2'den sonra son seti oynuyorduk. Kritik bir durumda manşetimizden seken top saha dışına giderken bütün gücümle koşarak sahaya sırtım dönük halde tek elle topu havalandırdım. Üçüncü vuruşu tamamlayan arkadaşlarım inanılmaz bir sayı kazandı. Olduğum yerden sahaya dönemiyordum ki, mola oldu. Cengiz abi nin "O topu nasıl içevirdin?" sözü ve gözlerindeki ışıltı beni iyice coşturdu. İçimde hep "Acaba iyi bir şeyler yapabiliyor muyum?" düşüncesi oluşurdu. Onun takdiri ise başarının yarısıydı... Güzel sözlerinin verdiği moralle sahadan zaferle çıkardık. Unutulmaz bir maçtı ve 18-16 kazanıp ikinci kez Türkiye şampiyonluğuna ulaşmıştık.

Milli takım, Bahar Kupası, Nisan 1974 Ankara

*Cengiz Göllü,
Aziz Kalağoğlu,
Harun Akkıvılcım,
Oktay Kökten,
Sedat Yavuz,
Şükrü Yengil,
Murat Över,
Semih Oktay,
Erdoğan Kobal,
Serap Gençsü,
Mehmet Gündüz,
Yusuf Baharliya,
Hüseyin Özcoşan,
Deniz Esinduy,
İsmail Vuran.*

Milli Takımı, 1974

*Bir gazetenin
spor sayfasında
1974'ün milli takımı*

1974'te Ankara'da yapılacak Erkekler Bahar Kupası maçlarına hazırlanırken, o zamana göre oldukça iyi program yapıp Bulgarlarla önce Türkiye'de sonra Sofya'da karşılıklı maçlar düzenledik. Bolu'da kampta, takım oldukça iyi olan akşam yemeğini yerken salonun öbür tarafında oturan grup içinde bir kavga çıktı. Rahmetli Veysi Dikeç masadan kalkıp kavga edenlerin arasına daldı ve sille tokat girişti. Yardımcım Erdoğan Kobal'la şaşırıp kaldık. Sonradan öğrendim ki, Veysi kavgaya girmeden duramazmış. Tabii nasihat edip, yaptığı işin ne kadar hatalı olduğunu söyledik. Hazırlık maçları sonrasında Sofya'dan otobüsle dönerken de Kabataş meydanında herkes evine gitmek üzere dağıldıktan sonra Veysi eve gittiği taksi şoförüyle itişip adama bir kafa atmış. Şoför kan revan içinde kalınca bütün taksi şoförleri levyeyi kapıp Veysi'nin peşine takılmış. Canını zor kurtarmış. Bunun üzerine karar verip kadrodan çıkardık. Çok önemli bir orta oyuncumuzu kaybettik. Veysi'nin bu huyu maalesef ölümüne kadar devam etti.

Semih Oktay

1974 yılında Ankara'da yapılan erkekler Bahar Kupası turnuvasına katılacak A erkek milli takımının baş antrenörlüğüne Cengiz Göllü getirilmişti. Bu karara takım oyuncuları olarak çok sevindiğimizi hatırlıyorum. Bugün olduğu gibi o zaman da Cengiz abi çok güven duyulan ve sevilen bir insandı. Yoğun bir çalışma programı geçirdik. Bulgaristan'da hazırlık müsabakaları oynadık ve kamp için Ankara'ya geçtik. Bahar Kupaları o dönemin önemli turnuvalarındandı. 16 ülke katılıyordu ve turnuva yaklaştıkça gazetelerde haberler çıkmaya başlıyordu. Biz de yakından takip ediyorduk. O dönemde Avrupa voleyboluna yeni yeni bir takım istatistiki bilgiler oluşmaya başlamıştı. Bu bilgilerin en önemlisi takımların yaş ve boy ortalamasıydı. Bizim kadroda da, belki de turnuvanın en yaşlı ve en kısa oyuncusu olan Hüseyin Özcoşan vardı. Hüseyin abi o dönemin en iyi defans yapan oyuncularındandı ve kadroda bulunması doğru bir tercihti. Müsabakalardan iki gün önce Tercüman gazetesi turnuvaya katılan oyuncuların yaş ve boy ortalamalarını istatistiki bilgi olarak yayımladı. Takım olarak çok alt sıralardaydık. O bilgilerin yayımlandığı gün Cengiz abi takımla program gereği teknik bir toplantı yapıyordu. Toplantı başladığında birçoğumuzun elinde Tercüman gazetesi vardı. Cengiz abi "Ne var gazetede?" diye sordu. Belli ki haberi okumamıştı. Birimiz gazeteyi verdiğinde okudu, masanın üstüne bıraktı, sonra bir daha okudu ve Hüseyin Abi'ye dönerek "Ulan Hüseyin, takımın boyunun da yaşının da içine etmişsin" dedi. Bu espriye takım olarak turnuva boyunca güldük. Bugün bile oyuncu seçimi ile ilgili katıldığım toplantılarda bu espriyi hatırlar ve zaman zaman anlatırım.

Ankara Uluslararası Bahar Kupası'nda
Voleybolcularımız fırtına gibi esiyor

İSVİÇRE'yi de ezip geçtik : 3-0

HAKEMLER : Fransis Martin (xxx), Franse Cıngıl (xxx)
TÜRKİYE : Oktay (xxx), Murat (xxxx), Sedat (xx), Deniz (xxx), Semih (xxxx), Şükrü (xxx), Aziz (xxx), Serap (xxx), İsmail (xxx).
İSVİÇRE : Hefti (xxx), Rauget (xx), Suri (xx), Müller (xxx), Tchopp (xx), Schlup (xx)
SETLER : 15-4, 15-11, 15-11

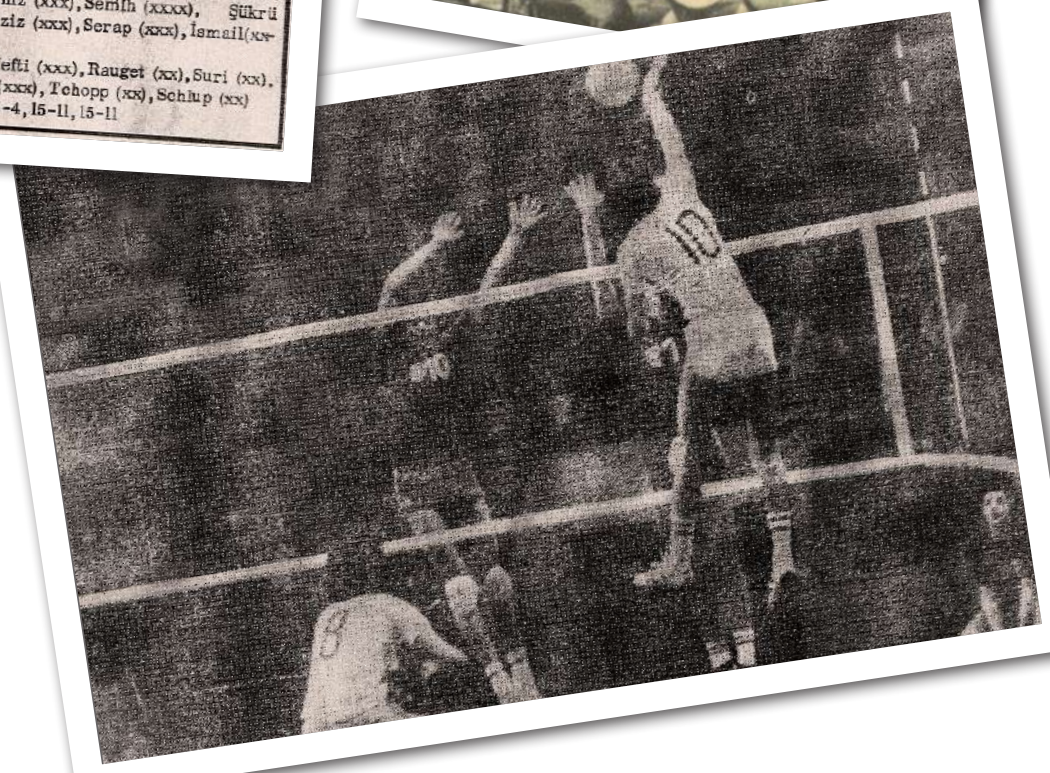

İsveç'i de 3-1 yendik ve grup birincisi olduk

ŞİMDİ HEDEFİMİZ ŞAMPİYONLUK

SALON : Atatürk Spor Sarayı
HAKEMLER : Kurt Ljunha (xxx), Francois Marty (xxx)
TÜRKİYE : Aziz (xx)-Oktay (xxx), Serap (xx) Şükrü (xx), Murat (xxx), Semih (xxx)
İSVEÇ : Jan (xx)-Matti (xx), Anders (xx) Lenneri (xx), İngermar (xx), Mate (xx), L. Goran (xx).

Oktay ÖZESKİCİ

Voleybolde Milli Takımımız yarı finalde Fransa'ya 3-1 yenildi

Mustafa ÖZCAN

ANKARA, (HA)- Uluslararası Bahar Kupası Voleybol Turnuvasında yarı finale kadar yükselen Voleybol Milli Takımımız dün gece beklenmedik bir şekilde Fransa'ya 3-1 yenilerek birincilik şansını yitirdi.

Takımımız güçlü Fransızlar karşısında maça hızlı başladı ve ilk seti 15-5 kazandık ve salonu dolduran seyirciler ümitlendiyse-de ancak Fransızların zenci oyuncusu Herve bütün ümitlerimizi yıktı. İkinci set Fransızların: 15-4

İyi oyunlarını devam ettiren Fransızlar üçüncü seti :15-8, dördüncü seti :15-4 kazanarak finale kaldılar.

İTALYA : 3- BELÇİKA : 1

Gecenin öteki yarı final maçında İtalya çetin bir mücadeleden sonra Belçika'yı 3-1 yenmiştir. Maçın setleri şöyledir : (18-16), (15-10), (11-15), (17-15)

Klasman maçlarında alınan sonuçlar şöyledir :

Finlandiye :3-İsveç :0, (15-7), (15-12), (15-13), İsveç :3-Avusturya :2 (10-15), (6-15), (15-14), (16-4), (15-9), İspanya :3-İngiltere :0 (15-10), (15-18), (15-6), Hollanda :3- Portekiz :0 (15-10), (15-11), (15-6). F. Almanya:3-Yunanistan :2 (15-8), (15-13), (8-15), (10-15), (15-10)

BELÇİKA'DAN SET ALAMADIK

BAHAR KUPASI VOLEYBOL FİNALİNİN İKİNCİ MAÇINI DA KAYBETTİK: 3-0

SALON : Atatürk
HAKEMLER: Marty(Fran
sız) xxx- Linna(Fin) xxx
BELÇİKA : Berio xxx, Jo-
set xx, Hugo xxx, Marc
xxx, Willy xxxx, Roger
xxx
TÜRKİYE : Semih xx (Se-
rap x), Aziz xx (Deniz x),
Sedat x, Murat xxx, Ok-
tay xx (Hüseyin x), İsma-
il xx (Şükrü x)
SETLER: 15-8, 15-8, 15-6

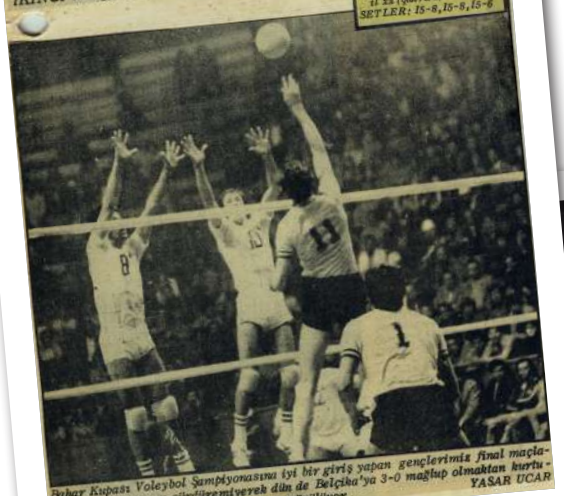

Bahar Kupası Voleybol Şampiyonasına iyi bir giriş yapan gençlerimiz final maçlarında aynı başarıyı sürdüremiyerek dün de Belçika'ya 3-0 mağlup olmaktan kurtulamadı. Resimde karşılaşmadan bir an görülüyor. YAŞAR UCAR

...ncü olan Voleybol Milli Takımımıza Beden Terbiyesi Genel Müdürü İsmail ...lük ödülünü veriyor.. (YAŞAR UÇAR)

1974-75 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO

ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*	*Violet Kostanda*	*1*	*Fitnat Yüney*	*5*	*Mübeccel Hanioğlu*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Arzu Bağdatlıoğlu*	*2*	*Meral Babalı Özdemir*	*6*	*Canan Peker*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Selcan Çağlar Teoman*	*3*	*Filiz İmren Hakyemez*	*7*	*Aylin Üstündağ*	*11*
KAPTAN	*Aylin Üstündağ*	*Nezahat Yıldırım*	*4*	*Meral Kalfaoğlu*	*8*	*Özden Yıldıral*	*12*
						Şule Aşkın	*13*

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	5	5	0	15	1	10
Fenerbahçe	5	4	1	12	5	9
Galatasaray	5	3	2	12	6	8
Mülkiye	5	2	3	6	10	7
Kolejliler	5	1	4	4	12	6
Altınordu	5	0	5	0	15	5

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	ANKARA	23.27/05/1975						
İSTANBUL ŞMP.	1											
AVRUPA ŞMP.		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	15/11/1974	VERNAMO	GALİP	3	0	45	23
AVRUPA ŞMP.		1	2	İSVEÇ	VERNAMO	23/11/1974	VERNAMO	GALİP	3	0	45	26
AVRUPA ŞMP.		2	1	ÇEK	PRAG	03/01/1975	RUDAHWEZDA	MAĞLUP	0	3	7	45
AVRUPA ŞMP.		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/01/1975	RUDAHWEZDA	MAĞLUP	0	3	13	45

1974-75 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO											
ANTRENÖR	Cengiz GÖLLÜ	Cumhur Tezsezen	1	Aziz Kalağoğlu	6	Haydar Sezgin	12
Yrd. ANTRENÖR		Ata Onar	3	Şakir Kayhan	8	Melih Atalay	13
Yrd. ANTRENÖR		Erdal Önder	4	Necdet Bakırcıoğlu	10	Mehmet Gündüz	14
KAPTAN	Ata Onar	Avni Akdoğan	5	İlhan Çetinkaya	11	Nurullah Şaman	15

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Muhafızgücü	20	17	3	54	21	37
S. Sigorta	20	17	3	55	22	37
B. Boronkay	20	16	4	53	19	36
Galatasaray	20	16	4	51	21	36
Eczacıbaşı	20	14	6	50	24	34
Altınyurt	20	9	11	35	39	29
İETT	20	7	13	32	42	27
Göztepe	20	7	13	29	45	27

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	5											
AVRUPA ŞMP.		1	1	LÜKSEMBURG	LÜKSEMBURG	07/11/1974	ARIS BONNEVOL	GALİP	3	0	45	25
AVRUPA ŞMP.		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	15/11/1975	ARIS BONNEVOL	GALİP	3	0	48	18
AVRUPA ŞMP.		2	1	HOLLANDA	AMSTERDAM	05/01/1975	INTERLANCE	MAĞLUP	1	3	41	57
AVRUPA ŞMP.		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/01/1975	INTERLANCE	MAĞLUP	1	3	38	59

Kasım 1974 Lüksemburg

Lüksemburg'a yola çıkan Eczacıbaşı erkek takımı.

Erkek takımımız Avrupa kupalarında ilk müsabakasını Lüksenburg takımı ile oynayarak 2. tura geçiyor. İyi bir misafirperverlik gösteren rakip takım ayrıca Belediye Sarayında birde resepsiyon verdi.

7 Kasım 1974 Belediye Sarayı, Lüksemburg

3 Ocak 1975 Prag, Çekoslovakya

Eczacıbaşı kız takımı maç öncesinde

1974-75 sezonu, Avrupa Şampiyon Kulüpler kupasındaki üçüncü yılımızdı. İsveç'ten Vernamo'yu eleyip ikinci tura çıktık. Maç ünlü Çekoslavak takımı Ruda-Hvezda ile 3 Ocak 1975 günü Prag'daydı. İzzeti ikram çok iyiydi. Nehir üstünde, otel olarak kullanılan güzel bir gemide kalıyorduk. Sıra maça geldiğinde keyfimiz kaçtı. Rakip o kadar güçlüydü ki, kurşun gibi kısa paslara vurdukları smaçlarla sahamızı delik deşik ettiler. Skor 5-0 olduğunda ilk molayı aldım, neredeyse daha yerime oturamadan 10-0 oldu. Durum rezaletti. Selcan servis atıyor, sahaya girmeden kısa pas beynimizde patlıyordu. Büyük fark yedik. İşin daha da komiği, akşam düzenlenen bankette rakip yöneticiler "Bu daha birşey değil, gerçek oyunumuzu İstanbul'da göreceksiniz" diyordu... Bizimkiler de hırs yapmış olsa gerek, 12 Ocak günü Spor Sergi Sarayı'nda Ruda-Hvezda gerçek oyununu gösterse de 13 sayı almayı başardık. Takımda gelişme vardı.

Erkek takımımız Lüksemburg maçlarından sonra ikinci turda Hollanda'nın Interlance Zaandam takımıyla eşleşti. Hollanda'da voleybol çok iyi durumdaydı ve kalabalık bir seyirci kitlesi önünde yüksek gerilimli iki maç oynadık. İki maçı da 3-1 kaybederek Avrupa kupalarına veda ettik.

5 Ocak 1975, Amsterdam

Interlance maçında Oktay'ın hücumu.

5 Ocak 1975, Amsterdam

Interlance maçında Aziz'in hücumu

Ocak 1975, Amsterdam

Bir yemek sırasında, Cengiz Göllü, Mehmet Macunlar, Özcan Sarıtürk, Oktay Kökden.

Cumhur Tezsezen

Maç sonrası Amsterdam'dan İstanbul'a dönüyorduk. Bazı arkadaşlar Türkiye'de yok diye müzik seti ve televizyon almıştı. Oktay Kökden Hollandalı bir çocuğa Türkçe bir cümle ezberletmişti. Çocuk gelip Cengiz abiye "Cengiz, bu takım gümrükten geçmez" deyince çok güldük. Uçakta da Ata ve Erdal abi çok korktuğundan birer kadeh viski içmelerine müsaade edilmişti. Kadeh bitince Erdal abi kendinden emin bir şekilde hostesleri etrafına topladı ve "Ben elimi kaldırdım mı, beş bin seyirci bağırır" diye kahramanlık hikâyeleri anlatmaya başladı. O yıl sezon arasında İzmir'den sürpriz bir şekilde milli takım kaptanı Erdal Önder'i transfer ettik. Tam bir voleybol tutkunuydu ve hem bana hem takıma çok katkısı oldu. Kazandığımız bir Galatasaray maçı sonrası Tarabya'da Kıyı restorandaydık, kızı Pınar sık sık "Baba bu gece uyuyacağız değil mi?" diye sorunca "Niye bu soruyu tekrarlıyor?" dedim. Meğerse maç kaybettiğimiz zaman Erdal abi "Nerede hata yaptık? Benim hatalarım neydi?" diye sabaha kadar evdekileri uyutmazmış.

Satın alınanlar bagaja yükleniyor.

Nisan 1975, İstanbul

7-11 Nisan arasında oynanan Bahar Kupası karşılaşmalarında Burhan Felek Spor Salonu'nda Milli Takım Nezahat, Selcan, Deniz, Sema, Mübeccel, Filiz, Violet, Aylin, Lale, Hülya, Cengiz Göllü, Gülfer, B. Meral.

Nisan 1975, İstanbul

Bir Bahar Kupası maçında Sema ve Selcan blokta, Meral dublajda.

Nisan 1975, Bahar kupası hazırlıkları

Filiz Hakyemez,
Nezahat Yıldırım Okur,
Meral Kalfaoğlu,
Sema Esinduy,
Aylin Üstündağ,
Deniz Dosdoğru.

Filiz Demirel Hergüner

Sene 1975, yer Balıkesir. Liselerarası Türkiye Şampiyonası. Büyük mücadele içinde geçen 5. günün sonunda TED Ankara Koleji voleybol takımı olarak Türkiye 2.'si olduk. Oldukça üzülmüştük. Plaketler verildikten sonra yapılan anons benim hayatımdaki dönüm noktalarından biri oldu. Turnuvanın en iyi pasörü Deniz Demirel 11 numara (kardeşim), en iyi smaçörü Filiz Demirel 6 numara. Her ikimizde kürsüye çıktık ve her ikimize de Cengiz Göllü'nün imzalı birer kitabı hediye edildi. O sene milli takıma çağrıldım. Hem genç hem de A milli takımlarda uzun yıllar birlikte sevindik, üzüldük. Ama sevinçlerimiz hep daha fazla oldu. Milli takımların o zevkli, eğlenceli bir o kadar da yorucu kamplarını eminim o dönemin tüm voleybolcuları özlemiştir. Hepinizi çok seviyorum. Kitabında bizleri bir araya getirdiğin için sana da sonsuz teşekkürler Sevgili Cengiz Abi.

Dört yılda bir düzenlenen Akdeniz Oyunları'na on altı yıl boyunca üst üste dört kez katıldım. Bunların en ilginci ilki olan Cezayir macerasıydı. Ağustos sıcağında kavruluyorduk. Kızlar yatakhanede göbek atan Mısırlı sporcuları anlatıyor, biz ise Ayhan abinin başkanı olduğu kafileyle balkonda serinlemeye çalışıyorduk. O günlerden peynir ekmekli kahvaltıları ve Mehmet Bengü'yle yaptığımız sohbetleri hatırlıyorum. Yugoslavya ve İtalya'nın ardından üçüncü olduğumuz oyunlarda ilk kez Mısır takımının eşofman ve başlarında boneyle sahaya çıktığını görmüştük.

1975 Akdeniz Oyunları'na katılan Türkiye Bayan Milli Takımı

Ayhan Demir, Sema Esinduy, Mübeccel Hanioğlu, Violet Kostanda, Nezahat Yıldırım, Filiz İmren, Cengiz Göllü, Gülfer Karabulut, Meral Kalfaoğlu, Hülya Gökmen, Aylin Üstündağ, Gülnaz Ensü.

21 Ağustos 1975, Cezayir

Türkiye-Mısır maçından Nezahat'in bir smaçı.

Ağustos 1975, Cezayir

Voleybolcular (Sema, B. Meral, Filiz, Aylin, Nezahat, Cengiz Göllü) Akdeniz Oyunları'nda atletizm yarışlarını izliyor.

Violet, Filiz, Gülfer, Nezahat Mısır maçında.

1975-76 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

21 - 25 Nisan 1976 Ankara. sezonu Eczacıbaşı kız takımı 4. kez Türkiye şampiyonu.

KADRO											
ANTRENÖR	Cengiz GÖLLÜ	Violet Kostanda Duka	1	Nilüfer Ayaz	5	Şule Aşkın	10
Yrd. ANTRENÖR		Arzu Bağdatlıoğlu	2	Meral Babalı Özdemir	6	Hülya Babalı Erçin	11
Yrd. ANTRENÖR		Selcan Çağlar Teoman	3	Filiz İmren Hakyemez	7	Özden Yıldıral	12
KAPTAN	Aylin Üstündağ	Nezahat Yıldırım	4	Meral Kalfaoğlu	8	Aylin Üstündağ	
				İclal Ünal	9	Mübeccel Hanioğlu	

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	ANKARA	21.25/04/1976						
İSTANBUL ŞMP.	1											
B.T.G.M. KUPASI	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	02/05/1976	GALATASARAY	GALİP	3	2	65	52
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	07/02/1976	ASPTTMONTPELLIER	MAĞLUP	1	3	44	55
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	MONTPELLIER	21/02/1976	ASPTTMONTPELLIER	GALİP	3	2	68	56

1975-76 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

Eczacıbaşı erkek takımı ilk kez Türkiye şampiyonu.

KADRO											
ANTRENÖR	Cengiz GÖLLÜ	Cumhur Tezsezen	1	Avni Akdoğan	5	Gavril Gavriolov	9
Yrd. ANTRENÖR		Oktan Kökten	2	Şükrü Yengil	6	Uğur Acar	10
Yrd. ANTRENÖR		Ata Onar	3	Faruk Saran	7	İlhan Çetinkaya	11
KAPTAN	Öktay Kökten	Şakir Kayhan	4	Serdar Çağan	8	Zeki Uslu	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUPASI	2			TÜRKİYE	ANKARA	02/05/1976	BORONKAY	MAĞLUP	0	3	26	45
D. LİG ŞMP.	1											

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	22	21	1	65	7	43
B.Boronkay	22	21	1	65	10	43
Muhafızgücü	22	14	8	51	32	36
Galatasaray	22	13	9	46	33	35
DSİSpor	22	12	10	44	38	34
S.Sigorta	22	12	10	41	41	34

Hümeyra Göllü

Kız takımı 1975 sonunda Almanya'da Uluslararası Schwerte turnuvasına davet edildi. Turnuvada Galatasaray da vardı. Tüm sporcular bu küçük şehrin evlerine dağıtılmış, sadece antrenör ve idareciler küçük otellerde misafir ediliyordu. Çocuklardan evlerde pek yemek yapılmadığını, ortaya konulan sandviçlerle işin geçiştirildiğini öğrenince otelden takviye yapmaya başladık. Turnuva yılbaşı gecesi banketiyle bitiyordu. Şampiyon da olunca yılbaşı partisinde doyasıya eğlendik. Nur Gençer, kafilenin neşe kaynağıydı. Esprileriyle hepimizi kırıp geçiriyordu. Alman genç takımından 14-15 yaşlarında bir kız çocuğu da Nur'a hayran olmuş, peşinden ayrılmıyordu. Nur'da nezaketen kızcağızı dansa kaldırmak istedi. Kız kabul etmeyince Selcan kıza niye dansa kalkmadığını sordu. Kız "Bizim buralarda 18 yaşından küçüklere ailesi dans izni vermez" deyince şaşırıp kaldık. Almanya gibi bir ülkede dahi mahalli yerlerde örf ve adetler hâkimdi.

Nur Gencer

Schwerte'ye giderken şoförler her zamanki gibi otobüsteki koltuk aralarını halılarla doldurmuştu. Sonra halılar yok oldu. Dönüşte bagaj ise Filiz'in çeyizleri, Knorr çorbaları ve ıvır zıvırla doluydu. Bir de kutular vardı. Cengiz abi statü gereği şoförlerle muhatap olmazdı. "Bunlar ne?" diye ben sordum. "Korkma abi zararlı bir şey yok" dediler. Kapıkule'ye geldik. Gümrükçüler otobüsün başına geldi ve yine statü gereği onlarla sadece Cengiz abi muhatap oldu. En ciddi ve vakur tavrıyla Almanya'dan geldiğimizi, şampiyon olduğumuzu söyledi. Gümrükçüler bagajı kontrol ederken kutuları sordu. Cengiz abi de turnuvada kazandığımız kupalar olduğunu söyledi. "Birini açar mısınız?" dediler. Kutuya elini atan Cengiz abi etrafı gül motifli kayık tabağı görünce şok geçirdi. Otobüsün içinden seyreden bizler gülmekten kırılırken gümrükçüler bile son derece ciddi olduğunu bildikleri Cengiz Göllü'yü üzmemek için iyi yolculuklar dileyip gitti. Kutuların sırrı sonra ortaya çıktı. Meğer şoförler halıları satıp düzinelerle porselen yemek takımı satın almış. Cengiz abi aslında gırgırı çok severdi. Filiz Hakyemez evlenme hazırlıkları yaparken nikâh şekeri için model arıyordu. Bir pastaneye telefon edip örnek istediğini duyan Cengiz abi benim de yardımımla bir karton kutu içine gazoz kapağı, kalemtraş, silgi, anahtar, kötü bir çiklet falan koyup resepsiyona bıraktı. Kapı görevlisi Yavuz Karakaş Filiz'e telefon edip "Size bir paket geldi" dedi. Filiz heyecanla paketi bizim odaya getirip açtığında hep birlikte gülmekten yerlere yattık. Her tür şaka ve gırgıra uyum sağlayan Filiz neşe kaynağımızdı.

31 Aralık 1975. Yılbaşı gecesi Hümeyra Göllü, Şule Aşkın, Cengiz Göllü, Alman oyuncu, Nezahat Yıldırım, Meral Kalfaoğlu, Aylin Üstündağ.

3 Nisan 1976, İstanbul

Büyükdere Boronkay karşısına çıkan Eczacıbaşı takımı

3 Nisan 1976, İstanbul

Büyükdere Boronkay smaçörü Semih Oktay'a karşı İlhan, Şükrü, Oktay üçlüsünün savunması.

3 Nisan 1976, İstanbul

Büyükdere Boronkay maçından bir enstantane.

Maç sonrası sevinç anları

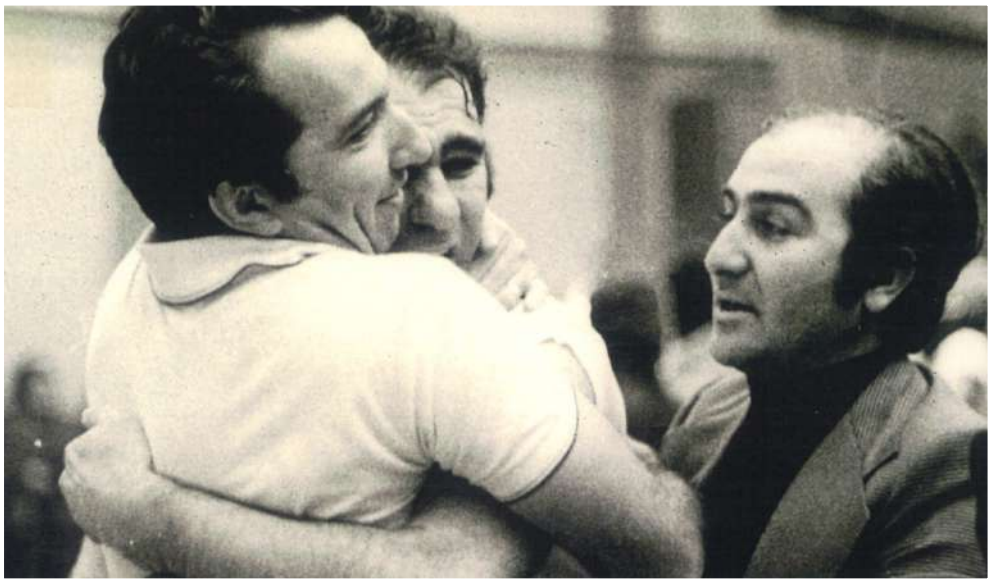

Maçın kahramanı İlhan Çetinkaya ve ustabaşı Ali Meriç.

Maç sonrası sevinç anları

Faruk Saran

1975 Ağustosu'nda Eczacıbaşı Spor Kulübü'nde erkek voleybol takımıyla antrenmanlara başladım. Takımda A milli altı, genç milli dört oyuncuyla bir de yabancı Gavril Gavrilov vardı. Onların seviyesinden çok gerideydim. Cengiz abi beni çağırdı ve "Seni 12. oyuncu olarak takıma alacağım, gelişmeni takip edeceğim" dedi. Bayramı Bursa'daki ailemle geçirmemi, bayramın ikinci günü antrenmanda olmamı istedi. Bana verdiği o şans hayatımı değiştirdi. O sayede 200 defa milli oldum, bir Avrupa 3.'lüğü, bir Avrupa 4.'lüğü, dokuz Türkiye Şampiyonluğu, yaşadım.

İlhan Çetinkaya

Cengiz Göllü'yle Ankara Kale İstatistik takımındaki birlikteliğimizin üzerinden 13 yıl sonra, onun arzusu ve organizasyonuyla Eczacıbaşı'na geçişimin dördüncü, seramik fabrikasında mühendis olarak çalışmaya başlamamın ikinci yılıydı. Yaşım 30, artık işimi ve mesleğimi ön planda tutmaya başladığım bir dönemdi. Eczacıbaşı şampiyonluğa oynuyordu. Cengiz Ağabeyin ne kadar disiplin meraklısı olduğunu herkes bilir. Görevim gereği Kütahya'nın Altıntaş ilçesinin Oysu köyünde jeolojik etütler yapıyordum. Sabah 6:00'da işe başlıyor, akşam 17:00'de köye dönüyordum. Köyün yanındaki çayda elimin değmediği taş kalmamıştı. Şoför Yılmaz'ın da çay kenarındaki çayırda, top atmadığı yer ve yön kalmamıştı. Her gün araya ortalama 2,5 saat antrenman sıkıştırıyordum. Gün geldi, Boronkay ile şampiyonu tayin edecek maçı oynayacağız. İstanbul'a döndüm ve ertesi gün maça çıktım. Cengiz Göllü prensibi ve disiplininin eseri olarak İlk altıya konmadım. Üç set boyunca kenarda hiç oturmadım, ısındım. Maçı 3-0 kaybedilmesine birkaç sayı kaldı. Oyuncu değişimi noktasına geldim. "'Oyuncu değiştirme" diye bağırdım. Yardımcı hakem düdük çaldı. Mola hakkı bitmiş. O günkü kurallara göre 30 sn. içerisinde oyuncu değişimi yapılması lazım. Yapılmazsa 12-3 Boronkay önde olacak. Set ve maç 15'de bitecek. Koskoca Cengiz Göllü çaresiz ''Gir bakalım ne olacak" dedi ve beni 4 numaraya koydu. Bir mucize oldu ve birçok eski voleybol severin hatırladığı olağanüstü bir performansla maçı 3-2 alıp şampiyon olduk. Müthiş bir coşku, büyük bir mutluluk. Rahmetli Şakir Eczacıbaşı yıllarca bu maçı anlattı. Ertesi gün tekrar Oysu'ya döndüm. Yine işimi yaptım, yine derenin taşlarını atıp, Yılmaz'ın attığı toplarla çalıştım. Bir hafta sonra Ankara'da Spor Bakanlığı Kupası için oynadık. Boronkay maçı 3-0 kazandı. Ben yine üç set boyunca ısındım. Sonra da, işimi düşünerek voleybol hayatıma son verdim. Bugün aradan 36 yıl geçti. O ise çok sevdiğim bir abi, idol ve dost.

Arzu Bağdatlıoğlu Savaş

Voleybola yeni başladığım yıllardı. Burhan Felek'te bir maçta birkaç smacı dağlara taşlara vurunca Cengiz abi mola aldı ve "Oje sürmeyi biliyorsun ama şu smacı doğru düzgün vuramıyorsun" diye bağırdı. Güleyim mi ağlayayım mı bilememiştim...

25 Nisan 1976, Ankara

Türkiye Şampiyonluk sevinci.

25 Nisan 1976, Ankara

Gençlik ve Spor Bakanı Talat Akgül'ün elinden kaptan Aylin şampiyonluk kupasını alırken.

6 Mayıs 1976, İstanbul

Cengiz Göllü şampiyonluk kutlamasında Nejat Eczacıbaşı'yla.

6 Mayıs 1976, İstanbul

Cengiz Göllü şampiyonluk kutlamasında Şakir Eczacıbaşı'yla.

Şampiyonluk kutlamaları. 6 Mayıs 1976, İstanbul

Türkiye Voleybol Federasyon Bşk. Vahit Çolakoğlu, Kız Takımıyla

Şampiyonluk kutlamasında Sinan Erdem

Şampiyonluk kutlamasında Ayhan Demir ve Nasır Güres Mübeccel'e armağan veriyor

1976-77 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*	*Violet Kostanda Duka*	*1*	*Nilüfer Ayaz*	*5*	*İclal Ünal*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Arzu Bağdatlıoğlu*	*2*	*Meral Babalı Özdemir*	*6*	*Şule Aşkın*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Selcan Çağlar Teoman*	*3*	*Filiz İmren Hakyemez*	*7*	*Hülya Babalı Erçin*	*11*
KAPTAN	*Meral Kalfaoğlu*	*Nezahat Yıldırım*	*4*	*Meral Kalfaoğlu*	*8*	*Özden Yıldıral*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	04.06/03/1977						
İSTANBUL ŞMP.	1											
B.T.G.M. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	20/03/1977	GALATASARAY	GALİP	3	1	48	38
AVRUPA KUPALARI		1	1	AVUSTURYA	VİYANA	01/11/1976	POST WIEN	GALİP	3	1	50	33
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	07/11/1976	POST WIEN	GALİP	3	0	45	19
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	11/12/1976	DİNOMO BÜKREŞ	MAĞLUP	0	3	19	45
AVRUPA KUPALARI		2	2	ROMANYA	İSTANBUL	19/12/1976	DİNOMO BÜKREŞ	MAĞLUP	0	3	19	45

1976-77 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Kosta Şapov*	*Cumhur Tezsezen*	*1*	*Kurtaran Mumcu*	*5*	*GavriL Gavrilov*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Oktan Kökten*	*2*		*6*	*Uğur Acar*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*		*11*
KAPTAN	*Öktay Kökten*	*Şakir Kayhan*	*4*	*Serdar Çağan*	*8*	*Zeki Uslu*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	20/03/1977	BORONKAY	GALİP	3	1	55	44
D. LİG ŞMP.	2											
AVRUPA KUPALARI		1	1	AVUSTURYA	VİYANA		DTJ WİEN	GALİP	2	3	66	68
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		DTJ WİEN	GALİP	3	0	45	21
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	BURSA		CSKA MOSKOVA	MAĞLUP	0	3	25	45
AVRUPA KUPALARI		2	2	RUSYA	MOSKOVA		CSKA MOSKOVA	MAĞLUP	0	3	31	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
B.Boronkay	24	23	1	70	10	47
Eczacıbaşı	24	22	2	68	11	46
Vinylex	24	20	4	62	20	44

13 Ekim 1976

İran Basını Türk takımını övüyor

İstanbullu kız voleybolcular 3 günde 3 galibiyetle 10 yıl öncesinin rövanşını aldılar

Filiz, Deniz ve MERAL "Bu tatil güzel bir sürpriz oldu" diyor

20 EKİM 1976 ÇARŞAMBA

DERLEYEN: CENGİZ TOKGÖZ

İran gazeteleri Tahran'da sahane maçlar çıkaran İstanbul Kız Voleybol Karmasını methederek adeta göklere çıkarıyor.

Türk voleybolcularının Dünya piyasasında belki bir yeri olmadığını belirten gazeteler, voleybolcularımızın İran'a gelen Japon ve Kore takımından daha fazla tutulduğunu yazıyor. Bu arada Türk takımından genç Deniz ve Violet'i çok beğendiklerini yazan İran gazeteleri "Türklerden voleybolu öğrendik" şeklinde yazıyorlar

İran'a özel bir turnuvaya katılmak üzere giden voleybolcularımız Hindistan takımının gelmemesiyle iptal edilen Şahbanu müsabakaları yerine 3 özel maç yapmış ve bu karşılaşmaların birincisinde İran karmasını 3-0 (16/14, 15/8, 15/3), ikincisinde Taç-spor'u yine 3-0 (15/10, 15/10, 15/3), üçüncü ve sonuncusunda da İran karmasını 3-2 (15/10, 15/10, 4/15, 13/15, 16/14) yenmiştir. Bu arada 10 yıl önce antrenör Cengiz Göllü'nün takımı Ankara'dan Demirspor'u Ankara'da 3-0 yenen İranlılardan o günkü karşılaşmanın rövanşının alındığını söyleyen voleybolcular hocalarının yüzünü güldürmüşlerdir. İran takımını İran'da yenmenin sevincinde olduğunu belirten Cengiz Göllü ise kızlarımızın günden güne daha iyiye doğru gittiğini söylemiştir.

26 EKİM'DE ULUSLARARASI KIZLAR TURNUVASI VAR.

İran'da başarılı bir sınav veren voleybolcularımız İstanbul'a döner dönmez 26 Ekim'de Yugoslavya, İran ve Cezayir'in katılacağı turnuva için çalışmalara başlamıştır.

والیبال از همین ترک‌ها بیاموزیم،
ره وژاپن باشد برای بعدها

İran gazetelerinin Türk voleybolcularının memleketlerine gelen Japon ve Kore takımlarından daha fazla sükse yaptıklarını yazan kupürü ve İstanbul Karması takımı görülüyor..

Cengiz Tokgöz'ün haberi 1976'nın Ekim ayında özel bir turnuva için Tahran'a giden İstanbul Karması üç günde üç galibiyet aldı ve sporcularımız güzellikleriyle seyirciyi büyüledi.

13-17 Ekim 1976, Tahran

İstanbul Karması Tahran'da. Cengiz Göllü, Gülnaz Ensü, Deniz Dosdoğru, Selcan Çağlar, Nezahat Yıldırım, Violet Kostanda, Meral Babalı, Filiz İmren, Meral Kalfaoğlu, Arzu Bağdatlıoğlu, Dilek Erülker, Yasemin Varış.

10 Aralık 1976, CSKA Moskova Yeşilköy, İstanbul

Bir sezon önce Ligde beşinci olmamıza rağmen, dördüncü sezonumda Oktay Kökden, Cumhur Tezsezen, Ata Onar, Şakir Kayhan, Avni Akdoğan, Şükrü Yengil, Faruk Saran, Serdar Çağan, Gavril Gavrilov, Uğur Acar, İlhan Çetinkaya ve Zeki Uslu'dan oluşan kardoyla ilk şampiyonluğumuzu kazandık. Avrupa Şampiyon Kulüpler kupasında da ilk turda Avusturya takımını eleyip CSKA Moskova'yla eşleştik. Rus Milli Takımı'nın dünyayı titrettiği bir dönemdi ve Moskova da Savine, Polisçuk, Çulak, Kondra, Kovalev, Zaiko, Moliboga, Starunski ve Poutiatov'dan oluşan, Valeri Kliger yönetiminde muhteşem bir ekipti. İlk maçı 11 Aralık'ta Bursa'da oynadık. Çok kalabalık bir seyirci kitlesi önünde ezilmemeye çalıştık. Oyunumuz takdir gördü.

Cumhur Tezseven

Bursa'da oynadığımız CSKA Moskova maçını 3-0 kaybettik. Rakip beş senedir kimseye set vermeyen şampiyon bir takımdı. İleriki yıllarda üç sene Eczacıbaşı'nın antrenörlüğünü yapacak olan Valeri Kliger çok iyi oynadığım için beni tebrik etti. Memlekette anarşi yıllarıydı. Tribünler "Komünistler Moskova'ya" diye bağırıyordu. Ne dediklerini misafirlere söylediğimizde "Ne var yani? Biz zaten orda oturuyoruz" demişlerdi.

Moskova'daki rövanşı ise deneyim kazanmak için büyük bir fırsat olarak görüyordum. Nasıl olsa turdan ümidimiz yoktu. Oraya gitmişken hiç olmazsa üç maç oynayalım diye çok rica ettim. Bizi kırmayarak kabul ettiler. CSKA ile iki maç yaptıktan sonra Bakü'den özel uçakla getirdikleri takımla da maç yaptık. Faik Karayev de o takımda oynuyordu ve o sayede dostluğumuz başladı. Takıma üç maç daha oynatmaktan çok mutluydum. Çünkü Oktay ve Ata haricinde takımın yaş ortalaması yirmiydi. Çok genç bir takımdık. Gezi boyunca yanımızda olan Şakir Bey'in elinden fotoğraf makinesi düşmüyordu. Moskova çok soğuktu. Kalpaksız dolaşmak mümkün değildi.

11 Aralık 1976, Bursa

CSKA Moskova-Eczacıbaşı Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası maçı.

CSKA Moskova-Eczacıbaşı Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası maçından görüntüler.

11 Aralık 1976, Bursa

19 Aralık 1976, Moskova - SSCB

Şakir Eczacıbaşı,
Cengiz Göllü,
Oktay Kökden,
Ata Onar bir gezide.

Selim Öztreves

1976 yılında Robert Kolej'in salonunda basketbol oynarken "Voleybolcu olmak ister misin?" sorusuyla başlattığı birlikteliğimiz bugüne kadar devam etti. Çok anımız var ama benim en büyük anım Cengiz abinin bana bu soruyu sorması.

O yıl sonunda işlerinin yoğunluğu nedeniyle voleybola vakit ayıramayacağını söyleyen Erkan Yasa antrenörlüğü bıraktı. Kurduğum düzeni en iyi şekilde işletecek bir antrenör arayışı içindeyken Aritun Hançer'le tanıştım. Attığım temellerin tuttuğunun kanıtı asıl bundan sonra gelecek olan başarılar olacaktı.

Erkek takımı 1976-77 sezonunu ikinci bitirirken Gençlik ve Spor Bakanlığı kupasını kazandı. Ardından müthiş bir seri yakaladık. 1977-78 sezonundan başlayarak üstüste dokuz kere şampiyon olan erkek takımı, alt yapının en iyi şekilde geliştirilmesinin eseri olarak pek çok başka kupa da kazandı. Daha da önemlisi, bu altyapıdan çıkan Ufuk Bileke, Münip Özdurak, Yalçın Akyeli, Ali Peçen, Hakan Kayhan, Barbaros Türkay, Özkan Mutlugil gibi oyuncular, milli takıma da uzun yıllar hizmet ederken genç ve yıldız kız takımları da şampiyonluklara ulaştı. Böylece altyapının sorumlu antrenörü Aritun Hançer de yardımcısı Gökhan Edman ile birlikte emeklerinin meyvelerini toplamış oldu. Kız takımı da tarihi bir başarıya imza atarak 1972-73 sezonundan başlayarak 17 kez üst üste şampiyon oldu.

Eczacıbaşı erkek genç takımı

*Murat Öztürk,
Harun Aydın,
Volkan Selduman,
Ata Arıcan,
Günay Bayraktar,
Sennat Bilge,
Ali Peçen,
Kayhan Akanlı,
Ufuk Bileke,
Yalçın Akyeli,
Münib Özdurak,
antrenör
Aritun Hançer ve
yardımcısı
Gökhan Edman.*

Eczacıbaşı kız genç takımı

Sibel Bileke, Özden Günege, Banu Turam, Canan Akıcı, Simin Baskan, Susan, Nur Çapa, Ferda Özetman, Hülya Odabaşı, Selmin Salman, Çiğdem Erman, Selmin Çağata antrenörleri Özden Şehsuvaroğlu'yla.

Özden Şehsuvaroğlu

Eczacıbaşı günlerinde anıları, sevinçleri, üzüntüleri hep birlikte yaşadık. Türkiye ve İstanbul şampiyonlukları, rekorlar, Avrupa kupası karşılaşmaları, antrenör olarak genç ve yıldız kız takımlarıyla kazandığımız şampiyonluklar... Alt yapıdan çıkarttığımız ve hiç durmadan fabrika gibi çalışarak A takımına kazandırdığımız sayısız sporcuyla geçen yıllar... Her şeyin bir sonu olduğu gibi Eczacıbaşılı günler de bir gün bitti. Acısıyla tatlısıyla anılarda kaldı.

Deniz Dosdoğru

Danimarka'daki Bahar Kupası'nda, Fransa ile oynuyorduk. İlk seti aldık, ikinci seti verdik. 3. seti aldık ve 4. sette 12-4 galiptik. Maçı almamıza üç sayı kalmıştı ve Fransız antrenör panik halde ikinci molasını aldı. Mutluluktan uçmak üzereydik çünkü hem çok iyi oynuyor hem de Fransa'yı ilk defa yeniyorduk. Cengiz Abi'nin de yüzü gülüyor, yanına gittiğimizde "Haydi kızlar sadece üç sayı kaldı, artık Allah gelse alamaz sizden bu maçı" diyordu. Güle oynaya maça döndük ve "Allah" gelip maçı aldı. Servise geçen Fransız oyuncu servis atmaya başladı. Bizim manşetler bir sağa bir sola kaçıyor, pasöre bile gidemiyordu. Giderse de servisi çeviremiyor, topu öldüremiyor, blok yiyorduk. Ne olduysa oldu, biz o servisi bir türlü durduramadık. Koca sette sadece bir sayı alabildik ve 11 sayı alıp maça ortak oldular. O moral bozukluğuyla son seti de verince Cengiz abi haklı olarak hepimizi benzetti ama mola sırasında söylenen o cümle benim aklımdan hiç çıkmadı. Bu üzücü maç sonucunun bana ne faydası oldu derseniz, voleybol hayatım boyunca son sayıyı görmeden galip gelinemeyeceğini öğrendim. Yaşamım boyunca da büyük konuşmamaya gayret ettim. Önemli not: Bir sonraki turnuvada Fransızları yenerek öcümüzü aldık!

Fransa maçı antrenörlük hayatımda bana çok büyük bir ders oldu. Çok güvendiğim bir oyuncuyu üst üste hata yapsa dahi, bir sonraki harekette düzelteceği düşüncesiyle kolay değiştiremezdim. Hele pek yedek oyuncum da yoksa... Benim için en büyük hata "Allahı gelse bu maçı sizden alamaz" gibi korkunç iddialı bir söz etmiş olmaktı. Hayatım boyunca bir daha böyle bir şey söylememeye yemin ettim. Son sayı alınmadan voleybol maçı bitmiyor. Maç bitiminde sinirden duvara vurduğum yumruk uzun süre elimin sakat kalmasına neden olmuştu.

Nisan 1977 Kopenhag, Danimarka

Milli formalı kızlar otelin önünde, Gülnaz Ensü, Deniz Dosdoğru, Selcan Çağlar, Nezahat Yıldırım, Violet Kostanda, Meral Babalı, Filiz Hakyemez, Meral Kalfaoğlu, Arzu Bağdatlıoğlu, Yasemin Varış, Eylül Giray, Dilek Erülker.

Nisan 1977 Kopenhag, Danimarka

Cengiz Göllü ve Nezahat Yıldırım

Cengiz Göllü ve Deniz Dosdoğru

O yıl genç ve A kız milli takımları Mayıs ayında İtalya'da peş peşe Bari ve Fano'da Avrupa elemesi maçlarını oynayacaktı. Öyle bir takım yapmalıydım ki iki turnuvayı birden götürsün. A takım maçları İtalyanların her tür eziyeti altında biterken, genç takımda oynayamayacak Meral Kalfaoğlu, Filiz Hakyemez ve Nilgün Sarar'ı İstanbul' a yolladım. Dokuz kişiyle gençler turnuvası oynayacaktık. İtalyanlara karşı müthiş bir hırs, açıkça kin güdüyorduk. Maç başında en güçlü smaçörümüz Deniz Dosdoğru elini yere çarptı. O güne kadar hiç görmediğim biçimde elinin üstü yarım elma büyüklüğünde şişti. Çaresiz oyunu terk etmesi gerekiyordu. Oysa Deniz "abi ben bu maçta oynamazsam ne zaman oynarım?" deyip tüm ısrarıma rağmen sahada kalarak oyunu tamamladı. Belçika-İspanya maçlarını 3-0, İtalya maçını da 3-2 galibiyetle bitirdik. O zamanlar ne MR, ne de stres kırıkları vardı. O gün anladım ki, Deniz'in mangal gibi yüreği varmış.

Mayıs 1977 Bari, İtalya

Avrupa Şampiyonası elemesinde, Cengiz Göllü, Gülnaz Ensü, Deniz Dosdoğru, Selcan Çağlar, Nezahat Yıldırım, Violet Kostanda, Meral Babalı, Filiz İmren, Meral Kalfaoğlu, Arzu Bağdatlıoğlu, Yasemin Varış, Nilgün Sarar, Hülya Babalı.

Mayıs 1977 Bari, İtalya

Riva del Sole otelinde

Mayıs 1977 Fano, İtalya

İtalya'da şampiyon olan genç kız takımı Violet, Arzu, Cengiz Göllü, Deniz, Selcan, Yasemin, Gülnaz, K. Meral, Hülya, Dilek.

Mayıs 1977 Türkiye'de çıkan haber

Deniz, Hülya, Arzu, Nilgün, Filiz, K. Meral, Dilek, Meral, Selcan, Yasemin, Violet, Gülnaz, Cengiz Göllü.

En yakın komşumuz olan Bulgaristan voleybolda çok güçlüydü. Ben de gerek milli takım gerekse kulüp takımlarımızı sürekli Bulgarlarla geliştirmek istiyordum. Tüm antrenörler, Bulgar Federasyonu ve oyuncularla bayağı samimi olmuştuk. Bir Balkan şampiyonası için yine Sofya'ya giderken imkânlar o denli sınırlıydı ki Laleli'den özel otobüs tutup gidiyorduk. Otobüsün sahipleri her türlü işlerini organize ederek istedikleri saatte hareket ediyorlardı. Oyuncuları sabah 09:00'da otobüsün içinde topladım. Saat 16:00'ya kadar bekledikten sonra yolculuk başladı. Gece herkes uykudayken uyandığımda bir dağ başında, sessizlik içinde durduğumuzu gördüm. "Hayrola şoför bey ne oldu?" dedim, "abi lastik patladı" dedi. "Değiştirsene" dediğimde de "Stepne yok" cevabı verdi. Sabah gün ışırken yoldan geçen arabalardan biriyle şehre gidip firmadan bir lastik isteyeceğini söyledi. O zamanlar telefon sadece şehirde bulunurdu. Ağlanacak haldeydik. Ne yapabilirim diye düşündüm. Eczacıbaşı seyahatlerinden tanıdığım Trakyalı Akbulut firmasına ulaşmayı düşündüm. Şoförle bir aracı durdurup şehir merkezine gittik. Telefonla Raif Akbulut bey'i arayıp yardım istedim. "Teminatı benim" dedim çünkü paramız da yoktu. Raif Bey sabah erkenden bir lastik yolladı ama saatler geçmişti. Bulgaristan Federasyonu Türkiye'yi arayıp kafileyi sormuş. Bizim Federasyon "Dün saat 16:00'da hareket ettiler demiş." Kafile kayıp! O gün akşam saatlerinde Sofya'ya vardık. Sonradan anladım ki,otobüsün sahipleri kaçakçıymış. Dört lastik de kabak, yedeksiz yola çıkmışız. Akü, jantlar vs. Sofya'da değişecekmiş.

Ağustos 1977 Belgrad, Yugoslavya

Avrupa Genç Kızlar Şampiyonası'nda
Dilek Erülker,
genel sekreter Orhan Cürdaneli,
Cengiz Göllü,
Hülya Babalı Erçin,
Arzu Bağdatlıoğlu Savaş.

Cumhur Tezsezen

Üniversitede okuyordum. Şık giyinmek diye bir derdim yoktu. Yine de gerekebilir diye yeşile bakan, ağır bir takım elbise diktirdim. Şakir Bey beni öyle görünce, uzun uzun baktı ve "İngilizler 'A gentleman never wears green' der (Bir beyefendi hiçbir zaman yeşil giymez)" dedi.

Şakir Bey Ata'yı daha lise maçlarında beğenip transfer edilmesini onaylamıştı. Ata'ya "Bizim takımda oynarsan sana bakarız, okuturuz, ev sağlarız, maaş veririz" demiş. Ata da "Siz ölürseniz ne olacak?" diye sormuş. Şakir Bey bu cevaba çok güler ve her vesilede anlatırdı. Ata ve arkadaşlarının kaldığı bekâr evine gider, onlarla sohbet ederdi.

Türkiye Kupası müsabakaları için basketbol takımıyla Ankara'daydık. Hep beraber maç sonrasında Hacı Bey kebapçısına gittik. Şakir Bey "Hadi konuşuyordunuz, hodri meydan, herkes yiyebileceği kadar yesin görelim" dedi. Voleybolcular ikişer, basketçiler 3-4 porsiyon yerken, menajer Nur Gencer yedi porsiyon yedikten sonra kafasını kaldırıp herkesin kendisini izlediğini görünce, "Daha yiyecektim ama utandım" demişti.

Nur Gencer

Kebap maceralarımız ünlüydü. Bu kez Cengiz abi fiilen orada yoktu ama her keyiflendiğinde bu olayı anlatıp gülerdi. Moda'da Şiribom adlı bir kebapçı açılmıştı. Şen Danalar ekibi olarak, Altan Gökçay, Gökhan Taştimur ve kondisyon antrenörü Yalçın Altıneli'yle birlikte saat 19:00 gibi oraya gittik. Gelsin Adana, gitsin Urfa, patlıcanlı, domatesli derken vaktin nasıl geçtiğini fark etmedik. Saat gece yarısını geçmişti ki arkadaşlara "Doydunuz mu?" diye sordum. Hiç cevap gelmedi. Herkes birbirine baktı. Şen danaların gözleri parlıyordu. Şef garsonu çağırdım, "Ulvi Bey, dürümlerin üstüne biraz kaburga yaptırıp serpiştirin" dedim. O ise "Artık getirmiyorum. Allah'tan korkun, sizin bu akşam yediğiniz eti orta halli bir aile on günde yiyor. İstifa ediyorum" dedi. Şen Danalar'ın geçmişinde böyle neşeli çok hikaye vardır.

1977'den itibaren bayan ve erkek takımları Avrupa kupalarında oynamaya başladı. Bu durum iki takıma birden yetişmem gerektiğinden beni çok zorluyordu. Kızlarla İsveç'te kupa maçı oynadıktan sonra ertesi gün erkeklerin maçı için gece yarısı seyahat ederek Amsterdam'a gidiyor, maç saatine zor yetişiyordum. Bu durum üzerine zor da olsa Şakir Eczacıbaşı'nı ikna edip erkek takım antrenörlüğüne Bulgaristan'dan Kosta Şopov'u getirttim. Deneyimli bir antrenördü ve daha önce Türk Milli Takımı antrenörlüğünü yapmış olduğundan oyuncuları tanıyordu. Özden Şehsuvaroğlu da oyunculuğu bırakıp antrenörlüğe başlayınca sağladığı katkılar arttı ve sahada antrenör, büroda sekreter gibi çalışmaya başladı. Tüm dokümanlar onun daktilosundan çıkıyordu.

Şopov'un antrenörlüğü iyiydi, tüccarlık kafası da bir o kadar iyiydi ama lisan öğrenme yeteneği sıfırdı. Türkiye'de yirmi seneden fazla kaldı ama yirmi kelimeyi bir araya getiremedi. Paraya çok düşkün olduğundan

onu alıyor, bunu satıyor, Sofya-İstanbul arasında mekik dokuyor, paraları da Sofya'da istifliyordu. Bir gün Sofya dönüşü çok üzgün gördüm. "Hayrola Mösyö?" dedim; "Hırsız, hırsız" dedi. "Ne hırsızı?" diye sordum; "Kedek penceresinden" dedi. Nur ile tuvaletteki pencereden hırsız girdiğini anlatmaya çalıştığını düşündük. Kedi ile köpeğin birleşiminden bir kelime türetmişti. Nur Gencer gülerek "Mösyö senin kedek dediğin oğlun olmasın sakın" dedi. "Yok, be çocuk" dedi ama içine de bir kurt düştü.

Genellikle antrenman bitiminde soluğu Sultanhamam'da, Kapalıçarşı'da alıyordu. Dolar karaborsa olduğundan, polislerden korunarak para değiştireceği bir gün pazarlık yaptığı kapkaççıya yüz dolar vermiş. Adam pazarlığa devam edip olur, olmaz derken Şopov vazgeçip parasını geri alıp cebine indirmiş. Olaylar birkaç saniye içinde gelişmiş. Meğerse polis korkusundan dolayı telaş edince yüz doları kaptırmış. Adam buna bir dolar vermiş. Müsait bir yerde parayı cüzdanına yerleştirirken fark edip şok geçirmişti.

Kosta Şopov ve Cengiz Göllü

1977-78 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO									
ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*		*1*	*Aylin Üstündağ*	*5*		*9*		
Yrd. ANTRENÖR		*Arzu Bağdatlıoğlu*	*2*	*Meral Babalı Özdemir*	*6*	*Şule Aşkın*	*10*		
Yrd. ANTRENÖR		*Selcan Çağlar Teoman*	*3*	*Filiz İmren Hakyemez*	*7*	*Hülya Babalı Erçin*	*11*		
KAPTAN	*Meral Kalfaoğlu*	*Nezahat Yıldırım*	*4*	*Meral Kalfaoğlu*	*8*				

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	SAKARYA	02.06/02/1978	GALATASARAY	GALİP	3	2	59	50
İSTANBUL ŞMP.	2											
B.T.G.M. KUPASI	2			TÜRKİYE	ANKARA	23/04/1978	GALATASARAY	MAĞLUP	1	3	44	49
AVRUPA KUPALARI		1	1	YUGOSLAVYA	BELGRAD		KIZILYILDIZ	HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		KIZILYILDIZ	HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	08/01/1978	ALZANO	MAĞLUP	2	3	47	71
AVRUPA KUPALARI		2	2	İTALYA	BERGAMO	14/01/1978	ALZANO	MAĞLUP	0	3	30	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	6	6	0	18	2	12
Galatasaray	6	5	1	17	3	10
Vinylex	6	4	2			8

1977-78 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO

ANTRENÖR	*Kosta Şopov*	*Iouni Parkkalı*	*1*	*Mustafa Koçak*	*6*	*Nejat Sarp*	*11*
Yrd. ANTRENÖR		*Oktay Kökten*	*2*	*Faruk Saran*	*7*	*Zeki Uslu*	*12*
Yrd. ANTRENÖR		*Fatih Toptaş*	*3*	*Serdar Çağan*	*8*	*Gökhan Esentan*	*15*
KAPTAN	*Oktay Kökten*	*Şakir Kayhan*	*4*	*Uğur Acar*	*10*		

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	23/04/1978	A. MUHAFIZGÜCÜ	GALİP	3	1	58	37
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	İSPANYA	BARSELONA		SAINT CUGAT	GALİP	3	0	47	36
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		SAINT CUGAT	GALİP	3	0	45	26
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	09/12/1977	VESAS BUDAPEST	GALİP	3	0	48	27
AVRUPA KUPALARI		2	2	MACARİSTAN	BUDAPEŞTE	17/12/1977	VESAS BUDAPEST	GALİP	3	2	71	65
AVRUPA KUPALARI		3	1	HOLLANDA	AMSTELWEEN	07/01/1978	DELTALOYD	MAĞLUP	0	3	27	46
AVRUPA KUPALARI		3	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	15/01/1978	DELTALOYD	GALİP	3	0	45	24
AVRUPA KUPALARI			1	HOLLANDA	ASSEN	17/02/1978	AZSOLSTEYN	MAĞLUP	1	3	31	50
AVRUPA KUPALARI			2	HOLLANDA	ASSEN	18/02/1978	RUDA HVEZDA	MAĞLUP	0	3	16	45
AVRUPA KUPALARI	4		3	HOLLANDA	ASSEN	19/02/1978	PAOLETTI CATANIA	MAĞLUP	1	3	45	59

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	24	23	1	69	10	47
A. Muhafızgücü	24	21	3	68	18	45
Vinylex	24	21	3	69	19	45

8 Ocak 1978, İstanbul. Burhan Felek Spor Salonu'nda İtalya'nın Alzano takımıyla Avrupa Kupası maçı

17-19 Şubat 1978'de Avrupa Kupası finali oynamak için Hollanda'nın Assen şehrine geldik. Hollanda'nın Deltaloyd takımını mucizevi bir şekilde elediğimizden havamız yerindeydi. Turnuvada Polonya'dan AZS Olsteyn, Çekoslovakya'dan Ruda Hvezda ve İtalya'dan Paoletti Catania takımları vardı ve hepsi çok güçlüydü. İlk gün çok iyi oynamamıza rağmen AZS Olsteyn'e 3-1 yenildik. Kafile başkanı Şakir Eczacıbaşı da dahil olmak üzere kimse üzülmedi. Akşam oteldeki toplantıda da hepimizi överek ertesi günkü maçta "Onları denize dökün!" diyerek Çek takımını yenmemizi istedi. Ne var ki bu kez takım hiç gününde değildi. Ne smaç, ne servis, ne blokta iyiydik. Biz bağırıp çağırırken Çekler sakin bir şekilde maçı 3-0 kazandı. Duş aldıktan sonra Ata ve Oktay'la tribüne çıkıp Şakir Bey'in yanına oturduk. Çıt çıkmıyordu. Biraz sonra duştan çıkan Çek oyuncular da gelip yanımıza oturdular. Ata hepsinin saçlarının ıslak olduğunu görünce Şakir Bey'e dönüp, "Bakın, adamları denize döktük o yüzden hepsi ıslak" dedi. Şakir Bey ise bu espri üzerine "Siz gidin de babanızla dalga geçin eşşoğluları" dedi ve İstanbul'a varana kadar kimseyle konuşmadı. Çeklere de yenildiğimiz için son gün İtalyanları yenip üçüncü olma hesapları yapıyorduk. O sezon takımın tek yabancı oyuncusu Finlandiyalı Parkkali'ydi ve gerek fiziği gerek tekniğiyle unutulmaz bir grafik çiziyordu. Transferine oyuncularımızdan Uğur Acar aracılık etmişti; bu yüzden hem hamisi hem de sorumlusu gibiydi. Aynı odayı paylaşıyorlardı ve Parkkali'yle ilgili herşey Uğur'dan soruluyordu. Son gün sabah kahvaltıya inildiğinde Parkkali ortalıkta görünmedi. Uğur'u sıkıştırdık; kızarıp bozardı ama bir türlü cevap vermedi. Başta Şakir Bey olmak üzere hepimiz sinirlenmeye başladık. Parkkali öğleye doğru salınarak geldi. Şakir Bey nerede kaldığını sordu. Gayet doğalmış gibi bir arkadaşıyla barda sabahladığını söyledi. Gün boyu beş altı şişe süt içerken gece de bir şişe votkayı devirebilen biriydi. Finlandiya'da böyle alışmıştı. Şakir Bey köpürüp "Senin gibi disiplinsiz bir adam yerine iki tane Rus getirirdim. Hem daha iyi oynarlar hem de disiplin neymiş herkese gösterirlerdi" diye bağırmaya başladı. Parkkali'nin İngilizcesi zayıf olduğundan onun söylediklerini "İki Rus getirip seni öldürteceğim" diye anlamış. Uğur odada başbaşa kaldıklarında Parkkali'nin "Başkan beni Ruslara öldürtecek" dediğini söylediğinde gerilen sinirlerimiz boşaldı ve gözlerimizden yaşlar gelene kadar güldük. sonuçta turnuvada sonuncu olduk, Parkkali de ardında unutulmaz anılar bırakarak Türkiye'den ayrıldı.

Ağustos 1977 Belgrad, Yugoslavya

Cengiz Göllü, Genç Kızlar Avrupa Şampiyonası'nda hakem Özdemir Gözüotlu ve federasyon yönetim kurulu üyesi Kemal Gökçay'la.

Ağustos 1977 Belgrad, Yugoslavya

Cengiz Göllü genç millilerle, Gülnaz Ensü, Deniz Dosdoğru, Serpil Özkanlı, Filiz Demirel, Violet Kostanda, Meral Babalı, Füsun Şahin Bozkır, Arzu Bağdatlıoğlu, Yasemin Varış, Hülya Babalı.

16 Ocak 1978. Hollanda'nın Deltalloyd takımını Eleyen Eczacıbaşı haberi

SPORDAKİ GURURUMU

- BÜYÜKDERE BORONKAY FİNAL MAÇLARINI DOĞU ALMAN, POLONYA VE ÇEK ŞAMPİYONLARI İLE 17-19 ŞUBAT'TA BASEL'DE OYNAYACAK
- ECZACIBAŞI'NIN KUPA GALİPLERİNDEKİ RAKİPLERİ POLONYA, ÇEK VE İTALYA TAKIMLARI.FİNAL MAÇLARI 17-19 ŞUBAT'TA ASVEN'DE

152

Kupa Galiplerinde

Eczacıbaşı

Finale nasıl geldiler

- Eczacıbaşı-Cugat: 3-0, 3-0
- Eczacıbaşı-Vasas: 3-0, 3-2
- Eczacıbaşı-Deltalloyd: 0-3, 3-0

Avrupa Şampiyon Kulüplerde Büyükdere Boronkay'ın, Avrupa Kupa Galipleri Kupasında da Eczacıbaşı'nın finale yükselmesi bütün yurtta sevinç yarattı.

İlk zafer sesi geçtiğimiz Pazar günü Eczacıbaşı'ndan geldi. Lacivert - Beyazlılar Kupa Galipleri'nde Hollanda'nın Deltalloyd takımını şahane bir oyundan sonra 3-0 yenerek sayı averajı ile finale kaldı. Aslında tribünleri dolduran bir avuç seyirci ile televizyonun başında merakla bekleyen voleybolseverler Eczacıbaşı'nın tur atlayacağına pek inanmıyorlardı. Çünkü Lacivert- Beyazlı ekip Hollanda'daki ilk maçta Deltalloyd'a 3-0 yenilmiş ancak güçlü rakibi karşısında 27 sayı toplayabilmişti. Ümitli olan sadece Eczacıbaşı'nın teknik adamları ile oyuncularıydı. Ama herkes Eczacıbaşı'nın "Olmaz'ı olur'a" çevirdiğini görüp sevinçten gururlandı. Zira Lacivert - Beyazlı ekip ilk seti 15/3, ikinci seti 15/9 kazanınca son set bir heyecan fırtınası halinde geçti. Ve üçüncü seti de 15/12 alan Eczacıbaşı finalist olmaya hak kazandı.

Eczacıbaşı imkansız gibi görüneni yapıp, Avrupa Kupa Galiplerinin dört takımı arasına girdi. Lacivert Beyazlılar Hollanda'daki 3-0'lık yenilgi ve 27 sayılık farkı kapayarak Avrupa Kupa Galiplerinde Final Grubuna kalan ilk Türk takımı oldu. Fotoğra Deltalloyd'yu yendiği maçta görülüyor. (YUSUF DU

15 OCAK 1978 DELTALLOYD HOLLANDA KUPA MAÇI

Şampiyonluk sevinci görüntüleri, 6 Şubat 1978

Şubat 1978 Assen, Hollanda

Mehmet Macunlar,
Uğur Acar,
Kosta Şopov,
Ata Onar,
Cengiz Göllü.

1978 yılında başkanla bir yemekte Assen, Hollanda

Şakir Eczacıbaşı,
Bilgin Peremeci,
Cumhur Tezsezen,
Serdar Çağan,
Faruk Saran,
Zeki Uslu,
Kosta Şopov ve
Cengiz Göllü

Avrupa Kupası finallerinde bir maç, 19 Şubat 1978 Assen, Hollanda

Avrupa Kupası kapanış töreni, 19 Şubat 1978 Assen, Hollanda

Mayıs 1979 Bükreş, Romanya

Balkan Şampiyonası'nda bir milli takım bloğu

Mayıs 1979 Bükreş, Romanya

Oktay Kökden, Semih Oktay Cengiz Göllü, ve hakem Erdoğan Sezgin Bükreş'te bir gezide.

5 Haziran 1978 İstanbul

Veda töreninde takım arkadaşları, Sibel, Hülya, Aylin, K. Meral, K. Hülya, Arzu, Selcan, Nasır Gürses, Cengiz Göllü ve Şakir Eczacıbaşı.

5 Haziran 1978 İstanbul

Eczacıbaşı'nın üç değerli oyuncusu Nezahat, Filiz ve B. Meral voleybola veda ederken Cengiz Göllü ve Şakir Eczacıbaşı'yla birlikte.

1978-79 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO									
ANTRENÖR	Cengiz GÖLLÜ	Hülya Odabaşı	1	Hülya Babalı Erçin	5	Lilia Venkova	9
Yrd. ANTRENÖR		Arzu Bağdatlıoğlu	2	Meral Babalı	6	Şule Aşkın	10
Yrd. ANTRENÖR		Selcan Çağlar Teoman	3	Çiğdem Erman	7	Aylin Üstündağ	11
KAPTAN	Aylin Üstündağ	Nilgün Sarar	4		8	Nurdan Ayçelik	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	ANKARA	22.25/02/1979	BORONKAY	GALİP	3	1	60	43
İSTANBUL ŞMP.	1											
B.T.G.M. KUPASI	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	09/06/1979	BORONKAY	HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI		1	1	İSVİÇRE	BASEL	10/12/1978	UNI BASEL	GALİP	3	0	45	32
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	17/12/1978	UNI BASEL	GALİP	3	0	45	25
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	13/01/1979	NİMSE BUDAPEŞTE	MAĞLUP	0	3	31	45
AVRUPA KUPALARI		2	2	MACARİSTAN	BUDAPEŞTE	21/01/1979	NİMSE BUDAPEŞTE	MAĞLUP	0	3	8	45

1978-79 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Kosta Şopov*	*Pavel Mitev*	*1*	*Mustafa Koçak*	*5*	*Fatih Toptaş*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Oktay Kökden*	*2*	*Selim Öztreves*	*6*	*Uğur Acar*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*		*11*
KAPTAN	*Oktay Kökden*	*Ümit Alpay*	*4*	*Serdar Çağan*	*8*	*Zeki Uslu*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	09/06/1979	VİNİLEKS	GALİP	3	1	57	46
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	ARNAVUTLUK	TİRAN	04/11/1978	DİNAMO TİRAN	MAĞLUP	0	3	18	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	11/11/1978	DİNAMO TİRAN	HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	07/12/1978	İBİS KORTRİCK	GALİP	3	0	45	29
AVRUPA KUPALARI		2	2	BELÇİKA	KORTRİCK	15/12/1978	İBİS KORTRİCK	MAĞLUP	0	3	37	47
AVRUPA KUPALARI		3	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	14/01/1979	PLOMİEN MİLOVİÇE	MAĞLUP	1	3	47	57
AVRUPA KUPALARI		3	2	POLONYA	MİLOVİÇE	21/01/1979	PLOMİEN MİLOVİÇE	MAĞLUP	0	3	27	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	26	24	2	75	7	50
Vinylex	26	23	3	70	21	49
B. BORANKAY	26	23	4	69	17	48

Eylül 1978, Stokholm, İsveç. Hazırlık maçları seyahatinde

Oktay Kökden, Cengiz Göllü, Saffet Eraybar, Kosta Şopov.

Süleyman Berktan, Cengiz Göllü.

1978'in Eylül ayında Uğur Acar arkadaşı olan İsveç Milli takım antrenörü Anders Krisstianson ile hazırlık maçları ayarladı. Erkek takımıyla ile üç maç oynayacaktık. O tarihte İsveç Milli Takımı çok güçlüydü ve ABD'yi yenebiliyordu. O yüzden antrenman maçlarının çok güzel olacağını düşünüyordum. İsveç'te gayet iyi ağırlandık. Maçlara İsveç milli takımının forma numaraları yazılı Volvo arabalarla götürüldük. Bir gün maç bitişi otele dönerken İsveçli oyuncuları ağlamaklı halde gördük. Meğerse maçı kaybettiğimiz için oradaki Türk seyirciler arabaların bütün lastiklerini kesmiş. O güzelim arabalar jantlar üstünde duruyordu. Mahcubiyetimizden yerin dibine geçip ne söyleyeceğimizi şaşırdık. Fanatik seyircilerde o günden bu yana değişen pek bir şey yok. Hep akıl dışı ve zarar vericiler.

Uğur Acar

Şopov'un öğrencileri olup da ticarete bulaşmamak mümkün değildi. Bahar Kupası için İsveç'e gittiğimizde Kaptan Oktay ve Ata'yla hayatımızda ilk defa ortak sermayeyle Kapalıçarşı'dan 12 tane deri ceket almıştık. Stokholm'de bütün takımlar aynı otelde kalıyordu. Bir kahvaltıda üçümüz birer ceket giyip sunum yaptık. Alman oyuncular mallarımızla ilgilendi. Hepsini teker teker kaldığımız odaya davet ettik. Tek problem

bizim large ceketlerin iri Almanlara küçük gelmesiydi. Hemen sistem kurduk. Işığı azalttık, işbölümü yaptık. Ata hiç konuşmayacak sadece ceketleri giydirecekti. Ben sunum yapacaktım, Kaptan da parayı alacaktı. Sistem kusursuz işledi. Bütün ceketleri sattık. Sermaye ikiye katlayıp parayı bölüşürken Kaptan tipik edasıyla kibarca şöyle fırça attı: "Lan oğlum, madem bu kadar olacaktı niye 24 tane almadık?"

İzmir'de, Avrupa Şampiyon Kulüpler finali oynanacaktı ve çok görmek istiyordum. Çünkü hedefim Eczacıbaşı takımlarını oralara taşımaktı. Erkek takım antrenörü Kosta Şopov'tu ve kız takımı antrenörü olmama rağmen erkek takımının teknik direktörlüğünü yapıyordum. Şakir bey bana o denli güveniyordu ki, hiçbir yerden eksik kalmam mümkün değildi. Bir yandan İzmir'deki finali izlemek isterken, diğer taraftan o hafta erkeklerin Taçspor maçı vardı. Takımıma çok güveniyordum ve nasıl olsa yeneriz diye düşünüyordum. Şakir Bey ise huzursuzdu. Göndermek istemediyse de zar zor izin alarak Milliyet gazetesinde çalışan Değer Eraybar ile İzmir'e gittim. O tarihte bize göre muhteşem maçları izliyoruz. İkinci gün maç bitimi sonrası, saat 23:00 civarında Milliyet gazetesi İzmir bürosundan bir ilgili Kordon'da Değer'le dolaşırken bizi buldu ve Şakir Bey'in telefon beklediğini söyledi. Herhalde durum kötü diyerek gidip telefon açtım. Meğer takım yenilmiş. Görüşmemiz "Ben sana gitme demedim mi? Başımıza dert açılır demedim mi?" gibi sözlerle tam iki saat sürdü. Durmadan aynı sözleri tekrarlıyordu. Kızdığı zaman az konuşur ve konuşma aralarında 2-3 dakika süren sessizlikler yaşardık. İlerki maçlarda durumu telafi edeceğimizi söylememe rağmen ikna olmuyordu. Sonradan duydum ki, maç sonrasında soyunma odasında kızgınlıkla çuvalın birine bir tekme atmış ve fena halde canı yanmış. Meğer malzemeci Fuat Kuruçay o çuvala boş su şişelerini doldurmuş...

Faruk Saran

Kulüp Başkanı Şakir Bey sıradışı bir yöneticiydi Sporcularla çok yakından ilgilenir, galip gelinen maçlardan sonra bizleri sabahın erken saatlerinde fabrika girişinde karşılardı. Başka kulüplere transfer olmamız düşüncesi bile kendisini çok rahatsız ederdi. Her şeyin daha iyi olmasını ister, 3-0 kazandığımız maçlardan sonra dahi niçin bu kadar sayı verdiğimizi sorgulardı.

1978'de Zeki, Fatih ve Şakir'le birlikte Levent'te Detay apartmanında kalıyorduk. O sezon Boronkay-Vinylex ve Muafızgücü gibi çok önemli rakiplerimiz vardı. Önemli bir maç öncesi stres içindeydik. Gece 23:00'te zil çaldı. Şakir Bey kapıda, beş kat çıkmış "Çayınız var mı çocuklar?" diyordu. Apar topar çay demlerken yanında bir şey ikram edememenin üzüntüsünü çekiyorduk. Hatta çayına şeker bile verememiştik. Hal hatır sorduktan sonra bir sıkıntımız olup olmadığını ve "Maç ne olacak?" diye sordu. "Maçı alacağız" sözü aldıktan sonra huzur içinde ayrıldı. Biz de ertesi gün vaadimizi yerine getirdik.

12 Kasım 1978 İstanbul. Eczacıbaşı-Dinamo Tiran maçında çıkan olaylarla ilgili haber kupürleri

Bu fotoğraf, anarşinin spor salonlarımıza da girdiğinin resmidir. İşte tertemiz spor seyircisini bölmeye çalışanların dövizli, pankartlı, özgüncü mücadelelerinin bir örneği...

VOLEYBOL MAÇINDA KIZIL DÖVİZLERLE KOMÜNİZM PROPAGANDASI YAPILDI

İSTANBUL

Galatasaray'ı aristokrat...Fenerbahçe'yi burjuva...Beşiktaş'ı proleter takımı sayanlar. Muradınıza erdiniz ve anarşiyi spor salonlarımıza da sokuverdiniz.

İşte 55. "Şeref Yaşını" daha dün kutlayan Cumhuriyetin kurucusu Atatürk'ün portresi al-

● Anadolu Spor Sitesindeki Eczacıbaşı Tiran Dinamo maçında bir grup, Arnavutluk ve komünizm lehinde gösterilerde bulundu

(Devamı Sa: 10 Sü. 8 de)

defterinin ilk satırları. *"Yaşasın Arnavutluk Halkının Sosyal Emperyalistlere karşı mücadelesi. Fatih Enver Hoca. Kahrolsun Faşistler..."* Ellerde taşınan dövizlerde Arnavutça olarak, "Yaşasın Marksizm-Leninizm, Proletarya'nın Dayanışması" satırları yer alıyordu.

Gençlik ve Spor Bakanı Çakmur ve sporda "Anarşinin babası" Atletizm Federasyonu Başkanı Kurthan Fişek'e müjdeler olsun. Keşke Pazar günü Anadolu Spor Sitesi Salonunda olsaydınız. Ve *"Eczacıbaşı-Arnavutluk Dinamo Tiran"* voleybol maçını değil, tribünlerin halini bir görseydiniz. Herhalde bu kadar kısa sürede meyvasını veren çabalarınızla övünür, biraz pişmanlık duyarsanız binlerce Türk genci gibi dövünürdünüz.

Tertemiz spor geçmişimize bir kızıl leke düştü, Eczacıbaşı maçında. Spor severler keder gözyaşları, spor anarşistleri de kızıl flamalar ve dövizler bıraktılar tribünlere. Kısaca anarşi spor salonlarımızda da mikrop bıraktı. Artık koca ülkede olduğu gibi yine çaresiz, mikrobun yatağa düşüreceği hastaların sayısını saymakla gün geçireceğiz. Ve milli maçlarımızda, *"Türkiye, Türkiye"* diye bağırıp, yeşil çimenlere bayrak sevgisi bırakanlar yanında, *"Yaşasın Türk-Sovyet Halklarının Ortak Devrim Mücadelesi"* ve daha nice sloganlarla bozguna çıkanları göreceğiz. Bekleyiniz Sayın Bakan, beğendiniz mi Kurthan Fişek!..

Devlet televizyonundan sınıf ayrılığını körükleyen ve çilekeş spor seyircisini de birbirine düşürmeye yeltenenler bayram günü sergilenen ihanet tablosunu alıp evlerinize asın ve tertemiz spor seyircimizi rahat bırakın.

E. BAŞI-DİNAMO MAÇINDA BİR GRUP, ARNAVUTLUK LEHİNE TEZAHÜRAT YAPINCA, TÜRKİYE ŞAMPİYONU MÜSABAKA BİTİMİNDE ŞÖYLE HAYKIRDI:

«Atatürk gençliği için 3 defa sağol»

Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası revanş maçında E...başı'ndan Milev'in bir hücumu...

SAHA KOMİSERİ RAKİP TAKIM LİSANS GÖSTERMEDİĞİ İÇİN ECZACIBAŞI'NIN 2. TURA ÇIKTIĞINI SÖYLEDİ

Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol Kupası'nın ilk tur rövanş maçında Eczacıbaşı ile Dinamo Tiran sahada mücadele ederken, tribünde bulunan bir grup Arnavutluk lehine ideolojik tarzda tezahürat yapınca, Türkiye Şampiyonu Lacivert-Mavililer müsabaka sonrası -seremonide "Atatürk gençliği için üç defa sağol" diye bağırarak davetsiz misafirlere gereken cevabı verdiler.

Maç boyunca 200 kadar genç ideolojik sloganlar bağırarak salonun huzurunu kaçırdılar.

(Devamı 11. sahifede)

ATATÜRK GENÇLİĞİ

(Başlarafı Spor Sahifesinde)

dı. Böyle bir tezahürat şekline alışmamış voleybolseverler önce şaşırdı, sonra da "Türkiye, Türkiye" diye bağırarak Arnavutluk sempatizanlarının seslerini bastırdılar.

Maç Eczacıbaşı'nın 3-1 lehine bitti kten sonra, Lacivert-Mavililer misafir ekibi destekleyen grubun önüne gittiler. Kaptan Oktay takım arkadaşlarına "Atatürk gençliği için 3 defa" diye bağırınca, Eczacıbaşılılardan tek ses yükseldi: "Sağol sağol, sağol."

ZAMBOĞLU "ECZACIBAŞI İKİNCİ TURA GEÇMİŞTİR"

Arnavutluk takımının lisans ibraz etmemesi üzerine Eczacıbaşı'nın hükmen galip sayıldığını belirten FIVB üyesi ve maçın saha komiseri Mario Zamboğlu, kararın kesinleşmesi için C.E.V. (Avrupa Voleybol Konfederasyonu)'in yapacağı ilk toplantıyı beklemek gerektiğini söylemiştir. Beynelmilel kaidelere göre Eczacıbaşı'nın 2. tura yükseldiğini söyleyen Zamboğlu, dünyanın neresinde olursa olsun, lisans göstermeyen takımın hükmen yenilmiş sayıldığını belirtmiş ve "İlk maçta lisansları kontrol etmeyen Macar hakemi hakkında da takibat açacağız" demiştir.

Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol Kupası ilk tur rövanş maçında, Eczacıbaşı ile Dinamo Tiran sahada mücadele ederken, tribünde bulunan bir grup Türk seyirci Arnavutluk lehine ideolojik tarzda tezahürat yaptı. Ülkedeki sertleşmiş politik atmosfer tribünlere de yansımıştı. Komünizm yanlıları Arnavutluk takımının gelmesini fırsat bilmiş, siyasi propoganda yapıyordu. Onların gözünde müessese takımları yıkılması gereken bir rejimin temsilcisiydi. O gün Anadolu Spor Sitesi'nde üzerinde "Yaşasın Arnavutluk Halkının Sosyal Emperyalistlere Karşı Mücadelesi." Fatih Enver Hoca, Kahrolsun Faşistler," "Yaşasın Marksizm - Leninizm ve Proletarya'nın Dayanışması" gibi yazılar yer alan pankartlar açıldı. Maç sonrası seremonide oyuncularım "Atatürk gençliği için üç defa sağol" diye bağırarak bu davetsiz misafirlere gereken cevabı verdi. O gün rakip takım lisans göstermediği için saha komiseri tarafından 2. tura çıkartılan takım olduk ve Avrupa'da yola devam ettik. Bu olay medyaya da yansıdı ve tepki topladı. Gençlik ve Spor Bakanı Yüksel Çakmur ve Atletizm Federasyonu Başkanı Kurthan Fişek eleştirildi, "Tertemiz spor geçmişimize bir kızıl leke düştü" diye yazıldı.

1978'in Türkiye Kız Milli Takımı

11.....Hülya,
8.....Arzu,
3.....Selcan,
2.....Deniz,
12.....Nurdan,
5.....Violet,
7.....Neşe,
9.....Aycan,
6.....Meral,
1.....Gülnaz,
10.....Hürriyet,
4.....Filiz
antrenör
Cengiz Göllü

1979 Ankara milli takım bloğu Bahar Kupası

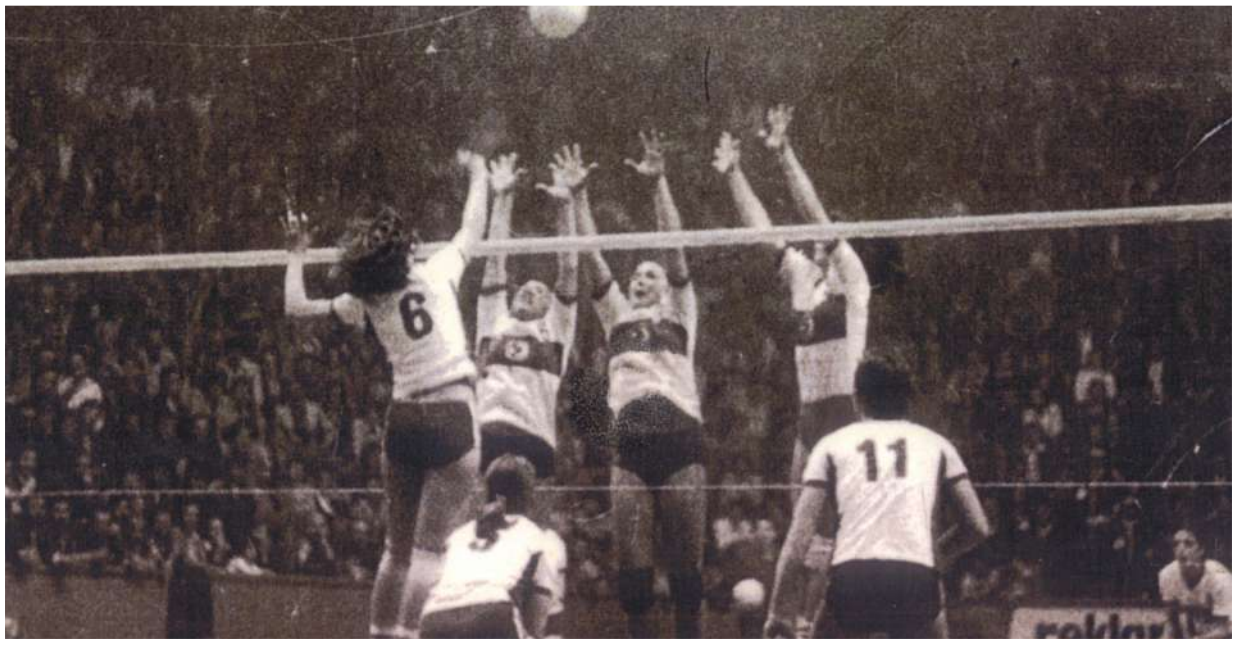

9 Nisan 1979, Ankara

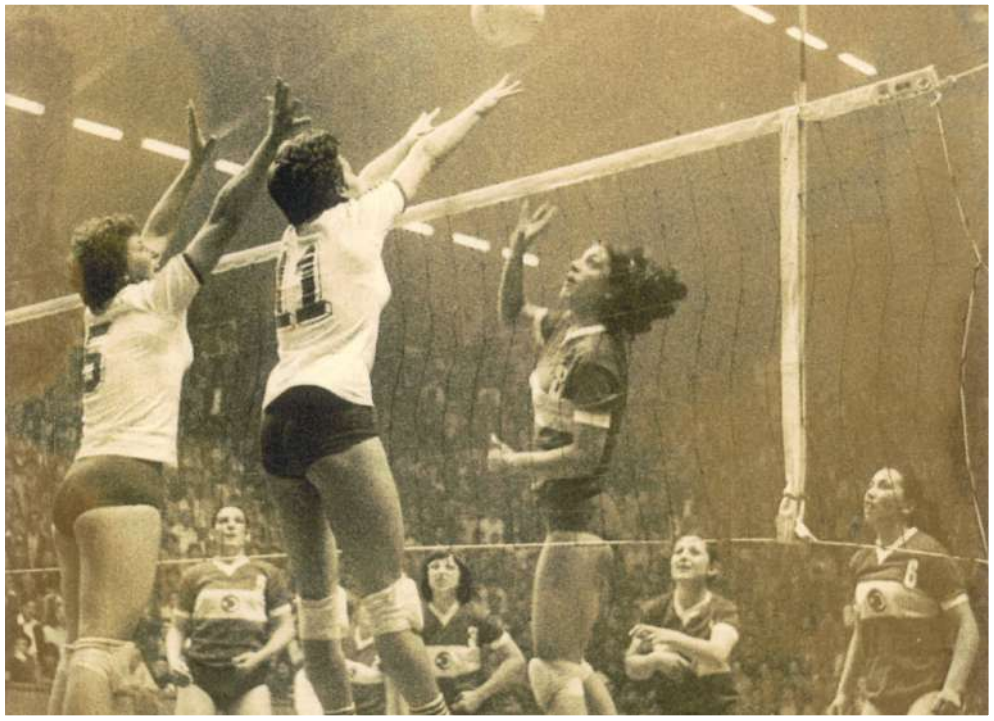

Atatürk Salonu'nda Türkiye-Avusturya maçı.

Deniz Dosdoğru

1978-79 sezonunda lisan eğitimimi tamamlamak için İngiltere'ye gittim. Dolayısıyla o sezon liglerde voleybol oynayamadım. Bulunduğum yerde voleybol sporundan haberdar olunmadığını şaşkınlıkla öğrendim. Herhangi bir kulüp olmayınca da yedi ay zorunlu bir uzak kalış oldu. Sanırım Mart sonu gibiydi ve Cengiz abi arayarak Nisan'da Ankara'da Bahar Kupası olduğunu ve bana takımda ihtiyacı olduğu için Türkiye'ye gelmemi istedi. O zamanlar yurtdışına çıkışlar sınırlıydı, gelemeyeceğimi, gelirsem dönemeyeceğimi, son derece antrenmansız olduğumu ve mümkün olmadığını söyledim. Ama Cengiz abi kafaya koymuş bir kere... Aynen şöyle dedi: "Yurtdışına çıkışı merak etme, onu hallederiz. Antrenmansızlığın ise hiç sorun değil, ben seni on günde hazırlarım. İlk uçağa atla gel." İlk uçakla İstanbul'a döndüm ve milli takımla sabah-akşam çift antrenmana başladım. İlk günün sabahı yataktan sürünerek kalktım. İkinci gün ise annemin yardımıyla doğrulabildim. Her tarafım ağrıyordu. Kollarım manşetten mosmor vaziyette çalışmaya devam ettim. Antrenman bitince ben hariç herkes dinlenmeye gidiyor, Cengiz abi benle kalıyor ve devamlı smaç vuruyordum. Bazen pasörle bazen sadece Cengiz Abi'nin attığı toplara saatlerce smaç vurarak ikinci antrenmana başlıyordum. Böyle bir on gün geçirdik ve aldığım kiloların çoğunu verdim. O zamana kadarki en başarılı Bahar Kupası turnuvasını oynayıp 3. olduk. Zaten Ankara Atatürk Spor Salonu'ndaki atmosferi görmek yeterdi. Böyle bir coşku, böyle bir seyirci gerçekten herkese nasip olmazdı. Salon her maçımızda hınca hınç doluyor, binlerce kişi bizi desteklerken, bir o kadar kişi de kapıların dışında kalıyordu. O zaman TRT de maçları naklen veriyordu ve biz o üçüncülükle hem ülke çapında kahraman olduk, hem de voleybolu herkese sevdirdik. İngiltere'ye nasıl döndüm derseniz... Aynen Cengiz Abi'nin dediği gibi milli takım oyuncusu olduğum için Hazine Müsteşarlığı'ndan pasaportuma özel izin verildi ve ben güle oynaya okula döndüm. Hem de o zaman için çok kıymetli olan bir üçüncülük madalyasıyla birlikte gururla.

Nisan 1979

Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ergun Aymergen ve Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Özcan Mutlugil tribünde Deniz'le sohbet ediyor.

Nisan 1979, Ankara

Atatürk Salonu'nda Bahar Kupası'nda Türkiye-İsviçre maçı. Arzu Bağdatlıoğlu Savaş'ın smaçı.

1979'da milli takımın ilk altısı

Selcan, Deniz, Arzu, Hülya, Violet, K. Meral

Türkiye-Almanya maçı kadrosu, 1979

Gülnaz Ensü,
Deniz Dosdoğru,
Selcan Çağlar,
Filiz Demirel,
Violet Kostanda,
Meral Babalı,
Neşe Sönmez,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Aycan Türüt,
Hürriyet Bilgiç,
Hülya Babalı.

Bahar Kupası'nda Belçika galibiyetinden sonra çıkan bir gazete manşeti

Nisan 1979

13 Nisan 1979, Ankara

Bulvar Palas'ta eğlence.

14 Nisan 1979, Ankara

Bahar Kupas
Şampiyonası'nda
Başkent seyircisi voleybola doydu ...ve
Göğsümüz
kabardı

14 NİSAN 1979

17 Nisan 1979, Ankara

Batı Avrupa Bayanlar Bahar Kupası Voleybol Şampiyonası'nı 40 bin seyirci, 1 milyon 400 lira ödeyerek izledi...

En az 25 bin kişinin de dışarıda kaldığı turnuvada voleybolcularımız büyük başarı sağlarken, seyircilerin tezahüratı görülmeye değerdi...

Yazısı 13. Sayfada

17 NİSAN 1979

Batı Avrupa Bayanlar Bahar Kupası Voleybol Şampiyonası'nı 40 bin seyirci, 1 milyon 400 lira ödeyerek izledi...

Temmuz 1979 Vukovar, Yugoslavya

Balkan Şampiyonası'na katılan genç milliler, Banu Turam, Esra Temelli, Sibel Kiraz, Cengiz Göllü, Arzu Bağdatlıoğlu, Çiğdem Erman, Nurdan Ayçelik, Serpil İzbul, Renan Kömürcüoğlu, Selmin Salman, Hülya Odabaşı, Munise Yararcan, Alev Sun.

1979-80 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO					
ANTRENÖR	Cengiz GÖLLÜ	Violet Kostanda Duka 1	Hülya Babalı Erçin 5	Lilia Venkova 9
Yrd. ANTRENÖR		Arzu Bağdatlıoğlu Savaş 2	Meral Babalı Özdemir 6	Sibel Bileke 10
Yrd. ANTRENÖR		Selcan Çağlar Teoman 3	Çiğdem Erman 7	Aylin Üstündağ 11
KAPTAN	Aylin Üstündağ	Hülya Odabaşı 4	Meral Kalfaoğlu 8	Nurdan Ayçelik 12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	İSTANBUL							
İSTANBUL ŞMP.	1											
B.T.G.M. KUPASI	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	31/05/1980	ARÇELİK	GALİP	3	0	45	33
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	09/12/1979	BLAU GELB	GALİP	3	2	70	55
AVRUPA KUPALARI		1	2	AVUSTURYA	VİYANA	15/12/1979	BLAU GELB	GALİP	3	1	55	34
AVRUPA KUPALARI		2	1	İSPANYA	TORRELAVEGA	10/02/1980	SNİACE	GALİP	3	0	45	22
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	17/02/1980	SNİACE	GALİP	3	0	45	11
AVRUPA KUPALARI			1	ÇEK	JİÇİN	07/03/1980	NİMSE	MAĞLUP	0	3	37	45
AVRUPA KUPALARI			2	ÇEK	JİÇİN	08/03/1980	DİNAMO TİRAN	MAĞLUP	0	3	15	45
AVRUPA KUPALARI	2		3	ÇEK	JİÇİN	09/03/1980	DİNAMO TİRAN	GALİP	3	0	45	23

1979-80 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

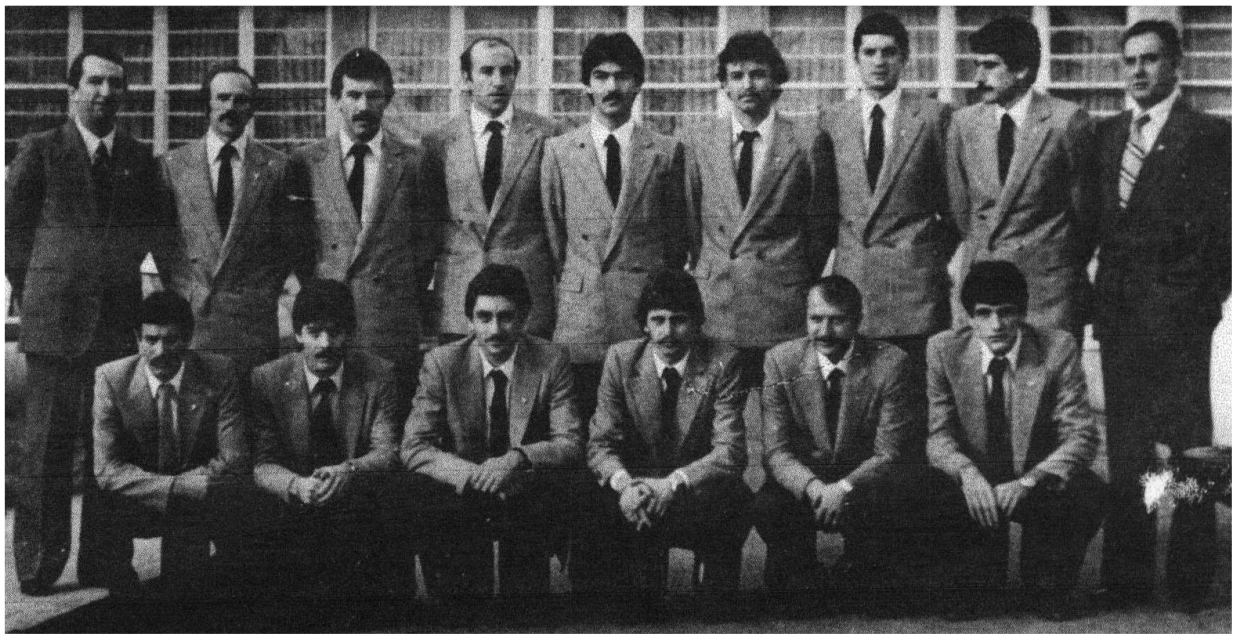

KADRO

ANTRENÖR	*Kosta Şopov*	*Selim Öztreves*	*1*	*Brunko Iliev*	*5*	*Fatih Toptaş*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Oktay Kökden*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*	*Uğur Acar*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*	*Ivan Seferinov*	*11*
KAPTAN	*Oktay Kökten*	*Payidar Demir*	*4*	*Serdar Çağan*	*8*	*Zeki Uslu*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUPASI			1	TÜRKİYE	İSTANBUL	29/05/1980	TAÇSPOR	GALİP	3	0	45	21
SPOR BAK. KUPASI			2	TÜRKİYE	İSTANBUL	30/05/1980	BORONKAY	GALİP	3	1	53	35
SPOR BAK. KUPASI	2		3	TÜRKİYE	İSTANBUL	31/05/1980	VİNİLEKS	MAĞLUP	1	3	35	50
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	11/11/1979	BİEL BİEN	GALİP	3	0	45	26
AVRUPA KUPALARI		1	2	İSVİÇRE	BİEL BİEN	18/11/1979	BİEL BİEN	GALİP	3	1	52	29
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	16/12/1979	KELLYGIRL	GALİP	3	0	45	9
AVRUPA KUPALARI		2	2	İNGİLTERE	NOTTHİNGAM	23/12/1979	KELLYGIRL	GALİP	3	0	45	19
AVRUPA KUPALARI		3	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	10/02/1980	MODRİCA	GALİP	3	0	45	20
AVRUPA KUPALARI		3	2	YUGOSLAVYA	MODRİCA	17/02/1980	MODRİCA	MAĞLUP	1	3	40	61
AVRUPA KUPALARI			1	TÜRKİYE	ANKARA	07/03/1980	CLIPPON TORINO	MAĞLUP	1	3	31	56
AVRUPA KUPALARI			2	TÜRKİYE	ANKARA	08/03/1980	BRATISLAVA	MAĞLUP	2	3	55	61
AVRUPA KUPALARI	3		3	TÜRKİYE	ANKARA	09/03/1980	PLEKSEMAKI	GALİP	3	1	55	37

Hümeyra Göllü

6 Temmuz 1979 güzel bir yaz akşamıydı. Selcan, Kadri Teoman ile evleniyordu. Kadri de voleybolun içinden sayılırdı. Rahmetli Necla Evren'in yani sevgili Neco'nun yeğeniydi. Selcan'ların Etiler'deki evinin bahçesinde şahane bir garden partiyle evlilik töreni yapıldı. Her şey çok güzeldi ama Cengiz yoktu. Erkek takımı ile seyahate gitmişti. Şakir Bey de dâhil olmak üzere bütün kız takımı, Mehmet Macunlar ve eşi Ayhan da oradaydı. Deniz Dosdoğru da Selcan'ın milli takımdan arkadaşıydı ve Galatasaray'da oynuyordu. İlerleyen saatlerde herkes neşelenmişken Deniz, Şakir Bey'in önünde geriye doğru yatarak alnına para yapıştırmasını beklemeye başladı. Şakir Bey'in Deniz'i Eczacıbaşı'na almak istediğini biliyorduk. Hem çok iyi bir voleybolcuydu hem de onun takımında oynayanların çok güzel olması gereğine uyuyordu. Cebinden çıkardığı parayı Deniz'in alnına yapıştırırken biz de paranın şık bir ayakkabı alacak kadar yüklü olduğunu gördük. O an Şakir Bey bana dönerek "Ne dersiniz hanımefendi, Deniz bu sene bize gelir mi?" dedi. Ben de "Geleceğini sanmam" dedim. Nitekim öyle oldu. Çünkü onlar ailece Galatasaraylıydı, hâlâ da öyleler.

Deniz Dosdoğru

1979 yazında Akdeniz Oyunları için Yugoslavya'nın Split şehrine gittik. Sporcu köyüne varan takımların ritüeli olan bayrak töreni sonrası yanıma elinde siyah bond çantası ile tanımadığım bir adam yaklaştı ve benimle görüşmek istediğini söyledi. "Kimsiniz, ne istiyorsunuz?" diye soramadan beni bir yıl evvel Ancona'da düzenlenen Avrupa gençler eleme maçlarından tanıdığını (o turnuvanın en iyi oyuncusu seçilmiştim) ve Ancona'nın en iyi voleybol kulübü olan Fano'ya transfer etmek istediğini söyledi. Hem şaşırdım hem de adamın ısrarından biraz rahatsız oldum. Adam elindeki çantayı göstererek "Burada 5 milyon liret var. İmzayı atıp bu parayı alabilirsin" dediğinde hemen "Kurtar beni bu adamdan" diye Cengiz Abi'yi çağırdım. Adam nefessiz transfer şartlarını sıralıyordu ve aslında söyledikleri son derece cazipti. Eğer kabul edersem ev ve araba verileceğini, istediğim bir kursa yazılıp İtalyanca öğrenebileceğimi söylerken Cengiz abi adamı susturdu ve bir milli takım oyuncusunun konsantrasyonunu bozduğu için hemen gitmezse onu yetkililere şikâyet edeceğini söyledi. Adam isteksiz bir vaziyette yanımızdan ayrılırken kartını vermeyi ihmal etmedi ve oyunlar sonrası istediğim zaman arayabileceğimi ve tekliflerinin geçerli olacağını üstüne basarak belirtti. Oyunlar sonrası acaba İtalya'ya transfer olsam mı diye düşünürken Amerika'dan bir burs teklifi geldi. Hem Austin Texas Üniversitesi'nde voleybol oynayacaktım hem de ful burs alacaktım. Fazla düşünmeden eğitimi tercih ettim ve Amerika'ya gittim. İtalya'ya gitsem ne olurdu acaba? Kim bilir o da başka bir hayat olurdu işte. Zaten hayatımız özgür seçimlerimizle şekillenmiyor mu?

13 Eylül 1979 Split, Yugoslavya

Akdeniz Oyunları kafilesi Meral, Deniz, Serpil, Filiz, Gülnaz, Selcan, Aycan, Arzu, Violet, Cengiz Göllü havalimanında.

Akdeniz Oyunları açılış törenini.

Meral Babalı

Akdeniz Oyunları için 1979'un Eylül ayında Yugoslavya'nın Split Şehrindeydik. Maçların başlamasına bir hafta kala antrenman yaparak ve gezerek vakit geçiriyorduk. Kız takımı olarak dubleks evlerde kalıyorduk. Bir gece canımız sıkıldı saçlarımızı saralım dedik. O tarihlerde paçavra modası vardı. Hepimiz saçlarımızı sardık fakat Selcan'a paçavra yetmedi. Ben de odadaki çarşafı ucundan keserek Selcan'ın saçını sardım. Ertesi gün yataklar yapılırken hizmetliler görüp komiteye bildirmiş, haber oradan da Cengiz Abi'ye geldi. Cengiz abi hemen bu çarşafı kim kesti diye bizi çağırdı. Hepimiz kıvırcık saçlarlaydık, bizi böyle görünce söyleyecek lafı kalmadı. Cevabı saçlarımızdaydı.

Aralık 1979 Sofya, Bulgaristan

Hazırlık maçları sırasında Vitoşa dağında gezinti

Aralık 1979 Sofya, Bulgaristan

Hazırlık maçları sırasında Vitoşa dağında gezinti

Cumhur Tezsezen

Bulgaristan'da oynadığımız antrenman maçlarından sonra bir gece Vitoşa dağındaki güzel bir restoranda kız takımıyla beraber yemek yiyorduk. Neşelenen arkadaşlar şarkı söylemeye başladı. Bu aslında hiç beceremediğimiz bir işti. Üsküdar'a giderken, Dağ başını duman almış gibi birbiriyle alakasız parçaları bir gürültü halinde söylüyorduk. Restoranda bulunan diğer gruplar da nezaketle bizi dinliyordu. Sonra yaşlı ve uzun saçlı bir adam ayağa kalkıp iki elini havaya kaldırdı ve herkesi susturdu. Kollarını indirmesiyle beraber, müthiş güzel, çok sesli bir koro şarkı söylemeye başladı. İnanılmaz güzellikte ve uyumda söylüyorlardı. Herkes şoke oldu. Meğer Romenlerin Bükreş milli korosu da aynı yerde yemekteymiş. Önce büyük bir alkış koptu, sonra kızlar erkekleri, erkekler de kızları dansa kaldırdı da kendimiz affettirdik.

Uğur Acar

Kosta Şopov her Bulgaristan seyahati öncesinde oyunculara birkaç ucuz altın yüzük ve birkaç çift kadın ayakkabısı dağıtır, Sofya'ya varınca da hemen geri toplardı. Bunlarla ne yaptığını sorduğumuzda "Ah be çocuk, eş dost çok. Onlara hediye" derdi. İsviçre'de oynadığımız bir maç sonrası çok para canlısı ve hesaplı olduğundan Mösyö Şopov'a bir şaka yapmaya karar verdik. Mehmet Macunlar'dan markları alıp üç tane zarf hazırladım. Mösyönün zarfına 150, Cengiz ve Mehmet abilerinkine 300'er frank koydum. İsviçreli idarecileri de ayarladım. Öğle yemeği sonrasında İşviçreli başkan bir konuşma yaparak Eczacıbaşı'nı övdü ve "Bizde adettir, misafir takım yöneticilerine birer zarf veririz" dedi. Ben de anında tercüme yapıyordum. Cengiz abinin teşekkür konuşmasından sonra eller sıkıldı, zarflar verildi. Şopov kendi zarfına baktı ve diğerlerinkini merak ettiğinden kıvranmaya başladı. Cengiz abi de zarfına bakıp bir oh çekince iyice meraklandı. Sonunda kendi zarfında yarım tarife olduğunu öğrenince yerinden kalkıp yanıma geldi ve "A be çocuk, söyle onlara ben başantrenör... Ben Şopov... Neden bana az para?" diye itiraz etmemi istedi. Hepsinin bir oyun olduğunu anlatana kadar epey uğraşmıştık.

6
4
2
14
7
8
12
3

1
3
4
9
12
6
5
12
2
10
10
8
7
6
3
11

Yıllar ne haftasonu, ne bayram, ne de yılbaşı tatili kullanamadan geçti. Yaz geldiğinde hiç olmazsa 15 günlük bir tatilin özlemini duyardım. Utana sıkıla Şakir Bey'e bu konuyu her açışımda "Ben tatil yapıyor muyum ki?" sorusuyla karşılaşıyordum. Sonunda bir yaz nasıl olduysa aldığım bir izni, arkamda adres bırakmayarak İzmir Narlıdere'de dayı evinde geçirdik. O zamanlar cep telefonu da olmadığından rahatsız edilme ihtimali yoktu. Ancak birkaç gün geçmişti ki kapıda satış temsilcisi Orhan Tezcan ile rastlaştım. Şaşırıp kaldım. Şakir Bey İzmir bölge yöneticisi Kemal Eczacıbaşı'yla görüşüp beni buldurmaya karar vermiş. İzmir kazan, onlar kepçe aramış bulmuşlar. Yine yakalanmıştım.

Emel Usul

10-15 yaş aralığında fırsat buldukça tatilin 15 gününü dayımızın İzmir Narlıdere'deki bahçesi meyve ağaçlarıyla dolu, deniz kıyısındaki evinde geçirirdik. Tatile gitmişsek de babamın elinden kurtulmak mümkün değildi. Tenisçi olan dayım da ondan nasibini alırdı. Çardağa asılmış bir pazar filesine konan topa önce blok, sonra smaç için defalarca sıçrardık. Komşu evinin düz duvarı pas, manşet ve bilek çalışması için babamın bulduğu bir çalışma yöntemiydi. İzmir'in sıcağında, kan ter içinde, peşimizde köpekler, kargacık burgacık Narlıdere sokaklarında koşardık. O ilkel koşullarda bile babam bizi antrenmansız bırakmazdı. Velhasıl voleybol her an hayatımızdaydı.

Narlıdere

Arzu Göllü on yaşında

Altan Gökçay ve öğrencileri

Arzu ve Emel Göllü tatilde.

Jeyan Erben

1980'lerde Bağlarbaşı'nda oynarken bizim takımdan bir oyuncu transfer edilmesi söz konusu olmuştu. Bir akşam Altan Gökçay beni arayıp Cengiz Göllü'nün benle görüşmek istediğini söyledi ve ertesi gün Eczacıbaşı Kulübü'ne çağırdı. O gün uzun bir sohbet yaptık. Eczacıbaşı'nın voleybol takımlarından basketboluna kadar bir sürü konudan bahsettik. Ne o ne de ben bir türlü transfer konusuna girmedik. Belli bir süre sonra müsaade istedim ve ayrıldım. Akşam Altan Gökçay tekrar arayıp görüşmemin nasıl geçtiğini sordu. Durumu anlatınca güldü ve bir daha davet etti. Ertesi gün tekrar ziyarete gittim ve fazla sohbet etmeden konuya girdik.

Yine aynı yıllarda Isparta'da yıldız kızlar Türkiye şampiyonasında beraber olduk. Turnuvanın bir boş günü vardı ve o gün de Eğirdir Gölü'ne gezmeye gittik. Bir balık restoranında bütün takımlarla beraber yemek yedik. Niyetimiz çocukları göle sokmaktı. İnsanı serseme çeviren çok kötü bir rüzgâr esiyordu. Bütün takımlar göle girmekten vazgeçti, ancak ben takımıma söz verdiğim için kısa süreli olsa da göle soktum. Diğer takımlar bizi karadan izledi ve göl çıkışı tekrar Isparta'ya döndük. Rüzgâr herkesi öyle etkilemişti ki, dönüş yolunda hemen hemen tüm çocuklar minibüste uyudu.

Nur Gencer

Cengiz Göllü'nün sağ kolu durumunda olan Altan Gökçay, basketbol altyapı antrenörü Gokhan Taştimur ve ben fiziki özelliklerimiz nedeniyle Şen Danalar grubunu oluşturuyorduk. Bursa'da, hem voleybol hem basketbol takımı kazanmış İskender kibapçısına gitmiştik. Aydan Siyavuş, Şakir Eczacıbaşı ve Haluk Eczacıbaşı da Şen Danalar'la birlikteydi. 3, 4, 5... kebapların ardı arkası kesilmiyordu. Cengiz abi hayretle yeme kapasitemizi izliyordu. Yemekten sonra arabalara binildi. Yola çıkmadan önce Kafkas Pastanesi'nde durulup Gökhan Taştimur'un ısrarıyla çikolata kaplı kestane şekerleri alındı anında tadına bakıldı. "Benim içim bayıldı, şurdan simit alalım" dediğimde Tofaş'ın önündeki ışıklara gelmiştik. Cengiz abi ışıklarda solumuzda durduğunda kafasını çevirdi ve bizi bu sefer simit yerken gördü. Yüzünde dehşet ifadesiyle kalakalışını hiç unutmam.

Arzu Savaş

Yıl 1980. O zamanki Çekoslavakya'nın Jiçin şehrinde Avrupa ikinciliğini kazandığımız turnuvadaydık. Çek takımı Ruda Hvezda her rakibini 3-0 yenmişti. Son gün bizim maçımız saat 09:00'da Arnavutluk'un Dinamo Tiran takımıylaydı. Bir gün önce Macar Nimse Budapeşte'yi 3-0 yenen Arnavutluk takımı bizi çantada keklik görüyordu. Tüm gece eğlenerek bizi de uyutmadılar. Sabah 07:00'de kendimizi dışarı attık. Diz boyu kar içindeki sokaklarda dolaşıp kendimize gelmeye çalıştık. Kahvaltı sonrası erkenden maça gitmemiz lazımdı. Dinamo Tiran takımı daha doğru dürüst ayılamadan geldiğinden biz uyanıklar maçı 3-0 kazandık. Arnavutlar neye uğradığını şaşırdı. Bizden sonraki Nimse Macar-Ruda Hvezda Çek maçı durumumuzu belirleyecekti. Çekler maçı yine 3-0 kazandı. İş üç takım arasındaki sayı averajına kaldı ve Avrupa ikinciliğine ulaştık. Nefeslerin tutulduğu, gözlerin kulakların kapandığı o maçı nasıl seyrettiğimizi bir ömür boyu unutamadım. Sonrası ise sevinç yumağı.

Eczacıbaşı kız takımı Çekoslovakya'nın Jiçin kentindeki Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası finallerinde büyük başarı gösterdi. Dinamo Tiran'ı 3-0 yenerek Kızılyıldız'ın ardından Avrupa ikincisi olduğumuz gün ise Türk voleybol tarihinin altın günlerinden biriydi. 11 Mart günü yurda dönen takım havalimanında çiçeklerle karşılandı. O günü Onur Belge Hürriyet'te şöyle yazmıştı: "Herkes kıvançlıydı hava alanında, sevinç birleşmişti Eczacıbaşı voleybol takımlarının başarısı karşısında ve soruyorlardı birbirlerine: "Neredeler, geldiler mi?.." Uçak yanaştı, tüm karşılayanlar meydana koştular. Avrupa ikincisi Eczacıbaşı kızlarını karşılamak için... Sarılanlar, öpüşenler, bir anda tek vücut oldu herkes. Sevinçten gözleri yaşlarla dolu idi çiçek verenlerin ve bu çiçeği alan bayan voleybolcuların... Üçüncü olmayı başaran erkek voleybolcular da kız arkadaşlarını karşılamaya koşmuşlardı. En önde de takım kaptanı Oktay... Erkek takımı adına kız takımı kaptanı Aylin'e verdi çiçek buketini... Gerçekten hak ettikleri şekilde, kraliçeler gibi karşılandılar Eczacıbaşı kızları... Sorular, sorular... 'Nasıl oldu? Aferin size' diyordu erkekler... Onları tribünden destekleyemedikleri için hayıflandılar... Kızlar da aynı duygular içindeydi... 'Ah o Bratislava'ya talihsiz bir şekilde 3-2 verdiğiniz maçı duyunca içimiz yandı...' Ve Hürriyet gazetesini birbirlerine gösterip kendilerini karşılayan Şakir Eczacıbaşı'nın boynuna sarılıyorlardı, özellikle nişanlı olanlar... 'Bak başarımızın karşılığı olarak çeyizlerimizi vereceklermiş...' diyorlardı sevinçle... Çok daha büyüğünü de hazırlamıştı kulüpleri onlara... 'Devletin yapabileceği kadar büyük bir şey yapacağız. Başarılarının anısı olarak altın madalyon bastıracağız tüm voleybolcularımıza' şeklinde konuşuyorlardı." O takımın kaptanı Aylin Üstündağ bu mutluluğu yaşadıktan sonra mütevazı bir törenle oyunculuğu bıraktı ve takımın ablası ve idarecisi olarak voleybola hizmet vermeye başladı.

Turnuva bu dalda ülkemizi Avrupa'da en iyi biçimde tanıtma imkanı vermişti. O güne kadar bu spor dalında zaman zaman alınan parlak sonuçların tesadüfi olmadığı gerçeği ortaya çıkmıştı. Gerçi organizasyon ikincilik ödülü olarak üzerinde turnuvayla ilgili hiçbir yazı bile bulunmayan seramik bir vazo vermekle yetinmişti ama biz asıl ödülü Türkiye'ye dönüşte karşılaştığımız muhteşem karşılamayla almıştık. Aynı günlerde Cengiz Kap imzalı bir kutlama mesajı da aldım. Şöyle diyordu: "Yetiştirdiğiniz Eczacıbaşı Kız Voleybol Takımı'nın aldığı çok kıymetli uluslararası sonuç nedeniyle sizi candan kutlarım. Sporda uzun seneler idarecilik yapmış biri olarak, bu noktaya gelinceye kadar sarf ettiğiniz emeğin ne denli büyük olduğunu yakınen bilirim. Takımınızın başarısı hem bir Türk olarak milli hislerimi, hem bir Eczacıbaşı mensubu olarak gururumu okşadığı gibi, ayrıca sizi tanıyan bir kişi olarak şahsen beni çok sevindirdi. Bu güzel sonuçların devamını diler, gözlerinizden öperim."

Bu sonuç Milliyet gazetesi okurları tarafından yılın sporcusu seçilmemizi de sağladı. Atatürk'ün 100. doğum yıldönümünde yılın sporcusu sıfatıyla Anıtkabir'i ziyaret ettiğimizde de Kahraman Bapçum şunları yazmıştı: "Atatürk'ün Türk kadını için bir ülküsü vardı: Onun köleleşmiş bir dişi ya da kişiliğini kaybetmiş bir köle olmaktan kurtulup koketleşmiş bir salon süsü olmadan çağdaşlaşmasını istiyordu. Parlamento kürsüsüne, üniversite kürsüsüne, yargıçlık kürsüsüne çıkacaktı Türk kadını... Mavi göklerde kanatlarında ay-yıldız olan uçakları kullanacaktı, tarlalarda traktör kullanacaktı, yollar, köprüler yapan mühendis, ameliyathanede operatör, tiyatro ve konser salonlarında yıldız olacaktı Türk kadını... Atatürk kısa sürmüş yaşantısı içinde bütün bunları gördü. Onunla bir kez olsun karşılaşma

şansına sahip olmuş eski kuşaktan kişilerin unutamayacakları o mavi şimşek pırıltılı gözleri ile mutlu ve gururlu baktı, o yükselen Türk kadınına... Atatürk, Türk kadınını yalnız bir tek yerde görmemişti: Sporcuların şeref kürsüsünde. Şimdi doğumunun yüzüncü yılında, Anıtkabir'e gelip kendisine saygılar sunan Avrupa ikincisi Türk kızlarına bakarak nasıl bir övünç, nasıl bir güvenç, nasıl bir kıvanç duydu kimbilir? Ve Atatürk'ün tek tek alınlarından öpemediği bu Türk kızlarını ellerinden öpüyoruz: saygı ile övünerek..."

7 Mart 1980 Jiçin, Nimse Budapeşte maçı

PRAVDA
ORGÁN ÚSTREDNÉHO VÝBORU KOMUNISTICKEJ STRANY SLOVENSKA

7 Mart 1980 Jiçin, Nimse Budapeşte maçı

Mart 1980 Jiçin, Çekoslovakya

Dinamo Tiran galibiyetinin medyaya yansıması.

Mart 1980, Şampiyon Kulüblerde Türkiye'ye ilk Avrupa ikinciliğini getiren Eczacıbaşı takımı

5
2
10
4
6
7

Mart 1980. Turnuva dönüşü gazetelerde çıkan haberler.

16 Mart 1980, İstanbul

Mithatpaşa Stadı'nda düzenlenen törende Cengiz Göllü seyircileri selamlıyor.

16 Mart 1980, İstanbul

Cengiz Göllü Kahraman Bapçum tarafından kutlanıyor.

16 Mart 1980, İstanbul

Gençlik ve Spor Bakanı Talat Asal Cengiz Göllü'ye ödül veriyor.

16 Mart 1980, İstanbul

Kutlamaları kabul eden Eczacıbaşı kız takımı K. Meral, Violet, Selcan, Hülya, Arzu.

Mart 1980. Gazetelerde çıkan haber ve yorumlar

Belçikalı hakem Van Valden'in de hayranlığını kazandık

"Hayatımda Türkler kadar centilmen seyirci görmedim"

ANKARA - Avrupa Şampiyon Kulüpler Erkekler Voleybol finallerini yöneten Belçikalı hakem Van Valden hakemliği, son yönettiği Türkiye-Pleksa-

20 yıllık hakemlik hayatında Türk seyircisi kadar centilmen seyirci görmediğini ve seyircimizin voleybol anlayışına hayran kaldığını söyleyen Valden, **"Türkiye'den güz yaşları arasında ayrılıyorum. Bu kadar yıllık hakemlik hayatımda ben böylesine anlayışlı seyirci görmedim. Üç günde ne olur tek bir kötü söz çıksın... Böyle bir seyirciye sahip olduğunuz için ne kadar gurur duysanız azdır. Ayrıca takımlarınızın Avrupa salonlarında elde ettikleri başarı da takdire değer"** dedi.

L'EQUIPE

LE QUOTIDIEN DU SPORT ET DE L'AUTOMOBILE

Dünyaca ünlü sp
gazetesi L'EQUIP
Türkiye'de
"Voleybolda yeni bir güç" diye bahsetti.

Eczacıbaşı'nın başarısı övülüyor

● Ünlü voleybol otoritesi Petit "Türkiye ve İtalya gelecekte adlarından çok bahsettireceğe benziyor" dedi

Eczacıbaşı'nın Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol Kupası'nda hem keklerde hem bayanlarda kazandığı başarı, dış spor dünyasında derin yank uyandırdı. Örneğin, dünyanın en büyük spor gazetesi olan Fransızlar **"L'Exuipe"**i, Eczacıbaşı'nın başarısını överken, Türkiye'den de **"Yeni gü** olarak bahsetti.

Daha önceki bir yazısında **"Avrupa Kupalarında Çek ve Türkler'in Tröstü"** diye başlık atan L'Exuipe gazetesinin dünyaca ünlü voleybol otoritesi Gilles Petit Türk takımları-

nın başarısına temasla, **"Bunca ü takım dururken, yeni sayılacak müessese kuruluşu olan Eczacıba nın kıtamızın en iyi 4 ekibi arası girmekle kalmayıp, özellikle baya ların Nimse gibi bir devi geride rakarak ikinci, erkeklerin de üçün olmaları gerçekten övünülecek bir b şarıdır"** dedi.

Ünlü otorite bir başka Türk tak mı Vinylex'in de Avrupa Kupa G lipleri Voleybol Kupası'nda finalle katıldığını hatırlatarak Çekler' ise eski gücünden uzaklaştığını b lirtti. İtalyanlar'ın her iki turnuva tam anlamıyla bir zafer kazandıkl rını kaydeden Petit, **"Türkiye ve İt ya gelecekte voleybolda adlarında çok bahsettireceğe benziyorlar"** yor munu yaptı.

"OH BE!.. DÜNYA VARMIŞ..."

Tahsin ÖZTİN

Eczacıbaşılı kızlar voleybolda Avrupa ikincisi.

Eczacıbaşı Erkek Voleybol takımı Avrupa üçüncüsü oldular.

Kaç dev var bu ikinciliğin ve üçüncülüğün altında?

Kolay mı Avrupa'ya sporca kafa tutmak?

Bu ikincilik, bu üçüncülük tıpış, tıpış nasıl geldi?

Yıllardır çölde susuzluktan çat-

Müessese takımlarımız, Eczacıbaşı, Vinylex ve ötesi.

Sporda, sporca saygı, sporca sorumluluk tapularımız.

Yöneticisinden, malzemecisine kadar kadrolaşan gerçeğimiz.

Televizyonda, Türkiye!. Türkiye!.. diye ekranlardan taşan Eczacıbaşı sevgimiz.

Sporda çağdaşlaşmanın rotasını Eczacıbaşı çiziyor.

Müessese takımlarımız, sporda müesseseleşmenin gerçekleridir.

pa'dan bile, bir sinek vızıltısı yapın bu davul sesini kulaklarınızda ve ağızlarınız sulansın;

Bizler de Eczacıbaşılaşacağız deyiverin sayın kulüplerimiz. Fenerbahçemiz, Galatasaray'ımız, Beşiktaş'ımız ve öbürlerimiz.

Selâmlıyorum ikinizi de iki altın taçlı Eczacıbaşı kızlarımız, Eczacıbaşı erkeklerimiz.

,Sporca, alınlarınızdan ve yanaklarınızdan öperim Eczacıbaşılarım.

Eczacıbaşı teknik direktörü
CENGİZ GÖLLÜ YAZIYOR

PLANLI ÇALIŞMANIN KARŞILIĞINI ALDIK

İkinciliğine layık görülen (!) ve kaptan Aylin Avrupa ligiyle tek kelime bulunmayan 30 santimlik seramik vazo ile... Organizatör ülke Cekler, kendi takımlarına ise birer 80 santimlik kristal vazo ile yine 50 santimlik gümüş kupa verdiler. Adaletin böylesi (!), diğer ülkelerce de garip karşılandı. (NEJAT ALTAY)

SÖZÜN KISASI

RAUF TAMER

SPOR VE POLİTİKA...

Gazetelerin spor sahifeleri Eczacıbaşı Voleybol Ta
mı'nın müjdeli haberleriyle dolu...
Kızlarımız, Avrupa ikincisi olmuşlar.
Erkeklerimiz, Avrupa üçüncüsü.
Solcu arkadaşlar, kıskanmazlar inşallah bu özel sekt
zaferini...
Ay-yıldızlı formanın iki kere ardarda dalgalandığı
İstiklâl Marşımızın iki kere ardarda çalındığı bu heyeca
şampiyona, şayet çoktandır hasret kaldığımız bir Türkl
kampanyası oluşturmuşsa, bunda gocunacak ne var sahi
Bilmem...
Durup dururken yazmıyorum bu satırları...
Eczacıbaşını kutlarken, bir de bu tarafa dönüyor, b
zim AT GÖZLÜĞÜ takmış kalem erbabına, küflenmiş ba
gazete koleksiyonlarını gösteriyorum:
"Canım, özel sektör spora da mı el attı şimdi?
Herhalde hatırladınız.
TOFAŞ-SAS için de, Eczacıbaşı için de, İstanbul Ba
kası için de, Boronkay için de aynı şey söylendiydi:
"Özel sektör, spora da mı el attı?"
Attı ya...
Ne yapacaktı?..
Yaşar Doğu ve Celâl Atik gibilerin devlet elinde s
rünmelerini mi bekleyecekti?
Yoksa **Galatasaray** gibi bir devin **düşme hattı**'nda
çırpınışını mı yaşlı gözlerle seyredecekti?
"Sigarayı özel sektöre vermeyelim."
Başüstüne, vermeyelim... Abdullah Baştürk'ün hatı
kırılmasın diye Yugoslavya fabrikalarına avuç dolusu pa
ra ödeyelim...
**"Efendim, kömür madenlerini özel sektöre devret
meyelim."**
Başüstüne, etmeyelim... Deniz Baykal'ın kaprisi uğ
runa üretimi % 20'ye düşürelim... Ve şimdi, sırf birike
pislikleri temizleme uğruna her ocağın işlerlik kazanmas
için, ayrıca milyonlar harcayalım...

★

Değişmesi gereken Asyalı kafa budur işte...
Şu THY... Özel sektörde olacak da, hostes kızımı
omleti getirip kafama atar gibi önüme koyacak ha?
Zor koyar...
Ama, yağma Hasan'ın böreğidir devlet işletmeciliğ
ği...
Sorumsuzluk ve israf abidesidir.
Disiplinsizlik sembolüdür.
Onun için de işte, **"herşeyden evvel bu devleti dev
letleştirmeli"** diye bir şahane vecize, köy kahvelerine ka
dar artık her yerde en tutarlı slogandır...
Devlet ve spor...
Güldürmeyin Türk insanını...
Çapa semtinin futbolcuları, antrenman için tam 7 yıl
dır Vakıf Gureba yönetimine yalvarıp durmaktadır...
Hastane başhekimi de gayet müstehzi:
**"Bizden hastalarınız için yatak isteyin verelim, faka
top koşturacak bahçe istiyorsunuz, yanlış yere geldiniz,
Beden Terbiyesi'ne gideceksiniz"** demektedir..
Çakmur Beyefendi, bu ülkedeki kapalı spor salonları
nı kapattı, hatırlamıyor musunuz?
Maşallah, bir Erbakan kafası var ki Tokat'takı yüzme
havuzunu mizah konusu yapabiliyor...
Ama sıra Moskova Olimpiyatlarına geldi mi, ahkâm
kesenimiz bol:
**"Canım, boykotun sırası mı?.. Spor başka, politika
başka."**
Hangi spor?..
Baştan aşağı politika deyin şuna...
Ve gelin, inatçılığı bırakın, şu **Eczacıbaşı olayı**'ndan
sonra, hizaya girin, insaflı olun...
Balkan yarışlarında sonuncu gelen **"Bakımsız Anado
lu çocuğu"**nun, o nefis esprisi hiç gitmiyor kulaklarım
dan:
**"Rus, Çek, Rumen, Bulgar... Velhasıl ne kadar go
monist varsa, hepsini önüme kattım, bi güzel govaladım
abi..."**
İyi ettin...

ÇİÇEK YAĞMURUNA TUTULDULAR: Eczacıbaşı'lı kızlar uçaktan iner inmez [illegible] çiçek yağmuruna tutuldular. Hostes üniformalı güzel kızlar, Aylin Özdiktaşlı'ya sevinç içinde buketler takdim ediyorlar. (Foto: Sadettin TEKSOY)

Eczacıbaşı'nın melekleri kraliçeler gibi karşılandı

Mart 1980. Mizah dergilerinde çıkan karikatürler

Mart 1980, Şampiyon Kulüblerde Türkiye'ye ilk Avrupa üçüncülüğünü getiren Eczacıbaşı erkek takımı

Aynı yıl, aynı ay, benzer bir başarıyı Eczacıbaşı erkek takımı da gösterdi. Ankara'daki nefes kesen maçta Finlandiya şampiyonu Piexemaki'yi 3-1 yenen Eczacıbaşı Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası'nda ilk kez bir Türk takımının dereceye girerek üçüncü olmasını sağladı. Bu istikrar voleybolun gündeme gelmesinde ve medyanın bu branşa eskisinden çok daha fazla yer ayırmasına katkıda bulundu.

Mart 1980 Ankara, Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası sırasında basında çıkan haberler

ECZACIBAŞI BRATİSLAVA'YA SÖKTÜRDÜ: 2-3

Geçen yılın Avrupa Şampiyonu

Yusuf YALKIN bildiriyor

SALON: Ankara Atatürk
HAKEMLER: Markoviç xx (Yugoslav), Szalay xx (Macar)
ECZACIBAŞI: Faruk xx, Ata x, İlev xx, Serdar xxx, Zeki x, Oktay xx, (Fatih xx, Selim ?, Seferinov x, Uğur xxx)
BRATİSLAVA: Repak xxxx , Sirvon xx, Kroca xx, Novotny xxxx, Cifra xx, Halanda xx, (Pipa xx, Olsan xx, Kralik xx)
SETLER: 12/15, 7/15, 15/3, 15/13, 6/15.

Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol finallerinin ilk maçında İtalya'nın To-

Eczacıbaşı kaptanı Oktay, Şöhretlilik kupasını sevinç içinde seyircilere gösterirken görülüyor. (SİNAN ERBİL)

İlk iki seti kaybeden şampiyonumuz
Çek rakibi karşısında 2-2 duruma
yükseldi. Ancak son sette kötü
bir oyunla müsabakadan
3-2 yenik ayrıldı

Yazık oldu Eczacıbaşı'na

BU NE SEVGİ AH!

Bütün emekler boşa gitti. Voleybolda gururumuz Eczacıbaşı'yı Ankara'dan yapılan şampiyon kulüpler kupasında seyircilerimiz korkunç tezahürat altında desteklediler. Maç boyunca salon inledi. Ama ne var ki, Eczacıbaşı bu büyük avantajını iyi değerlendiremedi. Hele hele 2-2 beraberlikten sonra yapılan son sette tribünler görülmeye değerdi. Ama olmadı. Umudumuz Eczacıbaşı son seti vererek karşılaşmayı kaybetti.

Avucumuza gelen fırsatı kaçırdık...

Necdet BAKIRCIOĞLU

ANKARA-Yine 8 binin üzerin de seyirci, yine kulakları tırmalayan korkunç tezahürat, ve Oktay'ın katılımı ile yeni bir kan aşılama çabası Eczacıbaşı'na fazla birşey getirmedi.

Ata'nın bloktaki aksaması ve devamlı neticeye gidemeyen smaçörlere top atmasına, Faruk'un kötü, Zeki ve İliev'in tutuk oyunları eklenince Eczacıbaşı ilk iki sette önceki günden farklı olamadı. Üçüncü sete kadar kenarda bekletilen Uğur'un Ata ile yer değiştirmesi, blok ve pas dağılımındaki başarıyı getirdi. Buna rağmen vasatın üzerine çıkamayan temsilcimiz geçen yılın Avrupa şampiyonundan iki set kapıverdi.

Bu arada Eczacıbaşı teknik adamlarına değinmeden geçemeyeceğiz. İki gündür zamanında yapılamayan ve kimin kimle değişeceğine tereddütle karar veren Kosta Şopov'un bu hali ekibin kendine güvenini yitirip rahat oyun oynamasını önemli ölçüde etkiledi. Evvelki günk **"Cengiz Göllü olsa Eczacıbaşı daha derli topl oynardı"** söylentileri dün bir gerçek olarak kar şımıza çıktı.

Evet...Kenar yönetiminde zayıf, blokta da ğınık ve hücumda etkisiz Eczacıbaşı biraz k pırdanınca bugün Avrupa finalini oynayaca olan Bratislava'dan iki set alıverdi.

Çok istedik ve yazdık ama, son sözü söyleye cek olan sporcularımız ağızlarına kilit vurdula Eczacıbaşı'nın bugün üçüncülük mücadele içinsahaya çıkması dahi sporumuzda büyük b başarı. Ancak Lacivert-Beyazlıların vasatın a tına düşmeyen oyunu bize senelerin hasreti giderme fırsatı verecekti. Dün ispatını gördük.

Gösterişsiz oyunu ile kendine lâzım ola elde eden Bratislava hata yapmaktansa rakibir hata yaptırtmayı benimseyen bir ekip. Bilhass son seti soğukkanlılık, ve tecrübeleri sayesinc insiyatif altına alan Çekoslovak temsilcisi, oyu nu hiçbir zaman zora sokmuyor.

Mart 1980 Ankara, Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası sırasında basında çıkan haberler

SALON: Ankara Atatürk
HAKEMLER: Van Welden xxx (Belçika), Markovic xxx (Yugoslav)
ECZACIBAŞI: Oktay xxx, Ata xxxx, Serdar xxxx, Faruk xxx, Zeki xxx, İlter xxxx, (Seferinov xx, Selim ?, Uğur xx, Fatih ?)
PIEXEMAKI: Parkkali xxx, Jukkas xx, Rotinen xx, Liukkonen x, Folvanen xx, Roivanen x.
SETLER: 15/8, 15/11, 10/15, 15/3.
MAÇIN SÜRESİ: 74 dakika (17-21-21-15)
ANKARA Yusuf YALKIN

Eczacıbası erkeklerde üçüncü oldu

● Lacivert-beyazlılar Ankara'daki nefes kesen maçta Piexemaki'yi 3-1 yendi

Eczacıbaşı erkek takımı güçlü rakiplerle mücadele ettiği finallerde ülkemize üçüncülük kazandırdı. Takımımızın başarılı elemanı Zeki'nin Bratislava karşısında sayı getiren smacı görülüyor.
(CENGİZ TOKGÖZ)

Finallerin son gününde Finlandiya Şampiyonu Piexemaki önünde 3-0'
ık galibiyet elde eden Eczacıbaşı voleybol takımının kaptanı Oktay, Ba
kan Talat Asal'ın verdiği 3.lük kupasıyla. (FAX-RAFET HÜNER

Kendine özgü futbol yorumlarıyla tanınan spor basınının usta kalemi İslam Çupi de o ara bir voleybol yazısı kaleme aldı ve şunları yazdı: “Bu Eczacıbaşılı kızlar güzelleşmemişler, voleybolleşmişler... Bir idmanlarını gördüm, saatim değil, aklım durdu. Kızlardan makine diye, işte gördüğüm bu çalışma manzarasına denir. Arka arkaya 8 yıl Türkiye şampiyonluğu, daha anlı şanlısı bu yılki Avrupa ikinciliği makyaj yerine, ancak insanın kemiklerini un ufak eden böyle bir antrenman eziyetiyle sağlanır. Bizim profesyonel futbolcular bu çalışmayı görse, kendi yaptıklarına, “Japon yelpazesiyle Çin atsineği kovmak” gibi sevimli bir tembellik asarlar. Kızları vurmakla aptallaştırdıkları toplarla başbaşa bırakıp Türk kızlarını batıda overlokçu değil, Avrupa ikincisi yapan erkeğe, teknik direktör Cengiz Göllü’ye dönüyorum. Ben bu voleybol sporunun çokbilmişi değilim. Sorum belki dam üstünde saksağan saçmalığına uçacak ama yine soracağım... ‘Kız takımlarının kurmayları neden kız değil de erkek?’ Göllü kazaklı idi ve de kazaklaştı. ‘İki, üç istisna var. Yani kız takımlarını kadınların yönettiği istisnalar... Ama hegemonya erkeklerde. Kadın bir defa erkeği üstün yaratık olarak kabul etmiş. Onun otoritesi, hâkimiyeti altında kendisini daha emin, güvenli ve rahat hissediyor. Mesela aşçılık, terzilik, berberlik kadına daha yakın meslekler, fakat bu mesleklerin bile dünyadaki en büyük ustaları erkeklerdir.’ Türkiye’deki rakipsizlik Eczacıbaşı kızları ve Cengiz Göllü’yü sevince değil, üzüntüye boğuyor. File düşünürü Cengiz Göllü, Türkiye’de ligin tembelleştirdiği takımına Avrupa kupalarında gerekli ateşi sağlamak için dış organizasyonlara yapışmış. ‘Bu yılki Avrupa ikinciliğini Macaristan’da oynadığımız dört özel maça borçluyuz’ diyor. Göllü, Türkiye’de kızlar arası voleybolun kulüplerce pek baş tacı edilmediği görüşünde. Ankara’da arkasında iki salon ve 2 iki liseyi barındıran Kolej’in voleyboldaki ölülüğüne bir anlam koyamadığını belirten Göllü, kötümserliğe şöyle bir nokta düşürüyor: ‘Reklama ve palyatif transfere dayalı takımlar, Türk voleybolunu bir adım ileriye götürmez. Eczacıbaşı modelinde olduğu gibi tabanı oluşturulmuş, uzun ve sabırlı bir çalışma gerekiyor ama bu zahmete nedense Türkiye’de hiçbir kulüp yanaşmıyor.’ Cengiz Göllü’ye göre voleybola el uzatma yaşı 10-11. 17-18 yaşına kadar çok iyi bir çalışma ile üst seviyeye gelinir. Bu yaşlardan sonra dış temaslar ve büyük turnuvalarda pişen voleybolcu ustalaşır ve virtüözlük cübbesi giyer. Eczacıbaşı Spor Salonu girişinde bizzat Cengiz Göllü’nün koyduğu bir yasak var. ‘Boyu 1.75’ten aşağı olan bayanlar bu salona giremez.’ Demek artık dünya dönmüyor, uzuyor... Uzayan dünyanın voleybol salonlarında ise cücelere yer yok... Voleybolun düşünce profesyoneli Cengiz Göllü, kafa olarak da net ve açık. Politikacı gibi lafı bilye yapıp yuvarlamıyor. Voleybolda Avrupa şampiyonu olmak Türkiye için hayal. Hatta artık ilk dörde girmek, kaplan kafesine girmek kadar güç bir maharet. Sebebini Cengiz Göllü’nün ağzından sayfanın üstüne koyalım: ‘Türkiye’de her kategoride lisanslı kız voleybolcu sayısı 500-600’ü geçmez. Oysa Çekoslovakya’da bu rakam 60 bindir... Bu şartlar altında neyin rekabetini yapacaksın? Eczacıbaşı’nın yolundan giderek belki Avrupa’da kulüp başarıları sürdürmek mümkün... Yani Fransa’yı, İtalya‘yı, Yugoslavya’yı kulüp takımı olarak yenmek mümkün de, milli takım olarak saf dışı etmek hayal.’ Cengiz Göllü ile verip aldığımız lafların sonunda şampiyonlar şampiyonundan geleceğe ait sırlar çaldım. Bu şampiyon takımın emekliliği söz konusu değil. Çok genç, evlilik gibi tatlı sürprizler olmazsa daha on yıl yan yana voleybol oynarlar. Eczacıbaşı’nın Avrupa’yı daha fazla ısırması için 1.85’lik kızlara ihtiyacı var. Adı uzunlar bölgesine çıkan Karadeniz ve Güneydoğu Anadolu bölgelerine Eczacıbaşı el uzatabilir. Cengiz

Göllü akümülatör gibi Eczacıbaşı'nın başarısı için bağladığı voleybol beynini daha bitirmemiş. Süper takım süper benzinle değil, aynı ayarda on kızla kurulurmuş. Göllü kuyumculuk yapmıyor ama ille de 24 ayar on kızı Eczacıbaşı vitrinine koymaya kararlı.Son bir esriyle kapandı Eczacıbaşı perdesi...

– Bu kızlar oynarken niye bu kadar gürültü yapar?

– Mahalle seviyesinden kurtulamamış takımlar bu gürültüyü yapar. Avrupa'nın kaliteli ekiplerinde bu patırtı yoktur. Ben ne mi yapıyorum? Bizimkilerin seslerini kesmeye çalışıyorum."

Hülya Erçin

Yıl 1980. Avrupa İkincisi olduğumuz tarih. Ankara'ya ödül almaya ve Atatürk'ün kızları olarak Anıt Kabir'e ziyarete gidilecek. Günübirlik seyahate otobüsle gidilip dönüleceğini öğrenen eşim Melih basketbolcu. Cengiz abiye "Bu karda kıyamette Ankara'ya otobüsle gidiyormuşsunuz. Tabi Şakir Bey'in cebinde akrep var uçakla gönderir mi?" dedi. Şakir Bey Melih' i o denli seviyordu ki, Cengiz abi çok kızmasına rağmen bir fırça ile işi geçiştirdi. Her yurt içi deplasmana uçaktan çekindiği için otobüsle giden Cengiz abi, takımdan daha sonra yola çıkıp daha önce o şehirde olurdu. Nasıl olduğunu bir türlü anlayamadığımız için ışınlandığını düşünürdük. Antrenmanlar sırasında Cengiz abi'yi çok kızdırırsan ya kovup soyunma odasına gönderir ya da duvarda çalışma cezası verirdi. Aşağıya yollarsa, öbür merdivenden tekrar salona çıkıp ne yapıp eder tekrardan antrenman dahil olurduk. O da dayanamaz "Hadi topu al" derdi. Ama duvarda çalışmanın affı yoktu. Onun bize plonjon öğretmekteki hırsının ve azmini hepimiz hala vücudumuzda taşımaktayız.

Aylin Üstündağ

Oyunculuğu bitirmiş, kız takımında idarecilik yapıyordum. Allah gani gani rahmet eylesin Oktay Kökden de antrenördü. Şakir Eczacıbaşı (O olmasa Eczacıbaşı Spor Kulübü olur muydu?) beni odasına çağırdı. Transfer dönemiydi ve Cengiz abi de yanındaydı. "Bana bakın, bu bir temaşa sporu. Transfer yaparken de oyuncu yetiştirirken de buna çok dikkat edin. Kızlar Marylin Monroe, erkekler Alain Delon gibi olacak" dedi. O gün bu gündür Eczacıbaşı'nda hep güzel kızlar oynar.

Özden Şahsuvaroğlu

Bir antrenmanda Cengiz abi yine çok sinirliydi. Yapılamayan hareketlerden dolayı çıldırıyordu. Sıcaklar nedeniyle ayağı terlemesin diye espadril giymişti. Bir ara Yurdagül'ün yapamadığı bir hareket sonrası topu nasıl tekmelediyse espadrili tavana kadar fırladı. Bütün takım katıla katıla gülerken o da dayanamayıp gülmeye başladı.

20 Mart 1980, Eczacıbaşı kız takımı altyapısı

*Arzu Çalış,
Alev Çağatay,
Banu Turam,
Figen Begiter,
Sinem Beltan,
Yurdagül Işıkçı,
Mine Gündoğdu,
Canan Akıcı,
Ferda Özetman,
Sibel Özgür,
Ayşe Kuntasal.*

Mart 1980

*Kaptan
Aylin Üstündağ
sporculuğa
veda ederek
takımın
idarecisi oluyor.*

1980-81 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz GÖLLÜ*	*Violet Kostanda Duka*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*		*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Arzu Bağdatlıoğlu Savaş*	*2*	*Meral Babalı Özdemir*	*6*	*Sibel Bileke*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Selcan Çağlar Teoman*	*3*	*Çiğdem Erman*	*7*	*Selmin Salman*	*11*
KAPTAN	*Selcan Çağlar Teoman*	*Hülya Odabaşı*	*4*		*8*	*Nurdan Ayçelik*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	11-15/03/1981						
İSTANBUL ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	14/12/1980	UROLOÇKA	MAĞLUP	0	3	13	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	16/12/1980	UROLOÇKA	MAĞLUP	0	3	23	46

1980-81 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO									
ANTRENÖR	*Kosta Şopov*	*Selim Öztreves*	*1*	*Tunç Tuncel*	*5*		*9*		
Yrd. ANTRENÖR		*Serap Gençsü*	*2*	*Kurturan Mumcu*	*6*	*Uğur Acar*	*10*		
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*	*Yusuf Hakim*	*11*		
KAPTAN	*Ata Onar*	*Payidar Demir*	*4*	*Serdar Çağan*	*8*	*Zeki Uslu*	*12*		

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	İSPANYA	MADRİD	14/12/1980	REAL MADRID	MAĞLUP	1	3	50	60
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	20/12/1980	REAL MADRID	GALİP	3	1	56	43
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	11/01/1981	PIEKSEMAKI	GALİP	3	0	48	32
AVRUPA KUPALARI		2	2	FİNLANDİYA	PIEKSEMAKI	18/01/1981	PIEKSEMAKI	MAĞLUP	0	3	21	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	22	22	0	66	5	44
H.B.Karadenizspor	22	19	3	60	16	41
Taçspor	22	15	7	52	29	37

17-27 Ekim 1980 arasında erkek ve kız takımıyla hazırlık maçları yapmak üzere gittiğimiz İtalya'da da fırtına gibi estik. Erkek takımı ünlü Polonyalı Grabovski ve üç milli voleybolcunun yer aldığı Pallovolo Pescera'yı set vermeden yendikten sonra, Falconara, Terni, Izzera, Sabini ve Amora Pui'yi de yendi. Bu başarıdan sonra davet edildiğimiz Chieti turnuvasında da final oynadık. Kızlar rakiplerine set bile vermiyordu. Lyons Baby, Falconora, Antonianna, Francavilla ve Ikobia'yı hep aynı sonuçla, 3-0 yendiler.

Dünya Baltacıoğlu harika bir program hazırlamıştı, her gün ayrı bir şehirde ayrı bir salon ve takımla çok güzel otellerde konaklayarak maçlar oynadık. Takım kaptanı rahmetli Oktay Kökten'in dirseğindeki sivilce çıban halini alıp kolu şişmeye başlayınca çaresiz kaldık. Hangi eczaneye uğrasak antibiyotik iğne ya da ilaç alamıyorduk. Her yerde doktor ya da hastane raporu istiyorlardı. Çaresizlik içinde bir hastaneye başvurduk. Bu sefer de Oktay'ı yatırdılar ve geri vermediler. Ne söylesek boştu. Oktay'ı pijamalarıyla bıraktık. Ne zaman iyileşirse o zaman alabilecektik. Öyle bir sorumluluk duyguları vardı. Buna benzer bir durumla yıllar sonra Türkiye'de de karşı karşıya kaldık. 1997 yılında Söke-Lee Kulübü'nde koordinatör olarak görev yaparken takımın masörü, fizyoterapisti ve neredeyse doktoru olan emekli bir baş komiserle buluştuk. Adamcağız üç sayfalık ilaç talebi listesiyle geldi. Listede neler yoktu ki? En ağır antibiyotikler, tüm vitaminler, ağrı kesiciler, türlü türlü merhemler... Bunları ne yapacağını sorduğumda, ateşli hastalıklarda antibiyotik enjeksiyon, gripte vitamin karışımı enjeksiyonlar kullanacağını, kendine göre her şeyin çözümünü bulmuş olduğunu öğrendim. Önce listeleri alıp kulüp başkanı Hilmi Kayhan Bey'e konuyu anlattım. Sonra da antibiyotik ve riskli ilaçları çıkarıp geri kalanları almasına izin verdik. Bu iki yaklaşım arasındaki fark birçok şeyi özetler nitelikteydi.

1980 İtalya

03-07 Temmuz 1980 Bükreş, Romanya

Gençler Balkan Şampiyonası'nda, Cengiz Göllü spor salonu önünde Hülya ve Arzu Savaş ile birlikte.

30 Eylül 1980 İzmir, 1. İslam Ülkeleri Oyunları

Cengiz Göllü milliler, Federasyon Bşk. Naci Bayamlıoğlu ve idareci Yaşar Özozan'la birlikte.

Dünya Baltacıoğlu

1980 yılının Temmuz ayında Eczacıbaşı Spor Kulübü'ne transfer oldum. Yıllarca saygıyla takip ettiğimiz hem erkeklerde, hem de kızlarda Türkiye şampiyonu olan, Avrupa kupalarında rakiplerini eleyerek tur atlayan, kendine ait spor salonu ve o dönem her kulüpte bulunmayan imkanlarıyla en önemli kulüplerden biriydi. Gerçi dört ay sonra İtalya'ya transfer oldum ama orada bulunduğum süre içinde gerçekten sağlıklı ve düzeyli bir spor yapma imkanı buldum. Hazırlık dönemini başlangıcından sonra kız ve erkek takımlarını bir otobüse koyarak bizi İtalya'ya götürdüler. Burada değişik şehirlerde çeşitli seviyelerdeki takımlarla hazırlık maçları yaptık. Terni şehri yakınındaki bir otelde konaklayıp ertesi gün maç oynamak üzere durduk. Bu otel eski motosiklet dünya şampiyonu Agostini'ye aitti. Öyle olduğunu da arkadaki tepelerden gelen motor sesleri sayesinde öğrendik. Otel eski bir şatodan dönüştürülmüş bir tarihi binaydı. Odalar birbirinden uzak ve otel odası gibi değil de sanki şatonun odaları gibi dekore edilmişti. Ben Yusuf Hakim ile beraber kalıyordum, ancak takımın en küçüklerinden biri olan Payidar Demir, şatonun dışındaki bir kulede ve tek başına kalmak zorundaydı. Oda ve yatak sayısı öyle denk gelmişti. Bu durumda tabiî ki hemen hikayeler devreye girdi. Bu şatonun arkasındaki tepelerde Drakula'nın dolaştığı söyleniyordu ve Payidar'ın odasının penceresi de tam korku alemlerindeki gibi bir küçük balkona açılıyordu. Buna rağmen yan odada kalan Tunç ertesi günü Payidar'dan daha çok korktuğunu ve geceyi uyumadan geçirdiğini itiraf etti. Ben ise odamda duş olmadığı için birkaç odanın ortak kullandığı banyoya girdim, ancak banyonun yerleri siyah mermer, küveti beyaz seramikten ve olağanüstü temiz görünümdeydi. Hayatımın en zor duşunu orada aldım. Hatta sular küvetten dışarıya sıçrayıp o mermerleri ıslatmasın, iz kalmasın diye küvetin içine uzanıp öyle yıkandığımı hatırlıyorum. Aynı şekilde Yusuf da benim gibi yıkandı ve hem banyoyu hem de odamızı teslim aldığımız gibi tertemiz iade ettik. Bu seyahatte oynadığımız bütün maçları kazanarak bir rekora imza attık. Kızlar Cengiz Göllü, erkekler Kosta Şopov yönetiminde başarılı bir hazırlık dönemi geçirdi ve her gün makarna yemekten bıkmış bir şekilde geri döndük. Bu seyahatte unutamadığım bir olay da Pescara takımına karşı oynarken yaptığımız bir itiraz sonucu seyircilerin bulundukları sıradan öne doğru fırlayıp asabi bir şekilde bizi protesto etmesiydi. Sanki bizi korkutup sindirmek isteyen bir halleri vardı. Ancak umdukları olmadı, kenarda oturup maçı izleyen Cengiz, Koço ve Oktay abiler seyirciden daha cesur çıkarak bir tribün dolusu İtalyanı yerlerine oturmaya mecbur bıraktı. Maçtan sonra özür dileyen rakip takımın yöneticileri seyircilerinin her zaman taşkınlık yaptığını ama ilk defa kendi salonlarında hadlerinin bildirildiğini söyledi. Benim kısa Eczacıbaşı spor hayatım bu seyahatten sonra sona erdi. Chieti şehrinde oynadığımız turnuvadan sonra Türkiye'ye gelen yöneticiler beni İtalya'ya transfer etti ve beş sene sürecek olan İtalya maceram bu seyahat sonunda başladı.

Ekim 1980 İtalya

Ekim 1980 İtalya, Eczacıbaşı oyuncuları gezintide

Cengiz Göllü, Kaptan Oktay ve Ata ile otelin önünde.

1980 İtalya

Dünya Baltacıoğlu blokta.

1981 Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası maçlarıyla ilgili basında çıkan haberler

Çeyrek finale kaldılar

Eczacıbaşı, Real Madrid'i başarılı oyunuyla yenerek tur atladı. Karşılaşmaya çok iyi başlayan Lacivert-Beyazlılar seyirci desteğini de arkalarına alarak sahadan arzuladığı sonuçla ayrıldı. Fotoğrafta maçtan bir enstantene görülüyor.

Eczacıbaşı Real Madrid'i 3-1 yenmeyi başardı

SALON: Spor ve Sergi
HAKEMLER: Lozsio Saly (***), "Macar", Tuncer Orhan (***)
ECZACIBAŞI: Selim (***), Ata (***), Payidar (***), Tunç (**), Kurtaran (**), Faruk (****), Serdar (***), Yusuf (***), Uğur (**), Zeki (***)
REAL MADRİD: Cierо (**), Garcia (***), Sanchez (**), Carro (**), Ortiz (***), Barr... (**), Perez (**), Gaston Ruiz (**)
SETLER: 15/12, 15/6, 11/15, 15/10

Yusu...

Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol Turnuvası'nda üçüncü turun kapısını Spor Sarayı'ndaki dünkü maçta açtı

Eczacıbaşı, Real Madrid'i 3-1 yend ve sayı averajı ile rakibini eledi

HAKEMLER: Lazslo Szalay (★★★) (Macaristan, Tuncer Orhan (★★★)
ECZACIBAŞI: Ata (★★★★), Yusuf (★★★★), Faruk (★★★★★), Selim (★★), Zeki (★★), Serdar (★★★), Kurtaran (★★★)
REAL MADRİD: Gaston (★★★★), Perez (★★★★), Garro (★★), Fernandez (★★), Lopes (★★★), Ortiz (★★★), Sanchez (★), Garcia (★★), Ruiz (★)

Tankut Antikacıoğlu

Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol Kupası'nda Eczacıbaşı, İspanyon Real Madrid'i 3-1 mağlup ederek sayı üstünlüğüyle çeyrek finale yükseldi.

Madrid'deki ilk maçı aynı skorla yenilik kapayan geçen yılın Avrupa üçüncüsü Eczacıbaşı seyircinin de desteğiyle ilk sete hızlı girdi. Karşılıklı sayılarla geçen bu set Lacivert-Beyazlıların 15/12 lehine kapandı.

İkinci sette hücum ve müdafada başarılı olan Eczacıbaşı seti çok rahat bir şekilde 15/6 kazandı. Üçüncü sette üstün olan Real Madrid bu seti 15/11 almayı bildi. Son set büyük bir mücadeleye sahne oldu. Eczacıbaşı tecrübesini de konuşturarak rakibine üstünlüğünü kabul ettirdi ve seti 15/10 maçı da 3-1 alarak üçüncü tura yükseldi.

Öte yandan Eczacıbaşı'nın 12 yıllık kaptanı ve Milli formayı 121 kez giyen elemanı Oktay Kökden de düzenlenen bir törenle voleybole veda etti.

GÜNEY SANAYİ VE HİSARBANK ELENDİ

Konfederasyon Kupasında Güney Sanayi, Adana'da Hormann Genk'i 3-2 yenmesine rağmen elendi. Güney Sanayi, ilk maçı 3-0 kaybetmişti. Hisarbank Karadenizspor 3-1'in rövanşında Hollanda'da Zaan 69'a 3-0 yenilerek elendi.

Eczacıbaşı'nın 12 yıllık kaptanı ve Milli Takımımızın formasını tam 121 kez giyen elemanı Oktay da voleybole veda etti. Fotoğrafta Oktay ...

1981 Avrupa Şampiyon Kulüpler Şampiyonası maçlarıyla ilgili basında çıkan haberler

Eczacıbaşı: 3-Pieksamaen NMKY: 0

Türk voleybolü için övünç tablosu...

Avrupa Şampiyon Kulüpler Voleybol Turnuvası'nda bu iki ekip geçen yıl finalist olmuşlardı. Bu yıl, yarı final onları karşı karşıya getirdi...

Biri Madrid'te yapılacak finallere ismini yazdıracak, diğeri kupaya elveda diyecek...

- Eczacıbaşı - Pieksamaen NMKY yarı finallerinin ilk maçında Eczacıbaşı fırtına gibi esti...

- Şimdi gelelim 15-3'lük ilk seti gerçekleştiren olaya...

Çok iyi blok...

Kusursuz manşet...

İşte Eczacıbaşı, güçlü rakibini blok ve manşetle çökertti bu ilk sette...

Finlandiya şampiyonununun ünlü smoçörprensipali Parkkali, bu üstün blok karşısında, havlu attı... Sonra diğer uzun smaçörler geçemediler Eczacıbaşı'nın o kahredici bloklarını...

Pieksamaen NMKY altısının etkili servislerine konulan manşetler, tek kelimeyle şahaneydi. Bu başarılı hareketleri, usta pasör Ata klasını konuşturarak süsledi, rakip blokları sürekli boşalttı... Serdar, Faruk, Zeki, Selim çok sert vurdular. Yusuf, ortadan, boşlukları çok güzel gördü...

Sonra ikinci set geldi...

Yusuf ile Selim nedendir bilinmez iyi tempodan uzaklaşıverdiler...

O iyi blokları seyredememeye başladık. Manşetler kısa ve de alçak düştü.

Konuk takım kaçtı: 9-4...

Sonra düzelme başladı, yetişiyoruz derken, Pieksamaen NMKY, 14'e vardı. İşte o anda tablo değişti. Eczacıbaşı ilk setteki kişiliğine büründü, bu Pieksamaen NMKY'yi paniğe götürdü ve set geliverdi: 16-14...

Oyunun üçüncü seti, ikinci setin bir kopyası idi. Öyle bozuk başladılar Eczacıbaşılılar, Pieksamaen NMKY 9'a kadar yine çabuk gitti. Skor: 9-2'yken Eczacıbaşı depara kalktı. Dengenin sağlanması beklenirken konuk takımı set sayısında bulduk. Bu anda Selim, Faruk, kaptan Ata etkili servisler attılar. Tüm altı hücumda bilinçli, defansta çok akıcı oldu.

Pieksamaen NMKY altısı yine telâş içindeydi, bu telâş onları bir kez daha zarara götürdü... Seti 17-15 alan Eczacıbaşı, rövanş isteğini elde etti: 3-0...

Nisan 1981 Klagenfurt, Avusturya

*Cengiz Göllü,
Violet Kostanda,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Selcan Teoman,
Sema Esinduy,
Hülya Erçin,
Meral Babalı,
Macide Top,
Özant Yörük,
Hamiyet Demiroğlu,
Gülfer Oktay,
Mükerrem Dayıoğlu,
Esra Temelli.*

Nisan 1981 Klagenfurt, Avusturya

Saffet Eraybar ile Gezinti sırasında.

Nisan 1981 Klagenfurt, Avusturya

Nisan 1981
Klagenfurt.
Toplu yemek.

12 Nisan 1981 Klagenfurt, Avusturya

Hollanda-Türkiye maçında Meral, Arzu ve Selcan'ın bloğu.

13 Nisan 1981 Klagenfurt, Avusturya

Finlandiya-Türkiye maçında Violet'in smaçı.

Gülfer Oktay

1981 yılının Nisan ayında Bahar Kupası turnuvasına katılmak üzere Avusturya'nın Klagenfurt şehrine gittik. Antrenörlüğü Cengiz abi yapıyordu. Turnuva bitiminde ekip olarak Viyana'ya geçtik. Bir gün boşluğumuz vardı. Günü değerlendirmek için gittiğimiz ünlü Prater eğlence parkında çok eğlenceli bir gece geçirdik. Dünyanın en büyük dönme dolabıyla yüksekten Viyana'yı seyredip, roller coster'da kahkahalar attık. Sıra geldi dev gibi gondola binmeye. Cengiz abi heyecandan hep kaçıyor, bir türlü kandıramıyorduk. Sonunda kızların ısrarına dayanamayıp benim de bulunduğum sıraya oturdu. Hareket başlayınca gondol iki halde de yere dik oluyordu. Bir sırt üstü bacaklar havada, bir beyin üstü popo havada... Cengiz abi düşmemek için gırtlağına kadar tutunacak demirin altına girmişti. Kızlar kahkahadan kırılıyordu. İndikten sonra "Ne bitmez on dakikaymış. Utanmasam gondolcuya durdur şu mereti düşüyorum diyecektim" dedi.

Sinem Beltan

Sene 1981. Eczacıbaşı genç kız takımındayım, antrenmandayız. Orta oyuncular pasörün topuna karışmaya pek bir meraklıdır ya... İşte ben de Ayşe'nin topuna karıştım. Parmaklarımız birbirine dolandı, sağ elimin başparmağında mide bulandıran bir acı oldu. "Cengiz abi parmağım kötü" dedim. Yanıma geldi "Hadi, hadi yok bir şey devam" dedi. Antrenman bitti, eve geldim biraz buz filan yaptım ama parmak hindi butu gibi oldu, rengi de değişti. Bir haftaya yakın o durumda, sararak idmanlara çıktım. Rahmetli masörümüz Osman Bektaş abi idmandan sonra yapışkan sargıları açıp masaj yapıyor, "Acıyor" dediğimde de "Acıyacak da geçecek" diyordu. Sanırım o zamanlar canımız pek tatlı değildi! İstanbul'da yalnız olduğumdan "Kızım bu ne hal?" diyen de yok. Bir hafta sonra annem ve babam geldi, nihayet birileri "Kızım bu ne hal?" dedi. Meğer parmak iki yerinden kırıkmış. Bu arada teknik resim vize sınavlarına da giremedim. Sonraları Yurdagül'ün ve benim defalarca ayak bileklerimiz döndü, hep sakladık. Buz kompresi yaparak, sararak idmanlara, maçlara çıktık. Hatta et sardığımızı bile hatırlarım... Gençtik, hırslıydık. Az kişiydik ama çok rekabet vardı. O genç yaşta ense köküne halter koyup çift ayak sıçranmayacağını da çok sonraları öğrendik. Ayak bileği, parmaklar, dizler, bel ve boyun bölgelerinde olmak üzere envai çeşit sakatlık o günlerden hatıra kaldı. Bu yaşta, hâlâ oynuyorsam sevgimden... Sahi Cengiz abi, "Sakatlandım, acıyor" dediğimizde neden bize inanmıyordunuz? Bakın, işte, acıdı; geçmedi.

Antrenörlüğüm süresince kırık, çıkık ve kopmalar haricindeki basit sakatlıklara önem vermediğimi herkes bilirdi. En çok yaşanan ayak burkulmalarında ilk müdahaleyi yapıp en fazla on gün içinde spora döndürdüğüm onlarca sporcu oldu. Çünkü sporun önemli sakatlıklar dışında bir sporcuyu sezon boyunca beklemesine tahammülü yoktur. Ayak bileğinde çatlak, kırık olmayan sporcuların söz dinlemeyerek ayaklarını alçıya aldırdıklarında alçıyı kırdığım zamanlar dahi oldu. Sakatlıklarda ilk işim röntgen çektirip tedaviye almak oluyordu. Atladığım vakalar olduysa özür dilerim. Bugünkü kondisyon salonlarının bulunmadığı devirlerde, Kosta Sopof'un yaptırdığı 50-70 cm yükseklikteki kutulara önce ağırlıksız, sonra dumbell'larla sıçramak, omuzda bar ya da elde dumbell'la minderlerde zıplamak gibi hareketler Bulgar milli takımı da dahil olmak üzere pek çok ülkenin uyguladığı yöntemlerdi. Üstelik Şopov dünyaca ünlü Bulgar milli takımının antrenörlüğünü de yapmıştı. Yine o tarihlerde sırta giyilen kurşun yeleklerle, bele bağlanan kum dolu kuşaklarla sıçramayı artırıcı çalışmalar uygulanırdı. Sporda bilimsellik hızlı bir şekilde gelişti. Bazı hareketlerde yararı veya zararı azaltma ya da çoğaltma yönünde farklılıklar oldu. Bunlar arasında hiçbir zaman bu doğrudur diyemeyeceklerimiz de var. Bazı ülkelerin sporcuları çok ağır kilolarla çalışırken bazıları da hafif kilolarla tekrar sayısını seri olarak arttırmayı tercih ediyor. Yöntem ve ekoller farklı olsa da amaç hepsinde daha iyi sonuç almak. Bir voleybolcunun antrenman ya da maçta ortalama yüzün üstünde sıçradığı düşünülürse, her sıçrayışta kızlarda 60-70 Kg erkeklerde 80-90 Kg'ın ayak bileği, diz ve bel bölgelerine baskı yaptığı ortada. Eski sporcuların çoğunda gençlik günlerinden kaldığı ifade edilen sakatlıklar olur. Bunun yanında bu çalışmaları defalarca fazla sayıda yapan pek çok sporcu da çok uzun yıllar zirvede kalabiliyor. Oktay, Ata, Faruk, Zeki, Serdar, Cumhur, Uğur, Selim, Şakir, Fatih, Ali, Yalçın, Münip, Haldun ve 32 sene voleybol oynayan Arzu ile ismini sayamadığım

pek çok sporcu buna örnek gösterilebilir. Antrenörün görevi ise tabii ki sporcusunu koruyarak uzun yıllar spor yapmasını sağlamak. Sporu bıraktıktan sonra kalan ufak tefek arızalar, bünyeye bağlı olduğu gibi hiç spor yapmayan ancak orta yaşlardan itibaren kireçlenme ya da romatizmal ağrılarla sıkıntı çeken insanlarda da sıklıkla görülmekte. Spor çok güzel bir uğraş ama her gülde olduğu gibi onda da dikenler var.

1981 yılı yine başarılı geçti. Avrupa Şampiyon kulüpler Voleybol Turnuvası'nda Real Madrid'i 3-1 yenen erkekler sayı averajıyla rakibini eledi ve çeyrek finale kaldı. Bu maç sonrasında takımın 12 yıllık kaptanı olan ve 121 kez milli formayı giymiş Oktay Kökden voleybola veda etti. 1981 sezonunu 4. kez üst üste şampiyon bitiren erkek takımı, o yıl antrenör Kosta Şopov'un Güney Sanayi Kulübü'ne transfer olması, milli takım sporcusu Selim Öztreves ile Yusuf Hakim'i İsrail'e, Serab Gençsü'yü Otomarsan'a, Uğur Acar'ı İsveç'e, Serdar Çağan'ı Amerika'ya, Payidar Demir'i de Hisarbank Karadeniz'e kaptırdı. Antrenörü ve altı milli takım oyuncusu ayrılan takımın resmini Tercüman gazetesinde yayınlayan Cengiz Tokgöz gidenleri daire içine almış, şampiyon takımın yok olmuş durumda olduğunu yazıyordu. O gün gazeteyi gören Nejat Eczacıbaşı beni çağırttı. Nejat Bey her zaman yanına girebildiğimiz biri değildi. "Durum vahim! Cengiz Bey neler oluyor, nedir bu durum?" dediğinde "Endişe etmeyin Nejat Bey, altyapımız kuvvetli, yine güçlü bir takım yaratırım" diyerek teminat verdim ve yanından ayrıldım. Ata kaptan, Kurtaran, Faruk ve Zeki takımdaydı. Mehmet Çakmak Altınyurt'tan geldi. Antrenörümüz Hançer'in tavsiyesi ile Özkan Mutlugil ve Hakan Kayhan'ı Altınyurt ve Beşiktaş genç takımlarından transfer ettik. Genç takımdan da Osman Uraner ve Sadık Doğan'ı A Takıma çıkardım. Her zamanki gibi, Kürt Memet nöbete durumundaydım, Erkek takım antrenörlüğüne geçtim ve Oktay Kökden'i kız takımına antrenör yaptım. Bu son derece zorlu sezon erkeklerin 5, kızların 10. şampiyonluğuyla kapandı. Altyapı, gençler ve çalışmanın zafer getirdiğini bir kez kanıtlamıştık...

Burhan Felek Spor Salonu'nda bir milli takım çalışması sırasında oyuncuların çok formda olduğu gözlemlenebiliyordu. Smaç vurduklarında toptan ses çıkıyordu. Durumdan kuşkulandım ve filenin tam yükseklikte olup olmadığını kontrol etmek istedim. File yüksekliğini ölçmek için kullandığımız çıta yerine 6x2 cm ebatlarında bir tahta vardı. O ara Şehnaz'ın vurduğu smaç elimdeki bu tahtaya geldi ve kaşım açıldı; kan revan içinde kaldım. Füsun ve Jeyan Erben'in yardımlarıyla Numune Hastanesi'nin acil servisine gittik. Kaşım dikildi ve bandajlandı. Eve geldiğimde Hümeyra şaşkınlık içinde kalmıştı. Antrenörlerin de sakatlandığı görülmüştür ama oyuncunun antrenörünü sakatlamasıyla ilk defa o gün karşılaşmıştım.

Avrupa Şampiyona Elemesi, 1981 Ankara

1- Polonya
2- Türkiye
3- Fransa
4- İsviçre

*Cengiz Göllü,
Deniz Esinduy,
Violet Kostanda,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Selcan Teoman,
Sema Esinduy,
Hülya Erçin,
Meral Babalı,
Hamiyet Demiroğlu,
Özant Yörük,
Sibel Bileke,
Gülfer Oktay,
Renan Kömürcüoğlu,
Esra Temelli
İkincilik
madalyasıyla.*

1981 Ankara

*Cengiz Göllü,
yardımcıları
Deniz Esinduy,
Hüseyin Özcoşan
ve menajer
Aylin Üstündağ
ile maç izliyor.*

Fransa mı?.. Hadi canım sende!...

irdiler
terken
(CAN)

Kızlarımız 3-0 galip

Kızlarımız 3-0 galip

Fransa'yı 3-0 yendikten sonra kızlarımız bir sevgi demeti halinde birbirlerine sarılıp, başarıyı kutladı. (Yalçın ERCAN)

HAKEMLER: Tarov (Bulgaristan) ★★★, Platsis (Yunanistan) ★★★
TÜRKİYE: Selcan ★★★; Violet ★★★★, Meral ★★, Arzu ★★★, Hülya ★★★, Esra ★★
FRANSA: Anne ★★, Eveylne ★★★, Brigitte ★★, Françoise ★★, Marie ★★, Anabella ★
SETLER: 15-8, 17-15, 15-2

Orhan KILIÇ

Fransa karşısında 3-0 galip gelen Voleybol Milli takımımız Bulgaristan'da yapılacak Avrupa Şampiyonası finallerine katılmaya hak kazandı.

İlk sete çok iyi başlayan bayan voleybol Milli takımımız bu sette Fransa karşısında rahat oynadı. Fransa ise ilki defa beraberliği sağlamasına rağmen öne geçemedi ve Milli takımımız karşısında ancak 8 sayı alabildi.

İkinci sete çok iyi giren takımımız bir ara durumu 9-1 yaptı. Ancak savunmada hata yapınca durum 15-15 oldu. Daha sonra Violet'in servis atışları Milli takımımıza ikinci seti 17-15 kazandırdı.

Seyircinin büyük tezahüratı karşısında üçüncü sete rahat giren takımımız blokta ve hücumda başarılı olunca bu seti 15-2 gibi açık bir farkla kazandı.

Polonya grup birincisi

Erdinç SEZEN

ANKARA (Son Havadis) - Günün ilk maçında Polonya İsviçre'yi zorlanmadan 3-0 mağlup etti. Böylece Polonya Avrupa Bayanlar Voleybol Şampiyonasına grup birincisi olarak katılma hakkını elde etti.

1981 Avrupa Şampiyonası'yla ilgili basında çıkan haberler

Turnuvanın melekleri

Başkentlilerin büyük ilgi gösterdikleri Voleybol Şampiyonası'nda saha içi ve dışında ilginç tipler vardı.. Seyirciler file üstünde smaç vuran Arzu ile yabancı kafile lerin tercümanlığını yapan Dil ve Tarih Coğ rafya Fakültesi İngiliz ve Fransız Filolojisi öğrencileri Nilgün Canver, Belma Eşiyok ve Bahar Uzman'a "Turnuva Melekleri" adını taktılar..

Ankara da Fransa'ya set vermedik 3-O

KIZLARIMIZ FİNALLERE KALDI

SALON: ANKARA ATATÜRK
HAKEMLER: Tabay xxxx (Bulgar), Platsis xxx (Yunan)
TURKİYE (XXXX): Violet xxxx, Hülya xxxx, Meral xxxx, Arzu xx
Selcan xxxx, Esra xxx, (Gülfer xx, Sema xx)
FRANSA (XX): Brigitte xxx, Evelyne xxx, Anne xx, Françosie xx, A
bella xx, M.Christine xx, (Karine xx, Sylvie x, S.Lagneaux x)
SETLER: 15/8, 17/15, 15/2
MAÇIN SURESİ: 58 Dakika (15 - 28 - 15)

VOLEYBOLDE YÜZÜMÜZ GÜLDÜ

Maçın tenkidi

Yusuf YALKIN

FİNALLERDE TÜRKİYE DE VAR...

Avrupa Bayanlar Voleybol elemelerinde Polonya'nın ardından 2. sıraya oturan Türkiye finallere katılmaya hak kazandı. Hem de bileğinin hakkıyla!..

Artık ülkeler topla tüfekle savaşmayı unuttular. Şimdi spor yaparak, yarışarak savaşıyorlar. Güçlerini gösteriyorlar. Bu gerçeği kimse inkar edemez. Uluslararası propaganda da en etkili silahın spor olduğu günümüzde Türkiye'nin sesi Avrupa'da duyuluyorsa, bu "Gönüllü ateşelerimiz", yani sporcularımızı ne kadar kutlasak azdır.

Dün Ermeni terörünün en açık biçimde protesto edildiği Atatürk Spor Salonu'nda Fransız Bayan Voleybol Takımı Kaptanı Brigitte Bouilay, Fransa'nın neden hedef alındığını seramonide şaşkın şaşkın çevresindekilere soruyordu: "Bizi niçin

1981 Avrupa Şampiyonası'yla ilgili basında çıkan haberler

YALIM'dan bir çalım

SEVİNDİRİCİ PIRILTILAR...

Sporumuzdaki uzun yılların çöl susuzluğunda, şerha şerha çatlayan dudaklarımıza damlayan birkaç damla sudur. Basketbol, voleybol ve atletizmdeki son başarılarımız.

Sporun idealdeki amacı, ne olursa olsun kazanmak değildir elbette. Ama düşüncesi, morali ve fiziği, sağlıklı nesillerin yetiştirilmesi, sporun sihirli itici gücü ile ancak mümkündür. Yarışma zaten doğal olarak bu ortamda kendiliğinden filizlenir.

Spor çağdaş kurallarla icra edildikçe, yapan da, seyreden de son derece eğlenir bu uğraştan. Bu ün medeni dünyada da bu böyle değil mi?

Gözümüzü, gönlümüzü aydınlatan pırıltılara gelince: Voleybol erkek ve bilhassa kızlarımız tam anlamı ile bir övünç vesilesi oldular bize. Tek cümleyle, beyaz gelinlikler içinde de forma ve mayo içinde de olsa, kendilerine verilen emek ananlarının ak sütü gibi helâl olsun. Yarışmacılarımız: Hepimizin çok iyi bildiği koşularda ya da imkânlarımız kadarı ile gerçek kürsülerinin gediklisi olup çıktılar. Biliyor musunuz, peşine takılarak kovalayanların önünde, sözünden Ay - Yıldız'a doyum olmuyor.

Basketbola gelince: Düşünmek gerek, ince ince. Hiç de straktif olmayan bir play-off. Ve lig maçlarından sonra basketbolcularımız şanslı, şanssız ama dehşetli oyunlar sergilediler. Ağzına bir dolu salonu hop oturtup, hop kaldırarak. Açık araları kapattılar, nice puanlar değerindeki faulleri boşa attılar, birle vurulup, birle vurdular. Ama sonunda amaca ulaşıp, kaç takımı saf dışı bıraktılar. Ve de dumanlarını havaya attılar.

Tüm başarıların bence en eşsiz mükâfatı, Türk milletinin kalbini dolduran samimi ve acak sevgi ve takdirin sahibi olmaktır. Bu ödülü seyircimiz böylesine âdilâne dağıtır ki, şaşırmamak elde değildir. Demek ki, içeriği olunca bir meselenin millî, o zaman birliğimiz, beraberliğimiz, coşkumuz hemen oluyor belli.

Bundan sonra için de, tüm sporcularımıza başarılar.

Değer Erayhar

14 yıl sonra ilk kez Bayan Voleybol Takımımız Avrupa Şampiyonası'nda finallere katılma hakkını kazandı...

Kolay değil, 33 Avrupa ülkesinin arasında son 12'ye girmek ve devlerle mücadele etmek... Ankara'daki elemelerde kızlarımız üç maçta da kendilerinden beklenenin fazlasını verdiler. İsviçre'yi 3-1 yenmeyi başardılar. Polonya önünde ellerinden geleni yaptılar. Avrupa'nın söz sahibi ekibi önünde fazlası ile sayı aldılar. Ve Fransa önünde devleştiler... Son yılların en güzel oyununu çıkarttılar, kendilerini destekleyen binlerce taraftara mutlu anlar yaşattılar.

Şimdi hedef eylül ayında Bulgaristan'da yapılacak finaller. Rakiplerimizin büyüklüğü göz önünde. Ancak kızlarımız ülkelerini en iyi şekilde temsil edecekler. Buna inanıyoruz.

14 yıl sonra, 33 takım arasında son onikiye

Bayan Voleybol Millî Takımı'nın

14 yıl sonra yeniden Avrupa Birinciliği'ne giriyoruz

Bayan voleybolcularımız dar olanaklar içinde başarıya olan hasretimizi giderdi

Uzun yıllar Uluslararası spor karşılaşmalarındaki başarıya olan hasretimizi bayan voleybolcularımız giderdi. Son yıllarda aldıkları Avrupa İkinciliği, Batı Avrupa Bahar Kupası üçüncülüğü ve geride bıraktığımız günlerde İsviçre ve Fransa'yı yenerek elde ettikleri Avrupa Şampiyonası final hakkı.

İşte öteki spor dallarına ayrılan bütçelerden daha kısıtlı olanaklar ile çalışan voleybolumuzun aldığı fiat fiste başarılar. 1967 yılında yine Türkiye'de yapılan Avrupa Şampiyonası finallerine katılan Ulusal Takımımızın elde ettiği başarıdan 14 yıl sonra yine Avrupa Şampiyonası finallerine el uzattık.

Grubumuzdaki Polonya, Fransa ve İsviçre arasından sıyrılarak, Avrupa'nın ve Olimpiyatların güçlü ekibi Polonya ile eylül ayında Bulgaristan'da yapılacak olan Avrupa Şampiyonasına katılma hakkını kazanan Ulusal Takımımızın, içinde bulunduğu koşullar, başarılarını bir kat daha artırmakta.

Çok kısıtlı maddi olanaklar ve sınırlı sayıdaki sporcular arasından seçilen Ulusal Takımımız Ankara'da final vizesi alırken, sayıları binleri geçen sporcular arasından seçilmiş İsviçre, Fransa'yı yenmeleri küçümsenmeyecek bir başarı kuşkusuz...

Ulusal Takımımızın Bulgaristan'daki rakipleri, grubumuzda tek set vermeden tüm maçlarını kazanan Polonya dışında, İtalya ve F. Almanya grubundan ikişer takım olacak.

Olimpiyatlarda ve Avrupa Şampiyonası'nda dereceye giren 6 takım da finallerde savaşım verecek.

Bu gruplarda Avrupa Şampiyonası finallerine katılmak için savaşım veren ekipler ise şöyle: İtalya Grubu: Çekoslovakya, İngiltere, İtalya, Avusturya, Finlandiya, F. Almanya Grubu: F. Almanya, İsrail, Yugoslavya, İsveç, Norveç.

Ulusal Takım Teknik Direktörlüğünün Cengiz Gölli ve Ulusal Bayan Voleybolcularımızın, uzun yıllar birlikte çalışmanın, birbirlerine güvenmenin ve uzun dönemli programlı çalışmaların getirdiği sonuçlarla Türk sporuna başarılar getirirken, öteki spor dallarına da, yapılması gerekenin neler olduğunu açık olarak gösterdiler.

Voleybolcularımız bu başarıları ile, kısa vadeli çözümlerin dışına çıkılınca, kısa vadeli çözümler yerine, uzun vadeli çalışmaların neler getireceğini son yıllarda elde ettikleri derecelerle ile en iyi şekilde örneklediler.

1981 Avrupa Şampiyonası'yla ilgili basında çıkan haberler

14 yıl sonra gelen mutluluk

İşte yıllardır özlemini çektiğimiz başarıya ulaşarak ülkemizi Avrupa Şampiyonası finallerine taşıyan bayan voleybolcülerimiz (soldan sağa) Meral, Volet, Esra, Selcan ve Hülya... Hepsi ellerinden geleni yaptılar ama bir Esra vardı ki, sessiz sedasız Fransa maçını kazandıran kahraman oldu.. 13 kez milli formayı giyen 19 yaşındaki Esra, bloktaki başarısı, sert smaçları ve inanılmaz topları çevirerek sayı kazandırışıyla herkesin gönlünde taht kurdu.. Ve arkadaşları maçtan sonra kupayı onun eline vererek kendilerini ne kadar takdir ettiklerini belirtiyorlardı. (Foto: Neşet ÖZMEN)

Voleybol otoriteleri "Vasat bir takımınız var"

"Bu seyirciyi Sofya'ya götürün, dereceye girersiniz..."

Meriç ENERCAN

ANKARA (Hürriyet)- Fransa'yı 3-0 gibi inet bir skorla yenerek eylül ayında Sofya'da yapılacak olan "Avrupa Şampiyonası" finallerine katılan Bayan Milli Takımımız için "otoritelerin dişlerini" aldık.. Polonya Voleybol Federasyonu Başkanı Dobroszycki, İsviçre Teknik Direktörü Roger Miserez ve Fransız Antrenörü Severin Granvora içlerini döktüler Hürriyet'e...

"Seyirciniz çok büyük.. Muhteşem." diye başladı söze Polonyalı Dobroszycki... Diğerleri de katıldılar. "Ya voleybolunuz?" dedik.. Fransız Granvora atıldı. "Vasat... Çizginiz belli. Ne onun üstüne çıkıyor, ne de düşüş gösteriyorsunuz. Ancak fizik açısından yetersiz oyuncularınız.. Bu kısa boylarının eksikliğini hırsları ile kapatıyorlar."

Ve "Sonucu nasıl karşıladınız. İkinciliği Türk takımının alması sizce normal mi?" diye sorduk. Bu kez İsviçreli konuğumuz başladı konuşmaya. "Bu seyircinin takımınıza yaptığı doping küçümsenmeyecek ölçüde büyük. Bu seyirciyi Avrupa Şampiyonası için Sofya'ya götürün ilk sekizde mutlaka girersiniz güçlü takımlar aramızda."

Masadan kalkarken hep bir ağızdan konuşuyorlar: "Türkiye'de gördüğümüz yakınlığı ve dostluğu hiç unutmayacağız."

10.5.1981

Avrupa şampiyonalarında biz de varız...

1981-82 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO				
ANTRENÖR	Oktay Kökden	Violet Kostanda Duka 1	Hülya Babalı Erçin 5	Sibel Bileke 10
Yrd. ANTRENÖR		Arzu Bağdatlıoğlu Savaş 2	Meral Babalı Özdemir 6	Banu Turam 11
Yrd. ANTRENÖR		Selcan Çağlar Teoman 3	Sinem Beltan 7	Alev Çağatay 12
KAPTAN	Selcan Çağlar Teoman	Sibel Özgür 4	Selmin Salman 8	Nurdan Ayçelik 13
			Ferda Özetman 9	Canan Akıcı 14

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	İSTANBUL	19-25/06/1982						
İSTANBUL ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	11/1981	HILLINGTONE	GALİP	3	0	45	24
AVRUPA KUPALARI		1	2	İNGİLTERE	LONDRA	11/1981	HILLINGTONE	GALİP	3	1	54	37
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/12/1981	LEVSKI SPARTAK	GALİP	3	1	55	36
AVRUPA KUPALARI		2	2	BULGARİSTAN	SOFYA	19/12/1981	LEVSKI SPARTAK	MAĞLUP	0	3	7	45

1981-82 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Selçuk Tuna*	*1*	*Tunç Tuncel*	*5*	*Özkan Mutlugil*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Mehmet Çakmak*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*	*Semih Tavşanlı*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*	*Sadık Doğan*	*11*
KAPTAN	*Ata Onar*	*Osman Uraner*	*4*	*Hakan Kayhan*	*8*	*Zeki Uslu*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	HOLLANDA	VOGHT	12/12/1981	VVC VERBUND	MAĞLUP	0	3	12	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	19/12/1981	VVC VERBUND	MAĞLUP	2	3	55	64

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	14	12	2	39	12	26
GüneySanayi	14	12	2	38	16	26
H.B.Karadenizspor	14	11	3	33	21	25
Tarspor	14	6	8	27	30	20
Karşıyaka	14	5	9	27	33	19
Altınyurt	14	5	9	23	30	19

Eylül 1981 Sofya, Bulgaristan

Cengiz Göllü, Violet Kostanda, Arzu Bağdatlıoğlu, Selcan Teoman, Sema Esinduy, Hülya Erçin, Meral Babalı, Hamiyet Demiroğlu, Sibel Bileke, Gülfer Oktay, Renan Kömürcüoğlu, Alev Sun Avrupa Şampiyonası finallerinde.

Cengiz Göllü, Avrupa Şampiyonası finallerinde Naci Bayamlıoğlu, Kosta Şopov ve Osman İdikut'la.

Eylül 1981 Sofya, Bulgaristan

Gülfer Oktay, Değer Eraybar, Cengiz Göllü, Sema Esinduy.

Eylül 1981 Sofya, Bulgaristan

Federasyon Başkanı Naci Bayramoğlu ile milli takım otelin önünde.

1981'in Mayıs ayında Ankara'da yapılan Avrupa elemesinde İsviçre ve Fransa'yı yenip Polonya mağlubiyeti ile Sofya'daki finallere gitme hakkı kazandık. Kafilede tek antrenörüm genel sekreter Ahmet Aslan'dı ve aynı odayı paylaşıyorduk. Osman İdikut ise TRT'de çalışan, şeker hastalığından dolayı gözleri iyi görmeyen, bir elinde baston, diğer elinde kızlara su götürmeye çalışan, muhteşem ekibimizin üçüncü kişisiydi. Antrenman mı yaptırayım? Toplantılara mı katılayım? Sakatlanan oyuncuyu diğer takımların doktoruna mı göstereyim? Maçları mı yöneteyim? Hepsini birden yapmam gerekiyordu.

Ekim ayında da Süveyş Turnuvası için Eczacıbaşı erkek ve kız takımlarıyla Mısır'daydık. Yarı final maçları için ısınırken salona giren güvenlik kuvvetleri Mısır'ın üçüncü devlet başkanı olan Enver Sedat'a bir suikast düzenlendiğini söylediler. Mısır başkanı Enver Sedat dönemin en etkili liderlerindendi ve 1978 yılı Nobel Barış Ödülü'nü almıştı. Mısır'ın bağımsızlığının kutlandığı tören sırasında silahlı saldırıya uğrayan başkan kurtarılamadı. Kafile olarak bir sorun yaşamadık. Program dahilinde turistik geziler yaptık ve Türkiye'ye dönme hazırlıklarına başladık.

1981 Kahire, Mısır

Koço Yuvanidis, Violet Kostanda, Oktay Kökden, Cengiz Göllü, bir gezinti sırasında.

Eczacıbaşılılar, maç için ısınırken salona giren Mısır güvenlik kuvvetleri turnuvayı iptal etti

Telefonla konuştuğumuz kaptan Ata, «Güvenlik kuvvetleri Devlet Başkanı Enver Sedat'ın yaralandığını bildirdiler. Maç ertelendi. Sonra da Enver Sedat vefat edince turnuva iptal edildi» dedi

Eczacıbaşı bayan ve erkek voleybol takımları Süveşy Turnuvası'nda yarı final maçları içinde değişik salonlarda ısınırlarken Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'a yapılan suikast haberi gelmiş, karşılaşmalar önce ertelenmiş, öldüğü açıklanınca da turnuva iptâl olmuştur.

Bir haftadır yaşamını yitiren Devlet Başkanı Enver Sedat'ın davetlisi olarak Port Said'deki turnuvaya katılan Eczacıbaşı'lı sporcular yarın gece Kahire'den, İstanbul'a döneceklerdir.

Dün kendisi ile telefonla konuştuğumuz Eczacıbaşı erkek takımı kaptanı Ata, Mısır'da olağanüstü durum ilan edilmesine karşın herşeyin normal olduğunu söylemiş ve turnuva dışında diğer programların olağan olarak sürdürüldüğünü ve dün kentin tarihi yerlerini gezdiklerini belirtmiştir.

Kaptan Ata, biletlerinin yarınki uçağa olduğunu ve değiştirme imkanları bulamadıkları için iki gün daha Kahire'de kalacaklarını sözlerine ekleyerek şöyle konuşmuştur.

"Önceki gün yarı final maçı için ısınırken, salona gelen güvenlik kuvvetleri Devlet Başkanı Enver Sedat'a suikast yapıldığını belirttiler ve maçı erteleddiler. İki saat sonra ise Enver Sedat'ın komadan çıkmadığı haberi geldi ve turnuvanın iptâl olduğu açıklandı. Kafilemizin hiç bir sorunu yok. Program dahilinde turistik yerleri geziyor ve Türkiye'ye dönme hazırlıkları yapıyoruz."

Mısır'da büyük başarı

Eczacıbaşı erkek ve bayan voleybol takımları, Uluslararası Süveyş Kanalı Turnuvası'nda finale kaldılar...

Mısırlılar, büyük acılarına rağmen Eczacıbaşı voleybol takımlarını el üstünde tuttular...

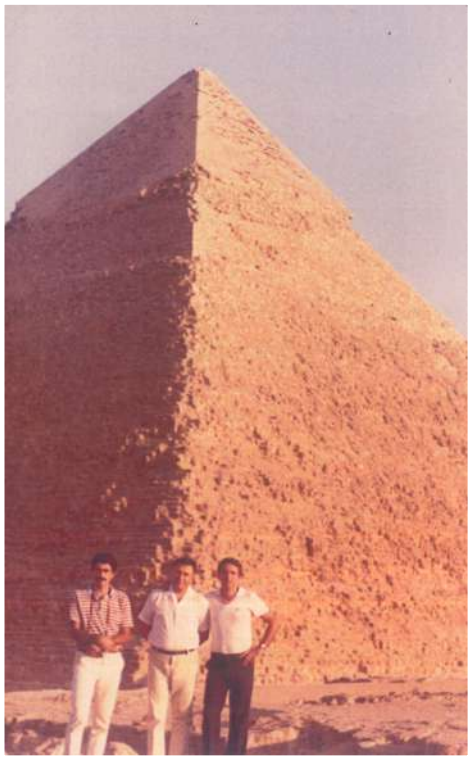

Piramitleri gezerken.

6 Mart 1982, Ankara. Eczacıbaşı'nın yedinci lig şampiyonluğunu duyuran haber kupürleri

ECZACIBAŞI ŞAMPİYON!..

Türkiye Voleybol Ligi dün bitti...

Eczacıbaşı, ligde 7. şampiyonluğunu kazandı ve 7. şampiyonluk turunu attı...

Eczacıbaşı erkek voleybol takımı dün sona eren final maçlarından sonra yedinci kez Türkiye şampiyonu oldu. Fotoğrafta, Eczacıbaşılılar kaptanları Ata omuzlarda şeref turu atarken görülüyor. (Sinan ERBİL)

Lâcivert-Beyazlı voleybolcular, kaptanları Ata'yı omuzlarında taşırken, Eczacıbaşı'nın emektar kaptanı, «Daha en az beş yıl üst üste bu kupayı taşıyacağım» şeklinde konuştu...

Kaptan Ata şampiyonluk kupasıyla Kurtaran ve Faruk'un omuzlarında.

Nisan 1982 Tongeren, Belçika

*Violet Kostanda,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Selcan Teoman,
Macide Top,
Renan Kömürcüoğlu,
Meral Özdemir,
Sinem Beltan,
Fergün Akıncıer,
Sibel Bileke,
Şehnaz Karagöz,
Yurdagül Işıkçı,
Sibel Özgür.
Milliler
Bahar Kupası'nda
teknik direktör
Cengiz Göllü,
antrenör
Deniz Esinduy
ve menajer
Necla Evren'le.*

11 Nisan 1982 Tongeren, Belçika

*Bahar Kupası'nda
Hollanda-Türkiye
maçı.*

Nisan 1982 Tongeren, Belçika

Bir dinlenme sırasında Yaşar Aksümer, Selcan Teoman, Deniz Esinduy, Cengiz Göllü, Necla Evren ve Oktar Tertemiz.

Nisan 1982, Tongeren

Maç seromonisi.

Nisan 1982 Tongeren, Belçika

Villa Ombrasa'da makarna yerken.

Mayıs 1982 Parma, İtalya

Avrupa finallerine hak kazanan genç milli kız takımı. Cengiz Göllü, Macide Top, Nalan Ural, Banu Turam Sinem Beltan Yurdagül Işıkçı, Gamze Adanır, Şehnaz Mumcu, Pınar Erel, Petek Özgüden, Renan Kömürcüoğlu, Sibel Özgür, Sibel, Necla Evren, Hüseyin Özcoşan.

Haziran 1982 Aleksandropolis, Yunanistan

Balkan Şampiyonası
Renan Kömürcüoğlu,
Şehnaz Karagöz,
Violet Kostanda,
Selcan Çağlar,
Banu Turam,
Esra Temelli,
Sibel Bileke,
Macide Top,
Arzu Çalış,
Arzu Savaş,
Yurdagül Işıkçı.

Yurdagül Işıkçı

2-6 Haziran 1982'de Balkan Şampiyonası için Yunanistan'ın Alexandriapolis şehrindeydik. Cengiz Göllü kanunları milli takımda harfiyen uygulanıyordu. Kıdem çok önemliydi. Ağır ablalar ile gençler arasında ortayı bulmaya çalışıyordu. Takımın en genci Nalân Ural (Gülergin) toplardan sorumlu devlet bakanıydı. Sabah antrenmanı için hepimiz minibüse dolmuş Nalân'ı bekliyorduk. Cengiz abinin sinirden kaşı gözü oynuyordu. Nalân her zaman ki ağlak suratıyla koşarak gelip bin bir özürle arabaya bindi. Hareket ettik. Salon 2-3 kilometre uzaktaydı. İçeri girdiğimizde birden bir heyecan ve korku fırtınası esti. Rahmetli Necom ve Selcan Abla telaşlı koşuşturuyordu. Kötü haber Cengiz abiye ulaşınca bomba patladır. Onun kükreyişleriyle hepimiz kendimize gelip ısınmaya başlayacaktık ki, topların unutulduğunu öğrendik. Cengiz abi Nalân'ı topları getirmesi için koşarak otele gönderdi. Nalân yirmi dakika sonra hepimizden daha iyi ısınmış olarak toplarla salona geldi. Bu hayat dersi bile canım Nalân'ımın genetik defosu olan unutkanlığına çare olmadı. Voleybol delisi kıymetlim hâlâ unutur... Yine unutur... Ve hep unutacak...

Haziran 1982 Aleksandropolis, Yunanistan

Boş günde deniz keyfi.

Haziran 1982 Aleksandropolis, Yunanistan

Banket gecesi, bütün kafileler eğlencede. Macide Top, Şehnaz Karagöz, Yurdagül Işıkçı.

1982-83 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO					
ANTRENÖR	*Oktay Ökten*	*Violet Kostanda Duka* 1	*Hülya Babalı Erçin* 5		9
Yrd. ANTRENÖR		*Arzu Bağdatlıoğlu Savaş* 2	*Meral Babalı Özdemir* 6	*Sibel Bileke*	10
Yrd. ANTRENÖR		*Selcan Çağlar Teoman* 3	*Sinem Beltan* 7		11
KAPTAN	*Selcan Çağlar Teoman*	*Sibel Özgür* 4	8	*Nurdan Ayçelik*	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE ŞMP.	1			TÜRKİYE	ANKARA	15-19/02/1983						
İSTANBUL ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	İSPANYA				HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	05/12/1982		HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI		2	1	ARNAVUTLUK	TİRAN	12/12/1982	DİNAMO TİRAN	MAĞLUP	0	3	8	45
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		DİNAMO TİRAN	MAĞLUP	0	3	35	46

1982-83 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	Cengiz Göllü	Selim Öztreves	1	Semih Tavşanlı	5	Özkan Mutlugil	9
Yrd. ANTRENÖR		Hakan Kayhan	2	Kurtaran Mumcu	6	Uğur Acar	10
Yrd. ANTRENÖR		Ata Onar	3	Faruk Saran	7	Raif Gültakın	11
KAPTAN	Ata Onar	Sermet Korkmaz	4	Barbaros Türkay	8	Zeki Uslu	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	MACARİSTAN	BUDAPEŞTE	07/11/1982	CSEPEL	MAĞLUP	1	3	47	59
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	ANKARA	14/11/1982	CSEPEL	GALİP	3	1	64	62

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	10	9	1	28	5	19
H.S.Karadeniz	10	5	5	21	20	15
GüneySanayi	10	5	5	17	18	15
S.K.Gücü	10	4	6	17	20	14
Otomarsan	10	4	6	13	23	14
Galatasaray	10	3	7	15	25	13

1973'te Eczacıbaşı'na aldığımız Zeki Uslu'nun dokuzuncu yılı doluyordu. Eğitimini başarıyla sürdürmüş, genç takımda antrenörü Erkan Yasa sayesinde voleybolculuğunu geliştirmiş, A takıma yükselmişti. O yıl şampiyonluğa da büyük katkısı olmuş, milli takımın değişmez oyuncularından biri haline gelmişti. 23 yaşına gelen Zeki'nin artık evlenme zamanıydı. Edirne'nin Akardere köyündendi, eşi Rabia'yı da komşu köy Arpaç'tan bulmuştu. 24 Temmuz 1982 günü, ilk kez bir köy düğününe davet edilmenin heyecanını yaşıyorduk. Fabrikanın işçi servisini yapan Yalçın Kayaoğlu'nun minibüsüne çoluk çocuk, eş dost doluşarak Akardere yolunu tuttuk. Oraya vardığımızda önceden hazırlanmış evlerde misafir edildik. Bahçede kurulu masa iki gün boyunca hiç boş kalmadı. 30-40 kişi aynı anda yemek yiyebiliyordu. İlk gün damat adayı davul zurna eşliğinde bahçeye konan sandalyeye oturarak traş oldu. Sağdıcı Faruk da hep yanındaydı. Traş bitmek bilmedi çünkü iki ustura vuruluyor, bir halay çekiliyordu. Bir ara zurnacının gözlerini bana diktiğini fark ettim. Adam gözlerini ayırmıyordu. Niyeti kötü mü acaba diye düşünürken, balkonda oturan eşim Hümeyra, bahşiş istediğini işaret etti de durumu anladım. Adamın zurnasının deliğine parayı sıkıştırdım da kabus son buldu. İlk defa köy düğününe gittiğimden âdetleri bilmiyorum tabii. Eğlence gece boyunca sürdü, kına gecesi yapıldı. Hanımlar kına yakarken erkekler muhabbet edip rakı yuvarlıyordu. Bu kadar rakı içildiğine ilk kez şahit oldum. Ertesi gün horoz sesleri ve yine davul zurnayla başladı. Horozlar sussa da zurna susmadı. Traktörler, minibüsler ve kamyonetlerle oluşturulan konvoya katılarak komşu köyden gelini almaya gittik. Meğerse bir konvoy da oradan yola çıkmış. Yolda buluştuk. Halaylar devam etti. Akardere'ye geri döndük ve Zeki'yle Rabia'nın mutlulukları böyle unutulmaz anılarla başlamış oldu.

24 Temmuz 1982 Akardere, Edirne

Köy düğünü.

Nisan 1983 Granada, İspanya

Avrupa Şampiyonası elemelerinde milli takım. Cengiz Göllü, Deniz Esinduy, Violet Kostanda, Arzu Bağdatlıoğlu, Selcan Teoman, Sibel Özgür, Hülya Erçin, Şehnaz Karagöz, Sinem Beltan, Hamiyet Demirci, Sibel Bileke, Arzu Bayrakgil, Nalan Gülergin, Sibel Gürkan.

Nisan 1983, elemelerle ilgili haber kupürleri

Bayan Voleybol Milli Takımı İngiltere'yi 3-0 mağlûp etti

SÜLEYMAN ŞALOM GRANADA'dan bildiriyor

Avrupa Voleybol Şampiyonası 1. Grup elemelerinin üçüncü gününde Voleybol milli Takımımız İngiltere'yi 3-0 mağlûp etti. Oyuna Selcan, Violet, Arzu, Hülya, B.Sibel, Hamidiye altısı ile başlayan bayan Voleybol Milli Takımımız ilk sette çok üstün göründü ve set 15/4 galip bitirdi.

İkinci sete Şehnaz, Nalan ve K.Sibel'i altısı alarak çıkan bayan Voleybol Milli Takımı bu sette başarılı olamadı, ancak setin sonlarına doğru ilk altının oyuna getirilmesi bu setin lehimize kapanmasını sağladı: 15/13...

Son sette 1. setteki iyi tempoyu tekrarlayan bayan voleybolcularımız bu seti de 15/3 alarak salondan 3-0 galip ayrıldı.

Bayan voleybol takımımız İsveç'e 3-0 yenildi ve Avrupa Şampiyonası finallerine katılma hakkını kaybetti

SÜLEYMAN ŞALOM GRANADA'dan bildiriyor:

Bayan Voleybol Milli Takımımız Avrupa Şampiyonası'ndan elendi. İspanya'nın Granada şehrinde yapılan birinci gurup elemelerinin son maçında İsveçlile karşılaşan ve 3-0 mağlûp olan Bayan Voleybol Milli Takımımız gurubunda üçüncü oldu.

İlk iki sırayı alan Romanya ve İsveç Bayan Voleybol Milli Takımları Eylül ayında yapılacak finallere katılma hakkını

Onceki gece İspanya Bayan Milli Takımını güçlükle 3-2 mağlûp eden Bayan Voleybol Milli Takımımız dünkü İsveç maçında çok kötü oynadılar. Kendilerinden yüksek İsveç takımı karşısında birinc set 11-5 galip duruma geçen voleybolcularımız bu avantajı koruyamadılar ve yetişen İsveç altısı önce beraberliği sağladı daha sonra seti 16-14 aldı.

Diğer iki sette İsveç altısı iyi tempoyu sürdürdü ve takımımızı sahadan silikti. Setleri ise 15-5, 15-8

Arzu Bayrakgil, Sinem Beltan, Hülya Erçin, Cengiz Göllü.

Ağustos 1983 Köstence, Romanya

Ağustos 1983 Köstence, Romanya Tomis Cup turnuvasında ABD ve Türk milli takımları.

Ağustos 1983 Varna, Bulgaristan

Varna turnuvasında.

Ağustos 1983 Varna, Bulgaristan

Cengiz Göllü, Hülya, K. Meral, Arzu ve Sibel'le otel bahçesinde.

Ağustos 1983 Varna, Bulgaristan

Varna turnuvasında.

Ağustos 1983 Varna, Bulgaristan

Nevzat Kence, Avni Küpeli,
Cengiz Göllü, Deniz Esinduy.

Ağustos 1983 Varna, Bulgaristan

Varna turnuvasında.
Cengiz Göllü, Deniz Esinduy,
Şehnaz Karagöz, Arzu Bağdatlıoğlu,
Selcan Teoman, Sibel Özgür,
Hülya Erçin, Meral Özdemir,
Macide Top, Hamiyet Demirci,
Sibel Bileke, Arzu Bayrakgil,
Nalan Gülergin, Esra Temelli.

1983-84 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Violet Kostanda Duka*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*	*Pınar Erel - Figen Begiter*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Altan Gökçay*	*Arzu Bağdatlıoğlu Savaş*	*2*	*Meral Babalı*	*6*	*Yurdagül Işıkcı*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Selcan Çağlar Teoman*	*3*	*Sinem Beltan*	*7*	*Nalan Gülergin Ural*	*11*
KAPTAN	*Selcan Çağlar Teoman*	*Sibel Özgür*	*4*	*Banu Turam*	*8*	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
İSTANBUL ŞMP.	1											
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	YUGOSLAVYA	BELGRAD	05/11/1983	KIZILYILDIZ	MAĞLUP	1	3	52	60
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/11/1983	KIZILYILDIZ	GALİP	3	0	45	15
AVRUPA KUPALARI		2	1	DANİMARKA	HELSİNGÖR	03/12/1983	HELSİNGÖR	GALİP	3	0	45	2
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	10/12/1983	HELSİNGÖR	GALİP	3	0	45	6
AVRUPA KUPALARI		3	1	ALMANYA	BERLİN		TRAKTOR SWERING	HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI			2	TÜRKİYE	İSTANBUL		TRAKTOR SWERING	HÜKMEN GALİP	3	0	45	0
AVRUPA KUPALARI			1	ALMANYA	MÜNİH	24/02/1984	LOHHOF	MAĞLUP	1	3	40	54
AVRUPA KUPALARI			2	ALMANYA	MÜNİH	25/02/1984	CSK SOFYA	MAĞLUP	1	3	39	55
AVRUPA KUPALARI			3	ALMANYA	MÜNİH	26/02/1984	TEODORA RAVENNA	MAĞLUP	0	3	15	45

1983-84 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Brunko Iiev*	*Selim Öztreves*	*1*	*Münip Özdurak*	*5*	*Özkan Mutlugil*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Oktay Kökden*	*Hakan Kayhan*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*		*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*	*Raif Gültakın*	*11*
KAPTAN	*Ata Onar*	*Barbaros Turkay*	*4*	*Brunko Iliev*	*8*	*Pavel Mitev*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	PORTEKİZ	PORTO	05/11/1983	ESMORIZGENASIO	GALİP	3	0	45	18
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/11/1983	ESMORIZGENASIO	GALİP	3	0	45	10
AVRUPA KUPALARI		2	1	HOLLANDA	VOORBURG		STARLIFT	MAĞLUP	0	3	24	45
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		STARLIFT	GALİP	3	2	61	50

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	12	11	1	33	6	23
GüneySanayi	12	8	4	26	17	20
Galatasaray	12	4	8	14	27	16
AEGEti	12	1	11	10	33	13

Kasım 1983 Rabat, Fas

Akdeniz Oyunları açılış seremonisi.

Kasım 1983 Rabat, Fas

Milliler Akdeniz Oyunları'nda federasyon başkanı Naci Bayamlıoğlu'yla. Cengiz Göllü, Deniz Esinduy, Violet Kostanda, Arzu Bağdatlıoğlu, Selcan Teoman, Sibel Özgür, Hülya Erçin, Meral Özdemir, Hamiyet Demirci, Şehnaz Karagöz, Sibel Bileke, Arzu Bayrakgil, Nalan Gülergin, Esra Temelli.

Kasım 1983 Rabat, Fas

Akdeniz Oyunları'nda Raif, İsmet, Payidar, Faruk, Serdar, antrenör Enver Göçener ve Ata Onar, Cengiz Göllü'yle saray muhafızlarının yanında.

Kasım 1983 Rabat, Fas

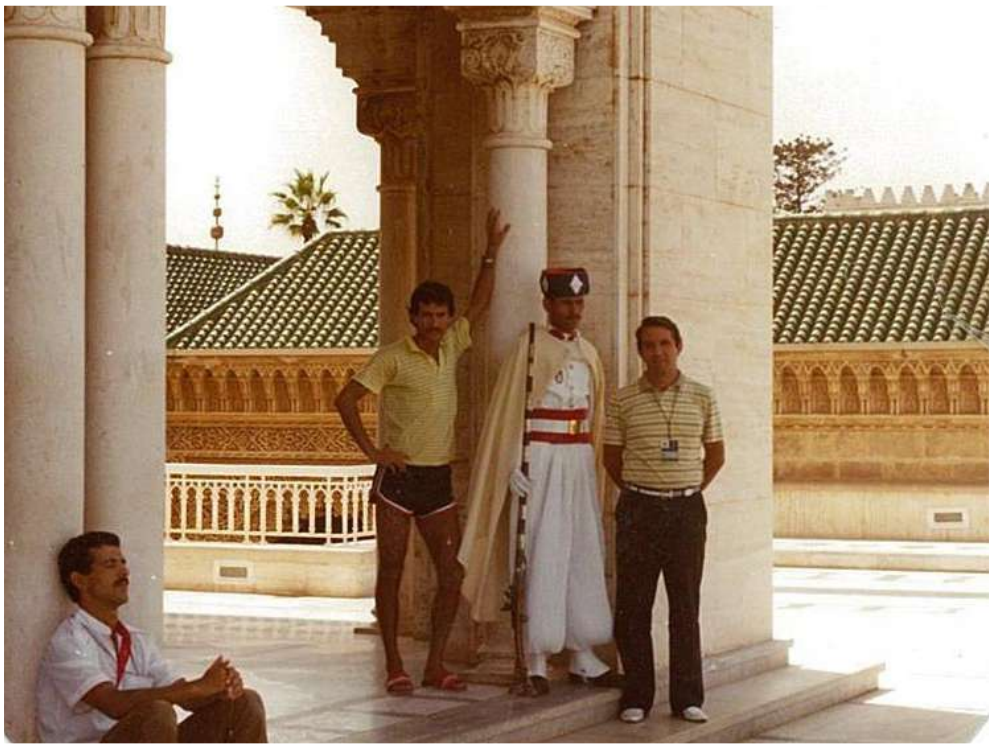

Akdeniz Oyunları'nda gezide.

Yurdagül Işıkçı

1983-84 sezonu olmalı, Yugoslavya'da bir kupa maçındayız. Şehir dışında, Kerbela gibi bir oteldeyiz. Cengiz abi idarecilerle dışarı çıkınca resepsiyondan çok önemli bir şey alacağız diye odasının anahtarını istedik. Odada yorganı yatağa, pijamaları yastığa, yastığı yatağa, pijamanın kol ağızlarını gömleklerinin yakalarını, takım elbisesinin ve pantolonlarının ceplerini, kazaklarını çoraplarını hep diktik. Tam bir takım çalışmasıydı. Odasındaki aynaya tıraş sabunu ile Kobralar diye yazıp çıktık. Odalarımıza dağılıp yattık. Ertesi sabah kahvaltıya biraz geç inen Cengiz abi hiç bir şey olmamış gibi kahvaltıya başladı. 3-4 dakika geçmişti ki, bir gülme krizine tutuldu. Bir gece önce odaya girdiği anda yaşadıklarını anlatmaya başladı. Saatlerce dikiş sökmüş, sabah geç kalma nedeni de giyeceği kıyafetleri dikişten kurtarma çabasıymış. İntikamı bir sonraki seyahatte aldı bizden ama ne yaptığını yazmayacağım. Merak edenler kendisine soracak. Bunu anlatma zevkini Cengiz abiye bırakıyorum...

Violet Duca

Yugoslavya'da otele yerleşmiş, sıkıntıdan muzurluk düşünüyorduk. Resepsiyondan Cengiz Abi'nin odasının anahtarını isteyince görevli vermek istemedi ama bin bir rica ile odasından ilaç almam lazım diyerek görevliyi razı ettim. Sonra o meşhur dikiş hareketine girişip Kobralar imzasını attık. Sabah kahvaltıda herkes Cengiz abiden tepki bekliyordu ama o hiç ses çıkarmadı. En sonunda hepimiz gülmeye başladık. "Bunun intikamı ağır olacak" dedi ve o seyahat boyunca hep bir şey yapacak diye tedirginlikle bekledik. Tabii ki yaptığımızı yanımıza bırakmadı.

Hazırlık maçları için Sofya'ya gittiğimizde seremoni sırasında CSKA'lı oyuncular ufak bir tüp içinde hepimize gül yağı hediye etti. Onur Belge ile aynı odayı paylaşıyorduk. Gece otele geldiğimizde odada çok ağır bir koku vardı. Yorgan ve yastıklar bin beter kokuyordu ve uyumak mümkün değildi. Bütün eşyaları balkona çıkardık. Boş yatakta uyuyabildiğim kadar uyudum. Gündüz pantolonlarımı ütületip iyi bir bahşiş bıraktığım için hizmetçi kadının jest olsun diye odaya gül yağı serptiğini düşündüm. Ertesi gün kızların gırgırını duyunca bunun Kobralar'ın işi olduğunu anladım. Ardından 5 Kasım 1983 tarihinde Kobralar'ın ikinci zaferi Belgrad'ta geldi. Yugoslavya'da Yurdagül ve Violet'in başını çektiği bu ikinci yaramazlık Kuzey-Güney savaşları gibi uzun vadeli sonuçlar doğurdu. İntikam soğuk yenen bir yemek olduğu için harekete geçmeden önce bekledim. Cengiz Göllü'nün altta kalmaması lazımdı ama Don Kişot gibi tek başınaydım... İntikam günü 11 Aralık 1983, yer Danimarka'ydı. Helsingör'le kolay bir kupa maçı oynuyorduk. Takım ısınmaya çıktığında soyunma odasına giderek Sofya'dan beri sakladığım gül yağını sporcuların anoraklarının yakalarına ve burunlarına en yakın kısımlara güzelce bulaştırdım. Maçtan sonra giyinen Kobralar zehirlenmiş gibiydi ve hepsi kokudan baygın düştü.

Violet Duca

Biz hiçbir şeyden habersiz odaya gittik. Üzerimizde o kadar ağır bir koku vardı ki, hepimizin midesi bulandı. Gül yağını temizlememiz imkansızdı ve seyahat sonuna kadar bu kokuyu çekmek zorunda kaldık. Cengiz abi de

“Nasılmış Kobralar?” diye bizle dalga geçiyordu. İntikamı çok ağır olmuştu. Şimdi düşünüyorum da bizim jenerasyon çok güzel bir spor hayatı geçirdi. Tam anlamıyla bir takım, bir aile gibi uzun seneler beraber olduk ve hepimiz birbirimize sevgi ve saygı içinde spor yaptık.

Kasım 1983 Sofya, Bulgaristan

Onur Belge ve Cengiz Göllü.

Aralık 1983 Helsingör, Danimarka. Cengiz Göllü Kobralar’la

Ankara'da Ziraat Bankası ile çok önemli bir maçımız vardı. Oyunun önemli bir anında Demeter'in vurduğu smaç, blokta Ata Onar'ın baş parmağındaki tendonu kopardı. Parmak resmen sallanıyordu. Bir sonraki hafta da Avrupa kupası maçı vardı. Uçakla İstanbul'a dönerken Şakir Bey Fransız Hastanesi'nin ünlü el cerrahına muhakkak oynaması lazım diye talimat verdi. Ata'yı hastaneye götürdüm. Atel takılarak bandajlandı. Acilen ameliyat edilmesi gerekiyordu. Şakir Bey de Ata da maçların daha önemli olduğu düşüncesiydi. Ata sezonu o parmakla bitirdi.

Bütün bu antrenman, maç, seyahat, kahvaltı hazırlama, salon duvarlarını yıkma gibi işlere koşan Altoş (Altan), Eczacıbaşı'nın ve benim gözbebeklerinden biriydi. Sağ kolum olarak her daim nöbete hazırdı ve nöbetçi antrenör gibi çalışıyordu.

Altan Gökçay

1984'ün Kasım ayında kız takımıyla Sofya yakınlarındaki Vitoşa dağında girdiğimiz kampta her şey çok güzeldi. Akşam yemeğinde baklavaya benzer bir tatlı verdiler. Kızların hiç biri yemeyince ziyan olmaması için tüm tatlıları bir tabağa toplayıp odaya götürdüm. Gece içim kıyılırsa yerim diye düşünüyordum. Odada buzdolabı yoktu. Etrafta hamam böcekleri olduğu için tabağı gazeteye sardım. Gecenin 03:00'ünde bir sesle uyandım "Altan kalk, midem çok kötü." Meğerse Cengiz abi gecenin o saatinde yemiş baklavaları. Dışarıda en az eksi 5 derece soğuk vardı. İyi gelir diye Allah'ın dağında açık havada yürümeye başladık. "Altan bir daha bana baklava falan yedirme" deyip duruyordu. Saat 05:00'te yataklara girdik.

Şubat 1984 Lohhof, Almanya

Cengiz Göllü,
Altan Gökçay,
Selcan Çağlar Teoman,
Violet Kostanda Duka,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Sibel Özgür,
Hülya Babalı Erçin,
Sonay Gülergin,
Sinem Beltan,
Banu Turam,
Pınar Erel,
Figen Begiter,
Yurdagül Işıkçı,
Nalan Gülergin Ural,
Şehnaz Karagöz Mumcu.
Avrupa
Şampiyon Kulüpler finali.

Şubat 1984 Lohhof, Almanya

Cengiz Göllü, Nimçek ve Ersan Alpkonlar.

Sağlam Dalaman ve Altoş, Cengiz Göllü'yle.

Teodora Ravenna maçında Nalan'ın atağı.

1984-85 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO									
ANTRENÖR	Cengiz Göllü	Violet Kostanda Duka	1	Sonay Gülergin	5	Serap Tunçel	9
Yrd. ANTRENÖR	Altan Gökçay	Nalan Gülergin Ural	2	Şehnaz Karagöz Mumcu	6	Yurdagül Işıkçı	10
Yrd. ANTRENÖR		Selcan Çağlar Teoman	3	Arzu Göllü	7	İpek Özgüden	11
KAPTAN	Selcan Çağlar Teoman	Sibel Ögür	4	Pınar Erel	8	Tanya Gogova	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
SPOR BAK. KUPASI	2			TÜRKİYE			MİLANGAZ	MAĞLUP	0	3	30	45
İSTANBUL ŞMP.	1											
D. LİG ŞMP.	1				ANKARA							
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	01/12/1984	TUNGSRAM	MAĞLUP	2	3	61	68
AVRUPA KUPALARI		1	2	MACARİSTAN	BUDAPEŞTE	08/12/1984	TUNGSRAM	MAĞLUP	0	3	27	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	14	14	0	42	4	28
Milangaz	14	12	2	38	10	26
Arçelik	14	9	5	30	17	23
DSİspor	14	8	6	26	25	22
Profilo	14	5	9	26	31	19

1984-85 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Kosta Şapov*	*Selim Öztreves*	*1*	*Münip Özdurak*	*5*	*Özkan Mutlugil*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Oktay Kökden*	*Ufuk Bileke*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*	*Hakan Kayhan*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Faruk Saran*	*7*	*Raif Gültakın*	*11*
KAPTAN	*Ata Onar*	*Barbaros Turkay*	*4*	*Yalçın Akyeli*	*8*	*Pavel Mitev*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	ÇEK	PRAG		RHUDA HVEZDA	MAĞLUP	3	3	20	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		RHUDA HVEZDA	GALİP	3	2	69	58

8 Aralık 1984 Gradacac, Yugoslavya

*Cengiz Göllü,
Mete Döğüşçü,
Çiğdem Şen,
Nalan Gülergin,
Hülya Kırca,
Sibel Özgür,
Leyla Asparuk,
Sonay Gülergin,
Arzu Göllü,
Nur Hacıeyüpoğlu,
Sevinç İşöze,
Pınar Erel,
Filiz Bayram,
Serap Şentürk.
Gençler Balkan
Şampiyonası.*

Aralık 1984 Gradacac, Yugoslavya

*İsmail Esemen,
Pınar Erel,
Cengiz Göllü,
Toksal Başara.
Otelin önünde.*

1985 Eczacıbaşı'nın erkeklerde dokuzuncu şampiyonluk haberi.

Eczacıbaşı 9. kez Türkiye Şampiyonu

SALON: Burhan Felek
HAKEMLER: Özdemir Gözüodlu ★★★, Orhan Utkan ★★★
ECZACIBAŞI (★★★): Selim ★★, Ata ★★★, P.Miltev ★★, Özkan ★★★★, Hakan ★★★, Rail ★★★★, (Faruk ★★, Barbaros ★★, Kurtaran ★★)
SÖNMEZ FİLAMENT (★★★): Serdar ★★★, Fatih ★★, Levent ★★★★, Zeki ★★, Can ★★★, Tamer ★★ (Özkan ★★, Aykut ?, Mehmet ?)
SETLER: 16/14, 12/15, 16/14, 15/7 (59-50)
SÜRE: 111 dakika (30-33-28-20)
SARI KART: Can (Sönmez Filament)

Cengiz TOKGÖZ

Voleybol finallerinin 3. devresinin son maçında Eczacıbaşı, Sönmez Filament'i 3-1 yendi ve 9. kez Türkiye Şampiyonu oldu. Bursa'da yapılacak 4. devre karşılaşmalarının sonuçları, Eczacıbaşı'nın şampiyonluğuna tesir etmeyecek.
İlk set, skor 3-3, 4-4 ve 5-5 iken Sönmez Filament 8-6 öne geçti. Sonra 8-8 ve 9-9 ile ilerleyen mücadelede skor yeniden eşitlendi: 11-11,14-14'te de birbirlerinden ayrılmayan ikilden Eczacıbaşı, rakibinin 2 basit hatasını affetmedi ve 16/14 ve 1-0 öne geçti. İkinci sette Sönment hep önde idi: 15/12. Üçüncü sette yine korkunç bir mücadele vardı. 5-0 ile tajlı giren Bursa takımı, 11-6 öne geçti. 12-12 ve 13-13'te eşit olan takımlardan yine Eczacıbaşı, tecrübesini öne sürdü ve 16-14 ile güç bela sıyrıldı. Son sette de Eczacıbaşı'da herkes görevini eksiksiz yaptı ve 15/7 ile maçı 3-1 olarak noktaladı.

Ata Onar omuzlarda.

Kral ve kraliçeler GÜNEŞ'te

Pota ve filelerin en büyükleri Galatasaray ile Eczacıbaşı, gazetemiz tesislerinde "şampiyonl bir araya geldiler. GÜNEŞ'in özel hazırlattığı kupaları alan şampiyonlar, "Türk sporuna hi şereflerin en büyüğüdür" dediler. İşte, fotoğrafta şampiyonlar, gazetemiz sahibi Mehmet rahhas üye Tuncer Bicioğlu, genel müdür Fehmi Nuhoğlu ve diğer yöneticilerle görüşüy

9 Mart 1985

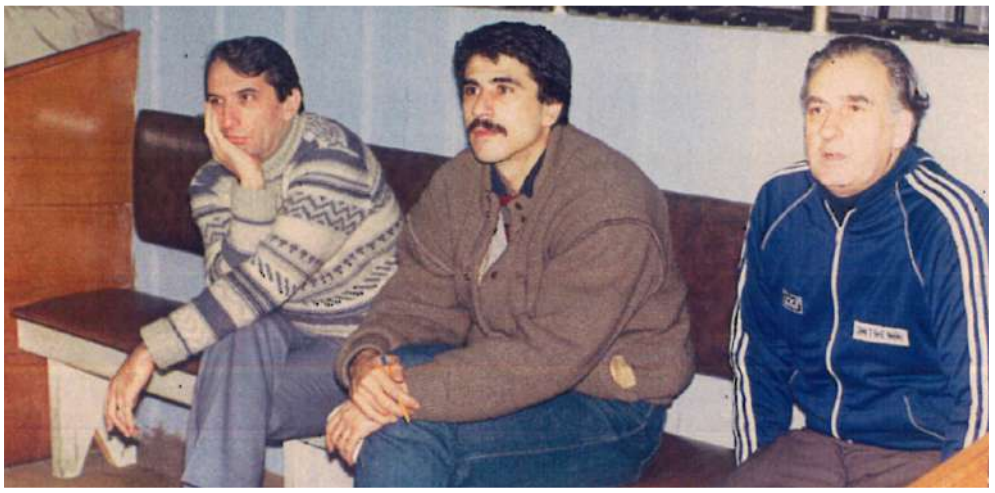

Cengiz Göllü Oktay ve Şopov'la saha kenarında.

30 Mart 1985. Eczacıbaşı'nın kızlarda dokuzuncu şampiyonluk haberi.

Etti 13...

Eczacıbaşı, bayanlarda bir kez daha şampiyon

Lacivert-mavililer, dün Milangaz'ı 3-2 yendi.

SALON: Burhan Felek.
HAKEMLER: Özdemir Gözübodlu ★★★, Kadir İbeyli ★★★.
ECZACIBAŞI (★★): Violet ★, Sibel ★★, Tanya ★★★★, Nalan ★★★, Selcan ★★★★, Yurdagül ★ (Şehnaz ★★★, Pınar ★★★★)
MİLANGAZ (★★★): Arzu ★★, Hülya ★★★, Yasemin ★★, Meral ★★★★, Hamiyet ★★★★, Vanya ★★ (Nevin ★★★, Sema 7)
SETLER: 15/10, 9/15, 10/15, 15/7, 15/2 (64-49)
SÜRE: 99 dakika (23-18-20-18-22)
SARI KART: Haydar Sezgin (Milangaz Antrenörü)

Cengiz TOKGÖZ

İşte rekortmen şampiyon Eczacıbaşılılar, kendilerini ayakta alkışlayan yüzlerce sporsever "Sağolun" diyerek selamlıyor. Bu yılın en büyüğü Eczacıbaşı. Sevinmek ve sevilmek onların en tabii hakları. Tebrikler.

DERSİMİZ ECZACIBAŞI

30.3.1985

Güle güle Selcan

● Kraliçenin muhteşem veda töreninde voleybolcular Selcan'ı gözyaşlarıyla uğurladı

Altuğ GÜRER

Yazısı 12. Sayfada

YILA VEDA — Voleybolumuzun kraliçesi Selcan Teoman, yıllarını verdiği salonlardan, muhteşem bir ...ileyle arkadaşlarının omuzlarında ayrıldı (Altuğ GÜRER)

GÖLLÜ'NÜN MELEKLERİ

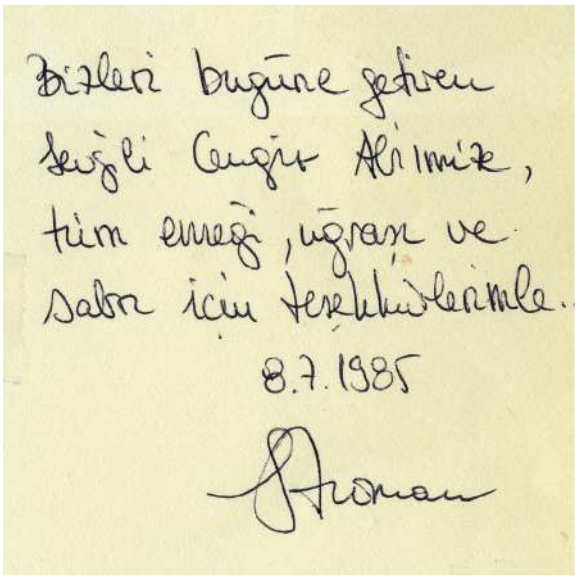

Bizleri bugüne getiren
değerli Cengiz Abimiz,
tüm emeği, uğraşı ve
sabır için teşekkürlerimle.
8.7.1985
Teoman

1985-86 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Violet Kostanda Duka*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*	*Sonay Gülergin*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Altan Gökçay*	*Nalan Gülergin Ural*	*2*	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*6*	*Betül Ceyhan*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Pınar Erel*	*3*	*Arzu Göllü*	*7*	*Sinem Beltan*	*11*
KAPTAN	*Violet Kostanda Duka*		*4*		*8*		*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
İSTANBUL ŞMP.	2											
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	DANİMARKA	HELSINGOR	03/11/1985	HELSINGOR	GALİP	3	0	45	32
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	10/11/1985	HELSINGOR	GALİP	3	0	45	18
AVRUPA KUPALARI		2	1	BELÇİKA	OSTENDE	07/12/1985	HERMES OSTENDE	MAĞLUP	0	3	31	46
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	14/12/1985	HERMES OSTENDE	GALİP	3	0	45	11
AVRUPA KUPALARI		3	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	15/01/1986	DİNAMO BERLİN	MAĞLUP	0	3	15	45
AVRUPA KUPALARI		3	2	ALMANYA	BERLİN	22/01/1986	DİNAMO BERLİN	MAĞLUP	0	3	22	45

1985-86 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Oktay Kökten*	*Selim Öztreves*	*1*	*Münip Özdurak*	*5*	*Özkan Mutlugil*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Haritun Hançer*	*Ufuk Bileke*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*	*Hakan Kayhan*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Cem Sapmaz*	*7*	*Mehmet Çakmak*	*11*
KAPTAN	*Ata Onar*	*Barbaros Turkay*	*4*	*Yalçın Akyeli*	*8*	*Ata Arıcan*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	03/11/1985	DİNAMO BÜKREŞ	GALİP	3	1	54	55
AVRUPA KUPALARI		1	2	ROMANYA	BÜKREŞ	10/11/1985	DİNAMO BÜKREŞ	MAĞLUP	1	3	55	62

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	30	28	2	85	11	58
S.Filament	30	27	3	85	16	57
Galatasaray	30	25	5	80	29	53
G.S.Altınyurt	30	23	7	76	32	53
S.İ.Sanayi	30	23	7	75	37	53
OyakReanault	30	21	9	70	44	51
Arçelik	30	17	13	64	51	47

Eylül 1985 Kavala, Yunanistan. Gençler Balkan Şampiyonası

Cengiz Göllü,
Şefik Sivrikaya,
Mete Döğüşçü,
Betül Ceyhan,
Figen Adanır,
Pınar Erel,
Nur Hacıeyüboğlu,
Sonay Gülergin,
Çiğdem Şen,
Arzu Göllü,
Gamze Adanır,
Serap Şentürk,
Arzu Can,
Filiz Bayram,
İlkay Erşaşmaz.

Gençler Balkan Şampiyonası'nda bir mola.

Temmuz 1985 Almanya

*Arzu Göllü,
İdil,
Pınar Erel,
Sinem Beltan,
Filiz Yavuz,
Betül Ceyhan,
Serap Gençtürk,
Işıl,
Sonay Gülergin,
Nalan Gülergin.
Özel gençler
turnuvasında
12 takım arasında
şampiyon olan
Eczacıbaşı gençleri
Cengiz Göllü ve
Özden
Şehsuvaroğlu ile.*

12 Şubat 1986 İstanbul

*Eczacıbaşı
Galatasaray
maçı öncesinde
Jupp Derwall ve
Cengiz Göllü.*

Eczacıbaşı erkek takımının 10. şampiyonluk kutlamaları ve haberi

Cengiz Göllü havalarda. 10 Mart 1986

S.Filament'i 3-2 yenerek
10. kez mutlu sona ulaştıla

Eczacıbaşı şampiyon

SALON: Burhan Felek
HAKEMLER: İ. Hakkı Esemen (★★), Aydın Öztürk (★★)
ECZACIBAŞI: Ata (★★★★), Selim (★★), Kurtaran (★★), Hakan (★★★★), Özkan (★★★), Yalçın (★), (Mehmet ★★, Barbaros ★).
SÖNMEZ FİLAMENT: Nalazek (★★), Faruk (★★), Serdar (★★★), Zeki (★★★), Can (★★★), Fatih (★★), (Aydın ?, Aykut ★).
SETLER: 15/13, 15/10, 6/15, 11/15, 15/12.

Hasan ONUKER

12 Şubat 1986

Nejat Eczacıbaşı, Violet ve Ata ile kadeh kaldırarak şampiyonluğu kutluyor.

12 Şubat 1986 İstanbul

Başkan Şakir Eczacıbaşı şampiyonluk kutlamalarında.

13-19 Nisan 1986 tarihindeki Bahar kupası ise Norveç'in Ekeberg şehrinde düzenlendi. Orada aldığımız ikincilikten sonra da Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Naci Bayamlıoğlu'ndan her zaman olduğu gibi başarıların devamını dileyen bir kutlama aldım.

Nisan 1986 Ekeberg, Norveç

*Cengiz Göllü,
Hüseyin Özcoşan,
Violet Konstanda,
Nalan Gülergin,
Macide Top,
Sibel Özgür,
Hülya Erçin,
Şehnaz Karagöz,
Sonay Gülergin,
Arzu Can,
Arzu Bağdatlıoğlu,
Derya Çağlar,
Sinem Beltan.
Milliler
Bahar Kupası'nda.*

*Violet Kostanda Duka,
Hülya Erçin,
Cengiz Göllü,
Arzu Bağdatlıoğlu Savaş,
Hüseyin Özcoşan.*

Mayıs 1986 Slupsk, Polonya

Teknik direktör Cengiz Göllü, antrenör Hüseyin Özcoşan, ÖzlemAksan, Figen Adanır, Duygu Boydaş, Nur Hacıeyüboğlu, Gülen Kırıcı, Çiğdem Şen, Arzu Göllü, Gamze Adanır, Aynur Gültekin, Dilek Boydaş, Güzin Teksoy, İlkay Erşaşmaz, Saffet Eraybar, Siray Özgüden. Gençler Avrupa Şampiyonası elemesinde.

Bir ay sonra ise 25-27 Mayıs arasında düzenlenen Gençler Avrupa Şampiyonası elemesi için Polonya'nın Slupsk kentindeydik. Bir gece idareciler için özel yemek düzenlendi. Feci bir hava vardı, yağmur bardaktan boşanırcasına yağarken, şimşekler elektrikleri kesti. Restoran bir hayli uzaktaydı. Yaklaşık bir saatlik otobüs yolculuğu sonrası vardık. Her yer mumlarla aydınlatılmaya çalışılıyordu. Masanın üstü alışık olmadığımız türden yiyeceklerle doluydu. Siray Özgüden ve antrenör Hüseyin Özcoşan'la beraberdik. Bir tepsi yumurtanın uzunlamasına ikiye kesilmiş olduğunu görünce, hiç olmazsa yumurta yeriz diye düşündüm. Oturduğumuzda ağzımdan çatır çutur sesler çıkınca gülmekten Siray'ın gözlerinden yaşlar geldi. Karşımızda oturan Yugoslavlar da aynı bahtsızlığa uğramış. Meğerse yumurtalar makineyle gayet muntazam kesilmiş ama kabukları soyulmamıştı.

1986-87 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Sonay Gülergin*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*	*Serap Tunçel*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Altay Gökçay*	*Nalan Gülergin Ural*	*2*	*Duygu Boydaş*	*6*	*Filiz Yavuz*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Pınar Erel*	*3*	*Arzu Göllü*	*7*	*Dilek Boydaş*	*11*
KAPTAN	*Hülya Babalı Erçin*	*Aylin Altay Kartaltepe*	*4*	*Susanna Diaz*	*8*	*Sinem Beltan*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	ÇEK	PRAG		RUDA HVEZDA	MAĞLUP	0	3	12	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	ÇEK	PRAG		RUDA HVEZDA	MAĞLUP	0	3	24	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	18	17	1	53	5	35
Milangaz	18	17	1	51	9	35
Emlak Kredi	18	14	4	45	17	32
Arçelik	18	10	8	35	27	25
Rutospor	18	10	8	36	31	28
İzmirspor	18	6	12	25	44	24
Galatasaray	18	6	12	20	44	24

1986-87 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Oktay Kökden*		*1*	*Münip Özdurak*	*5*	*Özkan Mutlugil*	*9*
Yrd. ANTRENÖR		*Ali Peçen*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*	*Ufuk Bileke*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Ata Onar*	*3*	*Cem Sapmaz*	*7*	*Ata Arıcan*	*11*
KAPTAN	*Ata Onar*	*Haldun Kara*	*4*	*George Carlos*	*8*	*Yalçın Akyeli*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	2											
AVRUPA KUPALARI		1	1	MACARİSTAN	BUDAPEŞTE		TUNGSRAM	GALİP	3	0	45	35
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		TUNGSRAM	GALİP	3	0	45	12
AVRUPA KUPALARI		2	1	YUNANİSTAN	ATİNA	08/12/1986	PANATHINAIKOS	MAĞLUP	1	3	47	55
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	15/12/1986	PANATHINAIKOS	GALİP	3	0	45	21
AVRUPA KUPALARI		3	1	İTALYA	MODENA		PANINI	MAĞLUP	0	3	31	46
AVRUPA KUPALARI		3	2	TÜRKİYE	İSTANBUL		PANINI	GALİP	3	1	53	31

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Galatasaray	26	24	2	73	20	50
Eczacıbaşı	26	23	3	70	13	49
S.Filament	26	22	4	71	19	48

Eylül 1986 Vilcea, Romanya

Teknik direktör Cengiz Göllü, antrenör Hüseyin Özcoşan, Sonay Gülergin, Serap Şentürk, Duygu Boydaş, Özlem Aksan, Güzin Teksoy, İlkay Erşaşmaz, Arzu Göllü, İpek Yengil, Nurcihan Bilir, Filiz Yavuz, Filiz Bayram, Dilek Boydaş. Genç kızlar Balkan Şampiyonası'nda.

8 Aralık 1986 Atina Yunanistan. Panathinaikos maçı sonrasında tavernada eğlence.

Kurtaran, Oktay, Koço, Haluk Eczacıbaşı, Cengiz Göllü, Violet, Selim, Violet'in eşi Pavli ile tavernada.

Ata Onar

Avrupa Şampiyon Kulüpler müsabakasında İtalyanların ünlü Panini Modena takımı ile karşılaşacak, eleyebilirsek finale kalacaktık. Maç öncesi Avrupa'da hazırlık maçları oynuyorduk. Son maçta bir topa yetişebilmek için yaptığım deparda ayağımı fena halde yedek sporcuların bankına çarptım. Bir anda şişince de oyundan alındım. Ertesi gün İtalya'ya uçtuk. İlk antrenmanda yoktum. Maç günü Cengiz abi ayağıma bakıp unutamadığım şu sözleri söyledi: "Hiçbir şeyin yok. Çık topunu oyna." Ayağım o kadar şişti ki ayakkabıya zor giriyordu. O şekilde oynayıp maçı 3-0 kaybettik. Rövanşı İstanbul'da 3-1 almamıza rağmen elendik. Cengiz Abi'nin soyunma odasındaki sözlerini unutmadım. Her zaman kişiliğini ve sporcularla ilişkilerini kendime örnek aldım. Motive ediş şekli, sporculara olan güven duygusu antrenörlüğüme çok şey kattı. Yaşadığımız hadiseler antrenörlük hayatımda bana hep kolaylık sağladı. Tüm emekleri ve yardımları için kendisine teşekkür borçluyum.

Yalçın Akyeli

1986-87 sezonu. Cengiz Göllü teknik direktör. Rahmetli Oktay Kökden antrenör. Ata Onar takım kaptanı. Avrupa kupalarında başarılı bir performans gösteren Eczacıbaşı Spor Kulübü erkek voleybol takımı ile o tura kadar tüm rakiplerimizi elemiş ve dörtlü finaller öncesi son olarak İtalyan Panini Modena ile eşleşmiştik. Avrupa ve Türkiye'de rekor seviyede kar yağmış ve her yer alabildiğine soğuktu. Münih 1860 ile Almanya'da hazırlık maçları yapıp, trenle İtalya'ya gidecektik. Münih -25 dereceydi. Tren yolları bile kısmen kapanmış, organizasyon gereği, İtalya'nın Modena şehrine gidiyorduk. Modena'da konforlu bir otele yerleştik. Ertesi sabah, yine yerde yarım metre kardı. Kahvaltı sonrası antrenmana gitmek üzere takım otobüsü ile yola çıktık. Antrenmana gitmeden önce takımca birbirine çok benzeyen sokaklarda kurulu bir açık alan çarşısına uğradık. 45 dakika alışveriş vakti verildi. Ne olduysa o esnada oldu. Birbirine çok benzeyen sokaklarda Ata Onar ve ben otobüsü kaybettik. Aynı zamanda oda arkadaşları olan biri takım kaptanı ve pasör Ata, diğeri takımın en genci ve orta oyuncusu Yalçın, maç öncesi son antrenmana katılamadık. Ata suçu bana attı; ben bir şey diyemedim. Antrenmanı kaçırmaktan daha önemlisi, kar yağışı dolayısıyla otele geri dönecek bir taksi de bulamamamızdı. -20 derecede Modena sokaklarındaydık. Neyse ki otel çok yüksek bir binaydı ve park, bahçe dümdüz geçerek soğuktan donmuş bir halde odamıza çekildik. O arada Türkiye'den TRT'den telefon geldi ve Cengiz Göllü ile konuşmak istediler. Odada olduğumuz için telefonu bize bağladılar. "Onlar antrenmanda, biz oteldeyiz" diyemeyeceğimizden bir şekilde geçiştirdik. Akşam bu olay unutulmuş, maça giderken Cengiz Göllü takımın en genci olarak "Yalçın nasıl korkuyor musun?" diye bana sordu. Rakibimiz o dönem bir dünya ekolüydü. "Hayır. Niye ben onlardan korkayım ki, onlar benden korksun" diye cevap verdim." Cengiz Göllü de "Senin bu huyunu çok seviyorum" dedi. O zaman daha 18 yaşındaydım. Maçı 3-0 kaybettik. Sonuç aldatmasın, setleri çok az farkla vermiştik. Üstelik bunun bir de rövanşı vardı. Rövanşta ilk seti 15-3, İkinci seti 15-5 aldık. Sadece bir set bizi finallere, belki de Avrupa şampiyonluğuna götürecekti. O arada Oktay Kökden'in bizi rahatlatmak için söylediklerini hiç unutamam: "Çocuklar sakinleşelim. Sadece bir set kaldı. Oturun, rahatlayın ve sakince bir

set alalım...” Bence maç bitene kadar hiç oturmamalı, son düdüğü duyana kadar dinlenmemeliydik. Yüreğimiz durulmamalıydı. 3. set, karşı takımda yapılan pozisyon değişikliği ve bizim biraz durulmamız seti kaybettirdi. Maçı 3-1 almamıza rağmen onlar finalist oldu. Bu arada finallerde set vermeden Avrupa şampiyonu oldular. Tebrik mi edelim, yoksa üzülelim mi bilemedik.

Ocak 1987 İstanbul

Cengiz Göllü, İtalyan Panini Modena takımı antrenörü Valesco ve kaptan Lucetta ile Levent Tenis Kulübü’nde.

O yıl Bahar Kupası İsveç’in Gotlant adasındaydı. İsviçre’yle maçımız olduğu gün otelden oldukça uzak olan salona giderken otobüste gırgır, şamata, muhabbet devam ediyordu. Yanımda sporculara yardım eden, menajer rahmetli Necla Evren vardı. Yolda ona Arzu’ya spor sakatlıklarından korunması için neler öğrettiğimi, bandajsız hiçbir maça çıkmadığını ve kendisini nasıl koruduğunu anlattım. Maç başladı ve daha ilk sayılar alınırken Arzu servis attı ve bir çığlıkla yere yıkıldı. Ayakkabısını zorla çıkarıp bandajsız çıplak ayağını görünce sunturlu bir küfür salladım. Salondaki doktor soyunma odasında Arzu’yla ilgilenirken o kadar kızmıştım ki, maçı zar zor bitirdim. Sonrası çok kötü oldu. Ayak tanınmaz hale geldi. Kırık vardı ve iki buçuk ay alçıda kalacağı söylendi. Doktorun raporuyla memlekete döndüğümüzde rahmetli Prof. Dr. Ziya Sezgin’e durumu anlattım. Röntgen ve rapora bakarak müdahalenin yerinde olduğunu ama durumun çok ciddi olduğunu söyledi. İhmalin çok büyük bir bedeliydi.

13-19 Nisan 1987 Bahar Kupası Gotland, İsveç

Teknik direktör Cengiz Göllü, antrenör Nafiz Pekel, Sonay Oktay, Nalan Ural, Macide Top, Sibel Özgür, Hülya Erçin, Arzu Göllü, Hamiyet Demiroğlu, Arzu Can, Derya Çağlar, Arzu Bağdatlıoğlu, Güzin Teksoy, Sinem Beltan, Necla Evren.

Arzu Göllü, Haluk Tuncay, Nafiz Pekel, Necla Evren, Toksal Başaran, Arzu Savaş, Cengiz Göllü

1987-88 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Filiz Yavuz*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*	*Serap Tunçel*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Altan Gökçay*	*Meral Babalı Özdemir*	*2*	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*6*	*Pınar Yılmaz*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Bardy Gyöngy*	*3*	*Arzu Göllü*	*7*	*Esra Temelli*	*11*
KAPTAN	*Hülya Babalı Erçin*	*Ebru Algür*	*4*	*Aylin Altay Kartaltepe*	*8*	*Pelin Yüce*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	ÇEK	PRAG		RUDA HVEZDA	MAĞLUP	0	3	32	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	ÇEK	PRAG		RUDA HVEZDA	MAĞLUP	0	3	25	45

1987-88 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Kosta Şopov*	*Selim Öztreves*	*1*	*Munip Özdurak*	*5*	*Ali Peçen*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Oktay Kökden*	*Kayhan Akanlı*	*2*	*Kurtaran Mumcu*	*6*	*Ufuk Bileke*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Celal Yılmaz*	*3*	*Faruk Bayır*	*7*	*Atilla Györi*	*11*
KAPTAN	*Kurtaran Mumcu*	*Haldun Kara*	*4*	*Ahmet Sulhan*	*8*	*Yalçın Akyeli*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL		GRANOBLE	GALİP	3	2	64	63
AVRUPA KUPALARI		1	2	FRANSA	GRANOBLE		GRANOBLE	MAĞLUP	0	3	26	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Galatasaray	20	15	5	51	24	35
S.Filament	20	15	5	50	30	35
EmlakKredi	20	14	6	49	28	34
Eczacıbaşı	20	14	6	50	33	34
Karşıyaka	20	13	7	47	29	33
Arçelik	20	10	10	42	26	30
G.S.Altınyurt	20	10	10	39	41	30

12-19 Eylül 1987 tarihlerinde Suriye'nin Lazkiye şehrinde düzenlenen Akdeniz Oyunları'nda kızlarda Arnavutluk'un, erkeklerde de İspanya'nın ardından ikinci olarak Türkiye'ye gümüş madalyalarla döndük.

Arzu Savaş

Akdeniz Oyunları'ndaki otelimiz dubleks evler şeklindeydi ve biz üst katlarda onar kişilik odalarda kalıyorduk. Bir gün, rahmetli Payidar, Atilla Öztire ve Arzu Esinduy'la beraber balkonda kâğıt oynuyorduk. Cengiz abi de aşağıda sahilde dolaşırken bizi gördü. El işareti yaparak beni aşağıya çağırdı. Telaşla koşarak indim. "Benim için bir sakıncası yok ama burada bu kadar üst düzey yönetici varken sizin erkeklerle balkonda oturmanız hiç doğru değil" dedi. Ben de "abi biz pişti oynuyorduk sadece" dedim. Bunun üzerine "Bana neden haber vermiyorsun ki ben de gelip oynayayım?" demesi inanılmaz bir tepkiydi.

Arzu Göllü

Lazkiye'deyken boş bir günümüzde bütün ekip belirtilen saatte otobüste yerlerimizi aldık fakat kızlardan Güzin ve Serap ortada yoktu. Babamın en önem verdiği şey vaktinden önce orada olmamızdı. Otobüsün önünde oturmuş, yüzü sinirden kızarmış durumda bekliyordu. Sonra bu iki arkadaşımızın salına salına geldiğini gördük. Otobüsün kapısından "Kızlar çabuk, hadi, koşun" diye bağırdık ama onlar bırakın koşmayı, kaplumbağa yavaşlığında geliyordu. Babam bekledi, bekledi, bekledi... Kızlar tam otobüse binecekken şoföre "Yallah yallah" diyerek otobüsü hareket ettirdi. Güzin ve Serap şehirde kaldı.

Eylül 1987 Akdeniz Oyunları Erkek ve Bayan Takımları Lazkiye, Suriye

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

Kafiledeki yöneticiler
Erdal Önder,
Akın İra,
Tuncer Orhan,
Ender Kurt,
Şakir Tunçkol,
Toksal Başara,
Fikret Cem,
Cengiz Göllü.

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

Teknik direktör
Cengiz Göllü,
Erdal Önder,
Sonay Oktay,
Nalan Ural,
Macide Otçu,
Nur Hacıeyüboğlu,
Hülya Erçin,
İlkay Erşaşmaz,
Arzu Göllü,
Arzu Bayrakgil,
Serap Şentürk,
Arzu Savaş,
Güzin Teksoy,
Özlem Aksan.
Yunanistan
galibiyeti.

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

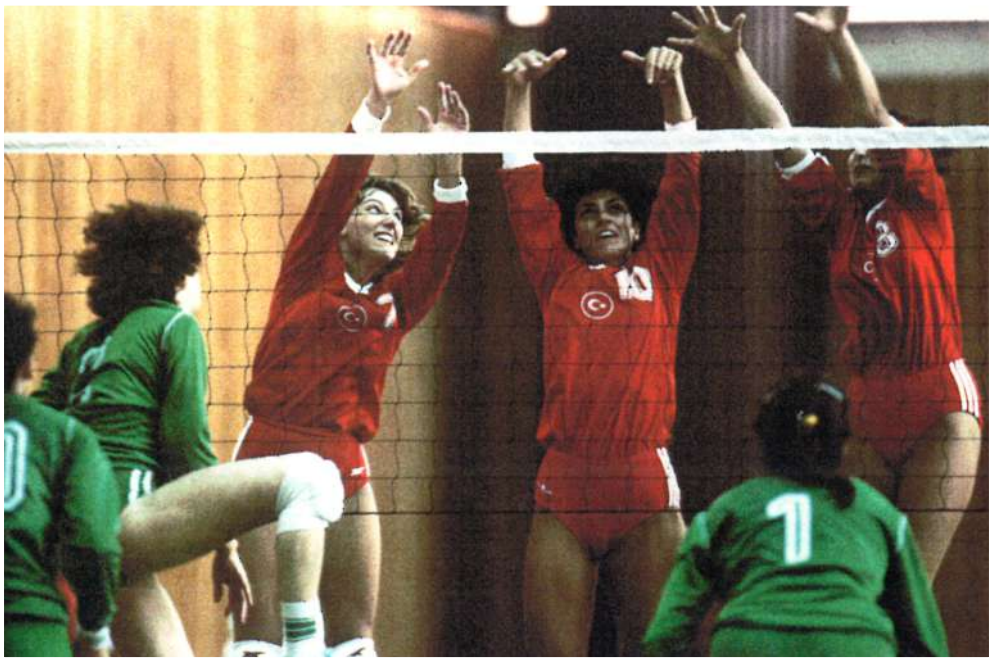

Milli takımda üç Arzu (Göllü, Savaş, Can).

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

Bir sayı sonrası kutlama.

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

Galibiyet sonrasında Hülya ve Sonay Cengiz Göllü'ye sarılıyor.

Hülya, Sonay, Nalan, Arzu Göllü ve Arzu Can güreş karşılaşmalarını izliyor.

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

Cengiz Göllü Arzu ve Hülya'nın arasında.

Eylül 1987 Lazkiye, Suriye

Cengiz Göllü, Erdal Önder, Toksal Başara, Fikret Cem, Şakir Tunçkol, Ender Kurt bahçede serinlemeye çalışıyorlar.

Eczacıbaşı kız takımı 1988 yılında 16. şampiyonluğunu aldığında Tankut Antikacıoğlu şöyle bir yazı yazdı: "Avrupa Voleybol Konfederasyonu'nun değişmez genel sekreteri Bruyr, Eczacıbaşı kız voleybol takımının şampiyonluklarına alıştığını söyler. Yardımcısı de Marsen de aynen konuşur. Avrupalılar ezberlemişlerdir Eczacıbaşı'nın adını. Evet, bizde de Batı cephesinde değişen bir şey yok. Eczacıbaşı bayan voleybol takımının bu muhteşem rekoruna, değil Avrupa'da, dünyada ulaşacak bir başka takım gösterilemez. 16 yıl aralıksız şampiyon olacaksın, hem de hep budanacak ve ayakta kalacaksın. Kolay değil bu. İşte Eczacıbaşı bayan voleybol takımının şampiyonlukları bu nedenle değerlidir, anlamlıdır... Bu büyük becerinin kahramanları vardır. Başkan Şakir Eczacıbaşı ile, yöneticileri ile, sporcuları ile sayısız kahramana sahip olmuştur Eczacıbaşı takımları... Oyun her zaman kuralına göre oynanmış ve hep Eczacıbaşı takımları kazanmıştır. Kendisini en iyi şekilde planlayan, rakiplerini en iyi şekilde tanıyan ve her zaman voleybolun hakkını veren Eczacıbaşı bayan voleybol takımlarını zaferden zafere götüren bir büyük kahraman vardır. Cengiz Göllü... İşte bu dev imparatorluğun unutulmayacak imparatoru Cengiz Göllü'dür." Aynı nedenle 15 Şubat günü Nejat Eczacıbaşı'ndan da şöyle bir kutlama geldi: Cengiz Bey, seyahate çıkmadan önce sizi büyük başarınızdan ötürü kutlamak üzere birkaç kez aradım.; karşılaşmak mümkün olmadı. Hiç olmazsa seyahat sırasında birkaç satırla içten gelen takdir duygularımı ifade etmek istedim. Sevgilerimle, Nejat."

Şubat 1988. Eczacıbaşı kız takımının 16. şampiyonluğunu aktaran bir gazete kupürü

SPOR

Lacivert-Beyazlı bayan voleybolcuların muhteşem rekoru

Eczacıbaşı 16. kez şampiyon

Eczacıbaşı bayan voleybol takımı 16. kez Türkiye şampiyonu oldu. Ligi dünkü İÜSBK maçı ile tamamlayan Eczacıbaşılılar şampiyonluk kupası ile görülüyor.

15 Şubat 1988. Nejat Eczacıbaşı'nın kutlama mesajı

Cengiz Dey

Seyahate çıkmadan önce sizi süreli başarınızdan ötürü kutlamak üzere bir kaç kez aradım, karşılaşmak mümkün olmadı. Hiç olmazsa seyahat sırasında bir kaç satırla içten gelen tebrik duygularımı ifade etmek istedim.

Sevgilerimle

Nejat

O sene 24-30 Nisan arasında Atina'da düzenlenen Bahar Kupası'nda ayrı bir keyif yaşadık. Atina'daki gibi 14 bin kişilik kapalı salonda, onca seyirci karşısında oynamak o yıllarda sık rastlanan bir durum değildi.

Esra Temelli

Cengiz Abi, Eczacıbaşı, veya milli takım deyince aklıma ilk milli takıma misafir oyuncu olarak çağrıldığım antrenmanlar geliyor. Zira, maçlarda kızları azarlarken gördüğüm nispeten o zaman ki antrenörümüz Hasan Epirden'den çok daha ciddi ve sert görünen Cengiz Abi'den o kadar çekiniyordum ki kendisinden milli takım seçmeleri için davet aldığımda herhalde milli takıma seçilip de gitmem diye tutturan tek insan bendim. Hasan döktüğü dillerin dışında sonunda yanıma takım arkadaşım Bengü'yü de takarak beni ikna etti. Zavallı Bengü için her ne kadar antrenmanı seyretmek büyük işkence olmuşsa da benim için hayat dönümünün başlangıcıydı. Cengiz abi dışarıdan göründüğü gibi sert olmadığını defalarca oynadığım milli takımlarda ve Eczacıbaşı'nda tanık oldum. En azından bana karşı... Ama bana en çok dokunan şu oldu: Eczacıbaşı'nda oynadığım 1987-88 yıllarında bütün sezon Türkiye'de bir tek maç için çalışıyorduk. O sene Eczacı'nın üç as oyuncusunu transfer eden Galatasaray maçı... Maça iki gün kala hazırlık maçı esnasında Gökhan ayağıma basmış, ayağım ters dönmüş, davul gibi olmuştu. Yere yüz üstü yatıp kımıldamadan ne olacak şimdi diye panik halinde ağlarken şoke olan takımın sessizliği içinde Hülya'nın sesini duydum: "Acıdan mı yoksa oynayamayacağın için mi ağlıyorsun?" "İkisi için de..." dedim ama gerçekte ben bile nedenini tam olarak bilmiyordum. Ama daha sonra Cengiz Abi'nin eve doktor yollaması dışında kendisinin de bizzat gelip ziyaret etmesi bana büyük moral ve motivasyon kaynağı oldu. İşte Cengiz abi böyle biriydi... Tanımayan için ulaşılması zor ama yakınlaştıkça yüreği sevgi dolu... Anılar ise o kadar çok ki kitap değil ansiklopedi yazsak ciltlere sığmaz.

Nisan 1988 Atina, Yunanistan

Bahar Kupası'nda milli takım Erdal Önder, Güzin, Sibel, Hülya, Cengiz Göllü, Özlem, Şehnaz, Arzu, Ergüder Tırnova, Saffet Eraybar, K. Arzu, Nalan, Macide, Sonay, Arzu Can, Esra.

Nisan 1988 Atina, Yunanistan

Yunanistan-Türkiye maçında Nalan, Sonay ve Arzu Göllü blokta.

Nisan 1988 Atina, Yunanistan

Cengiz Göllü yardımcıları Erdal Önder ve Saffet Eraybar'la saha kenarında.

Nisan 1988 Atina, Yunanistan

Cengiz Göllü, Erdal Önder Yunanistan-Türkiye maçında hakemlerle.

Nisan 1988 Atina, Yunanistan. Turnuva sonrası sirtaki.

Arzu Savaş, Akif Paçacı, Tercüman, Ergüder Tırnova, Cengiz Göllü, Macide Top banket eğlencesinde.

1988'in Mayıs ayında Avrupa Şampiyonası elemeleri için Macaristan'ın Estergon kentine, ardından Haziran ayında da Avrupa Gençler Şampiyonası finali için İtalya'nın dağlarla kaplı şirin kasabası Bormio'ya gittik. Rus takımı baş antrenörü Valeri Kliger, yardımcısı Faik Karaev'di. Faik ile Moskova'dan 12 yıl sonra buluşup her gün o tatlı lehçesi ile muhabbet ettik. Başkan Teoman Yazgan da Faik'le hep gülüyordu. Erkek takımının antrenörüyken orada yine şampiyonluk yaşadım. Ancak kızlarla erkekler arasında sıkışmış durumdaydım. Faik'in aracılığı ile Kliger'i ikna edip Eczacıbaşı'na getirdim. 1988-1992 yılları arasında üç sezon erkek takımın antrenörlüğünü yaparken Ahmet Mert'i de yardımcısı yaptık. Tekrar kızların antrenörlüğüne döndüm. O yıl en büyük kozumuz uzun çabalar sonucu transfer ettiğimiz ve Avrupa'nın en iyi voleybolcularından biri olan Macar milli takım oyuncusu Bardi Gyongy'di. Onu alabilmek için üç sene sabırla beklemiştim. Tecrübesiyle genç arkadaşlarıyla hemen uyum sağladı ve takıma büyük katkısı oldu. Talihsiz bir kaza sonucu evinde çıkan yangında elleri yaralandığı için son maçlarda takımdaki yerini alamasa da üç şampiyonlukta büyük pay sahibi oldu.

Altan Gökçay

1988 yılı Mayıs ayında Macaristan'ın Estergon şehrinde gençlerle Avrupa elemelerindeydik. Beslenmenin ne denli önemli olduğunu her vesileyle kızlara anlatan Cengiz Abi, organizasyonca verilen yemeklerin mümkün olduğunca yenerek zayıf düşülmemesini öğütlüyordu. Sabah kahvaltıları fena değil öğlen, akşam yemeklerinde de kısmen bize uygun öğünler çıkıyordu. Yemekler uzunca bir masanın iki tarafına konulan iki banka yan yana oturularak yeniyordu. Aşçı kadınlar yemeği masaya tencereyle bırakıyor, kaptan da kepçeyle herkesin tabağına servis yapıyordu. 0 gün çok mutluyduk. Mönüde sebzeli tavuk çorbası vardı. Servis başladı, 2-3 kepçeden sonra kaptan bir çığlık atarak servisi bıraktı. Cengiz abi "Hayrola?" dediğinde "abi tencerede tavuk ayağı var" cevabını aldı. Hışımla kepçeyi kapan şef, tencereye daldığında bir de ne görelim? Horozun ibiği kafasıyla birlikte tencereden bize bakmıyor mu? Kepçeyi bir yana bırakan Cengiz abi "Bu ne ya!" diyerek masadan kalktı. Şefin iyi beslenme düşünceleri böylece suya düşmüştü.

Berbat bir yerde, bir buçuk kişilik çatı odasında Cengiz abi ve Nafiz Pekel ile kalıyorduk. Oda denemeyecek yerde bir de küçük lavabo vardı. İlk gün yorgunluktan pek bir şey duymasak ta diğer günler sabahın 05:00'inde bir hışırtıdır kopuyordu. Şef traş olmak için bütün naylon poşetleri açıyor bizi uyandırıyordu. O ara Nafiz bana "Senin şefin, söylesene" dese de çekindiğimden söyleyemedim. Turnuva boyunca devam eden bu durum sabahları beşte uyanmamıza neden oldu. Yıllar sonra Cengiz Abi'ye bunu anlattığımda "Oğlum niye söylemediniz?" dediyse de iş işten geçmişti.

Pelin Yüce

İtalya Bormio'da Avrupa Şampiyonası finallerinde birkaç yenilgi aldığımız için toplantı yapıyorduk. Cengiz abi neden böyle oynadığımızı soruyor, verilen bütün cevapları çürütüyordu. Herkes tir tir titriyordu. Sıra bana geldiğinde "Söyle bakalım Pelin hanım, senin mazeretin ne?" dedi. Ben de kendisine "Benim en büyük problemim sizin güveninizi kaybetmek, bunu hissettiğim zaman ben sahada hiçbir şey yapamaz oluyorum" dedim. Bana hiç cevap vermedi ve yanımdaki kişiye geçti. Toplantı bittiğinde fırça yemeyen tek kişi bendim. Herkes beni tebrik etmişti.

Mayıs 1988 Estergon, Macaristan

Nafiz Pekel, Altan Gökçay, Cengiz Göllü, Didem Yurdakul, Filiz Yavuz, Aynur Gültekin, Aylin Altay, İpek Yengil, Özlem İşseven, Arzu Göllü, Nurcihan Bilir, Özlem Aksan, Mine Topluoğlu, Aycan Gökberg, Pelin Yüce. Gençler Avrupa Şampiyonası elemelerinde.

Mayıs 1988 Estergon, Macaristan

Bir gezi sırasında.

Temmuz 1988 Bormio, İtalya

*Cengiz Göllü,
Nafiz Pekel,
Özlem Aksan,
Filiz Yavuz,
Özlem Güldüren,
Didem Yurdakul,
Ceylan Tokcan,
Özlem İşseven,
Arzu Göllü (kaptan),
Aylin Altay,
Nurcihan Bilir,
Figen Sinoplu,
Aycan Gökberg,
Pelin Yüce.
Gençler Avrupa
Şampiyonası.*

*Cengiz ve Arzu
Göllü bir gezide.*

*Cengiz Göllü,
Nafiz Pekel
Romanya
Milli Takımı
antrenörleriyle.*

Bardi transferini duyuran bir haber kupürü.

Cengiz Göllü, transferi sonrasında Bardi'yle.

*Hülya Erçin,
Şehnaz Mumcu,
Meral Babalı,
Bardy Gyongy,
Arzu Göllü,
Esra Temelli.*

1988-89 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Filiz Yavuz*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*	*Serap Tunçel*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Altay Gökçay*	*Meral Babalı Özdemir*	*2*	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*6*	*Ayla Baş*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Bardy Gyongy*	*3*	*Arzu Göllü*	*7*	*Pınar Yılmaz*	*11*
KAPTAN	*Hülya Babalı Erçin*	*Ebru Algür*	*4*	*Aylin Altay Kartaltepe*	*8*	*Pelin Yüce*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	1											
CUM. BŞK. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	30/04/1986	GALATASARAY	GALİP	3	2	63	61
AVRUPA KUPALARI		1	1	ÇEK	PRAG	05/11/1988	RUDA HVEZDA	MAĞLUP	0	3	7	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/11/1988	RUDA HVEZDA	MAĞLUP	1	3	25	54

1988-89 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO				
ANTRENÖR	Cengiz Göllü	Selim Öztreves 1	Münip Özdurak 5	Ali Peçen 9
Yrd. ANTRENÖR	Oktay Kökten	Celal Yılmaz 2	Kurtaran Mumcu 6	Ufuk Bileke 10
Yrd. ANTRENÖR		Zoltan Magyar 3	Ahmet Sulhan 7	Kerim Gürçay 11
KAPTAN	Kurtaran Mumcu	Haldun Kara 4	Murat Eskici 8	Yalçın Akyeli 12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	3											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	06/11/1988	MÜNCHEN 1860	GALİP	3	0	45	31
AVRUPA KUPALARI		1	2	ALMANYA	MÜNİH	12/11/1988	MÜNCHEN 1860	MAĞLUP	0	3	28	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Galatasaray	3	3	0	9	4	6
S.Filament	3	2	1	8	5	5
Eczacıbaşı	3	1	2	4	7	4
EmlakBankası	3	0	3	4	9	3

Eylül 1988 İstanbul. Balkan Şampiyonası'na katılan genç kızlar

Didem Yurdakul,
Aylin Altay,
Figen Sinoplu,
Serap Şentürk,
Pelin Yüce,
Nur Hacıeyüboğlu,
Arzu Göllü,
Aynur Gültekin,
Nur Cihan,
Ceylan Tokcan,
Filiz Yavuz,
Cengiz Göllü,
Hüseyin Özcoşan,
Siray Özgüden,
Adil Ok.

Eylül 1988. Eczacıbaşı Spor Salonu'

Bir antrenman sonrası.

Eylül 1988 Spor ve Sergi Sarayı, İstanbul

Cengiz Göllü, Siray Özgüden, Adil Ok ve Hüseyin Özcoşan'la saha kenarında.

Eylül 1988 Spor ve Sergi Sarayı, İstanbul

Cengiz Göllü galibiyet sonrası oyuncuların omuzlarında.

Aralık 1988, İsviçre

Yılbaşı Turnuvası'nda milliler, Aycan, B. Arzu, Sonay, Cengiz Göllü, Pelin, Hülya, Esra, Güzin, Sibel, Arzu, Nalan, Macide, Şehnaz.

Aralık 1988, İsviçre

Milli takım kafilesi Teoman Yazgan ve Feridun Evrensel'le birlikte.

1989 yılının Mart ayında 17. şampiyonluk da geldi. Doğan Hakyemez'in bu başarı üzerine yazdığı yazı aslında birçok şeyi özetliyordu: "1972 yılında Eczacıbaşı voleybol şubesinin sorumluluğunu üstlenen Cengiz Göllü, kız takımını 17 kez arka arkaya, erkek takımını da on kez Türkiye şampiyonu yaparken, Eczacıbaşı'nı kırılması güç rekorlarla tarihe geçiren kişi oluyordu. Cengiz Göllü'nün en büyük özelliği oyuncu yetiştiriciliğidir. Bu arada Nur Gencer'den bahsetmeden geçemeyeceğim. Tecrübeli oyuncularla lige başlayan Eczacıbaşı, Avrupa'dan iyi bir oyuncu getirerek tecrübe açığını kapatmak üzere iyi bir sistem kurmuştur. İşte bu iyi yabancı getirme başarısı Nur Gencer'indir. Peki bu arada aklımıza şöyle bir soru gelebilir. Yetişen bu oyuncular niye başka kulüplere gidiyorlar, Eczacıbaşı niye onları elinde tutmaz? Sorunun cevabı ise Şakir Eczacıbaşı'nın prensipleri arasındadır. Şakir Bey bazı istisnalar hariç hiçbir oyuncusuna taviz vermez. Yani transfer parasını arttırmaz. Böyle olunca elindeki oyuncular büyük paralar karşılığı diğer takımlara giderler. Bu durumda Cengiz Göllü ortaya çıkar. Bütün bir yaz boyu spor salonundan çıkmamak üzere didinir, çalışır ve Şakir Bey'in prensiplerinin doğru çıkmasını sağlar. Bakın Eczacıbaşı bayan voleybol takımını 17 kez üst üste şampiyon yapan Göllü'nün yetiştirdiği ve şu anda başka takımlarda oynayan kızların hepsi de milli. Göllü, yetiştiriciliği prensiplerinin çalışkanlığı ile Eczacıbaşı voleybol şubesini kimsenin tahayyül edemeyeceği bir yere çıkarmış, gerek Türkiye'de gerekse Avrupa'da aldığı derecelerle Eczacıbaşı'nı tarihe geçirmiştir. Eczacıbaşı ve voleybol camiası Cengiz Göllü ile ne kadar övünse yeridir. Türkiye'nin bir Cengiz Göllü'ye değil, nicelerine ihtiyacı vardır."

20 Mart 1989'da gazetelerde çıkan haberler

Bayanlar voleybol finalinde Galatasaray'ı 3-0 yenerek şampiyon oldular

Alkışlayın bu kızları

Eczacıbaşı efsanesi!...

HAKEMLER: **Mustafa Elitez** (★★★), **Akif Paçacı** (★★★)
ECZACIBAŞI: **Şehnaz** (★★), **Pelin** (★★★), **Hülya** (★★★★), **Bardi** (★★★★), **Serap** (★★★★), **Arzu** (★★★★)
GALATASARAY: **Macide** (★★), **Sonya** (★★), **Eara** (★★), **Nalan** (★★★), **Didem** (★★), **Sonay** (★★★), **Ümit** (★), **Elif** (★), **Nilgün** (★)
SETLER: 17/16, 15/7, 15/6

M. Ali TEKİNTAŞ / *ANKARA, (Hürriyet)*

TÜRKİYE Deplasmanlı Bayanlar Voleybol Finallerinde, **Eczacıbaşı** 17. kez şampiyonluk mutluluğunu yaşadı. Finallerin son gününde, İstanbul'da **Galatasaray**'a 0-3 yenilen **Eczacıbaşı**, başkentteki muhteşem finali çok başarılı bir oyundan sonra 3-0 aldı. **Eczacıbaşı** bu sonuç ile hem rövanşı, hem de şampiyonluğu almış oldu.

Maçın mükemmel olarak tanımlanabilecek ilk setinde, her iki takım da tüm güçlerini ortaya koydular. **Galatarasay** üç kez set sayısı atmasına karşın, seti alamayınca, **Eczacıbaşı** bu gafı lehine çevirmeyi bildi. Oyun bu sette bitmiş gibiydi. **Galatasaray**, oyun disiplininden, blok etkinliğinden ve hücum gücünden iyice düşünce, ikinci ve üçüncü setlerde **Eczacıbaşı**'na rakip olmaktan oldukça uzaklaştı. **Eczacıbaşı**, bu setleri alarak muhteşem sonuca ulaştı.

Öte yandan, finallerin diğer maçlarında **Emlak Bank, Arçelik**'i 3-0 yenerek üçüncü, **Milangaz, Güneş Sigorta**'yı 3-1 yenerek dördüncü oldu. Bu sonuçlara göre, ikinci olan **Galatasaray**, Avrupa Kupa Galipleri'nde, üçüncü olan **Emlak Bank** ile dördüncü **Milangaz** da Konfederasyon Kupaları'nda, Türkiye'yi temsil etme hakkını elde ettiler.

22 Mart 1989'da Eczacıbaşı'nın başarıları hakkında çıkan haberler

Cengiz Göllü'nün son eseri

Süper babanın "SÜPER KIZI"

AMAÇLARINA ULAŞTILAR: Voleybolumuzun gelecekteki efsane ismi Cengiz Göllü'nün arzusu, kızı Arzu'ya şampiyonluklar tattırmak ve milli formayı giydirmekti. İkisi de gerçekleşti...

● Şampiyonlar şampiyonu Eczacıbaşı'nın rekortmen antrenörü Cengiz Göllü, sporcu yetiştirmekle de ün yapmış ve bugüne kadar 50 bayan sporcuya milli formayı giydirmişti. Göllü'nün son eseri kızı Arzu oldu. Son zamanlarda milli formanın değişmez elemanı olan bu sporcu için tüm otoriteler "Süper babanın süper kızı" sözünde birleşiyorlar...

BU teknik patronun adı var: "Cengiz Göllü..." Üstelik adı Türk voleybolunun tarihine daha şimdiden adeta kazıldı. Çelik bir levhaya, elmas bir çivi ile ölümsüzleştirildi.

Gerçekten Cengiz Göllü'nün gelecekte bir efsane adam olarak anılacağı kuşkusuz...

17 yılda 17 şampiyonluğu yaşamanın mutluluğunu içindeki Cengiz Göllü, Eczacıbaşı'na verdiği emeklerin karşılığını hep gördü. Yalnız Eczacıbaşı'na değil... Türk voleyboluna...

En belirgin ve üstün özelliklerinden biri olan sporcu yetiştirme hüneri ise bir başka... Adeta gözleri önünde büyüyen 50 Türk kızına milli formayı giyriden teknik patron Cengiz Göllü... En sonunda öz kızına aynı Ay- Yıldızlı formayı emanet ettiği henüz daha dün gibi...

Şimdi herkes "Her kıza Allah böyle bir baba nasip etsin" diyor ve ekliyor: "İşte süper babanın, süper kızı"

SON ESERİ-Dile kolay, tam 17 yıl ECZACIBAŞI Bayan Voleybol Takımı Türkiye Şampiyonu oluyor. Başında da CENGIZ GÖLLÜ bulunuyor. Bugün hangi şöhretli bayan voleybolcuya "Seni kim yetiştirdi?" diye sorsanız "CENGİZ GÖLLÜ" cevabı alırsınız zaten. GÖLLÜ, çekirdekten yetiştirdiği bu KADROYU da 17'nci kez şampiyon yaptı.(Fotoğraf:Safak KAYARLAR

30 Nisan 1989 Cumhurbaşkanlığı Kupası da Eczacıbaşı'nın

Voleybolda en büyük kupa da Eczacıbaşı bayan voleybol takımının oldu... 17 yıl peşpeşe Türkiye Ligi Şampiyonluğu'nu kazanan Eczacıbaşı takımı, ilk kez düzenlenen Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı da kazandı. Fotoğrafta Kaptan Şehnaz, Cumhurbaşkanı Evren'den kupayı aldıktan sonra görülüyor. (Fotoğraf: Selçuk MUMCU)

30.4.1989

En büyük Eczacıbaş

EN BÜYÜK KUPA Voleybol'da sezonun en büyük kupası olan Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı Galatasaray'ı 3-2 yenen Eczacıbaşı kaptanımız Kenan Evren'den alan Eczacıbaşı kaptanı Şehnaz, sevinçle seyircileri selamlarken... (Fotoğraf: Ankara – HÜRRİYET)

Kupaya yakıştılar

TANKUT ANTİKACIOĞLU

VOLEYBOLCU üreten fabrikanın son ürünü, hayli baskın çıktı... Eczacıbaşı'da, ikinci Aylin devri dün başlamıştır...

Cumhurbaşkanlığı Kupası maçına giderken, uçakta, Eczacıbaşı takımının ve Galatasaray'ın eksiklerini, fazlalarını düşünüyordum.

Kendi kendime dedim ki, Hülya'dan mahrum Milli Takım Yunanistan karşısında dikiş tutturamadı ve Bahar Kupası şampiyonluğunu kaybetti. Eczacıbaşı, kaptanını bugün arayacaktır.

Yine kendi kendime dedim ki, birbirine uyum sağlamış altısı, derli toplu müdafaası, güçlü köşe ve orta oyuncuları ile Galatasaray takımı, Hülya'sız Eczacıbaşı karşısında ağır basacaktır.

Maçtan önce, Eczacıbaşı'nın coachı Cengiz Göllü ile konuşuyorduk. Kolu kırık olan kaptanı, Hülya'nın yerinde genç Aylin'i oynatacağını söyledikten sonra, **"Göreceksiniz, bu gençlerle Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı alacağız"** dedi.

Ve dediği oldu Göllü'nün. Kaptan Hülya'nın görevini üstlenen Aylin, maç boyu büyük hata yapmadı. Şahane paslar verdi. Hücum yaptı... Taktik servisler attı... Dublajda harikalar yarattı. Eczacıbaşı gibi şampiyon bir takımda ilk kez ilk altı oyuncusu olmanın acemiliğini hissetmedi. Onu izleyenler **"Cengiz Göllü böyle kapasiteli oyuncuları nasıl yetiştiriyor?"** demekten kendilerini alamadı.

Ya Arzu... Maçın kahramanı idi... Vurdukça büyüdü... Enfes paslar verdi. Küçük yaşına rağmen takımını ustaca yönetti.

Eczacıbaşı takımında orta oyuncular Serap ve Pelin, Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın kazanılmasında büyük rol oynadılar. Ortadan hücumda Galatasaray'ı çökertiler.

Smaçör Bardi, Macaristan'dan gelir gelmez çıktığı, böylesine önemli ve de anlamlı kupa maçında, bildiğimiz, tanıdığımız Bardi değildi... Galatasaray'ın kurduğu —çiftli— bloklara hep takıldı... Defansta da bol manşet hatası yaptı...

Diğer smaçör Şehnaz, ilk kez kaptan olarak oynadığı maçta takımını yönetirken, hayli heyecan çekti. Ancak oyundan düşmedi.

Galatasaray kaybetti, fakat asla temposuz değildi. Eczacıbaşı smaçörlerini köşelerde iyi durdurdular. İyi müdafaa yaptılar. Ortada —aktif— blok kuramadılar. Galatasaray altısı da zaman zaman, Eczacıbaşı gibi etkili servis attı. Sonay, serviste hayli etkili oldu... Esra, durgun başladığı oyunda, sonradan işlim aldı, Eczacıbaşı'nı özellikle ortadan hayli zorladı. Nalan yine takımının en iyisi idi... Çek Sona, pas dağıtımında tempolu kalamadı... Macide oyunun iyileri arasında yer aldı...

Kısacası Cumhurbaşkanlığı Kupası maçında kalite vardı... Heyecan vardı... Onlar, bu oyunları ile bu kupaya çok yakıştılar...

1989'un Haziran ayında Ankara'da yapılan Avrupa Şampiyonası elemelerinde Norveç, Danimarka ve Macaristan takımlarını yenerek İtalya ile birlikte Almanya'da yapılacak finallere katıldık. Ekip daha iyiydi, yanımda Erdal Önder ve Nafiz Pekel vardı. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü'nden en azından bir doktorun kafileye eklenmesini rica ettim. Mevzuat uygun olmadığı gerekçesi reddedildi ve uzun sürecek bu finallere yine yarım yamalak gittik. Tek hazırlık maçı yapmamıştık. Fransız milli takımının 62 maç oynayarak geldiğini antrenöründen öğrendim. Güçlü takımlarla oynayacağımız maçlar bize antrenman olacak düşüncesindeydim. Finlandiya ile Fransa'yı yenebileceğimizi de düşünüyordum. İlk Rusya maçına çıktığımızda Alman televizyonunda çalışan hanım kaç hazırlık maçı yaptığımızı öğrenmek istedi. Apışıp kaldım. Bu mahcubiyet yıllarca da sürse beni milli takımların tüm maçlarını arşivlemeye itti. Avrupa Şampiyonası oynanırken önce Sonay sonra Nalân ve Gamze grip oldu. Fazla önemsemeden maçlara devam ettiler. Yugoslavya maçından sonra Gamze doping kontrolüne rastladı. Ertesi gün bütün ülke yöneticilerinin ve basının bulunduğu toplantıda Türk sporcusunun doping yaptığı açıklandı. İtirazlar fayda etmedi, hükmen mağlup olduk. Hürriyet gazetesinde yarım sayfa bu konu yazıldı. Gamze'ye "Ne yaptın?" diye sıkıştırdığımda, yemin billâh hiç bir şey yapmadığını söylüyordu. Acı gerçek sonradan ortaya çıktı. Sonay Nalân'a o da Gamze'ye Aferin diye bir grip ilacı tavsiye etmişti. İstanbul'a geldiğimde doping listeleriyle Eczacıbaşı ilaç fabrikasının değerli bilim adamı Dr. Sotiri Tadaridis'ten bu ilaçta dopinge sebep olan bir madde olduğunu öğrendim. İşte ancak doktoru olmayan bir kafilede yaşanabilecek bir anı.

Nisan 1989, İstanbul

Bahar Kupası'nda ev sahibi Türkiye.

Nisan 1989, İstanbul

Finalde Yunanistan karşısındaki yenilginin verdiği üzüntü.

Takımın iki Arzu'su blokta, üçüncü Arzu dublajda.

Bahar Kupası'ndaki performansa dair bir gazete kupürü.

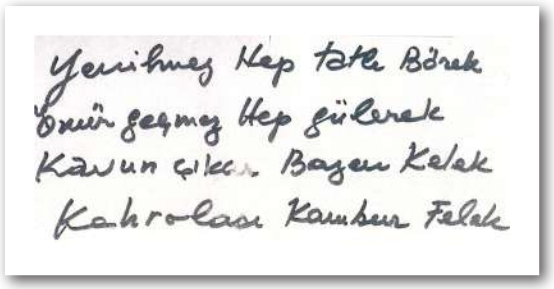

Yenilgi sonrası Değer'in yazdığı esprili dörtlük.

1989-90 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Filiz Yavuz*	*1*	*Hülya Babalı Erçin*	*5*	*Serap Tunçel*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Erdal Önder*	*Pınar Yılmaz*	*2*	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*6*	*Müge Pars*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Bardy Gyongy*	*3*	*Arzu Göllü*	*7*	*Yaprak Tıknaz*	*11*
KAPTAN	*Hülya Babalı Erçin*	*Ebru Algür*	*4*	*Aylin Altay Kartaltepe*	*8*	*Pelin Yüce*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	2											
CUM. BŞK. KUPASI	2			TÜRKİYE	ANKARA	01/04/1990	EMLAKBANK	MAĞLUP	2	3	59	65
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	04/11/1989	FEURBACH	MAĞLUP	1	3	34	50
AVRUPA KUPALARI		1	2	ALMANYA	STUTGART	11/11/1989	FEURBACH	MAĞLUP	0	3	24	45

1989-90 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Valerie Kliger*	*Selim Öztreves*	*1*	*Münip Özdurak*	*5*	*Ali Peçen*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Ahmet Mert*	*Celal Yılmaz*	*2*	*Metin Görgün*	*6*	*Ufuk Bileke*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Zoltan Magyar*	*3*	*Serkan Sözeri*	*7*		*11*
KAPTAN	*Selim Öztreves*	*Haldun Kara*	*4*		*8*	*Yalçın Akyeli*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE KUPASI	1											
D. LİG ŞMP.	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	AVUSTURYA	GLAISDORF	07/10/1989	GTV GLAISDORF	GALİP	3	0	45	14
AVRUPA KUPALARI		1	2	AVUSTURYA	GLAISDORF	08/10/1989	GTV GLAISDORF	GALİP	3	0	45	23
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	04/11/1989	FIN. CUPS VOLLEY	GALİP	3	0		
AVRUPA KUPALARI		2	2	FİNLANDİYA		12/11/1989	FIN. CUPS VOLLEY	MAĞLUP	1	3	38	53
AVRUPA KUPALARI		3	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	03/12/1989	EUROSTYLE MONTICH	MAĞLUP	1	3	30	58
AVRUPA KUPALARI		3	2	İTALYA		10/12/1989	EUROSTYLE MONTICH	MAĞLUP	1	3	44	55

Eylül 1989 Villa Blanche, İstanbul

Millilerin formalarından kurtulmuş hali.

Eylül 1989 Stuttgard, Almanya

Avrupa Şampiyonası Nafiz Pekel, Serap, Sonay, Gamze, Cengiz Göllü, Şehnaz, Hülya, Erdal Önder, Sibel, Arzu Can, Nalan, Arzu Göllü, Arzu Savaş.

Eylül 1989 Stuttgard, Almanya

İlk altı (Arzu, Sonay, Arzu, Nalan, Şehnaz, Arzu).

Smirnova'ya karşı blokta Nalan, Arzu ve Arzu Can.

SSCB Milli Takımı'nın dünyaca ünlü pasörü Parkamçuk ve smaçör Ogienko, Arzu ve Sonay'la.

21 Aralık 1989 tarihli Güneş gazetesi

İşte 10 yılın

80'li yıllarda spor dünyası en çok onları konuştu,

Turgut Özal | Eyüp Can | Mustafa Denizli | Tanju Çolak | Jupp Derwall

Rıdvan Dilmen | Cengiz Göllü | Süleyman Seba | Toni Schumacher

CENGİZ GÖLLÜ

GERİDE bıraktığımız 10 yıl içinde yenilmez bir armada vardı. Bu da Eczacıbaşı Bayan Voleybol Takımı'nın 10 yılda kazandığı 10 şampiyonlukta hep başlarında apoletsiz, rütbesiz ama yenilmez bir kahraman vardı, Cengiz Göllü... Demirspor'da bıraktığı aktif voleybol yaşamından sonra ülkemizde yakın bir geçmişi olan bayan voleybolunda teknik adam oldu. Eczacıbaşı'da görev aldığı 17 yıl içinde takımına 17 kez şampiyonluk kazandırarak "Voleybolun Patronu" unvanı verilen Cengiz Göllü, Bayan Milli Takımı'na da ayrı bir hüviyet, ayrı bir nefes getirdi.

10 adamı

onları alkışladı, onlarla sevindi...

Aralık 1989 İsviçre, 4. Enternasyonal İsviçre Turnuvası

Milliler
Arzu Can,
Pelin,
Aycan,
Özlem,
Ceylan,
Sonay,
Arzu Göllü,
Nalan,
Aylin,
Arzu Savaş,
Hülya,
Ebru.

Aralık 1989 İsviçre

Türk seyircilerin desteği.

Aralık 1989 İsviçre

Cengiz Göllü eski oyuncuları Süha ve eşi Yurdagül'le birlikte.

Metin Görgün

Cengiz abiden ne zaman telefon gelse üstümü başımı düzeltip öyle cevap veririm. Alışkanlık işte... O yüzden aradığında önce toparlandım ve en şirin ses tonumla "Buyur abi" dedim. Benden bu ölümsüz esere anılarımla katkıda bulunmamı istediğinde gurur duydum. Sporun içinde bir sürü büyüğümüzden o kadar çok şey öğrendik ki... Ancak Cengiz abi ile çalışma şansına erişen bir sporcu olarak önce saygıyı, sonrada çalışmanın ve disiplinin sadece sporda değil hayatın her anında çok önemli olduğunu öğrendim. Eczacıbaşı' na transfer olduğumda buna Selim ve Nur abilerin ön ayak olduğunu biliyordum. Ancak Cengiz abiden vize almadan da orada olunmayacağını herkes bilir. Nitekim üç yıl Galatasaray'da şampiyon olduktan sonra Eczacıbaşı'na transfer oldum. O sene Eczacıbaşı'nda da şampiyon olduk. Ahmet Gülüm ve rahmetli Payidar Demir'in duygusal baskıları sonucu tekrar Galatasaray'a döndüm. Başta Şakir Bey ve Cengiz abi olmak üzere Nur abi ve Selim de çok bozulmuştu. Asıl önemlisi ondan sonra başladı. Eczacıbaşı o yıl Losev'i getirmiş ve yine şampiyon olmuştu. Biz de ikinci olduk. Ertesi yıl benim bir daha Eczacıbaşı'na transfer olmam gündeme geldi ama Şakir Bey'in giden oyuncu geri dönemez prensibine takıldım. Bilen bilir, Cengiz ve Nur abilerin odası meşhurdu. Öğlenleri Şakir Bey kahvesini orada içerdi. Yine bir öğlen o odada benim geri dönmem gündeme gelince Cengiz abi hayat dersi olacak bir fikir bulur: "Evet, Eczacıbaşı'ndan ayrılan Eczacıbaşı'na dönemez ama Metin'i biz yetiştirmedik ki. Bu kural burada yetişenler için uygulanır" der. Minareye kılıf bulunmuştur. Şakir Bey de ona katılır ve tekrar Eczacıbaşılı olurum. Böylece üç sene daha orada oynama şansım oldu. Gerçi Cumhuriyet gazetesinde, takım resmi üstünde çarpı işaretiyle kovulduğumu öğrenerek ayrıldım ama yine de çok önemli ve güzel yıllardı. Cengiz abi gibi bir efsaneyle zaman geçirdiğim için çok şanslı ve mutluyum.

Bahar Mert Üçoklar

Cengiz abi 1990 yılında 15'ime girdiğimde beni Eczacıbaşı A takımına çıkardı. Doğal olarak ilk günlerde, kendimden 10-15 yaş büyük ve o dönemin en kariyerli oyuncularına pas atıp, oyun kurmak yıldız takımında pasörlük yapmaya benzemiyordu. Üzerimde oluşan o çekingen ve ürkek tavır, Cengiz Abi'nin hemen dikkatini çekti ve çok sinirlendirdi. Antrenmanı durdurdu, yanıma geldi ve "Sen istediğin kadar yetenekli ol ve çalış, bu kibarlık ve sessizlikle bırak iyi pasör olmayı, simit bile satamaz, aç kalırsın" dedi. Herkesi sahada dakikalarca ayakta bekletip, bana avaz avaz "Simiiit" diye bağırttığını, çok utanmama rağmen hiç unutamadım. Aslında o gün, sadece voleybolda değil, hayatta yırttığım gündü. Bana hiçbir şart ve ortamda, kendime olan güvenimi yitirmemeyi, yitirirsem utanacağımı öğrettiği için teşekkürler.

8 Nisan 1990 günü Cumhurbaşkanlığı kupası için Ankara'daydık. Rakip Ziraat Bankası'ydı. Eczacıbaşı o denli güçlüydü ki peş peşe Türkiye şampiyonluklarını kazanırken, tüm takımları rahat skorlarla yeniyordu. Sonuç bizce malumdu. Yine kazanacaktık. Cumhurbaşkanı Turgut Özal da beraberinde kalabalık bir heyetle maça gelecekti. Ankara'nın Atatürk Salonu'nda oldukça büyük bir seyirci kitlesi vardı. Maç güzel ve heyecanlı olmalı, seyircinin geldiğine değmeliydi. Rakip antrenör Şükrü Çobanoğlu'na "Şükrü oyuncularına tembih et, sıkı direnşinler de seyirci maçtan zevk alsın" diye rica ettim. Sen misin sipariş veren! Ziraat Bankası taş gibi top oynamaya başladı.

Bizim takım ise dökülen yapraklar gibiydi. Aman maman derken maçı 3-0 kaybettik. Onlar en büyük kupaya uzandı, biz İstanbul'a yayan döndük. Unutamadığım bu maç nedeniyle Şakir Bey ile Saffet'e uzun yıllar gırgır konusu oldum. Rakibe gaz vermemin acısını fazlasıyla çektim.

O yıl Milliyet Gazetesi'nin 40. Yıl Geleneksel Yılın Sporcusu ödül töreninde Yılın Türk Antrenörü seçildim ve dönemin başbakanı Tansu Çiller'den şu kutlama mesajını aldım: "Milliyet Gazetesi'nin 40. Yıl Geleneksel Yılın Sporcusu ödül töreninde Yılın Türk Antrenörü kürsüsünde almaya hak kazandığınız bu büyük ve anlamlı ödül dolayısıyla sizi içtenlikle kutlar, yeni yılın sağlık ve başarı dolu günler getirmesi dileğiyle sevgilerimi sunarım."

19 Mart 1990

Son maçlarında Galatasaray'a set vermediler: 3-0

Eczacı şampiyon

Lacivert-beyazlılar üç yıl aradan sonra unvanlarına yeniden kavuştular

Salon: Bursa Atatürk
Hakemler: Akın İra ★★★, Aydın Öztürk ★★
Eczacıbaşı (★★★): Selim ★★★, Zoltan ★★★★★, Münip ★★★, Metin ★★★★, Ali ★★★, Yalçın ★★ (Haldun ★★)
Galatasaray (★): Payidar ★★, Ahmet ★★, Metin ★★, Cumali ★, Turan ★★, Lahmar ★★ (İsmet ★, Uğur ★)
Setler: 15/5, 15/6, 15/10 (45-21)
Süre: 59 dakika (22, 15, 22)
Sarı kart: Yalçın (Eczacıbaşı)

Nejat Sancak

FİNALLERİN sonunda Galatasaray'ı 3-0 yenen Eczacıbaşı 3 yıl ara verdiği şampiyonluk emanetini ezeli rakibinden geri aldı. Lacivert-mavililer 12. kez şampiyon oldu.

Maçta baştan sona kadar Eczacıbaşı üstündü. Lacivert-mavililer bileklerinin hakkı ile karşılaşmayı kazanarak 12. şampiyonluklarına uzanırken, Ziraat Bankası'nı yenen Arçelik ikinci, Ankara takımı üçüncü, son şampiyon sarı-kırmızılılar ise dördüncü olarak 1989-90 sezonunu tamamladılar.

Balıkesir'deki klasman maçlarında Sönmez Filament-Emlak Bankası'nı 3-1 (15/8,15/2,12/15, 15/3), Fenerbahçe-Pınar'ı 3-0 (8-8-12), yendiler. Sönmez 5., Emlak 6., Fenerbahçe 7. ve Pınar 8. oldular.

Eczacıbaşı genç kızlarda Türkiye Şampiyonu oldu. Lacivert-mavililer son maçlarında Pınar'ı 3-1 yendi.

Genç kızlar Türkiye Şampiyonası'nda Eczacıbaşı birinci olurken, Pınar ikinci, ENKA'yı 3-0 (12-13-13) ile deviren Arçelik üçüncü sırada yer aldılar. ENKA'da dördüncü sırada kaldı.

Eczacı'ya da yakıştı...

Cengiz Tokgöz

GALATASARAY'ın son 3 sezon- şampiyonluğu için "Yakıştı" di- e yazıyorduk.

Sevinenler ve alınanlar oluyor- lu.

Şimdi yine yakıştırma yapacağız. Bu kez yakışanın adı değişti. Şam- piyonluk Eczacıbaşı'ya yakıştı.

★★★

Bursa'daki finaller dün nokta- landı.

3 gün boyunca Eczacıbaşı, Ar- çelik ve Ziraat Bankası kıyasıya bir mücadele sergilerken, Galatasa- ray'ın 4.5 kişilik takımının sahada ayur-gezer gibi dolaşması sarı- kırmızılıları hüsrana uğrattı.

Eczacıbaşı dün Galatasaray'ı Zoltan'ın mükemmel pasları, Me- tin'in ortadan hücumları ve tekli bloklarının yanısıra attıkları taktik servisleriyle yıktı. Zaferi hak etti- ler.

Bu sezonun sürpriz takımı Arçe- lik ise bir diğer sürpriz ekibi Zira- at Bankası'nı ikincilik maçında de- virerek büyük iş yaptı. Dün Ata, Hakan ve pırıl pırıl genç Gökhan ile Ziraat Bankası'nı yıpratan Ar- çelik'te Özkan, Önder ve Novak galibiyete ve ikinciliğe imzalarını attı.

★★★

Ödül töreninde voleybolcular- dan biri "Güneş'in kupaları daha büyüktü" diye bizim bulunduğu- muz tarafa doğru bağırdı.

Büyük bir çoğunluğun "Hamam tası" veya "Maşrapa" diye isim taktığı minyatür kupalar bizi üzdü.

Koskoca bir yılın müzeye götü- rülecek mutluluğu bu kadar ucuz olmamalıydı.

Anlayana saz...

Üç yıl aradan sonra Eczacıbaşı yeniden şampiyon.

Nisan 1990

Cengiz Göllü, Milliyet Gazetesi'nin ödülünü Kültür ve Turizm Bakanı Avni Akyol'dan alıyor.

Nisan 1990

Yılın atrenörleri Mustafa Denizli, Tınaz Tırpan, Cengiz Göllü, spor yazarı Tankut Antikacıoğlu ve bakan Avni Akyol'la ödül töreninde.

Sayın Cengiz GÖLLÜ

Milliyet Gazetesi'nin 40.Yıl Geleneksel Yılın Sporcusu ödül töreninde "Yılın Türk Antrenörü" kürsüsünde almaya hak kazandığınız bu büyük ve anlamlı ödül dolayısıyla sizi içtenlikle kutlar, yeni yılın sağlık ve başarı dolu günler getirmesi dileğiyle sevgilerimi sunarım.

Prof.Dr.Tansu ÇİLLER
BAŞBAKAN

Eylül 1990, Mersin

*Erdal Önder,
Nur Gencer,
Cengiz Göllü.
Mersin
Turnuvası'nda.*

Eylül 1990, Mersin

*Cengiz Göllü
Metin Görgün ve
Selim Öztreves'le
birlikte.*

Eylül 1990, Mersin

Ersan-Oya, Ahmet-Handan, Cengiz-Hümeyra çiftleri maçta.

Eylül 1990, Mersin

Cengiz Göllü takımla otelin önünde.

1990-91 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	Cengiz Göllü	Gamze Adanır	1	Hülya Babalı Erçin	5	Serap Tunçel	9
Yrd. ANTRENÖR	Erdal Önder	Bahar Mert	2	Şehnaz Karagöz Mumcu	6	Müge Pars	10
Yrd. ANTRENÖR		Swetlana Dvornikova	3	Arzu Göllü	7	Yaprak Tıknaz	11
KAPTAN	Hülya Babalı Erçin	Ebru Algür	4	Aylin Altay Kartaltepe	8	Pelin Yüce	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	2											
CUM. BŞK. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	01/04/1991	EMLAKBANK	GALİP	3	0	46	34
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	02/11/1990	SKENDERBÖ	GALİP	3	0	45	15
AVRUPA KUPALARI		1	2	ARNAVUTLUK	GÖRCE	10/11/1990	SKENDERBÖ	GALİP	3	1	52	47
AVRUPA KUPALARI		2	1	ÇEK	BRATISLAVA	01/12/1990	SLAVIA	MAĞLUP	0	3	32	47
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	08/12/1990	SLAVIA	GALİP	3	0	45	29
AVRUPA KUPALARI		3	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	21/01/1991	ALMA ATA	MAĞLUP	0	3	21	45
AVRUPA KUPALARI		3	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	13/01/1991	ALMA ATA	MAĞLUP	0	3	25	45

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Emlak Bankası	22	21	1	64	5	43
Eczacıbaşı	22	20	2	62	9	42
Vakıfbank	22	18	4	58	15	40

1990-91 sezonunda Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Valeri Kliger*	*Selim Öztreves*	*1*	*Münip Özdurak*	*5*	*Ali Peçen*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*Ahmet Mert*	*Alparslan Erdem*	*2*	*Kadir Uzun*	*6*	*Ediz Lik*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Valerie Losef*	*3*	*Bülent Ocak*	*7*	*Armando Kozentino*	*11*
KAPTAN	*Selim Öztreves*	*Haldun Kara*	*4*	*Hakan Hanikoğlu*	*8*	*Yalçın Akyeli*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
TÜRKİYE KUPASI	1											
D. LİG ŞMP.	1											
CUM. BŞK. KUPASI	1											
AVRUPA KUPALARI		1	1	YUGOSLAVYA	BELGRAD	03/10/1990	PARTİZAN	MAĞLUP	0	3	23	45
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	10/10/1990	PARTİZAN	GALİP	3	1	56	54

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
Eczacıbaşı	22	20	2	63	14	42
Galatasaray	22	18	4	59	22	40
S.Flament	22	15	7	52	30	37
Fenerbahçe	22	13	9	48	35	35
EmlakBankası	22	13	9	46	35	35
ZiraatBankası	22	12	10	42	43	34

Kasım 1990 Görce, Arnavutluk

Toplu yemek.

Kasım 1990 Görce, Arnavutluk

Avrupa elemeleri.

Osman Uraner

10 Kasım 1990 günü Skenderbö ile karşılaşmak üzere Arnavutluk'un Görce kentindeydik. Arnavutluk'a Avrupa kupası eleme maçına gideceğimiz için yine muhteşem bir program yapılmıştı ve uçak pek sevilmediğinden otobüsle yolculuk etmiştik. Bulgaristan'da CSKA ile hazırlık maçları yaptıktan sonra her şey normaldi. Sadece sabah kahvaltıları çeşit ve kalite yönünden ezik geçiyordu. Sanırım üçüncü gündü... Hümeyra Abla ile gelip yanıma oturdu. Ekmeği çaya banıp yutmaya çalışıyordum, gitmiyordu. "Ne o beğenmedin galiba kahvaltıyı?" dedi. Ben de "Yenir yutulur bir şeyler olsa yiyeceğim de takoz sertliğindeki ekmeği ancak bu zifiri karanlık çayda banarak yumuşatıyorum" dedim. Gözlerinden yaş gelene kadar güldüler. Müsabaka için takımı ısıtıp tribüne çıktım. Maçı kasete alacaktım. Arnavutluk takımında fazla bir şey yoktu ama seyirci şamatası ile 9-1 öne geçtiler. Ses kaydı olduğunu düşünmediğimden neden hâlâ mola almadığından, takımın ruhsuzluğundan, bahsedip herkese giydirmişim. İstanbul'a dönüşte bütün takımla birlikte kaseti seyrederlerken ben yukarıda altyapıyla çalışıyordum. Toplantı odasından kahkaha sesleri geldi. Beni çağırtıp maçı benim yorumlarımla seyrettirdiklerinde millet yerlerdeydi. Ben ise rezil olmuştum. Cengiz Abi'nin gözlerinden yaş gelirken çareyi kaçmakta buldum.

Gökhan Edman

İTÜ Spor Kulübü'nde voleybol oynuyordum. Gümüşsuyu'ndaki salona eski antrenörümüz Altan abi gelip Eczacıbaşı yıldız kız takımında kendisine yardımcı antrenörlük yapmamı, benden oyuncu olmayacağını ama iyi bir antrenör olabileceğimi söylediğinde iki gün uyuyamadım. Burhan Felek Spor Salonu'ndaki ilk antrenmana giderek önce teknik direktör Cengiz abi ile tanıştım. Bundan tam sekiz kocaman sezon sonra hâlâ sorumlu olduğum bir takım yoktu. Spor okulu, yıldızlar, gençler, A kız ve erkek takımları, Hançer abinin yanında erkek altyapı takımlarında yardımcı antrenörlük ve spor kulübünde akla gelebilecek her türlü işi yaptım ama koçluğunu yaptığım bir takımım olmadı. Bu duruma biraz da içerleyerek katlanıyor ve bir takımım olması için can atıyordum. Nihayet bir gün Cengiz abi beni çağırarak 1973-74 doğumlu yıldız kız takımının sorumluluğunu vereceğini söyledi. Heyecan ve sevinçten havalara uçacak gibi oldum. Bana göre geç kalmış bir karardı. Bu kararı bildirmesinin ardından başımda Altan abinin de duracağını ve Özden Şehsuvaroğlu'nun da bana "abla" olarak yardım edeceğini duyduğumda güvensizliğe içerlemiştim. Yıllar sonra dönüp baktığımda bu kararın ne kadar yerinde olduğunu, iyi ki de bu kadar yıl piştikten sonra bana sorumluluk verildiğini düşünür gülümserim. Kim bilir gençlik ve tecrübesizliğin verdiği toylukla ne kadar çok hata yapmış ve hoş görülmüştüm. 1988-89 sezonu ortalarında Altan Gökçay ile Eczacıbaşı'nın Levent'teki salonunda antrenmanları bitirmiş, yorgunluk atıyorduk. Sekiz yıldır çalıştığımız kulüpten kazandığımız aylık bize yetmiyor ve daha fazlasına da Eczacıbaşı yanaşmıyordu. Sohbet konumuz "Bir transfer teklifi gelse de kulüp değiştirsek" idi. Beklenen transfer teklifi ertesi gün Enka Spor Kulübü'nden geldi. Hemen Altan abi ile teklifi değerlendirip ben Şubat ayında o da sezon sonunda Enka'ya transfer olduk ve hayatımızda yeni bir sayfa açıldı. Üstelik yeni maaşlarımız eskiye göre oldukça iyiydi. Bir ay geçinebilir durumdaydık. 1990-91 sezonu başında, Cengiz abi beni arayarak yanına çağırdı ve Eczacıbaşı'na geri dönmemi istediğini söyledi. Cevabım "Altan abi de gelirse gelirim" oldu. Cengiz abi kabul etmedi ve Enka maceramıza devam ettik. Bu kez 1991-92 sezonu başında Cengiz abi Altan abiyi çağırdı ve Eczacıbaşı'na dönmesini istediğini söyledi. Altan abinin cevabı da bildik sözcüklerdi "Gökhan olmazsa dönmem." Cengiz abi kabul etmedi. Ve 1992-93 sezonu başlarken Cengiz abi "Anlaşıldı, birinizi almak için ikinizi de alacağız. Haydi Eczacıbaşı'na dönüyorsunuz" dedi ve yuvamıza geri döndük.

1 Nisan 1991, Ankara

Cumhurbaşkanlığı Kupası Semra Özal, Teoman Yazgan ve Kaya Erdem'in yanındaki Hülya Erçin'in elinde.

1 Nisan 1991, Ankara

Takımın kupa sevinci.

1990-91 sezonunun en başarılı üç oyuncusu

Marina,
Arzu Göllü,
Nalan Ural.

Temmuz 1991 Sheffield, İngiltere

3 yıl aradan sonra şampyonluk kupası Semih ve Ata'nın ellerinde.

Temmuz 1991 Sheffield, İngiltere

16. Dünya Üniversite Oyunları'nda Pelin, Ebru, Serap, Filiz, Ceylan, Aysun, Aylin, Zeycan,Ebru, Cengiz Göllü.

Londra, Şakir Tunçkol ile gezide.

Temmuz 1991 Sheffield, İngiltere

Cengiz göllü, erkek takımı antrenörü Şakir Tunçkol, Abdullah Paşaoğlu ile yemekte.

Temmuz 1991 Sheffield, İngiltere

Kamp merkezinde.

1991-92 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı

KADRO										
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Gamze Adanır*	*1*	*Bahar Ertürk*	*5*	*Serap Tuncel*	*9*
Yrd. ANTRENÖR	*İsmail Vuran*	*Bahar Mert*	*2*	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*6*	*Arzu Can*	*10*
Yrd. ANTRENÖR		*Penka Natova*	*3*	*Arzu Göllü*	*7*		*11*
KAPTAN	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	*Ebru Algür*	*4*	*Aylin Altay Kartaltepe*	*8*	*Pelin Yüce*	*12*

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	3											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	02/11/1991	KIRYAT HAYIM	GALİP	3	0	45	10
AVRUPA KUPALARI		1	2	İSRAİL	KIRYAT HAYIM	09/11/1991	KIRYAT HAYIM	GALİP	3	0	45	10
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	08/12/1991	ALMA ATA	MAĞLUP	1	3	46	56
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	10/12/1991	ALMA ATA	MAĞLUP	1	3	29	51

TAKIMLAR	O	G	M	AS	VS	P
EmlakBankası	18	17	1	53	8	35
Eczacıbaşı	18	17	1	52	11	35
Vakıfbank	18	14	4	47	17	32
GüneşSigorta	18	12	6	40	20	30
Yeşilyurt	18	10	8	32	31	28
Enka	18	8	10	29	34	26

1991-92 sezonu Eczacıbaşı erkek takımı yönetimi

KADRO										
ANTRENÖR	Valeri Kliger	Selim Öztreves	1	Münip Özdurak	5	Ali Peçen	9
Yrd. ANTRENÖR	Ahmet Mert	Alparslan Erdem	2	Kadir Uzun	6	Ediz Lik	10
Yrd. ANTRENÖR		Valerie Losef	3	Bülent Ocak	7	ArmandoKozentino	11
KAPTAN	Selim Öztreves	Haldun Kara	4	Hakan Hanikoğlu	8	Yalçın Akyeli	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	3											
AVRUPA KUPALARI		1	1	ROMANYA	BÜKREŞ	30/11/1991	STEAU BÜKREŞ	MAĞLUP	2	3		
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	09/11/1991	STEAU BÜKREŞ	GALİP	3	0	45	16
AVRUPA KUPALARI		2	1	TÜRKİYE	İSTANBUL	08/12/1991	VJPESY	GALİP	3	0	45	21
AVRUPA KUPALARI		2	2	MACARİSTAN	BUDAPEŞTE	15/12/1992	VJPESY	MAĞLUP	2	3	66	70
AVRUPA KUPALARI			1	İSPANYA	LAS PALMAS	08/01/1992	LAS PALMAS	MAĞLUP	1	3	38	58
AVRUPA KUPALARI			2	TÜRKİYE	İSTANBUL	15/01/1992	CANNES	MAĞLUP	2	3	61	60
AVRUPA KUPALARI			3	RUSYA	MOSKOVA		CSKA MOSKOVA	MAĞLUP	0	3		
AVRUPA KUPALARI			4	TÜRKİYE	İSTANBUL	29/01/1992	LAS PALMAS	GALİP	3	2	67	55
AVRUPA KUPALARI			5	FRANSA	CANNES	05/02/1992	CANNES	MAĞLUP	0	3	18	45
AVRUPA KUPALARI			6	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/02/1992	CSKA MOSKOVA	MAĞLUP	1	3	26	57

25 Eylül 1991, KKTC

Cengiz Göllü, KKTC Turnuvası açılışında Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'la.

Lepatos Oteli'nde Kosta Şopov, Eleni Şopov, Deniz, Sema, Aylin ve Hümeyra bir sohbet sırasında.

Ödül töreninde

Spor Bakanı ve Güneş Gazetesi Yönetim Kurulu Başkanı
Sn. Mehmet Ali Yılmaz'dan ödül alırken

Aralık 1991 Luzern, İsviçre

4. Uluslararası İsviçre Turnuvası'nda Serap, Ceylan, Sonay, Yurdagül, Aylin, Pelin, Cengiz Göllü, Aycan, Nalan, Özlem, Arzu, İlkay, Macide, Altan Gökçay, Saffet Eraybar, Ümit Gürses

22 Aralık 1991 Luzern, İsviçre

Arzu Göllü turnuvanın en iyi oyuncusu ödülünü alıyor.

Aralık 1991 Luzern, İsviçre

Cengiz Göllü yardımcıları Altan Gökçay ve Saffet Eraybar'la.

Aralık 1991 Luzern, İsviçre

Kafile toplu halde.

25 Aralık 1991

Hülya voleybola veda ederken Nejat Eczacıbaşı ödül veriyor.

Cengiz Göllü, Hülya'yı kutluyor.

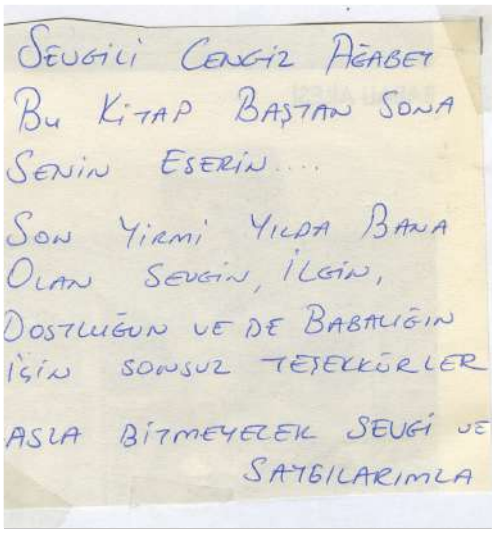

Mayıs 1992 Ankara, Bahar Kupası

Emin İmen, Nalan, Filiz, Özem, Aycan, Pelin, Arzu Can, Dr. Sennat, Antrenör Deniz Esinduy, Arzu Göllü, İlkay, Gamze, Macide, Şehnaz, Özlem.

Abdullah Gümüşbaş

Tarih 2 Haziran 1992, Bahar Kupası maçları için Stad Oteli'nde kamptaydık. Cengiz abiyi tanıyan herkes onun ne denli disiplinli ciddi bir kişi olduğunu bilirdi. Final maçı öncesi antrenman ve teknik toplantılardan sonra lobide toplanıp idari ve sporcu kadrosuyla eğleniyorduk. 0 gece de sessiz sinema vardı. Anlatım sırası Cengiz abiye geldiğinde, sorduğu filmi onun güzel anlatımı sayesinde anında bildim. Nalân ve Sonay yanıma gelip, "Hemen bilme ki, Cengiz abi anlatmak için zorlansın" dediler. Daha sonraki filmleri oldukça geç bilerek gülmekten yerlere yattık. Ertesi gün ise Çekoslovakları 3-2 yenerek Bahar Kupası'nda mağlubiyetsiz şampiyon olduk.

1992-93 sezonunda Eczacıbaşı kız takımı (Türkan Soray ve Sibel Turnagöl ile)

KADRO					
ANTRENÖR	*Cengiz Göllü*	*Gamze Adanır* 1	*Bahar Mert* 5		9
Yrd. ANTRENÖR	*Altan Gökçay*	*Nalan Gülergin Ural* 2	*Şehnaz Karagöz Mumcu* 6	*Arzu Can*	10
Yrd. ANTRENÖR		*Victoria Sancak* 3	*Arzu Göllü* 7	*Sonay Gülergin*	11
KAPTAN	*Şehnaz Karagöz Mumcu*	4	*Aylin Altay Kartaltepe* 8	*Pelin Yüce*	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	2											
CUM. BŞK. KUPASI	1			TÜRKİYE	ANKARA	01/04/1993	GALATASARAY	GALİP	3	0	45	25
AVRUPA KUPALARI		1	1	ROMANYA	BRAILA	12/1992	BRAILA	GALİP	3	1	59	47
AVRUPA KUPALARI		1	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	12/1992	BRAILA	GALİP	3	0	45	18
AVRUPA KUPALARI		2	1	MACARİSTAN	EGERSE	20/01/1993	EGERSE	GALİP	3	1	56	43
AVRUPA KUPALARI		2	2	TÜRKİYE	İSTANBUL	27/01/1993	EGERSE	GALİP	3	0	45	23
AVRUPA KUPALARI			1	TÜRKİYE	ANKARA	19/02/1993	EKATERINGBURG	GALİP	3	1	60	51
AVRUPA KUPALARI			2	TÜRKİYE	ANKARA	20/02/1993	ST. CIOVANNI	GALİP	3	1	58	51
AVRUPA KUPALARI	2		3	TÜRKİYE	ANKARA	21/02/1993	COLLIANNIENE	MAĞLUP	1	3	35	47

1992-93 sezonu Eczacıbaşı erkek takımı

KADRO										
ANTRENÖR	İsmail Vuran	Selim Öztreves	1		5	Haldun Kara	9
Yrd. ANTRENÖR	Şakir Kayhan	Kenan Bengü	2	Kadir Uzun	6	Ediz Lik	10
Yrd. ANTRENÖR		Alparslan Erdem	3	Gürsel Yeşiltaş	7	Armando Kozentino	11
KAPTAN	Selim Öztreves	Cahit Özçelik	4	Pavel Mitev	8	Metin Görgün	12

TURNUVA	DERECE	TUR	MAÇ	ÜLKE	ŞEHİR	TARİH	RAKİP	GALİP/MAĞLUP	A.SET	V.SET	A.SAYI	V.SAYI
D. LİG ŞMP.	3											
AVRUPA KUPALARI		1	1	TÜRKİYE	İSTANBUL		ALMERIA	GALİP	3	0	45	31
AVRUPA KUPALARI		1	2	İSPANYA	ALMERIA		ALMERIA	MAĞLUP	0	3	29	45

Şubat 1993. Avrupa Konfederasyon Kupası finalleriyle ilgili basında çıkan haberler

TARİH YAZDILAR: Üst üste kazandığı başarılarla sporseverlerin gözünde devleşen Eczacıbaşı dün, yenilgiye alışık olmayan ve kendilerine göre boy avantajı bulunan güçlü Ekaterinburg'un seyir defterine bir tarih yazdı. Fiziki olarak çekindiği rakibine ilk seti kaptıran Eczacıbaşı, diğer setlerde bütün olumsuzlukları avantaja çevirmeyi bildi ve maçı kendi istediği sonuçla bitirdi.

Eczacıbaşı fırtınası

Avrupa Konfederasyon Kupası finalinde Eczacıbaşı, Ekaterinburg önünde ilk seti 15/17 kaybederken, daha sonraki setleri 15/11, 15/13 ve 15/10 kazanarak maçtan galip ayrıldı.

ECZACIBAŞI FİNALDE

Maçın karnesi

SALON: Atatürk
HAKEMLER: Boris İtsovskyı ***(Ukrayna), :uri Tempelhof ***(İsrail)
ECZACIBAŞI: Gamze ***, Nalan ****, Victorya ***, Arzu Kaymak ****, Arzu Can ****, Pelin **** Y.EKATERİNBURG: İlona **, İrina *, Yulia *, elena ***, İnessa *, Bubnova *(Donets *)
SETLER: 15/17, 15/11, 15/13, 15/10

Bayan voleybolcularımız İtalya'nın San Giovanni takımını 3-1 yendi

Müthiş bir seyirci desteği ile maça başlayan Eczacıbaşı ilk seti 11-15 kaybetti.Daha sonra açılan bayan voleybolcularımız,diğer setleri 17-15,15-12 ve 15-9 alarak final yolunu açtı

MAÇIN KARNESİ

SALON: Atatürk
HAKEMLER: Onri Tempelhof **, Boris Itskovski *(Ukrayna)
ECZACIBAŞI: Gamze **, Nalan ****, Victorya **, Arzu Kaymak ****, Arzu Can ***, Pelin **** (Sonay ***, Aylin ***, Sakmaz ***).
SAN GIOVANNI: Williams ***, Gatti *, Parisi *, Bruchon **, Filippini *, Celso *(Rodrigues *), .
SETLER: 11/15, 17/15, 15/12, 15/9

EKEL TÜRKOĞLU

ANKARA-Avrupa Konfederasyon Kupası finalinde Eczacıbaşı'nın ismi var.. Türk takımı İtalyan San Giovanni'yi 3-1 yenerken büyük bir zafere imzasını attı..
Eczacıbaşı dün rakibi karşısında ilk sette bocaladı.. Çok iyi blok yapan ve arka alandan her topu çıkartan İtalyanlar karşısında ilk seti 11/15 kaybetti. İkinci sette yine 12-8 yenik duruma düştü. Ancak Eczacıbaşı kenar yöneticisinin akıllı düşüncesi ile Aylin pasör olarak oyuna girdi.. Arzu Kaymak'ın hücum gücü sayesinde maçı Eczacıbaşı'na döndürdü.. Bu moral hem de üstünlük Eczacıbaşı, hem de Sonay sakatlanıncaya kadar orta hücumlardan bitirici elemanı oldu. Nalan yine tecrübesiyle blok geçmeyi başardı. Bu seti de 15/12 kazanan Eczacıbaşı 2-1 öne geçti.. Artık seyirci ayaktaydı ve alkışlarla İtalyan takımını adeta boğdu.. Eczacıbaşı Amerikalı oyuncusu Williams'ı oyundan atığı taktik servislerle rahatsızın etkili düşürdü.. Pelin orta hücumda karşı sahada göz karıştırdı ve bu seti de 15/9 kazanan Eczacıbaşı'nın rakibi Rusya'nın Ekaterinburg'u 3-0 yenerken sadece son sette zorlandı.. Roma takımı rakibi karşısında 15-12, 15/10, 17/15 üstünlük kurarken çok başarılıydı..
Avrupa Konfederasyon Kupası'nda bugün saat 16.00'da Guevanna-Ekaterinburg üçüncülük, Eczacıbaşı-Roma birincilik mücadelesi yapacak.
Eczacıbaşı'nın Avrupa Konfederasyon Kupası'nda ki bu başarısı yurtta büyük bir sevinç yarattı. Voleybol severler üçüncü kez finallere katılma başarısını gösteren Eczacıbaşı'nın bu kez şampiyon olacağına inandıklarını söylediler

TARİHE GEÇTİLER:Güçlü rakiplerini birer birer yenerek Avrupa Konfederasyon Kupası'nda finale çıkmayı başaran Eczacıbaşı'nın bayanları bu başarılarıyla voleybol tarihimize adlarını altın harflerle yazdırdılar.Eczacıbaşı'nın başarısı yurtta büyük sevinç yarattı

Aniene Roma:3 Ekaterinburg:0

MAÇIN KARNESİ

SALON: Atatürk
HAKEMLER: Frunk Leuthgenzzo *(Almanya)
Akşa ira **(Türkiye)
A.ROMA: Cruikeri **, Sfozzi ***, Celento ** Stena ***, Turettea ***, Beerzena ***(Martelli ***, Pierfelix ***).
Y.EKATERİNBURG: İlino *, İnessa *, Elena *, Yullia *, Bubnova Yullia *, İrina *, Donetz Irina *.
SETLER: 15/12, 15/10, 17/15

ADETA EZDİLER

İtalya'nın ünlü takımı San Giovanni karşısında süper oynayan Eczacıbaşılı bayanlar rakiplerini eze eze yendiler

Şubat 1993. Avrupa Konfederasyon Kupası finalleriyle ilgili basında çıkan haberler

NESİL ECZACIBAŞI, Nejat, Bülent ve Emre

ECZACIBAŞI TEKNİK KADROSUNUN FİNAL SEVİNCİ Teknik direktör Cengiz Göllü, menajer Hülya Erçin, antrenör Altan Gökçay ve doktor Senat kızlarımız finali oynama hakkını elde edince böylesine sevinmişlerdi.

NEJAT ECZACIBAŞI Bayan Voleybol takımı Avrupa Kupası'nda final oynama hakkını elde edince teknik direktör Cengiz Göllü'yü kutladı.

Şubat 1993. Avrupa Konfederasyon Kupası finalleriyle ilgili basında çıkan haberler

Vur Eczacım vur

3-1

Aylin ÜSTÜNDAĞ

YAZIYOR

Eczacıbaşı destanı

ECZACIBAŞI dün de çok zoru başardı...

İlk gün Rus takımı karşısında şahane bir oyun oynayarak 3-1 galip gelen mavi-Beyazlılar dün İtalya'nın çok uluslu takımı San Giovanni karşısında da galibiyete ulaştı. Bu maç ilk günkü maçtan çok daha önemliydi. Eğer, Eczacıbaşı dünkümaçı kaybetseydi, Rus takımı karşısında aldıkları galibiyetin hiç önemi kalmayacaktı. Bunun bilincinde olan Eczacıbaşı, bir de uzun zamandır İtalyan takımlarını,yenememenin,takınıtısı ile maça büyük stress içinde çıktı. Bu yüzden de ilk set oyuna hiç giremediler. Bu çok kötü duruma karşı ilk setten sonra aslan yürekleri ile öyle bir saldırdılar ki

İtalyanlar neye uğradıklarını şaşırdılar. Bu galibiyette muhteşem Ankara seyircisinin de büyük etkisi oldu. Maç boyunca dinmek bilmeyen şahane tezahüratları ile takımımızın her an yanında oldular. Eczacıbaşı, San Giovanni'nin harika defansı ve yüksek blokları karşısında hep zorlandı. Büyük çekişme içinde geçen ikinci seti Sonay'ın ve Pelin'in büyük gayreti ile kazanmayıbaşaran kızlarımız oyuna ağırlıklarını koydular. Ama Rus takımı karşısında oynadığı oyunu ancak maçı kazandığı dördüncü sette ortaya koyabildiler. Gerçekten çok büyük iş yaptı Eczacı... İtalyan takımı fizik ve teknik olarak ilk bakışta daha iyi görünüyordu. Ama geri düştükleri zaman çabuk dağıldılar. Eczacıbaşı ise son set hariç her seti geriden gelip kazandı. Ve maç boyunca kendilerine olan güvenleri hiç kaybolmadı. Finale çıkacaklarına inandılar ve bunu da başardılar. Şimdi finalde yine bir İtalyan takım var. Hem de çok güçlü. Ama bize ne, Eczacıbaşı'nın kızları çıkar onları da devirir. Hayd! kızlar şampiyonluğa.

Sabri CANBEYLİ

YAZIYOR

Belgesel yazmak istiyorum

DEĞERLİ izleyiciler Yurttan Sesler Korosu'nun sunduğu "Final Havaları" bitti. Haberleri sunuyoruz: Eczacıbaşı, voleybolun devlerinden Rus Ekaterinburg'dan sonra dün de İtalyan Giovanni'yi devirerek bugünkü finali oynamaya hakkazandı. Mavi-Beyazlılar karşılaşmada.....

Haberleri izlediniz. Şimdi "Reklamlar"

Şu Ekaterinburgoriangeassangiovannuoolluanıeneroma çakar mısınız? Anlamadınız mı? Zuttt, Eczacıbaşı. Nasıl kızlar ama, nasıl takım ama?

.....

Alo, İyi günler, birşey sormak istiyorum. Sizin Pelin'iniz var mı? Şöyle arslan yürekli, bileği kuvvetli. Vurdumu deviren, blok yaptımı adamın Feleğini şaşırtan, sempatik canım Pelin'iniz?

Yok mu? Hadi ya...

Peki ya, Arzu Göllünüz var mı? O topu sihirli parmaklarıyla adeta oyuncağa çevirip nefis paslar atan, hücum desen hücum, savunma desen savunma yapan canım Arzu Göllünüz?

Yok mu? Allah, Allah...

Ama Sonay'ınız vardır herhalde.. İçinde yürek değil mangal taşıyan, ayağının ağrısı ciğerlerine kadar işlediği halde koca salonda rakibin kafasını patlatan, gitti gidiyor denilen maçı parmaklarıyla parke zeminden söküp geri getiren canım Sonay'ınız?

O da mı yok? Hadi be...

Anladım, Gamzeniz var değil mi? O kütür kütür servis atan, bloklarda "Çanakkale –geçilmez"i oynayan, karşısındakine aman vermeyen canım Gamzeniz...

Üstüme iyilik sağlık, yok mu dediniz...

Tamam, tamam sizin Nalan'ınız var. Üzerine yüklenen dev gibi bloklara rağmen topu evire çevire şey yapan, yani kafanıza kafanıza vuran, o sert diye attığınız servislerde aldığı dengeli manşetlerle oyunun kurulmasında başrol oynayan canım Nalan'ınız?

Vallahi pes, demek O da yok..

Victorya'nızı sormaya gerek yok. Var tabii ki? Evet, akıl dolu hücumlarıyla rakibi neye uğradığını şaşırtan, çaprazlardan vurduğu yerde ses getiren canım Victorya'nız?

Olmadı, yok dediniz ha...

Hımmmm, Arzu Can'ınız var demek? Ortadan yaptığı hücumlarla blokları eleğe çeviren, nazikçe plaseleriyle savunma yapıyorum diyenleri ördek gibi avlayan canım Arzu'nuz?

Hah, hah, haa... O da yok.

Aylin'iniz? Oyuna girerken rakibin bu da kim dediği, kim olduğunu oyunuyla anlatan, dün de harikalar yaratan, zor anların kurtarıcısı, bir yıldız oyuncunuz, canım Aylin'iniz?

Kafa bulmuyorsunuz değilmi benimle, yok diye?

O zaman Şehnaz'ınızı soraym? Böyle bir kaptanınız. Oyun içinde de olsa dışında da olsa moral kaynağı, dümenin başındayken rotasını asla şaşırmayan, koca koca dalgaları yarıp gemisinin düzlüğe çıkmasını sağlayan canım Şehnaz'ınız?

Yine mi yanıldım?

Yetiniz artık. Sakın Cengiz Göllünüz'ün olmadığını söylemeyin. Oyunu resimli roman gibi okuyan, voleybolda Ordinaryus Profesörü, canım Cengiz Göllünüz?

Aman Tanrım, yok mu? Pardon, pardon.. Orası Eczacıbaşı değil mi? Aaaaa, İtalya'nın Orıon Geas San Giovanni'si mi? Hay Allah. Yanlış numara. Pardon, pardon, pardon...

Sevgili Mavi-Beyazlılar haberleri yazdık, reklamları da.. Ama şimdi bir belgesel yazmak istiyorum. Voleybol'da görkemli başarı belgeseli... Ve şimdiden diyorum ki bunu bana yazdıracaklar SAĞOLSUN

Şubat 1993. Avrupa Konfederasyon Kupası finalleriyle ilgili basında çıkan haberler

TEŞEKKÜRLER ECZACIBAŞI

ROMA'YA 3-1 YENİLDİLER AMA OLSUN

Avrupa Konfederasyon Kupası finalinde Roma'ya 3-1 yenildi

Eczacıbaşı kupa ikincisi

Eczacıbaşı: 1 - Fincres Roma: 3

SALON: *Atatürk (Ankara)*
HAKEMLER: *Boris Itskovsky (7) (Ukrayna), Frank Leuthausser (7) (Almanya)*
ECZACIBAŞI: *Nalan (8), Arzu Can (7), Gamze (7), Victoria (7), Pelin (8), Arzu (7), Şehnaz (6), Aylin (6)*
FİNCRES ROMA: *8.Boersma (8), 11.Cilento (7), 10.Solazzi (7), 3.Crockett (9), 9.Siena (7), 14.Turetta (8)*
SETLER: *10/15, 15/2, 9/15, 1/15*
ALEV ANAKÖK

ANKARA - Avrupa Konfederasyon Kupası final maçında Roma'ya 3-1 yenilen Eczacıbaşı Avrupa ikincisi oldu. Sesto San Giovanni'yi 3-1 yenen Rus Ekaterinburg ise üçüncülüğü yakaladı.

Muhteşem bir seyirci desteğiyle maça başlayan takımımız etkili servisler ve yerini bulan smaçlarla ilk sette 7-4 öne geçti. Ancak çok iyi blok yapan ve defansta inanılmaz toplar çıkaran İtalyan takımı önce sayıları eşitledi; ardından arayı açarak skoru 7-14 yaptı. Bu anda biraz toparlanır gibi olduksa da set 10/15 Roma'nın oldu.

2.sete pozisyon çevirerek Arzu'nun servisleriyle başlayan Eczacıbaşı bir anda 3-0 öne geçti ve hücumda her topu öldürürken, bloklarımızla da adeta duvar ördük. Başarılı oyunumuz üst üste sayılar getirince daha da çoştuk ve durum 11-0 oldu. Sonuçta 15-2 ile skoru eşitledik: 1-1.

İyi servis atıp Roma'nın çabuk hücum yapmasını engelleyince 3.sette 6-3 öne geçtik. Ama manşette servis hataları, bloktan kaçmak için dışarı vurulan toplar nedeniyle üst üste sayı kaybı başladı ve durum 6-10 oldu. Ara açılınca iyice oyundan düşen Eczacıbaşı seti de 9/15 kaybetti. Aslında bunda en büyük etken 100 bin dolarlık Amerikalı Crockett'in başarılı oyunuydu.

4.sette Eczacıbaşı'nda yorgunluk kendini [illegible] ve özellikle manşet hataları Roma'nın oyuna iyice ağırlığını koymasına yol açtı: 0-8. Sonuçta da set 1-15, maçı da 3-1 kazanan Fincres Roma şampiyon oldu.

Başbakan Demirel, Avrupa Voleybol Konfederasyon kupası bayanlar finalinde Eczacıbaşı bayan voleybol takımı ikincilik kupasını aldı.(Fotoğraf: AA)

kutlama mesajı yayınladı.

Başbakan Süleyman Demirel'in mesajı şöyle:

" Avrupa Konfederasyon Kupası'nda Eczacıbaşı bayan takımının ikinci olmasından büyük mutluluk duydum. Bu büyük başarıda pay sahibi olan herkesi yürekten kutluyor, sev-

Şubat 1993, Ankara

Avrupa ikincisi Eczacıbaşı kız takımının Anıtkabir ziyareti.

1 Nisan 1993 Ankara, Cumhurbaşkanlığı Kupası ile ilgili basında çıkan haber

Eczacıbaşı Cengiz Göllü yönetiminde çıktığı son maçı kazanarak Turgut Özal'ın elinden Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı alıyor.

En büyük kupa Eczacıbaşı'nın

umhurbaşkanlığı Kupası maçında ligde şampiyonluğu kaptırdığı Güneş Sigorta'yı yenen Lacivert-Beyazlılar son kez takımın başında çıkan Cengiz Göllü'ye en gü- ediyeyi vermiş oldular. Karşılaşmayı izleyen Cumhurbaşkanı Turgut Özal ve Sporo Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Ali Yılmaz, takımlara kupalarını verdiler.

SALON: Atatürk
HAKEMLER: Ümit Sokulluoğlu (★★★), İsmail Yıldız (★★★)
ECZACIBAŞI: Nalan (★★★★), Arzu (★★★★), Sonay (★★★), Gamze (★★★), Victoria (★★★★), Pelin (★★★)-(Arzu Can ★★, Aylin ★)
GÜNEŞ SİGORTA: Macide (★★), Mirella (★★), Özlem (★★), Svetlana (★), Ceylan (★), Çiğdem (★★)-(Tuba ★★, Aysun ★★, Necla ★)
SETLER: 15-3, 15-11, 15-11
SÜRE: 47 dakika (12,15,20)

1993 yılının en başarılı teknik direktörleri Aydın Örs, Hamdi Serpil Tüzün, Cengiz Göllü ve Fatih Terim

Yüzümüzü güldüren dört adam

► Bilal MEŞE

● Enflasyon, radyasyon, trafik, terör, Bosna-Hersek derken, içimizi karartan günlerin ortasında yüzümüzü güldüren dört adam var. Dördü de azim ve başarılarını ulusal gurura dönüştürmeyi bildiler

► 12. SAYFADA

SPOR VE GURUR
Türk sporuna yeni bir soluk getiren dört antrenörü Milliyet buluşturdu. (Soldan sağa) Aydın Örs, H. Serpil Tüzün, Cengiz Göllü, Fatih Terim. (Fotoğraf: Yaşar SAYGI)

AYDIN ÖRS
Efes Basketbol Takımı antrenörü. Yurt içinde peş peşe başarılı yıllardan sonra, takımını Avrupa finaline taşıdı. Efes, Arupa'nın en güçlü takımlarını birer birer devirerek finale yürürken, ulusça gururlandık, coşkuyla alkışladık

H. SERPİL TÜZÜN
Genç Milli Futbol Takımı antrenörü. Çekirdekten yetiştirdiği genç futbolcularla, yılmak bilmeyen çalışmalar sonucu Türkiye'ye Avrupa şampiyonluğunu kazandırdı. Hamdi Serpil Tüzün, güvendiği gençleriyle gözünü dünya şampiyonluğuna dikti

CENGİZ GÖLLÜ
Eczacıbaşı voleybol takımlarının kıdemli hocası. Yıllar süren kararlı ve ısrarlı çalışmaların meyvelerini toplarken, Türkiye'nin de adını uluslararası başarı listesine yazdırdı. Avrupa finallerinde kızlarımıza ikincilik kazandırdı

FATİH TERİM
Ümit Milli Futbol Takımı antrenörü. 'A' Milli Takım'da Piontek'in yardımcısı. Terim'in yönetimindeki Ümit Millilerimiz, İngiltere'yi İngiltere'de, Hollanda'yı Hollanda'da yenme başarısını gösterdiler ve ümit verdiler

Dört altın adam

Bilal MEŞE

DÖRT altın... Yalnız dört

ONLAR ERİYOR, BİZ GÜLÜYORUZ

çok ameliyat geçirdim. Gastrum de var. Müsabaka dö-

1972-93 yılları arasında Eczacıbaşı Spor Kulübü'nde antrenör, teknik direktör, şube sorumlusu olarak görev yaptığım 21 yıl içinde Eczacıbaşı takımları 112 şampiyonluk kazandı, Avrupa kupalarında iki dördüncülük, bir üçüncülük, iki ikincilik elde etti. Erkekler 12 kere Türkiye şampiyonluğuna ulaşırken, kızların kazandığı üst üste 17 şampiyonluk Guiness Rekorlar Kitabı'na girdi. Eczacıbaşı kız takımı üst üste yedi kez Türkiye şampiyonu oldu. 1980 yılında kızlar Avrupa Şampiyonlar Ligi'nde ilk final oynayan takım oldu. Bundan sonra "Başarı sadece Eczacıbaşı'yla olmaz. Arkamızdan başkaları gelmeli" dedim. Nitekim 90'lı yıllarda Beşiktaş, Güneş Sigorta ve Vakıfbank gibi kulüplerle Avrupa başarıları gelmeye başladı.

Hümeyra Göllü

Çok sevgili eşim Cengiz'in kitabını hazırlarken verdiği uğraşı görünce hayırlısıyla basılıp okunup sevilmesi için tüm kalbimle dua ediyordum. Dile kolay tam 56 yılını voleybola verdi. Bunun 48 yılında ben de yanındaydım. Üzüntü ve sevincine ailece ortak olduk. Sonra Arzu'da ona eklendi. Allah'tan bu yılların büyük kısmı sevinçle geçti. Özellikle Eczacıbaşı'nda geçen 21 yıl çok güzeldi. 17 yıl kızlarda, 12 yıl erkeklerde şampiyon olmak her kulübe nasip olmaz. Federasyon başkanlarının tümüyle ailece görüşürdük. Voleybolcuların hepsi kardeşlerimiz, kulüp başkanı ve idareciler saygı ve sevgi duyduğumuz kişilerdi. Bir aile gibiydik. Başta Nejat Eczacıbaşı olmak üzere tüm Eczacıbaşı ailesinden büyük sevgi ve değer gördük. Her yemek ve toplantıda yerimiz Nejat Eczacıbaşı'nın, bulunamadığı zamanlarda Şakir Eczacıbaşı'nın yanı ya da karşısıydı. Gösterilen sevgi ve özene minnettarız. Bugün de aynı kadirşinaslığı Bülent Eczacıbaşı ve Faruk Eczacıbaşı'ndan görmekteyiz. Sonsuz teşekkürler. Bu 48 yıl içinde sevdiğimiz çok insanı kaybettik. Ancak Payidar ve Oktay'ın genç yaşta ölümü bizleri çok üzdü. Şakir Bey kulüp başkanları arasında Cengiz, ben ve Arzu için bir idoldü. Gerek Nejat Bey gerekse Şakir Bey ülkemiz için onur kaynağı oldu. Ruhları şad olsun. Eczacıbaşı topluluğu içinde yer alan tüm yöneticilerden hayatta olanları saygıyla, vefat edenleri rahmetle anıyoruz.

Emel Usul Göllü

Canım babacığımın her zaman çok şanslı olduğunu düşündüm. Hayatı boyunca çok sevdiği bir işi yaptı. Çok az insanın sahip olacağı bir durum bu. Ben ve Arzu her zaman onun gibi bir babaya sahip olmanın gururunu yaşadık ve en başta saygı, iyi ahlak ve dürüstlük olmak üzere ondan çok şey öğrendik. Çok uzun yıllar beraber olmayı, başımızdan eksik olmamasını diliyorum.

Arzu Göllü

Türk voleyboluna adını altın harflerle yazdırmış, 56 yılını oyuncu, antrenör ve yönetici olarak spora adamış, benim 17 sene kulüp ve milli takımlarda bizzat antrenörlüğümü yapmış, hepsinden önemlisi sevgili annemle, beni ve ablamı dünyaya getiren canım babam Cengiz Göllü'nün voleybol için yaptıkları, Türk kadınının Avrupa ve dünyada söz sahibi olması için verdiği emekler, bugün milli takımımızın geldiği yer ve aldığı başarılardaki hakkı hiçbir zaman ödenmez. Yetiştirdiği oyuncular için sonsuz sabrın, disiplini, ileri görüşlülüğü ve tükenmek bilmeyen hırsıyla beni de

milli takımlar seviyesinde bir oyuncu yaptı. Dünyadaki hiçbir takımdan korkmayan, her maçı kazanmak parolasıyla oyuncusunu hazırlayıp, sporcusuna sonsuz güvenen ve güven veren bir coach'la çalışmak benim en büyük şansım oldu. İsmiyle kendinden saygı ve sevgiyle söz edilirken aynı zamanda bir bakışıyla hazır ola geçiren ancak birlikte olduğumuz zamanlarda sporcularıyla eğlenip gülmekten zevk alan bir kişiliği vardı. Benim için en güzel anılar, iyi takımlara karşı aldığımız galibiyetlerden sonraki mutluluklardı. Çok maç hatırlıyorum ki soyunma odasında "Bu maçı Cengiz abi için kazanacağız" diyen sporcular, otobüslerle yapılan uzun yolculuklarda söylenen şarkılar, oynanan sesiz filmler, dış ülkelerde ülkeyi tanıma, gezip görme, alışveriş için ayırdığı vakitler ve anlayışını unutmak mümkün değil. Bu belgesel kitabında onu yakından tanıyan pek çok sporcu acı tatlı anılarla babama yazacak. Bizim baba-kız, antrenör-sporcu ilişkimiz istemesek de evimize ve sahalara bir şekilde intikal ediyordu. Sevincimizi ve üzüntümüzü beraber yaşadık. Hayata bir daha gelseydim Allah'a yine onun gibi muhteşem bir baba ve muhteşem bir coach'la çalışmak için dua ederdim. Seni çok seviyorum.

1993 yılının Nisan ayında Eczacıbaşı'ndaki görevimden ayrılarak Galatasaray Voleybol Şubesi teknik direktörlüğünü, kulübün erkek voleybol takımının da antrenörlüğünü yapmaya başladım. Eczacıbaşı benim için takımın eski kaptanları ve yetiştirdiğim voleybolcuların da katıldığı bir veda gecesi düzenledi. Kulüp başkanı Şakir Eczacıbaşı bir konuşma yaparak 21 yıllık hizmetimden dolayı teşekkür etti ve gümüş bir plaket verdi. 1 Temmuz 1972- 1 Nisan 1993 arasında 21 yıl süren başarılarla dolu Eczacıbaşı efsanesi, 12 Mayıs 1993 gecesi Tarabya Kıyı restorandaki veda yemeğiyle sonlanıyordu. Çok sevgili ve değerli kaptanlarım Oktay ve Aylin'le vedalaşırken her zamanki gibi eşim Hümeyra yine yanımdaydı.

12 Mayıs 1993. Eczacıbaşı Kulübü Cengiz Göllü'ye teşekkürlerle veda ediyor

Unutulmaz başkan Şakir Eczacıbaşı

Nisan - Mayıs 1993 Brno, Çek Cumhuriyeti

Genç kızlar
Bahar Kupası'nda.

Teknik Direktör Cengiz Göllü, Antrenör Altan Gökçay, Yrd. Antrenör Adnan Kıstak,
Tuğba, Dilek, Necla, Hülya, Mesude, Çiğdem, Didem, Banu, Bahar, Gülcan, Başak, Özlem.

Cengiz Göllü,
Altan Gökçay,
Zekai Keskin,
Aydın Öztürk,
Adnan Kıstak.

Adnan Kıstak

1993 yılında 1973-74 doğumlu neslin genç milli takımını Avrupa finallerine hazırlayabilmek için Çek Cumhuriyeti'nin Brno kentinde A takımlar seviyesinde düzenlenen Bahar Kupası'na genç millilerle katıldık. Cengiz abi kafile başkanı, Altan Gökçay ve ben antrenör, Aydın Öztürk hakem, Sezai Seçkin de doktor olarak ekipteydi. O yıl Avrupa Şampiyonası olduğu için tüm ülkeler en güçlü takımlarıyla katılıyordu. Bir de zor gruba düşünce genç takım biraz zayıf kaldı. Maçlar başladığında takımların çok sert olduğunu gördük. Ne yapsak set alamıyorduk. Maçlar kısa sürüyor, yenildikçe ortalıkta gözükmüyorduk. Kaldığımız otel gayet güzeldi. Müslüman olduğumuz için de bize diğer takımlardan ayrı bir menü çıkartıyorlardı. Tabaklar çok şıktı ama porsiyonlar yeterli ve damak tadımıza uygun değildi. Takımın masaya oturmasıyla kalkması bir oluyordu. İkinci günden sonra herkes marketten aldıklarıyla beslenmeye başladı. Altan'la birlikte günlük alışveriş yaparak oradan aldığımız elektrikli ocakta ızgara yapmaya başladık. Yönetici takımı olarak buluşup ızgara başında sohbetlere başlayınca çok keyifli on gün geçirdik. Bu sayede Cengiz Göllü'yle de daha yakın olup bilgi alışverişinde bulunduk. Onu tanıdıkça birçok şey öğrendim. Oradaki rakiplere yenildik ama Polonya'yı deplasmanda eleyerek finallere gitme hakkı kazandık. Cengiz Göllü'nün desteğiyle daha sonra da birkaç kez bu turnuvaya gençlerle katıldık. Hatta artık düzenlenmeyen bu kupayı 1986 doğumlu gençlerle kazandık bile... Sonraki yıllarda yine birlikte çalışmayı çok istedik ama şartlar bir türlü denk gelmedi.

Altan Gökçay

Sene 1993. Genç milli takım A takımı yerine Brno'daki Bahar Kupası'na katılıyordu. Kafile Başkanı şefin yanında antrenördüm. Yardımcı antrenör Adnan Kıstak ve Dr. Zekai Seçkin'le güzel bir otelde kalıyoruz. Turnuvada 16 takım vardı ve tek Müslüman ülke bizdik. Organizasyonda iki menü vardı. Tabii Cengiz abi Müslüm menü siparişiyle konuyu kapattı. Kahvaltılar açık büfe, yiyecekler boldu. Kahvaltıdan çaktırmadan alınan yiyeceklerle öğlen ve akşam öğünlerine takviye yapıyorduk fakat giderek zayıf ve güçsüz düşüyorduk. Doktorla birlikte karar vermemize rağmen konuyu Cengiz Abi'ye açamıyorduk. Hıristiyan menü ise muhteşemdi. Adnan arada bir kaçamak yapıyor ve tatlarına bakıyor biz ise siparişlerimize hiç olmazsa birde makarna eklenmesini istesek de kaale alınmıyordu. Ama bu son oldu. Başka turnuvalarda Müslüm menüsü istememeye yemin ettim.

1993

1906–2006

Galatasaray, Karşıyaka, Sökespor ve Beşiktaş Yılları

Galatasaray 1993 yılında amatör branşlarda bir yeniden yapılanmaya giderek sadece futbolda iddialı olmadığını göstermek istedi. Nur Gencer'i idari menajerliğe, dönemin başarılı koçu Aydan Siyavuş'u da basketbolun başına getirdi. Benim görevim de şubenin teknik koordinasyonunu sağlamak, her seviyedeki voleybol takımlarının koçlarını belirlemek ve Galatasaray'da voleybol altyapısının daha güçlü hale getirilmesini kapsıyordu. İki yıllık sözleşme imzaladıktan sonra erkek takımı kaptanı Payidar Demir ve antrenör Bülent Meriç'le bir toplantı yapıp durumu değerlendirip planlamaya giriştim. Takımda Payidar'ın dışında Kenan Bengü, Selim Öztreves, Ata Onar gibi dönemin en tecrübeli ve başarılı isimleri vardı fakat yaşları ilerliyordu.

Reşat Arığ

Erdal Önder ile birlikte çalışanlar ne kadar tertipli bir antrenör olduğunu, tutuğu notlar, yazdığı raporlar, dokümanlar ve dosyalardan bilir. Cengiz abinin Eczacıbaşı'ndan ayrılarak Galatasaray'a transfer olacağı duyulunca Erdal abi ile birlikte çalıştırmakta olduğumuz A kız takımının raporlarını ona götürdük. Bizleri karşılayıp sohbet ettikten sonra Galatasaray'daki görevinin henüz resmileşmediğini söyleyerek raporları almadı. O an bizle çalışmak istemediği kanısına vardık. Bir ay sonra konu kesinleşti ve yaptığımız ilk toplantıda herkesin görevini açıklarken, görevimizi sürdüreceğimizi tebliğ etti. Diğer takımlarda da düzenlemeler yaparak üç yıl boyunca birlikte Galatasaray'a başarılı hizmetler verdik.

Nisan 1993. Cengiz Göllü'nün Galatasaray'a transferiyle ilgili basında çıkan haberler

Cengiz Göllü G.Saray'da

ECZACIBAŞI Kulübü'nden ayrılan **Cengiz Göllü,** Galatasaray ile anlaştı ve sözleşme imzaladı.

Galatasaray Voleybol Şubesi Teknik Direktörü olan **Cengiz Göllü** aynı zamanda Galatasaray Erkek Voleybol Takımı'nın Antrenör - Cocach'lugunu da yapacak. Galatasaray Voleybol Şubesi'nin teknik koordinasyonunu üstlenecek **Cengiz Göllü** , bayan, genç ve yıldız takımlarının antrenör - Coach'larını belirleyecek. Galatasaray da voleybol altyapısının daha güçlü hale gelmesi için plan hazırlayacak.

Galatasaray 'ın Asbaşkanı ve Genel Sekreter'i **Mehmet Cansun** 'un desteği, büyük çabası, Galatasaray Voleybol Şubesi Yöneticisi **Çağatay Altınlı** 'nın girişimi ile Galatasaray Voleybol Şubesi teknik patronu olan **Cengiz Göllü** , bugün Galatasaray erkek takımının kaptanı **Payidar Demir** ve antrenör **Bülent Meriç** ile bir toplantı yaparak resmen göreve başlayacak.

Eczacıbaşı Kulübü Başkanı **Şakir Eczacıbaşı** , önceki gece Tarabya'da **Cengiz Göllü** onuruna düzenlediği gecede, görevden ayrılan **Göllü** 'ye "Güle güle" dedi ve 21 yıllık hizmetine teşekkür etti. Başkan **Eczacıbaşı , Göllü** 'ye gümüş bir plaket de armağan etti. Geceye eski kaptanlar ile **Göllü** 'nün yetiştirdiği voleybolcular da katıldı.

Nisan 1993

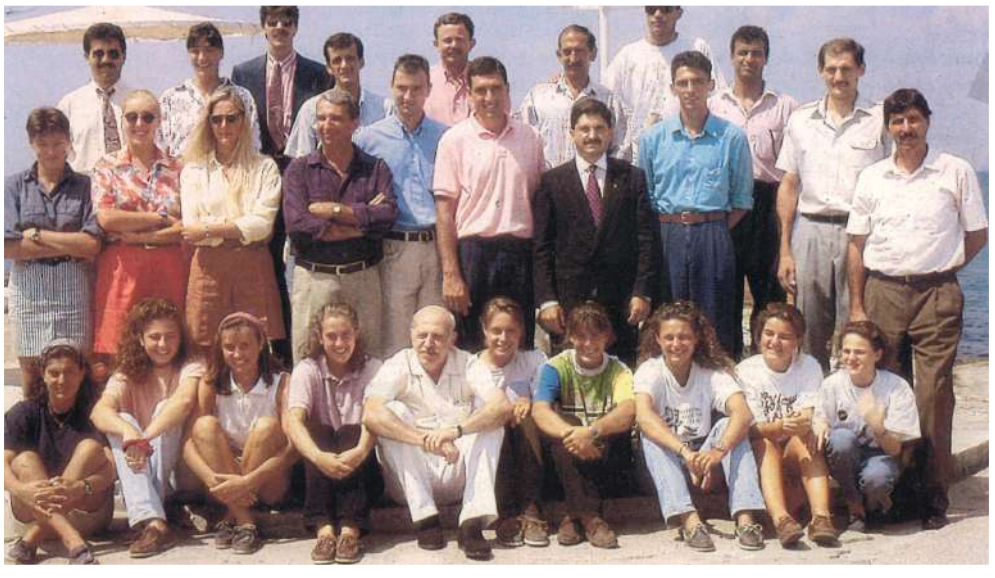

Kalamış tesislerinde kız ve erkek takımları toplu halde.

1993-94 Galatasaray erkek takımı

Ufuk, Selim, Serdar, Rafi, Oleg, Özkan, yardımcı antrenörler Reşat ve Bülent, Vefa, Payidar, Cengiz Göllü, Fatih, Ersoy, kondisyoner Mete Yalazangil.

1993 Erkek takımı Kalamış Turnuvası'nda

Cengiz Göllü, Özkan, Selim, Rafi, Serdar, Oleg, Ufuk, Payidar, Fatih, Bülent.

1993 Galatasaray'ın as oyuncularının yaşının ilerlemesiyle ilgili bir haber

Aralık 1993

Galatasaray Asbaşkanı Mehmet Cansun ve yönetici Çağatay Altınlı ile Avrupa Kupası'nda galibiyet sevinci.

1994-95 sezonu Galatasaray erkek takımı

Cengiz Göllü (Ant.),
Şenol,
Selim Öztreves,
Zafer Paşaoğlu,
Sergei,
Vladimir,
Bülent Meriç (Yrd. Ant.),
Kenan Bengü,
Ata Onar,
Payidar Demir (K),
Tamer Çamlıbel,
Cem Sapmaz.

1993-94 sezonu açılışı Ufuk, Selim, Serdar, Rafi, Oleg, Özkan, Reşat, Vefa, Fatih, Ersoy ve Payidar'lı kadroyla Kalamış tesislerinde oldu. Şubeyi her hafta yaptığımız toplantılarla yapılandırarak düzgün bir çalışma sürecine girdik. Erkek takımı başarılı sonuçlar almaya ve önemli Avrupa takımlarını yenmeye başladı. Sezonu lig üçüncüsü olarak bitirdik. İlk yıl sonunda elde ettiğimiz sonuçlarla Avrupa kupalarında kimlerle oynayacağımızın hesaplarını yapmaya başladık. 1994-95 sezonuna da bu umutlarla başladık. Ne var ki, 1995 yılında, Türkiye'nin en teknik kapasiteli smaçörü olan Selim Öztreves de voleybola veda etti. Bir yönetim kurul toplantısı sonrasında da kulübün küçülme kararı alarak voleybolu gençlerle ve amatörce sürdüreceği açıklandı. Bu durum sporcuların bir yıllık emeğinin havaya uçması anlamına geliyordu.

Selim Öztreves voleybola veda ediyor

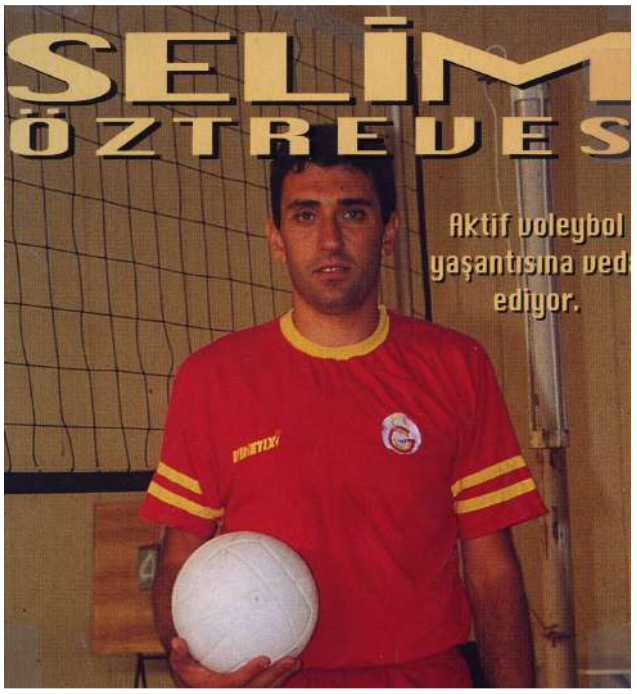

1994-95 sezonu Galatasaray kız takımı

Antrenör Erdal, Uyutova, Zeynep, Burçin, Simirnova, İnessa, Ayşe, Sonay, Berna, Arzu, Vildan, Nihal, yönetici Çağatay, antrenör Victor Bardok.

1979'da voleybola başlayan kızım Arzu da liseden sonra sporu seçmiş, önemli bir oyuncu olmuş, Galatasaray'da oynuyordu. Bu durumda kız takımı da dağılacak herkes bir tarafa gidecekti. Kulüp başkanı Alp Yalman'dan hiç olmazsa Arzu'nun istediği bir takıma transfer olmasını rica ettim. Fayda etmedi ve on bin TL fazla veriyor diye Emlakbank'a satıldı. Büyük bir kulüpte bile bir yılda her şeyin değişebiliyor olması önemli bir ders oldu. O yıl takımın iki pasörü olan Ufuk Eczacıbaşı'na, Fatih ise Arçelik'e transfer oldu; iki yabancısı ayrıldı; herkes kendine takım aramaya başladı. Futbola milyarlar harcayarak Avrupa'da başarı kazanmayı hedefleyen Galatasaray, erkek voleybol takımını Avrupa Konfederasyon Kupası'na yollamadı.

Bu kadarla da kalmayıp kız voleybol şubesinin tamamen kapatılması üzerine Starspor gazetesinde şu yazıyı yazdım: "Son günlerde duyumlarını aldığımız, ancak ihtimal vermediğimiz acı bir gerçek, resmiyete binerek açığa çıktı. Türk sporunun temel taşlarından Galatasaray Kulübü, voleybol kız takımını tamamen kapattı. Bir zamanlar voleybolu ülkemize taşıyan, uzun yıllar bu konuda tüm kulüplere öncülük yapan, birçok milli takım sporcusunu yetiştiren ve milli takım antrenörlerini bünyesinden çıkaran bu büyük ve güzide kulübümüzün milyonlarca taraftarı bu kararı nasıl karşılayacaktır ve nasıl anlayabilecektir? Hayatının büyük bölümünü voleybolun gelişmesi için harcayan ve mesaisinin hemen hemen tamamını Galatasaray'a vermiş değerli büyüklerimizden rahmetli Sinan Erdem, Vahit Çolakoğlu, Ayhan Demir ve Menalous Zamboğlu'na bu kararın hesabını nasıl verecekler? Yıllarca

o formayla ter dökenlerin ve bu spora hizmet edenlerin yüzlerine nasıl bakacaklar? Şubenin kapanması ile birlikte sporcuların tamamı başka kulüplerde faaliyetini sürdürebilir ancak 9-10 yaşlarından itibaren bu formayı giyebilmek için ter dökmüş gençlerin elinden o rüyanın alınması çok üzücü. Dünyada bayanlar arası yarışmalarda en popüler spor dalı olan voleybol için bu kararı alanların basketbol ve voleybolun kökeninden olması işin daha da acı tarafı."

Galatasaray'ın şube kapatma kararını eleştiren bir haber

Cim Bom'un büyül ayıbı

Futbola milyarlar harcayarak Avrupa'da başarılı olmaya çalışan Galatasaray, erkek voleybol takımını Avrupa Konfederasyon Kupası'na gönderemiyor.

VOLEYBOLCULARI DAĞITTILAR

Fenerbahçe voleybolda hamle yaparken, Galatasaray'ın böyle geri adım atmasına anlam verilemezken, bu sadece yönetici beceriksizliği olarak nitelendiriliyor. Galatasaray'da iki pasörden **Ufuk** Eczacıbaşı'na, **Fatih** ise Arçelik'e transfer oldu. **Özkan**'ın Beşiktaş'a gideceği belirtilirken, ikiyabancı oyuncunun yerine kimin geleceği de kesinlik kazanmadı. **Serdar** ise Ziraat Bankası ve Fenerbahçe arasında karar veremiyor. Kısacası Galatasaraylı erkek voleybolcular birer birer kendilerine takım buluyorlar.

Enver BAĞLARBAŞI

TAKIM DAĞILDI Geçen sezon ligi 3. tamamlayan Galatasaray'ın voleybolcuları birer birer diğer takımlara dağıldılar. Ufuk ıcıbaşı'na giderken, Fatih Arçelik'e transfer oldu. Özkan'ın da Beşiktaş'la flört ederken, giden yabancıların yerine adam bulunmadı.

Galatasaray'da üç yıl görev yaptım. Kulüp için yapabileceğim bir şey kalmadığını anlayınca 12 Haziran 1996 günü Karşıyaka'yla kız voleybol takımını çalıştırmak üzere sözleşme imzaladım. Ankara ve İstanbul'dan sonra İzmir'e gelmiştim. Bu arada 1969 yılında başlayan milli takım antrenörlüğünde 28 yıl doldurmuş, 330 milli maç yönetmiştim. Eczacıbaşı'nda geçirdiğim 21 yıl boyunca yaşadığım şampiyonluk stresleri ve Avrupa kupaları için yaptığım seyahatlerden çok yorulmuştum. Yardımcım Reşat Yazıcıoğulları'na çok güveniyordum. Artık milli takımlara veda etme zamanı geldiğini düşündüm.

1996 yılında Brno'da düzenlenen Bahar Kupası ve Avrupa elemelerinden başarılı sonuçlarla dönerek milli takımlardan ayrılmaya karar verdim. Bunu olabildiğince onurlu bir şekilde yapmalıydık. 20 Kasım 1996 günü Ankara'daki eleme maçında İtalya Milli Takımı'nı 3-2 yenerek bu amacımıza ulaşmanın mutluluğunu yaşadık. Ertesi yılın son günü de İzmir'de İsrail'i 3-0 yendik ve Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Naci Bayamlıoğlu ile vedalaştık. Yıllarca birlikte sahalarda ter döktüğümüz Nalan ve Sonay da benimle birlikte bırakmak istiyordu. İzmir'deki maçtan sonra ikisinin birlikte imzaladığı mektupta şunlar yazıyordu: "Sevgili Cengiz abimiz, beraber olabildiğimiz son maçta, paylaşmış olduğumuz acı, tatlı herşey film şeridi gibi geçiyor ve bizim için yaptıklarınıza nasıl teşekkür edeceğimizi bilemiyoruz. Bizim hayatımızdaki en değerli birkaç insandan birisiniz. Sizi her zaman bir abi, bir baba ve en kıymetli yetiştiricimiz olarak gördük. Şu an bulunduğumuz yer ve kariyerin hepsi sizin sayenizde oldu. Bunu biliyor ve bütün bunlar için tekrar teşekkür ediyoruz. Sizi çok seviyoruz. Nalan-Sonay."

Ayrılmamın milli takıma bir şey kaybettirmeyeceğine inanıyordum. Çok iyi fiziğe sahip iyi oyuncular vardı. Federasyon ve teknik adamlardan Avrupa'da büyük başarılar elde etmek için sabırlı davranmalarını istedim. Sporcu arkadaşlarımın hepsine çok güveniyor ve inanıyordum.

Emin İmen

Yıl 1995, Ağustos. Çeşme'de Gençler Balkan Voleybol Şampiyonası oynuyoruz. Şef (Cengiz abi) başımızda, ben sorumlu antrenörüm, Şahin Çatma yardımcı çalıştırıcı. İlk gün Arnavutluk'u yendik. Akşam üzeri otelin denize nazır bahçesinde hep birlikte oturuyoruz. O arada denizde yüzen birileri var. Cengiz abiye hava atacağız ya "Şef, bak Arnavut takımını denize döktük. Arnavutluk' a doğru yüzüyorlar" dedim. Tabii şef böyle turnuvaları çok yaşadığı için güldü geçti. Çünkü daha iki maçımız vardı. Ertesi gün şampiyonanın zayıf takımlarından Romanyla'yla oynadık ve hiç ummadığımız bir sonuçla maçı kaybettik. Akşamüzeri yine hep birlikte bahçede oturuyoruz. Tabi bizim moraller bozuk. Şef engin espri anlayışıyla bana "Emin, denizde kırmızı tişörtlü birileri yüzüyor onlar bizimkiler olmasın" dedi. Tabii Şahin hoca ile bizde tık yok. Sonuçta Cengiz abinin de desteğiyle Türk Milli takımı olarak şampiyon olduk ve yıllarca unutamayacağımız bir anımız oldu.

Nisan 1996 Brno, Çek Cumhuriyeti

Bahar Kupası'nda.

Nihat Ermiyan, Ali Okan ve Reşat Yazıcıoğulları kent merkezinde.

27 Kasım 1996 Salsomaggiore, İtalya

Türkiye ve İtalya milli takımları.

27 Kasım 1996 Salsomaggiore, İtalya

Avrupa Kupası elemesinde Arzu'nun bloku.

27 Kasım 1996 Salsomaggiore, İtalya

Avrupa Kupası elemesinde Sonay ve Nalan'ın bloku.

27 Kasım 1996 Salsomaggiore, İtalya

Avrupa Kupası elemesinde Özlem'in smaçı.

20 Kasım 1996 Ankara. Avrupa Kupası eleme maçıyla ilgili bir haber kupürü

Abdullah Gümüşbaş

20 Kasım 1996 günü Ankara Atatürk Spor Salonu'nda İtalya'yı yendik. Yıllar sonra Avrupa Kupası finallerinde İtalya'yı yendiğimizde bunun ilk defa gerçekleştiğini yazan spor yazarı arkadaşlarımız bu maçı unutmuştu. Oysa A bayan voleybol milli takımımız dev İtalya'yı Avrupa şampiyonası grup müsabakalarında 3-2 yenerek bir ilki 1996'da başarmıştı. Takımın teknik direktörü Cengiz Göllü, yardımcısı Reşat Yazıcıoğulları, menajeri ise bendim.

Ceniz Göllü'nün Karşıyaka'da görev almasıyla ilgili haberler, 1996

KSK'de hareketli saatler

Yeşil - kırmızılılar dün utbolda iki, voleybolda ir imzayla moral buldu

Gökhan ÖZYURTLU

arşıyaka Kulüp Binası dün sabah saatlerinde hayli hareketliydi. Bayan voleybol takımı'nın başına getirilen deneyimli Antrenör Cengiz Göllü'nün kavele imzalamasını görüntülemek için toplanan basın mensupları, iki genç futbolcunun da

Cengiz Göllü imza attı

KARŞIYAKA Bayan Voleybol Takımının daha önce prensip anlaşmasına vardığı antrenör Cengiz Göllü dün imza attı. Göllü, Kırmızı Yeşilli kulübün Voleybol Şube Başkanı Güçlü Aydoğdu ile bir süre görüştükten sonra bir yıllığına sözleşme imzaladı. Karşıyaka, Cengiz Göllü'nün isteği üzerine 7 Temmuz'da Ayvalık'ta kampa girecek.

Antrenörler hatıra fotoğrafı çektirdiler: Tam 24 yıl Ankara, İstanbul ve Türk Voleybolu'na hizmet verdikten sonra, İzmir Karşıyaka Kulübü'ne transfer olan ünlü hoca Cengiz Göllü'yü arkadaşları düzenledikleri gece ile uğurlarken hatıra fotoğrafı çektirdiler.

Göllü'yü İzmir'e uğurladık

1996-2000 yılları arasında üç sezon Karşıyaka'da görev yaptım. İlk yıldan programımı uygulamaya koymak istedim. O zamanlar kondisyon salonu olmadığından marangozlara sıçrama tahtaları yaptırdım. Birçok zorluğu aştıktan sonra Dikili'de iki yirmişer günlük iki kamp hazırladım. Sağlık topları, atlama ipleri, dumbeller arabaya yüklenip Dikili'ye getirildi. Sabahları fizik, akşamları top antrenmanları yapıyorduk. Yardımcım İsmail Yengil ve idari işlerle uğraşan Cem Değirmencioğlu'yla birlikte hummalı bir çalışmaya giriştik. Oyuncuları sabah akşam zorlayarak Dikili'nin sıcağı altında yetiştirmeye başladım. Gülbin ve Şükran eskiden tanıdığım oyunculardı. Bir antrenman esnasında hareket değiştirirken "Mâniaları getirin" dediğimde yüzüme boş boş baktıklarını gördüm. "Kızım getirsenize!" dedim, yine yanıt alamadım. Benimle dalga mı geçiyorlar diye düşünürken İsmail "Abi anlamadılar. 'Engelleri' getirin desen, koşarak alırlar" deyince gülmeye başladım. Yeni neslin gençlerine göre geride kalmaya başladığımı ilk o gün fark ettim.

Yaz çalışmalarında on beşer günlük kamplar halinde sabah akşam antrenman yapıyor, sporcuların temel hareketlerini geliştirmek istiyordum. Ancak bu çalışmaların yabancı takımlarla karşılaşmalar yaparak pekiştirilmesi gerekiyordu. Bulgaristan'ın ünlü Levski Sconco takımıyla Dikili'de maçlar oynayarak bu açığı kapattık. Ardından da Yunanistan'ın Sakız adasındaki bir turnuvaya katılıp birinci olduk.

Göllü: Ben görev adamıyım

GÜLE GÜLE HOCAM Bayan Milli Voleybol Takımımız, Avrupa Şampiyonası Grup Eleme maçında İsrail'i rahat mağlup etti. Ay - yıldızlı kızlarımız bu karşılaşmayla Nalan ve Sonay ile birlikte milli takıma veda eden Teknik Direktör Cengiz Göllü'yü de galibiyetle uğurladılar. **(Fotoğraf: Erkut ŞAHİN)**

1996 Karşıyaka kız voleybol takımı

Açılış konuşmasında

Cengiz Göllü Karşıyaka Spor Kulübü başkanı İskender Mesudiye ve yönetici Ali Ertan'la.

Karşıyaka Spor Kulübü

Karşıyaka Spor Kulübü yönetim kurulu üyesi Dr. Tibet Kızılcan ve basın danışmanı Ahmet Diker Cengiz Göllü'ye plaket sunuyor.

10 Eylül 1998, Dikili

İsmail Yengil, Mehmet Başaran, Cengiz Göllü, Levski Sconco yöneticileriyle Bademli'de.

1998-99 sezonu Karşıyaka kadrosu

Ağustos 1998, Dikili yaz kampı

Eylül 1998

Sakız adasına yolculuk.

Eylül 1998 Sakız, Yunanistan

Togan Toprak, Cengiz Göllü, Cem Değirmencioğlu, İsmail Yengil, Selçuk Atalay bir gezinti sırasında kafede.

Eylül 1998

Cengiz Göllü, Pirgi köyü gezisi sırasında yönetici Togan Toprak, sporcular ve antrenör İsmail Yengil ile birlikte.

26 Eylül 1998 Sakız, Yunanistan

Cengiz Göllü, turnuva banketinde iki takımın kaptanlarıyla.

Vakıfbank'ın Avrupa Konfederasyon Kupası finalisti olması nedeniyle yapılan buluşmanın haberi, 1998

Gönüllerin şampiyonları

Bayanlar voleybolu bu yıl tarihi bir başarı yakaladı ve üç Türk takımı final four oynadı. Beşiktaş Kupa Galipleinde, Güneş Sigorta Konfederasyon Kupası'nda 4. olurken, Vakıfbank 1 numaralı kupada, Şampiyon Kulüpler'de finale yükldi. Ama evsahibi Dubrovnik önünde kemleri geçemeyip ikincilikle yetindi. Vakıfbank'ın kazandığı Avrupa ikincili- 18 yıl önce Eczacıbaşı'nın aynı kupada kaladığı başarının bir tekrarıydı. **KALE RKASI** 18 yıl önce ikinci olan takımın ptanları Selcan ve Aylin ile teknik direkrü Cengiz Göllü'yü, Vakıfbanklılar ile buluşturdu. Eczacı'nın efsane kadrosundan üç isim, Vakıfbanklılar'ı başarılarından dolayı kutladı.

Özellikle Cengiz Göllü, bu dereceye en çok sevinenlerden biriydi. Çünkü takımını en fazla şampiyon yapan teknik adam unvanını sahip Göllü, 18 yıl önceki ikincilik sonrası, "Başarı yalnız Eczacı ile olmaz. Arkamızdan başkaları gelmeli" demişti.

GURUR TABLOSU - Türkiye'ye ilk Şampiyonlar Ligi finalini 1980 yılında yaşatan Eczacıbaşı'nın antrenörü Cengiz Göllü ve yıldızları Aylin, Selcan *(ortada)*, 1998 Avrupa ikincisi Vakıfbank'la biraraya gelip tarihi bir buluşma gerçekleştirdi. **Fotoğraflar: Cem Akyüz**

İzmir'in iki köklü kulübü olan Karşıyaka ve Göztepe arasındaki rekabet herkesçe malumdu. Ben o zamana kadar bunun nedenini anlamamıştım. Her iki takım da birinci ligdeydi ve dört bin kişilik seyirci kitlesini görünce rekabetin boyutunu idrak ettim. İki takımın maçlarında meydana gelen olaylar da bir başka göstergeydi. Yıllarca bu rekabet ortamının voleybolu geliştirmesini bekledim ama maalesef olmadı.

Maddi sıkıntılar kulüplerin bir noktadan daha ileri gitmesine imkan tanımıyordu. Üç buçuk yılın sonunda Karşıyaka'dan ayrılmam gerektiğini anladım.

1998-99 yılları yine İzmir'de, Sökespor genel koordinatörlüğünde geçti. Amatör branşlarda sponsorluk dönemi başlamış, Lee markasının desteğiyle kulüp Söke Lee adını almıştı. Bir yıl önce 1. Lig'den Süper Lig'e çıkan Söke Lee'de teknik direktör Şükrü Yengil, antrenör Ertan Albayrak ve menajer Yaşar Ergün'le birlikte çalışmaya başladık. Ligin yeni takımı 800 bin dolar bütçeye sahipti. Ziraat Bankası'ndan Ali Emirsoy, Emlakbank'tan Bülent Ütün ve Fenerbahçe'den Toker Çamlıbel'i transfer ederek kadroyu güçlendirdik. Sezon hazırlıklarına Polonya kampıyla başladık. İzmir ve Yunanistan'da iki turnuvaya katıldık ve Avrupa kupalarını bir kez daha hedefe koyduk. Lee'nin İzmir'de uluslararası bir voleybol turnuvası düzenlemesi sayesinde hazırlık dönemi iyi geçti.

Cengiz Göllü'nün Sökespor Lee çalıştırıcılığı sırasında basına yansıyan haberler

HEDEF AVRUPA KUPALARI... Cengiz Göllü'yü genel koordinatörlüğe getiren Sökespor Lee, filede Avrupa kupalarını hedef seçti. Altyapıya da önem vereceklerini belirten Göllü, bilgi ve imkanlarla başarıya ulaşacaklarını söyledi. **(Fotoğraf: ÇAĞLAYAN SUELİ)**

Sökespor Lee'de Göllü devri

Voleybol Süper Ligi'nin yeni takımı 800 bin dolarlık bütçesi, idari yapılanması ve transferleriyle fırtına gibi esmeye hazırlanıyor

Söke Lee Avrupa'yı hedefliyor

Cengiz Göllü'nün Sökespor Lee çalıştırıcılığı sırasında basına yansıyan haberler

Söke Lee'den sezona merhaba

Söke Lee Turnuvası'nda Arçelik'ten voleybol şov

Arçelik şampiyon

Arçelik 6 takım arasından sıyrılarak şampiyon olurken lig için de büyük umut verdi (Fotoğraflar: Banş SÜMEN)

Tayyar SÜMEN

Söke Lee Spor Kulübü'nün İzmir'de düzenlediği İzmir 1.Uluslararası Lee Spor Voleybol Turnuvası Arçelik Takımı'nın şampiyonluğu ile sona erdi. Arçelik, Söke Lee, Ernlakbank, Odese (Ukrayna), Siatkowej (Polonya) ve Sofia (Bulgaristan) takımlarının katılımıyla Celal Atik Spor Salonu'nda beş gün süren turnuvada ikinciliği Polonya'nın Siatkova, üçüncülüğü de Ernlakbank elde etti. Turnuvanın en iyi komple sporcusu olarak Arçelik'ten Gökhan Öner, en iyi pasörü de yine Arçelik'ten kaptan Fatih seçilirken, Polonyalı Piotr de en iyi smaçör seçildi.Takımları lige hazırlamak amacıyla böyle bir turnuva düzenlediklerini belirten Söke Lee Kulübü Koordinatörü Cengiz Göllü, "Lig öncesi kulüpleri biraraya getirip, sporcuların kaynaş-

Milliyet İzmir Cumartesi 27 Aralık

Lee şov başlıyor

Leespor'un İzmir'deki ikinci yarı maçlarına Dream Team Dans Grubu da çeşitli gösterileri ile renk katacak.

İzmirli voleybolseverler Leespor'un maçlarında renkli dakikalar yaşayacak, çeşitli hediyeler kazanacak.

Voleybol Erkekler A 1 Ligi'nde zirve mücadelesi yapan Kırmızı Lacivertliler ikinci yarı maçlarında tribüne taraftar çekebilmek için bir dizi önlemler aldı. İlk etapta Dream Team Gösteri Grubuyla anlaşan Leespor yöneticileri maça gelecek taraftarlara da promasyon uygulayacak. Lee ürünlerinden hazırlanan promasyon paketinden maça gelen taraftarlar yararlanabilecek.

Leespor Kulüp Başkanı Hilmi Kayhan, "Spor bir gösteri sanatıdır. İkinci yarı maçlarımıza gelen voleybolseverler hem çok renkli maçlar izleyecek hem de çeşitli hediyeler kazanacak" dedi.

2000 yılında İstanbul'a döndüm. 30 Haziran günü Beşiktaş'a transfer oldum. İlk işim bütçeye bakmak oldu. Çok sınırlıydı. Oyuncularla toplantılar ve tek tek görüşmeler yaptım. Siderenko 100 bin, Caroline 80 bin dolar istiyordu. Tabii Türk oyuncular da onlara göre kendilerine paha biçerek talepte bulunuyordu. Önce yabancılardan işe başladım ve Siderenko'dan vaz geçtim. Ardından 100 bin TL bonservis bedeli alarak Caroline'i başka bir kulübe verdim. Böylece bütçede 100 bin TL'lik artış sağladığımı sanıyordum. Oysa gelen para kulübün genel hesaplarına girdiğinden bize hiçbir faydası olmadı. Türk oyuncular hakları olan bedellere düşerken 30–40 bin dolarlık yabancı oyuncularla takımı kurdum. Beşiktaş bayan takımı bir yıl önce ligde dördüncü olarak Avrupa'da CEV Kupası maçlarında oynamaya hak kazanmıştı. Geldiğim yıl İtalya'nın Vicenza kentinde oynanan final maçlarının ikisini kaybederek dördüncü oldu. O sezon ligi yedinci bitirdik. 18 Haziran 2001 tarihinde voleybol yönetimi ile bağdaşmayan fikirlerim yüzünden Beşiktaş'tan ayrıldım. Beşiktaş sonraki yıllarda Eczacıbaşı ve Güneş Sigorta gibi güçlü rakiplerini yenip Türkiye şampiyonluğunu kıl payı kaçıracak durumlara geldi.

Spor hayatım boyunca neredeyse "Kara para aklamazsan bayan takımlarını yaşatamazsın" demeye getiren idarecilere, bayan voleybolunun maddi yönden bu noktalara gelmesinden şikayetçi olan yöneticilere, emek sarf etmeden kısa yoldan başarılı olmak isteyenlere hep "Bu kulübü bu hale kim getirdi?" diye sormak istedim. Defalarca voleybola küsme noktasına geldim. Başarılar ve ödüller ise her seferinde "Demek ki doğru yapmışım" dedirtti, voleybola olan aşkımı yineledi.

8 Temmuz 2000

Cengiz Göllü Beşiktaş'ta

BEŞİKTAŞ Bayan voleybol takımının başına filenin ünlü ismi Cengiz Göllü'yü getirdi. Eczacıbaşı efsanesini yaratan ve bu başarıyı Giuness Rekorlar Kitabı'na yazdıran Cengiz Göllü, Siyah-Beyazlı camiada görev almaktan sevinç duyduğunu söyledi. Basketbol ve voleybol sorumlusu Burak Kalkavan da "Cengiz Göllü gibi bir büyük ustayı almaktan mutluyuz" dedi.

Cengiz Göllü'nün Beşiktaş'a transferi haberi.

2 Mart 2001 Milano, İtalya

Kafile Vicenza yolunda Milano gezisinde.

Mart 2001 Vicenza, İtalya

Cengiz Göllü, CEV Kupası'nda yönetici Aziz Çankırı, antrenör Hakan Kayhan, yardımcısı Zafer Atay ve menajer Abdullah Gümüşbaş.

Mart 2001 Milano, İtalya

Sporcular yemekte.

Beşiktaş'tan ayrıldıktan bir buçuk yıl sonra, 6 Aralık 2002'de yeni yönetici Ahmet Kavalcı, voleybol komitesinde görevli Alaeddin Numan ve Zeki Gül'ün ısrarları sonucu Beşiktaş'a geri döndüm. Takım çok kötü durumdaydı. İlk devre sonunda 13. sıradaydık. İkinci devre başarılı olmamıza rağmen ligi 10. sırada bitirdik. 2002-03 sezonu için kadrodaki Melek Kocaimamoğlu, Selma Kaplan ve Serra Bordoğan'ı tutup Berna Sezer, Emel Çelikpazı, Taçi dos Santos, Arzu Göllü, Didem Özdemir, Aysun Hanif, Maria Koulikova, Tatiana Samadohova ve Nihan Yeldan'ı transfer ederek yeni bir takım kurduk. Bolu'da düzenlenen Türkiye Kupası'nda Eczacıbaşı ve Güneş Sigorta'nın ardından üçüncülüğe ulaştık.

Mart 2001

Arzu Göllü Beşiktaş'ta

Milli voleybolcu Arzu Aksu Göllü, siyah-beyazlı kulüple 1 yıl opsiyonlu 2 yıllık sözleşme imzaladı

Beşiktaş, futboldan sonra voleybolda da transfer atağına kalktı. Siyah--beyazlılar dün Arzu Aksu Göllü ile 2 yıllık sözleşme imzaladı. Kulüp binasında yapılan ve Beşiktaşlı eski yönetici Zeki Gül, Voleybol Takımı

Arzu Göllü'nün Beşiktaş'a transferini duyuran haber.

Beşiktaş'taki ikinci Cengiz Göllü dönemiyle ilgili haberler, 2002

Nihan Yeldan

Bir 1 Nisan günü Beşiktaşlı sporcular olarak Cengiz abiye bir şaka yapalım dedik. Önümüzde çok önemli maçlar vardı, antrenman temposu da bir hayli yüksekti. Antrenmana başlamak üzere sıradayken takımın önemli oyuncusu Tanya üzgün bir tavırla Cengiz abiye hamile olduğunu söyledi. Çok inandırıcıydı. Cengiz abinin suratını unutamıyorum. Keyfi kaçtı ve suratı asıldı. Onu daha fazla üzmemek için bir süre sonra şaka olduğunu söyledik de rahatladı.

Beşiktaş kız takımıyla dişli bir rakip olan Şanlıurfa Spor Kulübü maçı için Urfa'ya gittiğimizde hem maçı kazanmak, hem de tarihi şehrin tadını çıkarmak istiyorduk. Rakibi Osman Uraner çalıştırıyordu. Eski voleybolcu olan emniyet müdürü Kutluay Çelik'in yakın ilgisiyle misafirhaneye yerleştik. Antrenman dışındaki boş saatlerde şehri

dolaştım ve çok etkilendim. Kapalıçarşı ile Balıklı Göl çevresindeki tarihi mekanları gezdikten sonra, parkta çayımı yudumlarken küçük çocukların Hz. İbrahim peygamberin ateşe nasıl atıldığını ezbere anlatışını dinlemek ayrı bir zevkti. Osman Uraner'in bütün inadına rağmen maçı kazandık. Bir gün evvel Vilayet evinin otantik atmosferinde şahane bir yöresel yemek yemiştik. Bu akşamı da değerlendirmek için Kutluay Bey'in tavsiyesine uyup o meşhur sıra gecesine katıldık. Yerde kurulan sofralar, yoğrulan çiğ köfte, güzel seslerden yöre şarkılarıyla unutulmaz bir gece geçirdik. Sporcumuz Melek Kocaimamoğlu'nun darbuka ve kaşık çalışı da o kadar beğenildi ki, neredeyse voleybolu bırakıp saz ekibine transfer olacaktı...

Melek Kocaimamoğlu

2003 yılında çok önemli bir Güneş Sigorta maçı oynuyoruz. 2-0 ilerideyken maçı 3-2 kaybettik. Çok güzel oynamamıza rağmen maçı kaybetmemiz bizi çok üzdü. Maç sonrası ilk antrenmanda Cengiz Göllü "Hayatında böyle bir maç oynayıp kaybeden var mı?" diye sordu. Herkesin başı önünde, kimseden ses çıkmadı. Takımda Arzu, Yula, Didem, Taçi Dos Santos ve ben tecrübeli oyuncularduk; bir de gençler vardı. Onlardan biri yıldız takımda oynayan ve hiç tecrübesi olmayan, antrenman yapsın diye hocanın takıma aldığı Eda'ydı. Eda gayet samimi bir şekilde "Geçen sene miniklerde 3-2 maç kaybetmiştik" deyince bütün takım gülmekten yere yattı. O Eda, sonra milli takımın değişmez elemanı oldu.

15 Kasım 2002 günü Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nden Başkan Yardımcısı Erdoğan Arıpınar imzalı şu mektubu aldım: "Sayın Göllü, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nin en anlamlı ödülü olan Türk Sporu'na Hizmet Ödülü 2002 yılı değerlendirmeleri tamamlanmıştır. Ülke sporuna verdiğiniz üstün hizmetlerden ötürü bu büyük ödülü almaya hak kazanmış bulunuyorsunuz. Ödül töreni, 19 Aralık 2002 Perşembe günü İstanbul-Olimpiyat Evi'nde saat 18:00'de yapılacaktır. Ödülünüzü almak üzere törene teşrifinizi rica ederiz. Saygılarımızla."

Kasım 2002

Cengiz Göllü, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nin ödül töreninde.

Ağustos 2003 Ayvalık

Yaz kampı çalışmalarında voleybol şube yöneticileri Teoman Güral, Zeki Gül, Alaaddin Numan ve Cengiz Göllü.

2003-04 Beşiktaş kız takımı

Abdullah Gümüşbaş, Muhammed Görkem, Melek Tavusbay, Julia Malish, Elisangela Pereira, Emel Çelikpazı, Duygu Sipahioğlu, Deniz Hakyemez, Tuğba Girgil, Cengiz Göllü, Hatice Korucu, Melek Kocaimamoğlu, Arzu Göllü, Nihan Yeldan, Taci dos Santos, Berna Sezer.

2002-03 sezonu maçlarıyla ilgili haberler

Filede Kartal'a rakip yok

Voleybolda siyah-beyazlı takım, Vakıfbank Güneş Sigorta'dan sonra Eczacıbaşı'nı da **3-1 mağlup ederek, şampiyonluk** için çok önemli bir engeli daha aştı

Eczacı sahadan silindi

26 Pazartesi 10 Mart 2003 SPOR

Milliyet

DERSİMİZ KARTAL

Bayanlar Voleybol Ligi'nin güçlü ekiplerinden Eczacıbaşi'nı yenen Beşiktaş, Play-Off serisinde durumu 1-1 yaptı. Özellikle Santos, hücumdaki başarısıyla dikkat çekti

2-3

3.3.2003 PLAY OFF

Eczacı'ya baba tokadı

70'li yıllarda Eczacıbaşı efsanesini yaratan **Cengiz Göllü**'nün çalıştırdığı Beşiktaş, şampiyonluk adayı rakibini 5 sette yenerek sezonun sürprizini yaptı

Fileye Kartal pençesi

Final grubunun ilk maçında Vakıfbank Güneş Sigorta'yı yenen Beşiktaş dün de şampiyonluğun en büyük favorisi olan Eczacıbaşı'nı devirdi, voleybola damgasını vurdu

Beşiktaş: 3
Eczacıbaşı: 1

Yeşilyurt: 0
V.G.Sigorta: 3

Mayıs 2004, Dalaman

Otel bahçesinde toplu halde.

2003-04 sezonu Beşiktaş

2003-04 sezonunun ilk yarıda üç rakibini de yenen sporcuların sevinci.

2004 Göcek

Şube başkanı Ahmet Kavalcı, Alaaddin Numan, Behçet Ümitlen ve eşi.

Oyuncular ve yöneticileri toplu halde.

9 Mayıs 2004

Türkiye ikincisi Beşiktaş seremoni sonrasında.

9 Mayıs 2004

Soyunma odasında kupa sevinci.

2003-04 sezonuyla ilgili röportajın kupürü

Sabah Gazetesi'nin Tecrübeli Voleybol Yazarı
AYLİN ÜSTÜNDAĞ Sordu
Bayan Voleybol Takımımız'ın Teknik Sorumlusu,
Türk Voleybolu'nun Duayeni
CENGİZ GÖLLÜ Cevapladı

Filenin Kartalları Şampiyonlar Ligi'nde

2004 yılında ligi ikinci bitiren Beşiktaş kız takımı kadro ve bütçesi kendisinden çok daha üstün olan Eczacıbaşı, Vakıfbank Güneş Sigorta ile başa baş mücadele ederek gelecek için ümit verirken spor medyası gelecek sezonun şampiyonluk adaylarının başında geldiğimiz fikrinde birleşiyordu. Henüz 8–9 aylık bir takımdık. Uzun bir maraton gibi geçen sezonda sekiz günde altı maç oynamak çok zor gelmişti. Takımımın aldığı sonuç büyük bir başarıydı. Şampiyonluğu kazanamadık ama kıl payı kaçırmamız bile bizim ne kadar başarılı olduğumuzu gösteriyordu.

Voleybol milli takım antrenörü Reşat Yazıcıoğulları da bu görüşümü şu sözlerle destekliyordu:
"Beşiktaş, kapasitesinin çok üzerinde bir oyun sergiledi. Özellikle Dalaman'da oyun disiplinlerine hayran kaldım. Bence muhteşemdiler. Beşiktaş'ın lige ayrı bir heyecan ve renk kattığını düşünüyorum. Beşiktaş, bu şekilde devam etmesi durumunda voleybolda çok iddialı bir konuma gelecektir. Daha önce ben de Beşiktaş'a hizmet ettim. Beşiktaş'ın elde ettiği başarı benim için de büyük bir sevinç kaynağı oldu. Beşiktaş'ın sergilediği bu performans, ilerisi için çok umut verici. Özellikle Beşiktaş Camiası'nın voleybolda iddialı bir konuma gelmesini çok önemli buluyorum."

Sabah gazetesi yazarı Aylin Üstündağ'ın görüşleri de şöyleydi:
"Beşiktaş, bu turnuvanın en başarılı takımıydı. Dalaman etabında çok büyük bir performansla Eczacıbaşı, Vakıfbank ve Yeşilyurt'u yenmeyi başardılar. Beşiktaş'ın çok iyi bir idari kadrosu var. Bu kadro bana göre takımı kullanabileceği en iyi şekilde kullandı. Beşiktaş'ın Eczacıbaşı'nı üçüncülüğe itmesi büyük bir başarıdır. Beşiktaş'ta Arzu dışında genç Deniz, libero Nihan ve Duygu'nun Milli Takım'da olmaları gerektiğine inanıyorum. Arzu bildiğim kadarıyla özel nedenlerle oynayamıyor. Özellikle Nihan, turnuvanın en iyi libero oyuncusuydu. Nihan'ın karşısında güçlü bir rakibi var, Gülden. Ancak ikisinden birisi milli formayı giyebilecek. Milli takım antrenörleri oyunculara eşit haklar verirse Nihan, Gülden'in yerini alabilecek kapasitede. Takımın biraz daha güçlendirilmesi durumunda, Beşiktaş'ın Şampiyonlar Ligi'nde iyi işler yapacağını düşünüyorum."

Posta Gazetesi'nde Değer Eraybar ise şöyle yazmıştı:
"Voleybol bayanlar play-off müsabakalarının Dalaman'da oynanan ilk ayağından önce genel kanı Eczacıbaşı'nın 25. şampiyonluğa adım atacağı, Vakıfbank Güneş Sigorta'nın yine ikinciliğe adaylığını koyacağı, Beşiktaş'ın bu ikiliyi zorlayacağı, yabancılardan yoksun Yeşilyurt'un ise dördüncülükle yetineceği şeklindeydi. Gel gör ki, Dalaman etabında çok üstün bir performans sergileyen Beşiktaş bütün bu tahminleri yıktı. Beşiktaşlı kızlar, bu etapta oynadıkları üç maçı da kazanarak, Dalaman'ı siyah-beyaza boyadı ve finallere renk kattı."

23 Kasım 2004'te Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nden bu kez Başkan Togay Bayatlı imzalı bir mektup aldım: "Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) tarafından 5 kıtada kadınların spora katılımları konusunda öncülük eden ve örnek olan kişi ve kuramlara verdiği 2005 IOC Kadın ve Spor Ödülü için ülkemizde özellikle voleybol dalında kadınlarımıza bu olanağın sağlanması ve yaygınlaşması konularında yaptığınız öncü çalışmalarınız ve katkılarınız nedeniyle sizi Türkiye'yi temsilen IOC'ye aday göstermeye oy birliğiyle karar vermiştir. Bu kararla birlikte, IOC nezdinde ülkemizde 2005 yılı Ulusal Kadın ve Spor Ödülü'nü kazanmış bulunmaktasınız. ... Ülkemizde bayan voleybolunun ve kadınlarımızın spora katılımları konusundaki öncülüğünüz ve değerli çalışmalarınızdan dolayı sizi bir kez daha kutlar, şükranlarımızı sunarız.

IOC 2005

Cengiz Göllü, Kadın ve Spor Ödülü'nü Togay Bayatlı'dan alırken.

Eda Erdem Dündar

2004 yazında kamptaydık. Cengiz abi beni yanına çağırdı. Yine ne yaptım acaba düşüncesiyle yanına gittim. "Edacım bu sene takımda seni ilk altıda başlatacağım. Yöneticilerle de konuştum. Ne kadar hata yaparsan yap, ne kadar kötü oynarsan oyna, seni oyundan çıkarmayacağım. Böylece hem voleybolun gelişecek hem de sezon sonunda A milli takım kadrosuna çağrılacaksın" dedi. O sene gerçekten de Arzu abla ve takım arkadaşlarımla çok güzel bir sezon geçirdik. Her maçta oynadım. Ne kadar azar yediğimi hatırlamıyorum ama hepsinin bana çok büyük faydası oldu. Sezonu en iyi blokör olarak kapattım. Hepsinden önemlisi de sezon sonunda A milli takıma çağrıldım. Cengiz abinin bana güvenip, 17 yaşımda ilk altıda oynatması bugünlere gelmeme sebep oldu. Voleybol hayatımın en önemli döneminde oyuncu yetiştirmeyi önemseyen, disiplin ile çalışmayı seven, güzel pek çok anımın olduğu Cengiz Göllü'yle çalışma fırsatı bulduğum için kendimi hep şanslı hissettim.

Ağustos 2004, Ayvalık yaz kampı

Nihan Yeldan,
Tuğba Girgil,
Emel Çelikpazı,
Sinem Açmaz,
Derya Karabulut,
Duygu Sipahioğlu,
Arzu Göllü,
Irina Ouiotova,
Deniz Hakyemez,
Heval Alp,
Eda Erdem,
Sarah Noriega,
Betül Kanra

Julia ve Arzu Göllü

Cengiz Göllü, Beşiktaş formasıyla

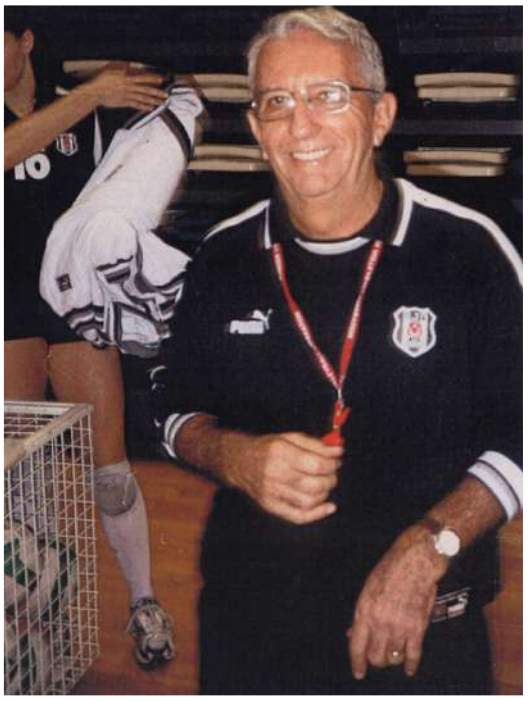

10 Kasım 2004. Beşiktaş kız voleybol takımı

Melek Kocaimamoğlu

16 Kasım 2004 günü, Kızılyıldız'la Avrupa kupa müsabakası oynamak üzere Belgrad'daydık. Güzel bir otelde kalıyorduk, lobide kuyruklu bir piyano vardı, arkadaşlarla piyano başında bir şeyler çalıp vakit geçiriyorduk. Merakımdan ben de piyanoyu inceledim. Küçük bir aletin üstünde on-off tuşları, yanında numaralar ve ünlü piyanistlerin isim ve parçaları yazılıydı. Birini seçip play tuşuna bastığımda piyanonun tuşları hareketlenerek Mozart çalmaya başladı. Ben de bozuntuya vermeden çalıyormuş gibi devam yaptım. Kimse garipsemedi, büyük bir sessizlik içinde, şaşkınlık ve hayranlıkla beni izledi. Cengiz Göllü de diğerleriyle birlikte beni candan tebrik etti ve daha önce bu özelliğimi neden söylemediğimi sordu. Daha fazla dayanamayarak konuyu açıkladım. Çok gülmüş eğlenmiştik.

2004-05 sezonu Halkbank 1. Bayanlar Voleybol Ligi'nin Antalya ve Marmaris'teki finallerini 4. sırada bitirdik. Şampiyonlar Ligi'nde ise Avrupa 6.'sı olduk. 2005 yılının son günlerinde Hollanda milli takım antrenörü Selinger'le anlaşıp Amsterdam'da üç maç ayarladım. Bu üç maçın takıma çok yararı olacağına inanıyordum. Ne var ki böyle bir bütçe yoktu. Sporculara masraflara katılıp katılamayacaklarını sordum. Hepsi kabul etti. Yönetici Bülent Deriş'in de yardımlarıyla projeyi gerçekleştirdik. Hem çok güzel maçlar oynadık hem de yılbaşını Amsterdam'da kutladık.

16 Kasım 2004 Belgrad, Sırbistan

Otel resepsiyonunda antremana gitmek için otobüs beklerken Duygu Sipahioğlu, Betül Kanra, Emel Çelikpazı, Deniz Hakyemez, Tuğba Girgil, Nihan Yeldan.

15 Aralık 2004 Kepno, Polonya

Yuliya Buyeva, Merve Sinem Çarkçı, Nihan Yeldan, Yelena Shabovta, Duygu Sipahioğlu, Arzu Göllü, Natalya Rykova, Nuray Kılıç, Yeliz Askan, Eda Erdem, Melis Şahin, Özge Güvercinci Kalizs karşısına çıkan Beşiktaş takımı.

10 Kasım 2004 Tenerife, İspanya

Avrupa Kupası maçında Dr. Devrim Urgun, Cengiz Göllü, Korhan Gün, Zafer Atay, Mehmet Aslan, Hasan Saydam, Oğuz Şahin.

Kasım 2004 Tenerife, İspanya

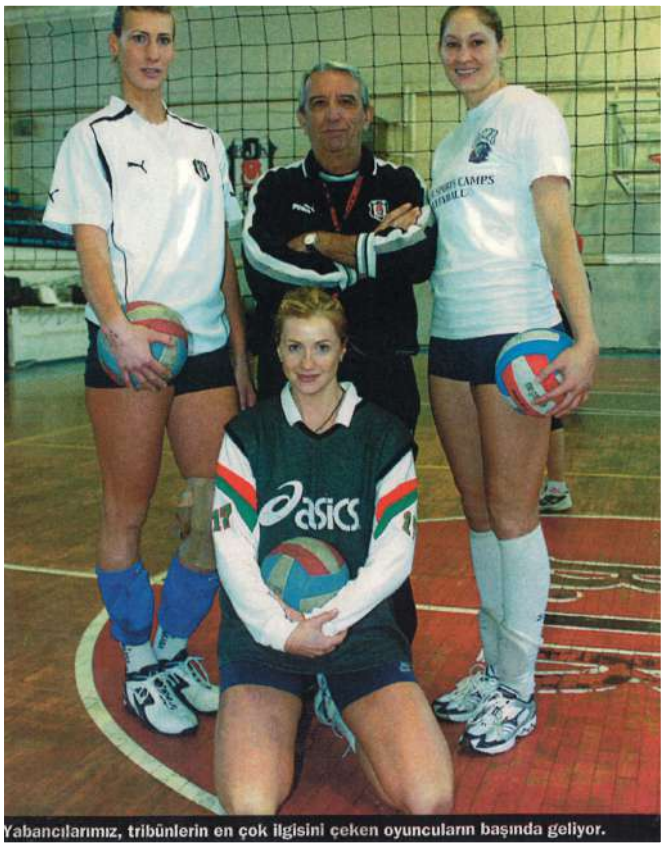

Cengiz Göllü Beşiktaş'ın yabancı sporcuları Rus İlona Markuşeviç, İrina Uyotava ve Amerikalı Sarah Noriega ile.

11 Ocak 2005 Bakü, Azerbaycan

Cengiz Göllü, kızı Arzu Göllü ve Bakü antrenörü Faik Karaev ile basın toplantısında.

Ocak 2005 T.C. Büyükelçiliği Bakü, Azerbaycan

2005-06 sezonunda bayanlar takımı grup maçlarını birinci sırada, ligi ise üçüncü olarak tamamladı. CEV kupalarında 74 takım arasında ilk sekize girdik. Finale kalamamamızda Arzu'nun belindeki sakatlık önemli rol oynadı. Yedek oyuncumuz yoktu. En iyi takım haline gelmiştik ve şampiyonluğu bir sayıyla Eczacıbaşı'na kaptırdık. Ancak o yıl 20 Haziran'da yine işi çok iyi bilen şube yöneticileri yüzünden Beşiktaş'tan ikinci kez ayrıldım. Türkiye'nin kaderi buydu. Her zaman söylediğim gibi, ülkemizde sporcu da, antrenör de, imkânlar da eskiye göre çok daha iyiye gidiyorken, olması gerektiği gibi olmayan tek şey yöneticiydi...

Artık voleybolla ilgilenmemeye karar vermiştim. Yılın altı ayını Ayvalık'ta geçirmeyi planlıyordum. Voleybol hayatımda 51 yıl geride kalmıştı. Bu fazlasıyla uzun bir süreydi.

2004-05 sezonu

2004-05 sezonunda Çankırı Valisi Ali Haydar Önel'i ziyaret.

Çankırı Belediyesi Konukevi'nde öğle yemeği.

2005-06 sezonu Beşiktaş kız takımı

KADRO							
Tek. DİREKTÖR	Cengiz Göllü	Yuliya Buyeva	1	Duygu Sipahioğlu	6	Yeliz Askan	12
ANTRENÖR		Merve Sinem Çarkçı	2	Arzu Göllü	7	Eda Erdem	14
Yrd. ANTRENÖR	Kamil Söz	Nihan Yeldan	3	Natalya Rykova	9	Melis Şahin	15
DOKTOR	Devrim Urgun	Yelena Shabovta	5	Nuray Kılıç	10	Özge Güvercinci	16
MASÖZ	Melek Tavusbay						

2005-06 sezonundan maç haberleri

Rakipsiz

Avrupa'da başarılı sonuçlara imza atan Beşiktaş, Türkiye'de de fırtına gibi esiyor. Ligin dördüncü haftasında Galatasaray ile karşılaşan Siyah-Beyazlılar rakiplerine şans tanımadı, zirvedeki yerini korudu

SALON: Akatlar
HAKEMLER: Barış Sümen, Çetin Acar
BEŞİKTAŞ: Arzu ★★★, Shabovta ★★★, Eda ★★★, Buyeva ★★, Duygu ★★, Rykova ★★★, Nihan (L) ★★, Nuray ?
GALATASARAY: Berat ★★, Yanina ★★, Burçin ★★, Ferda ★★, Vesna ★, Olga ★★★, Nesliban (L) ★★, Seda ★
SETLER: 25-20, 25-17, 25-20

FOTOĞRAF:

Kartal parçaladı

Filede bayanlar derbisinde Beşiktaş, Galatasaray'ın biletini 63 dakikada kesti. Siyah-Beyazlılar setleri 25-20, 25-17, 25-20 aldı

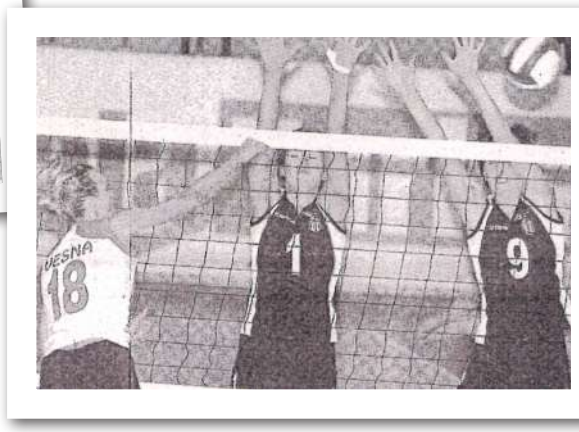

Kasım 2005 Cherkasy, Ukrayna

11 Ocak 2006 Burgos, İspanya

20 Nisan 2006 Hadımköy

20

07-11

Milli Takımlar
Genel Koordinatörlüğü

2006 Dünya Şampiyonası sonrası, Reşat Yazıcıoğulları milli takımlardaki görevinden ayrıldı. Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık, milli takım için antrenör arayışına girdiğinde genel koordinatörlük için beni düşündüğünü iletti. Kendisiyle ciddi bir tanışıklığım yoktu ve artık başka bir hayat özlemi çektiğim için birkaç kez yinelenen teklifi kabul edemedim. Ne var ki Erol Ünal Karabıyık tatlı dili ve ikna ediciliğiyle ısrar ettikçe bu fikrimden caydım. Onun "Hocam sen sadece işin başında bulun. Ara sıra uğrayıp, arada bir gözüksen de yeter" sözlerine karşı, işin öyle olmadığını söyledim ama daha fazla direnemeyerek görevi kabul ettim. Kendi yapımı biliyordum. Bir görev üstlenince onun hakkıyla yerine getirmemem mümkün olmazdı.

İlk iki yıl kulüpler ve şahıslarla uğraşılarım beni çok yıprattıysa da bu kararımdan hiç pişmanlık duymadım. Çok değerli bir başkanla dört yıl çalışma imkanı buldum ve onunla birlikte voleybolun geldiği noktayı görme şansına eriştim.

Nisan 2007, Brno Çek Cumhuriyeti

Serenat Şiir Yaz,
Büşra Cansu,
Gözde Yılmaz,
Fatma Yıldırım,
Merve Ateş,
Ülkü Burcu Genç,
Neşve Büyükbayram,
A. Melis Gürkaynak,
Serpil Ersarı,
Duygu Düzceler,
Nihal Yeşil,
Asuman Karakoyun,
Gökhan Edman,
Bülent Güneş.

Yıldız milliler
Avrupa Yıldızlar
Şampiyonası'nda.

Nisan 2007, Brno Çek Cumhuriyeti

Cengiz Göllü, federasyon üyesi Serdar Keskin, antrenör Gökhan Edman ve yardımcısı Bülent Güneş'le.

17 Nisan 2007 günü aldığım Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık imzalı mektup şöyle diyordu: Sayın Cengiz Göllü, 10-15 Nisan 2007 tarihleri arasında Çek Cumhuriyeti'nde yapılan 2007 Yıldız Bayanlar Avrupa Şampiyonası'nda Avrupa altıncılığını ve Meksika'da yapılacak 2007 Dünya Şampiyonası'na doğrudan katılma hakkını elde eden milli takımımızla baştan sona birlikte olarak çok değerli katkılar sağladınız. Takım sporlarında Avrupa'nın ilk altı takımı arasına girmenin kolay olmadığını değerlendirerek katkılarınız için teşekkür ediyor, elde ettiğimiz bu derecenin başta 2007 Dünya Şampiyonası olmak üzere her kategoride daha iyilerine kapı açacağı inancıyla başarılı çalışmalarınızın devamını diliyorum."

Mayıs 2007 Moskova, Rusya

Büşra Cansu, Elif Gülbayrak, Selime İlyasoğlu, Tuğçe Atıcı, Gözde Dal, Naz Aydemir, Neriman Özsoy, Yağmur Koçyiğit, Dilek Bataray, Didem Ege, Esra Doğanoğlu, Neşve Büyükbayram. Genç milliler Dünya Şampiyonası'nda.

Mayıs 2007 Moskova, Rusya

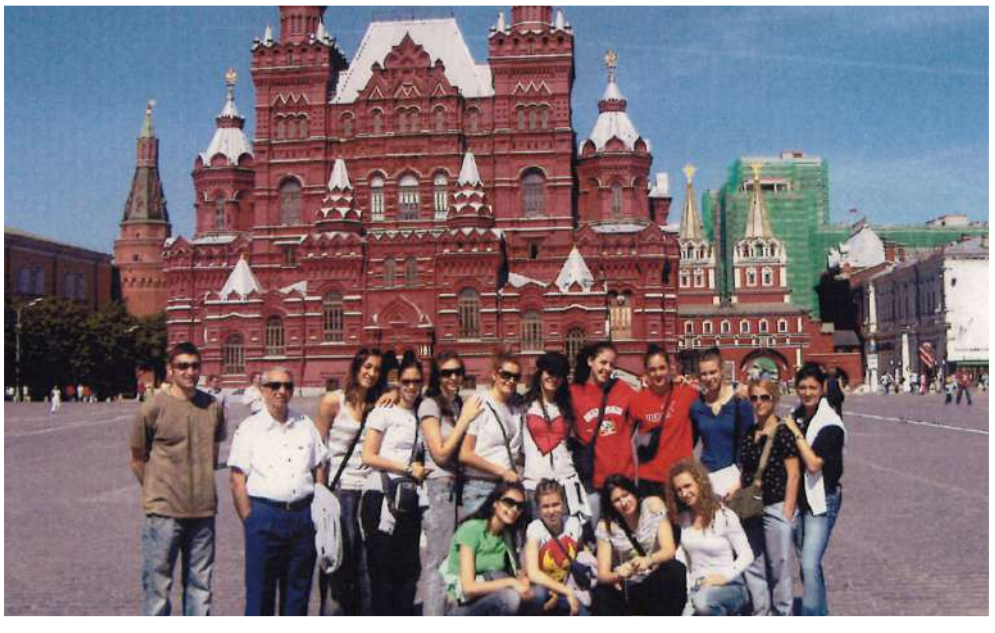

Kızıl Meydan'da gezinti.

Mayıs 2007 Moskova, Rusya

Cengiz Göllü, Aylin Üstündağ, Sibel, Tanya, Zeycan, Adnan, Kamil ve Umut'la birlikte.

Mayıs 2007 Moskova, Rusya

Dinlenme gününde kent gezisi Zeycan Acar, Aylin Üstündağ, Cengiz Göllü, Kamil, Sibel, Umut.

Mayıs 2007 Moskova, Rusya

Cengiz Göllü ve Aylin Üstündağ.

Milli takım antrenörlüğü için İtalyan Alexsandro Chiappini ile anlaşmaya varılmıştır. Ancak, o sezon sona ermemiş ve Alle sezon sonunu İtalya'da bekliyordu. İsviçre'de Montreux Master Turnuvasına katılacak milli takımımızın antrenörü yok. Erol Beyin "hocam sen şöyle kenarından köşesinden" dediği görev nöbetçi antrenör olarak başladı. Alle de takımı tanımak için maçları izlemeye geldiğinde Cengiz Göllü'yü sahada ter dökerken gördü. Bu turnuvada 3-2 lik Polonya mağlubiyeti, Çin'den set alınması ve ardından Küba'yı 3-2, Rusya'yı da 3-0 yenişimiz beni de onore etmişti. Takımın geleceği parlaktı. Olimpiyatlara giden yola çıkılmıştı.

3-9 Eylül 2007 tarihlerinde Ankara'da yapılan Dünya Grand Prix finaline yükselme turnuvasında, sırasıyla Azerbaycan, Sırbistan, Rusya ve İtalya'yı yenip voleybol tarihimizde ilk kez Avrupa kıtasını temsil edecek ülkeler arasında yer aldık. Bu nedenle Türkiye Voleybol Federasyonu tarafından başarı belgesiyle onurlandırıldım.

Bu son dönemde milli takım faaliyetleri o denli yoğunlaştı ki, yıldız ve genç takımlar dışında A takımlarını da üçe ayırmak zorunda kaldık. Bir yandan Avrupa Ligi, bir yandan Avrupa elemeleri, bir yandan da Akdeniz Oyunları ve Olimpiyatlar'ın elemeleri olduğundan farklı platformlar için kurulmuş farklı takımlarla mücadele etmeye başladık.

2008'de Slovakya'daki gençler Avrupa elemelerinde Romanya, Litvanya, Hollanda, Avusturya ve Slovakya'yı set vermeden yenerek namağlup birinci olduk. 2009'da Giannitsa'da Avrupa Şampiyonası final hakkını kazandık. Aynı yıl Akdeniz Oyunları'nda ikinci olarak gümüş madalya aldık. 2010'da Japonya'da düzenlenen 16. Bayanlar Dünya Şampiyonası'ndan altıncılık getirdik. Bu sonuç Türkiye'nin bayan voleybolunda artık dünya çapında bir güç haline geldiğinin müjdecisiydi. Artık içim rahattı. Yakın gelecekte daha büyük başarılar geleceğinden emindim.

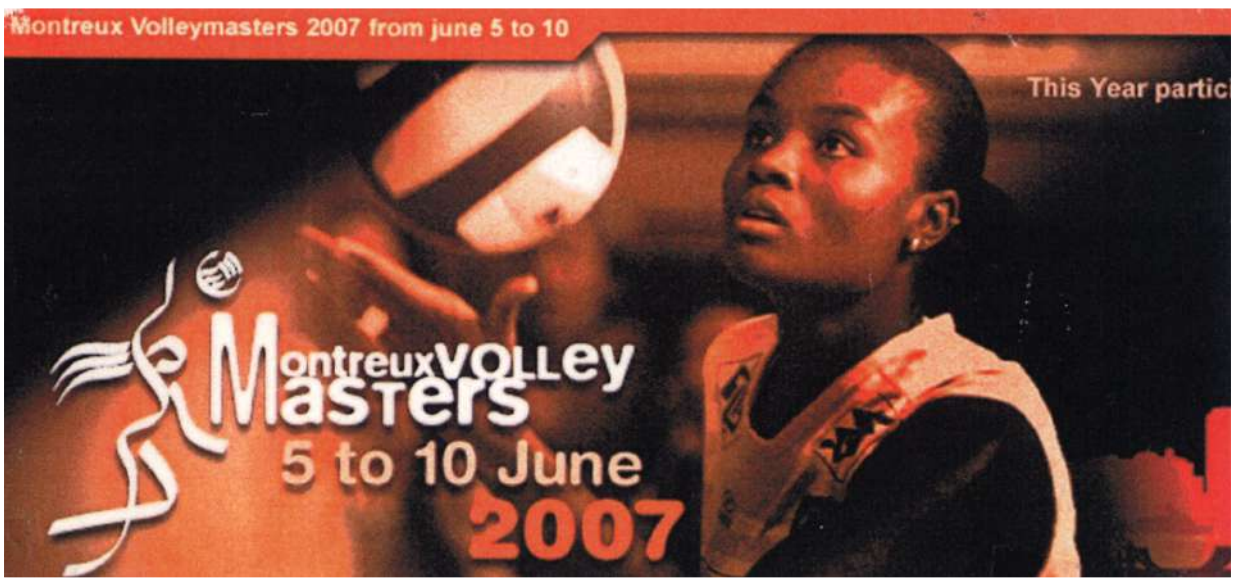

Haziran 2007 Montreux, İsviçre

Cengiz Göllü milli takımı ziyarete gelen Alle Chiappini'yle birlikte.

Haziran 2007 Montreux, İsviçre

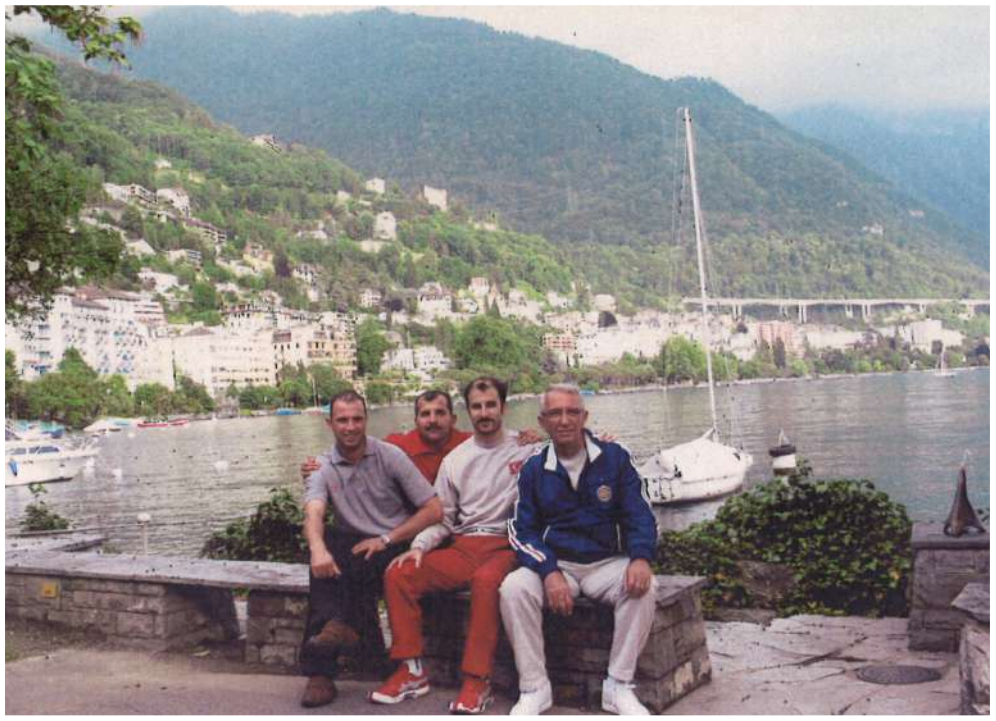

Ferhat Köseoğlu, Alpaslan Çetin, Çengiz Akarçeşme, Cengiz Göllü, Leman gölü kıyısında.

Haziran 2007 Montreux, İsviçre

*Gülden Kayalar,
Neriman Özsoy,
Aysun Kalkan,
Gökçen Denkel,
Gözde Kırdar,
Pelin Çelik,
Esra Gümüş,
Nihan Yeldan,
Elif Ağca,
Eda Erdem,
Neslihan Darnel,
Ebru Elhan,
Cengiz Göllü,
Alper Erdoğuş.*

Haziran 2007 Montreux, İsviçre

*Cengiz Göllü
ve milli takım
Volley Masters
turnuvasında.*

Yahşi başladık

Avrupa kıtası Grand Prix elemelerinde Türkiye dün ilk maçında Azerbaycan'ı 3-1 yendi. Neslihan servisleriyle Azerileri yıldırdı

RAKİP SIRPLAR

Azerbaycan'ı yenerek Grand Prix'e güzel bir başlangıç yapan Filenin Sultanları bugün saat 20.30'da dünya 3.sü Sırbistan'la karşılaşacak.

TÜRKİYE-AZERBAYCAN: 3-1

- **SALON:** Ankara Atatürk
- **HAKEMLER:** Fotios Lakkes 7 (Yunanistan), Wim Cambre 7 (Belçika)
- **TÜRKİYE:** Aysun 8, Bahar 7, Esra 7, Eda 8, Neslihan 8, Gözde 7, Gülden (L) 7, Çiğdem 7, Pelin ?, Neriman 7
- **AZERBAYCAN:** Guliyeva 7, Zamanova 6, Parhomenko 7, Rahimova 6, Mammadova 8, İnessa 6, Koretenko (L) 6, S. Karimova 6,Sımınyagina 7
- **SETLER:** 25-23, 25-20, 21-25, 25-16
- **SÜRE:** 89 dakika (25-23-22-19)

Avrupa kıtası Grand Prix elemelerine iyi başlayan Filenin Sultanları dün çıktığı ilk maçta Azerbaycan'ı 3-1 yendi. Sultanların etkili servisleri Azerbaycanlıları bunalttı. Zaman zaman manşet ve pas dağıtımında sorun yaşadıysak da, seyircinin de görkemli desteği sonuca galibiyete uzandık.

İlk sette sporcularımız etkili servislerle, rakibini manşette zorladı. Bu sette çok ve iyi pas alan Neslihan blokları dağıttı. 2. sette yine etkili servislerle sonuca gittik. Azerilerin ünlü oyuncusu Mammadova 4 numaradan hayli sayı aldıysa da, servis ve file üzerindeki iyi performansımızla işi bitirdik. 3. sette Bahar, Neslihan'ı kullanmayıp Aysun da Eda'yı unutunca konuk takım iyi servislerle skore 2-1 yaptı. Ancak 4. sette Neslihan'ın servisleri, Aysun ve Çiğdem'in başarılı oyunuyla maçı 3-1 kazandık. Dün ilk maçta ise İtalya 0-2'den gelip Sırbistan'ı

- **SALON:** Atatürk
- **HAKELER:** Viktor Kozlovskyy (***) (Ukrayna), L.Adler (*) (Macaristan)
- **TÜRKİYE:** Esra (**), Eda (***), Neslihan (****), Gözde (***), Aysun (***), Bahar (**) (Libero- Gülden ****, Çiğdem **, Neriman **, Pelin ***, Gökçen **)
- **SIRBİSTAN:** Nikolic (**), Krsmanovic (***), Sposojevic (***), Ognenovic (**), Citakovic (*), Molnar (*) (Libero-Cebic *)
- **SETLER:** 15-25, 25-21, 25-20, 25-27, 16-14
- **SÜRE:** 119 (23-25-26-27-18)

FİLENİN Sultanları, Dünya GP Avrupa Elemeleri'ndeki 2. sınavında Neslihan'ın mükemmel oyunuyla Sırbistan'ı 3-2 yendi. Maçın ilk setinde özellikle savunmada iyi organize olamayan Milli Takımımız, bu seti 25-15 yenik kapadı. İkinci ve üçüncü setlerde toparlanan üç yıldızlı bayanlar, durumu 2-1 lehine çevirdi. 4. sette üç defa başarılı olamayan Sultanlar, rakibine 27-25 geçilince setlere eşitlik geldi: 2-2. Tie break setinin son anlarına 14-12 giren bayanlarımız, Neslihan'ın etkili servisleriyle 16-14 öne geçerek, maçı zor da olsa kazanmasını bildi. Millîler, bugün 18.00'de Rusya ile karşılaşacak. Diğer maçlarda İtalya Azerbaycan'ı 3-0, Rusya da Almanya'yı 3-1

Türkiye Milli Takımı'nın 2007 yılı performansını gösteren haberler

Sultanlar şampiyonu devirdi

Bayan Voleybol Milli Takımı, Grand Prix elemelerinde Dünya Şampiyonu Rusya'yı yenerek 3'te 3 yaptı. Sultanlar müthiş mücadeleyi zaferle sonuçlandırıp grupta liderliğe kur

VOLEYBOLDA 2008 Dünya Grand Prix Avrupa Elemeleri'nin üçüncü gününde Türkiye, 5 bin tutkulu taraftarının desteğiyle Dünya Şampiyonu Rusya'yı şok etti ve grupta liderliğe oturdu. Bayan Milli Takımımız, büyük çekişmeye sahne olan ilk iki seti 25-23'lük skorlarla kazanıp 2-0 öne geçti. Rusya 3. sette etkili olarak 25-17'lik sonuçla skoru 2-1'e getirdi. Sultanlar son sette gerçek oyununa dönerek, 25-21'le maçı 3-1 kazandı.

■ **SALON:** Ankara Atatürk
■ **HAKEMLER:** Martin Hudik (Çek Cumhuriyeti) ★★★, Fabrice Collados (Fransa) ★★★★ ■ **SETLER:** 25-23, 25-17-25, 25-21 ■ **SÜRE:** 97 dk. (25,24,21,27)
■ **TÜRKİYE:** Aysun ★★★, Bahar ★★★, E ★★, Eda ★★★★, Neslihan ★★★★, Gö ★★★, Gülden (L) ★★★, Gökçen ★★, Pelin Çiğdem ★★, Deniz ★★
■ **RUSYA:** Akulova ★★★, Godina ★★★, Alir va ★★★, Shaskova ★★★, Gamova ★★, Sa na ★, Kabeshova (L) ★★, Merlukova ★ Kosheleva ★, Safronova ★ ■ **Korhan GÜN**

3-

MUHTEŞEM SULTANLAR

İtalya'yı da dize getiren voleybolcularımız, Dünya Bayanlar Grand Prix'ine ilk kez katılmaya hak kazandı.

● SALON: Atatürk ● HAKEMLER: Laszio Adler (**) (Macaristan), Stefan Hank (**) (Slovakya)
■ TÜRKİYE: Esra (***), Eda (***), Neslihan (***), Gözde (***), Aysun (***), Bahar (***), (Gülden **, Neriman **, Çiğdem **, Pelin **)
■ İTALYA: Ferretti (*), Fiorin (**), Anzanello (*), Ortolani (**), Del Core (*), Guiggi (*), (Cardullo **, Arrighetti *, Cicolari *)
● SETLER: (25-23, 25-23, 25-17)
● SÜRE: 70 dakika (24, 25, 21)

DÜNYA Bayanlar Grand Prix Avrupa Elemeleri'nin dördüncü gününde İtalya'yı 3-0 yenen Türkiye galibiyet serisini devam ettirdi. Atatürk Salonu'nu dolduran muhteşem taraftarın desteğini de arkasına alan Sultanlar, filenin devlerinden İtalya'yı da net bir skorla yenerek tarihinde ilk defa Dünya Grand Prix'ine katılmaya hak kazandı. Oyunun ilk setine tutuk başlayan millilerimiz, **Neslihan**'ın hücumda takımı sırtlaması ile zorda olsa seti 25-23 kazanmayı bildi. Bu

ğinin yanında, **Esra**'nın karşısından tek ayak hücum eden rakibini durdurması maçın kazanılmasındaki önemli faktörlerdi.

Maçın geneline bakıldığında çok iyi bir oyun sergilemesek bile kazanma arzumuz karşısında İtalya çaresiz kaldı. Tarihinde ilk defa olarak Grand Prix müsabakalarına katılmaya hak kazanan takımımızın bu başarısında emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

Türkiye Milli Takımı'nın 2007 yılı performansını gösteren haberler

NAZARA GELDİLER

Voleybol Dünya Grand Prix Avrupa elemelerinde ilk 4 maçını kazanan Filenin Sultanları, ilk mağlubiyetini Almanya'dan aldı

SULTANLAR göze geldi. 16. Dünya Grand Prix Avrupa elemelerinde Bayan Voleybol Milli Takımı, Almanya'ya diş geçiremedi ve üst üste 4 zaferden sonra ilk yenilgisini yaşadı. Maça iyi başlayan kızlar, file önünde savunmayı unutunca, ummadığı bir skorla karşılaştı ve ilk seti 25-14 kaybetti. İkinci sette Eda, sergilediği büyük mücadele ile takımımızı ayakta tuttu ama Neslihan ve diğerleri etkisiz kalınca 25-19 ile skor 2-0 oldu. Morali bozulan Sultanlar, son seti de 25-18 kaybetti. Kızlarımız bugün son maçında Bulgaristan'ı yenerse Grand Prix vizesi alacak, yenilirse diğer takımların sonuçlarına ve averaja bakılacak. Diğer maçta Rusya, Azerbaycan'ı 3-2, İtalya da Bulgaristan'ı 3-1 yendi.

■ SALON: Ankara Atatürk
■ HAKEMLER: Fatios Lekkas (Yunanistan) ★★★, Fabrice Collados (Fransa) ★★★ ■ SETLER: 14-25, 19-25, 18-15 ■ SÜRE: 72 dakika (22,26,24)
■ TÜRKİYE: Esra ★, Eda ★★, Neslihan ★★, Aysun ★★★, Bahar ★★, Gülden (L) ★★, Pelin ★★, Deniz ★★, Çiğdem ★, Nerinan ★
■ ALMANYA: Ssuschke ★★★, Wiess ★★★, Dumler ★★, Fürst ★★★★, Brinker ★★, Tzscherlich (L) ★★★, Bouagaa ★★, Kozuch ★★

0-3

■ Koran GÜN

FİLENİN SULTANLARINI PANZER ÇARPTI: 0-3

Grand Prix puan durumu

ÜLKE	O	G	M	AS	VS	P
1.Almanya	5	4	1	13	3	9
2.Türkiye	5	4	1	12	7	9
3.Sırbistan	5	3	2	13	8	8
4.Rusya	5	3	2	12	9	8
5.İtalya	5	3	2	9	9	8
6.Bulgaristan	5	1	4	4	14	6
7.Azerbaycan	6	0	6	5	18	5

SULTANLAR'A NAZAR DEĞDİ

Bayanlar Grand Prix Elemeleri'nde ilk 4 maçını kazanarak büyük ölçüde finallere gitmeyi garantileyen A Milli Voleybol Takımı, bu kez Almanya'ya boyun eğdi

SALON: Atatürk
HAKEMLER: Lekkas Fotios (Yunanistan) **, Collados Fabrice (Fransa) **
TÜRKİYE: Esra **, Eda ***, Neslihan *, Gözde **, Aysun **, Bahar **, (Gülden **, Pelin *, Deniz *, Çiğdem *, Neriman *)
ALMANYA: Brinker ***, Weiss ***, Dumler ***, Fürst ***, Grun ***, Ssuschke ***, (Tzscherlich ***, Bougaa ***, Kozuch ***)
SETLER: (14-25, 19-25, 18-25)
SÜRE: 72 dakika (22, 26, 24)

ANKARA'da düzenlenen **16. Dünya Bayanlar Grand Prix Avrupa Elemeleri**'nde **A Milliler**, ilk yenilgisini **Almanya** karşısında aldı: **3-0**. Karşılaşmaya iyi başlamasına rağmen file önünde savunma yapmayı unutan **Ay-Yıldızlılar**, ilk setten **25-14** mağlup ayrıldı. **Rinker**'in etkili oyunu sayesinde **Almanlar** ikinci seti de **25-19** kazandı: **2-0**. Maçta ilk kez rakibi karşısında 6 sayılık farkı yakalayan **Sultanlar** bu oyununu devam ettiremeyince **Panzerler**'e yenilmekten kurtulamadılar: **3-0. Günün sonuçları:** Azerbaycan-Rusya: **2-3**, **İtalya-Bulgaristan: 3-1**.

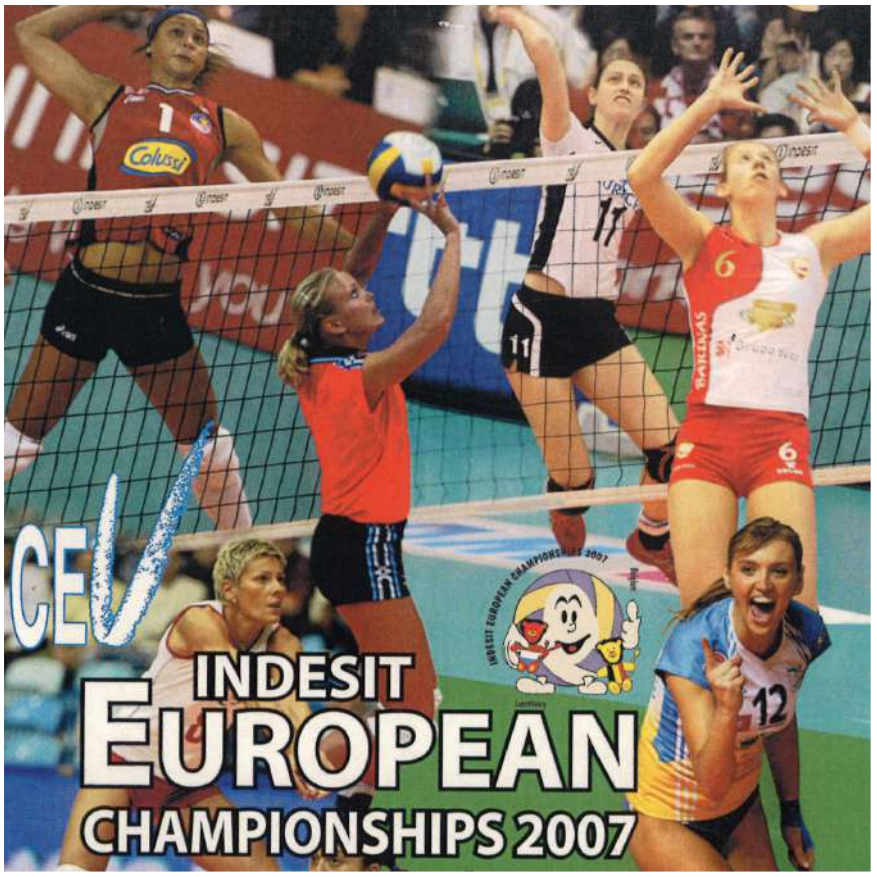

Başkan Erol Ünal Karabıyık, Cengiz Göllü, Saffet Eraybar, Cengiz Akarçeşme.

Eylül 2007 Charleroi, Belçika

Cengiz Göllü, federasyon başkanı Erol Ünal Karabıyık'la kahve sohbetinde.

Eylül 2007 Charleroi, Belçika

Bahar Mert, Gülden Kayalar, Aysun Özbek, Gökçen Denkel, Deniz Hakyemez, Gözde Kırdar, Pelin Çelik, Esra Gümüş, Neriman Özsoy, Eda Erdem Indesit Avrupa Şampiyonası'nda.

Eylül 2007 Charleroi, Belçika

Basınımızın voleybol emektarları Alev Anakök, Ragıp Tekin, Cengiz Tokgöz, Cengiz Göllü ile.

Ocak 2008 Halle, Almanya

Olimpiyat elemeleri duyurusu.

Ocak 2008 Halle, Almanya

Olimpiyat elemelerinde Gerry Weber Stadı'nda Türk seyirciler.

Ocak 2008 Halle, Almanya

Olimpiyat elemelerinde bir galibiyet sonrası miller federasyon yetkilileriyle birlikte.

Ocak 2008 Halle, Almanya

Alessio Botteghi, Alle Chiappini, Cengiz Göllü, Nicola Negro, Alper Erdoğuş, Alessandro Fazio, Silvano Cosentino. Olimpiyat elemeleri teknik kadrosu.

Ocak 2008 Halle, Almanya

Cengiz Göllü, Beden Terbiyesi genel müdürü Mehmet Atalay ve TVF başkanı Erol Ünül Karabıyık'la tribünde.

Ocak 2008 Halle, Almanya

Nihan Yeldan, Aysun Özbek, Ergül Avcı, Duygu Bal, Bahar Toksoy, Deniz Hakyemez, Gözde Kırdar, Pelin Çelik, Esra Gümüş, Neriman Özsoy, Seda Tokatlıoğlu, Naz Aydemir, Alessandro Chiappini, Alper Erdoğuş. Milliler hocalarıyla birlikte.

Mart 2008 Bardejov, Slovakya

Genç milliler Avrupa elemelerinde.

Mart 2008 Bardejov, Slovakya

Seranat Şiir Yaz,
Büşra Cansu,
Gözde Yılmaz,
Polen Uslupehlivan,
Fatma Yıldırım,
Nevşe Büyükbayram,
Ece Gören,
Melis Gürkaynak,
Serpil Ersarı,
Duygu Düzceler,
Nihal Yeşil,
Asuman Karakoyun,
Mehmet Bedestenlioğlu,
Bülent Güneş,
Alper Hamurcu.

Mart 2008 Bardejov, Slovakya

Genç milliler Cengiz Göllü ile birlikte pizzacıda.

28 Mart 2008 Bardejov, Slovakya

Kafile Cengiz Göllü'nün doğum gününü kutluyor.

Mayıs 2008 Lyon, Fransa

Özge Kırdar,
Asuman Karakoyun,
Derya Çayırgan,
Duygu Bal,
Gözde Dal,
Bahar Toksoy,
Neşve Büyükbayram,
Melis Gürkaynak,
Deniz Hakyemez,
Güldeniz Önal,
Seray Altay,
Dilara Bilge,
Polen Uslupehlivan,
Elif Uzun.
B takımı
özel maç için Lyon'da.

Mayıs 2008 Lyon, Fransa

Oyuncular ve hocaları yemekte.

8 Haziran 2008 Kudüs, İsrail

Federasyon başkanı ile tarihi ve kutsal mekanlar gezisi.

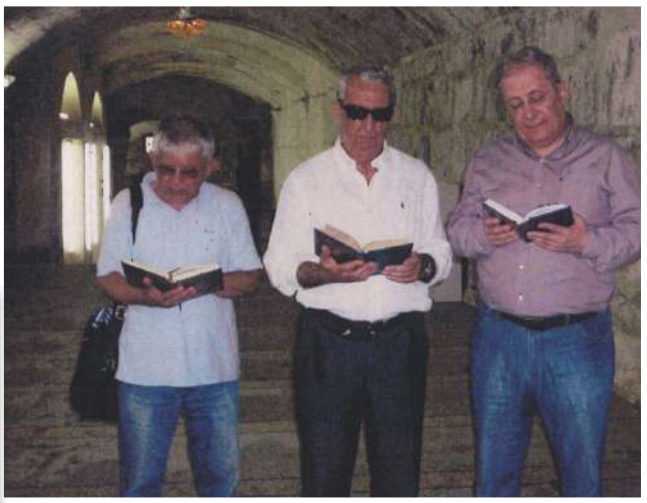

Mekanın tarihi hakkında bilgi alırken.

Mescid-i Aksa'nın önünde.

Ağlama Duvarı'nda.

15 Haziran 2008 Giannitsa, Yunanistan

Teknik ekip maçın oynanacağı salonda.

15 Haziran 2008 Giannitsa, Yunanistan

Gülden (L), Seray, Ergül, Duygu, Bahar, Deniz, Gözde, Pelin, Esra (K), Neriman, Seda, Naz, Alessandro Chiappi, Nicola Negro. Avrupa Şampiyonası final hakkı kazanılan maç sonrası sevinç.

Haziran 2008 Selanik, Yunanistan

Cengiz Göllü
Atatürk'ün doğduğu
evi ziyaret ediyor.

Haziran 2009, Amasya

Gülden (K),
Seray,
Polen,
Duygu (K),
Naz,
Neriman,
Eda,
Özge,
Ayşe,
Neşve,
Büşra,
Asuman,
Mehmet Bedestenli,
Kamil Söz.

Avrupa Ligi
kadrosunun
teknik heyeti
Turgay,
Kamil Söz,
Dr. Eray,
Mehmet Bedestenlioğlu.

Mektuplar ve Görüşler

Halûk AYKULU,

1971-77 TVF Başkanı

VOLEYBOLUN KAYDI

Cengiz kardeşimin spor yaşamını anlatan bir kitap hazırlığı içinde olduğunu duyduğum zaman bu çalışmanın yalnızca kendi yaşamıyla sınırlı olmayacağını, Türk voleybol tarihinin büyük bir kesitini de yansıtacağını düşünmüştüm. Voleybolumuzun uluslararası kurallara dayalı oynanmaya başlaması çok eskilere dayanmaz. Federasyon kuruluş tarihi 1958. Ondan önce de tabii ki voleybol oynanıyordu. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü bünyesinde basketbol, voleybol ve hentbol organizasyonundan sorumlu Sportif Oyunlar Federasyonu vardı. Bölgesel müsabakalar düzenleyen bu federasyon, bu branşları illerdeki ajanlarıyla yürütür, İstanbul dışında oyuncu ve kulüp sayısının çok az olmasından dolayı da varlığı pek hissedilmezdi. Dolayısıyla faaliyet okullarla sınırlı kalırdı. Voleybol ciddi bir sportif organizasyon halinde 1958'den İtibaren oynanmaya başlandı. Bir avuç genç insanın yeni oluşan federasyon bünyesinde, hevesle, amatörce, fedakarlıklarla başladığı bu serüvenin içinde Cengiz Göllü'yü önce sporcu, sonra antrenör, yetiştirici hoca, yönetici olarak gördük. Bir mesleği olduğu halde voleybolu meslek edinmişti. Cengiz Göllü ismi, özellikle kız voleybolumuzun gelişmesinde anıtlaşan değerlerimizin en önemlilerinden biridir. Eczacıbaşı Spor Kulübü ile uzun yıllar süren beraberliği, milli takımlardaki emekleri, oralarda yetiştirdiği sporcular, milli takımlarımızın son zamanlarda bizlere yaşattığı gururun habercileri, hazırlayanları ve mimarları olmuştur. Titiz, sonuç almaya odaklı, çalışkan kişiliği, bu kitapla Türk voleybol tarihine paha biçilmez anılar, kayıtlar ve belgeler armağan etmektedir. 56 yılı bulan spor yaşantısının her anı voleybolla ilgilidir. Anılarının ilk yılları voleybol tarihimizin de başlangıç yıllarıdır. Kendi bunu söylemese de kitabı bu gerçeği göz önünde tutarak değerlendirmek gerekir. Sevgili Cengiz, yaşamın boyunca değer verdiğin voleybolumuza yeni değerler katman dileğiyle...

Naci BAYRAMLIOĞLU,

1977-78, 1979-88, 1991-92, 1993-96 TVF Başkanı

CENGİZ GÖLLÜ EFSANESİ

Türk bayan voleybolu bugün dünya zirvesine tırmanmışsa, sağlam temeli ve o temeli atan mimarı Cengiz Göllü sayesindedir. 1972'de başına geldiği Eczacıbaşı ile yakaladığı başarılar, seri Türkiye Şampiyonluklarının yanı sıra bayan voleybolunda 1979 yılında kulüpler bazında elde edilen Avrupa ikinciliği voleybol tarihimize geçen ilk büyük başarıdır. Milli takımlarımızın nüvelerini oluşturan Eczacıbaşılı voleybolcularla modern çağdaş voleybol ile bugünlere köprü kuran Göllü programlı, disiplinli ve özverili çalışması ve gayretleriyle daima gönül alkışlarımızı almıştır. Federasyon Başkanlığı dönemlerimde daima güvenerek, geniş yetkilerle, sorunsuz çalıştığım Cengiz Göllü, 1955-56 sezonunda Ankara Demirspor'da sporcu olarak başlayan voleybol kariyeriyle beraber bu dalda dolu dolu tam 57 yılı gerisinde bırakmış gerçek bir duayendir. Türk voleyboluna, alt yapıya verdiği büyük önemle kazandırdığı sayısız ismin yanında, çekirdekten yetiştirdiği kızı Arzu Göllü'yü de armağan etmesi unutulmazlar arasına girmesinin bir başka vesilesi olmuştur. Bursa'da modern spor salonu/kompleksine isminin verilmesi onu sonsuza değin yaşatacak bir vefa örneğidir. Büyük bir onur ve gurur abidesi ancak bir voleybol yorgunu olarak inzivaya çekilen dostum Cengiz Göllü'yü "Türk Voleybol Tarihi"ne ışık tutacak bir miras olan bu kıymetli eseri hediye ettiği için kutluyor, bundan sonraki yaşantısında sağlık ve mutluluklar diliyorum.

Özcan MUTLUGİL,

1978-79 TVF Başkanı

BİR ELİN PARMAKLARI

Cengiz Göllü'yü 1955 yılında Türk voleybolunu o günün çok kısıtlı imkanlar ile hiçbir menfaat gözetmeden yüceltmeye çalışan bir elin parmakları kadar sayılı yönetici ve teknik adam ve sporcu arasında tanıdım. Bu kişiler arasındaki dayanışma ve tatlı rekabet hala hatıralarımdadır. Daha sonraki yıllarda voleybol federasyonu genel sekreterliği ve başkanlığı dönemlerimde Cengiz Göllü ile beraber çalışma imkânını buldum. Cengiz Göllü'nün özellikle Türk bayan voleybolunun gelişmesi için yaptığı çalışmalar her zaman takdirle anılacaktır. Spor yaşantısının olduğu döneme ait belge ve fotoğrafları da kitap haline getirmesi gelecek kuşaklara ¡şık tutması bakımından çok yararlı olacaktır. Geçmişte o kısıtlı imkânlarda çalışan tüm fedakâr arkadaşlarımızdan ebediyete intikal edenleri rahmetle, hayatta olanları uzun ömürler dileyerek şükranla anıyorum.

Teoman YAZGAN,

1988-91 TVF Başkanı

DAMGA

Türk voleybol tarihine, sevgili Cengiz Göllü kadar damgasını vurmuş, bu güzel spor dalıyla ismi özdeşleşmiş kaç kişi vardır diye düşünüyorum da herhalde en önde gelen birkaç isimden biri de kuşkusuz Sayın Göllü'dür. Kendisiyle, federasyon başkanı olarak çalıştığım üç yılı aşan süre içinde, çalışma disiplini ve voleybol üzerine engin bilgisiyle, bende hep büyük bir hayranlık uyandırmıştır özellikle, genç ve büyük bayan milli takımları ile birlikte yaşadığımız başarıları ve mutlulukları unutmam mümkün mü? Hele 1990 yılı ortalarında, o yılların en güçlü bayan takımlarından Macaristan'ı da Ankara'da mağlup ederek, Türk voleybol tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne katılmamızdaki heyecan ve gururumu, aradan bunca yıl geçti hâlâ dünkü gibi anımsıyorum. Özellikle, oyuncular ile kurduğu anlamlı diyaloglar ve onları maçlara motive etmekteki inanılmaz becerisi, bana göre başarısının en önemli etkenlerinden biri olmuştur. Sayın Göllü'nün yarım asrı aşan Voleybol kariyerindeki yaşadığı olayları, deneyimleri ve anıları bir kitap haline getirmesi, benim için de heyecan verici bir sürpriz olmuştur. Kendisini bu açıdan da ayrıca kutlamak isterim. Cengiz Göllü kardeşime, Türk voleyboluna yaptığı unutulmaz katkıları nedeniyle, bir kez daha kendi adıma teşekkür ederken, bundan sonraki yaşantısında, sağlıklı ve mutlu günler diliyorum.

Hüsnü CAN,

1992-93, 2000-06 TVF Başkanı

BAYAN VOLEYBOLUNUN MİMARI

Cengiz abimizin Türk voleybol camiasına çok önemli bir doküman oluşturmak için başlamış olduğu bu önemli çalışmasından dolayı içtenlikle kutluyorum. Cengiz abi ile yıllar önce aynı kulüpte forma giyme onuruna eriştim. Aynı zamanda Petrol Ofisi Kulübü'nde de antrenör olarak görev yaptığında beraber olduk. Daha sonra İstanbul'a giderek Eczacıbaşı Spor Kulübü'nde görev yapmaya başladı. O dönemde Türk voleybolunda çok önemli gelişme yoktu. Cengiz abi ile birlikte bayan voleybolunun temeli atılmış oldu ve senelerce Eczacıbaşı Spor Kulübü'nde hizmet verdi ve kulübünü yılarca şampiyon yaptı. Ayrıca milli takımlarda antrenör olarak önemli görevler aldı. Antrenör ve sporcu yetiştirdi. Federasyon başkanlığım sırasında federasyona çok önemli katkılarda bulundu. Bayan voleybolunun 2003 yılında çok önemli bir başarıya ulaşmasında, Cengiz abinin son derece önemli katkısı olmuştur. Bugün eğer Avrupa ve dünyada önemli başarılar elde ediliyorsa, bunun altyapısı çağdaş anlamda 2000'li yıllarda kuruldu. Bu yapılanmada Cengiz abinin çok büyük emeği var. Bayan voleybolunun mimarı demek belki daha iyi olur. Cengiz abi ile çalıştığım dönemlerde daima düşüncelerine saygı duymuşumdur. Söylediklerini uygulamaya geçirmeye çalışmışımdır. Bugün bayan milli takımımız Olimpiyatlar'a gidiyorsa bu başarı, Cengiz abinin yıllar önce temelini attığı yapılanmanın bir eseri. Bunu asla unutmamalıyız. Hazırlayacağı bu dokümanın voleybol camiasına hayırlı olmasını diliyorum. Sevgili abime sağlık ve mutluluklar dilerim. Türk voleyboluna federasyon başkanlığım döneminde yapmış olduğu çok değerli katkılardan dolayı teşekkür eder, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Ahmet GÜLÜM,

1996-2000 TVF Başkanı

??????

Xxxxxxx

Erol Ünal KARABIYIK,

2006-12 TVF Başkanı

HİÇ UNUTULMAYACAK

Cengiz hoca ile Ocak 2007'de çalışmaya başladıktan sonra, onun neden hocaların hocası olduğunu daha iyi anladım. Yalnızca efsanevi başarılara imzasını atmış bir spor adamı değildi. Kişiliğinde yılgınlığın ve teslimiyetin zerresini barındırmayan, hayatını voleybol aşkıyla mühürlemiş bir disiplin, fikir ve engin düşünce adamı, bir bilim insanıydı. Bu hali de onu yarım asrı aşkın tecrübesinden süzülüp gelen doğrularından ödün vermeden, bu doğruları çağdaşlıkla harmanlayarak çağa meydan okuyan bir spor adamı yapıyordu. Birlikte çalışmanın lezzetini her an çoğaltan, tutarlı disiplinliliğini içtenlikli bir nezaketle benimsetmeyi başaran, Türk voleybolunun olduğu kadar milli takım sporcu ve antrenörlerinin de vazgeçilmezi olan Cengiz hoca, bana zamanın her diliminde olmazsa olmaz bir kazanç duygusu yaşatmayı başaran ender insanlardan oldu. Üstelik bu hasletini yalnızca bana değil, çevresindeki herkese de hissettirerek... 25 Şubat 2006 günü, arkadaşlarımla beraber dünyadaki yüzlerce ulusal federasyondan herhangi biri olarak başladığımız yürüyüşün sonunda Avrupa Voleybol Konfederasyonu ve Dünya Voleybol Federasyonları Birliği tarafından tüm ulusal federasyonlar arasında en önde giden voleybol federasyonu olarak anılmamızın gururunda hocamızın da en az bizim kadar payı vardır. 8 Mayıs 2011 günü "Yoruldum" diyerek görevinden ayrılma isteğini bana ilettiğinde voleyboldan değil, federasyondaki görevinden ayrıldığını biliyordum. Kendi ifadesiyle 1989 yılında Alman televizyon muhabirinin bir sorusu üzerine kaleme almaya karar verdiği ve o günden bugüne hiç ara vermeden kayıtlarını tuttuğu ve milli takım kamp ve müsabaka kadrolarına, maç sonuçlarına kadar fotoğraflarıyla yer verip anılarla süslediği bu kitap, hocaların hocasının voleybol için yalnızca bugüne kadar yaşadığının değil, bundan sonra da yaşayacağının ispatıdır. Ne mutlu bana ki, Türk voleybolunun eşsiz, dünyanın sayılı spor adamlarından olan bu duayenin ismi ile yaşayacak Bursa Cengiz Göllü Voleybol Kompleksi'nin yapımı başkanlığım dönemine kısmet oldu. Cengiz hocanın hayatı bir derstir. Bayan voleybolunun yüzde yüz doğru ve noksansız bu arşivinin yanı sıra antrenörlük hayatını da kaleme almalı ve birkaç hayata ancak sığacak o emsalsiz tecrübesini, tüm branşların tüm antrenörleriyle paylaşarak onların antrenörlük kariyerlerinde de yaşatmalıdır. Örnek yaşamıyla Türk ve dünya voleyboluna imzasını atmış, yeni ufuklar açmış olan Cengiz Göllü hiç unutulmayacaktır.

Özkan MUTLUGİL

2012 - .... TVF Başkanı

TEŞEKKÜRLER CENGİZ GÖLLÜ

Türk voleybolunun bugünlere gelişini analiz ettiğimizde, birçok kulüp ve milli takım başarılarının gelişimi sağlamada büyük pay sahibi olduğunu, ulusal ve uluslararası kazanılan başarıların voleybol sporunun popülerliğini sağlayarak, yeni yetişen nesillerle voleybol arasında sağlam bir köprü kurduğunu görmekteyiz.

Türk voleybolu, çok emek harcanarak uzun bir yol kat etmiş ve bugün dünya sıralamalarında özellikle bayan voleybolunda üst sıralara yerleşmiştir. Bu kat edilen uzun yolda, voleybol camiasının değerli üyeleri voleybolun her alanında birçok özverili katkılarda bulunmuş, yeni nesiller yetiştirmiş ve yetişen nesillere zamanı geldiğinde görevlerini devretmişlerdir.

Voleybolun Türkiye'deki gelişiminin öncülerinden olan, benim de voleybol gelişim kariyerimde büyük pay sahibi olarak, antrenörlüğümü yapmış olan Cengiz Göllü, kat edilen bu uzun yolda voleybolumuza çok önemli katkılarda bulunmuştur.

Cengiz Hoca, hem sporculuk, hem antrenörlük, hem de yöneticilik kariyerinde voleybolun gelişimine büyük katkı sağlamıştır. Teknik bilgisini geliştirmek için her zaman araştırma içinde olmuş ve hazırladığı raporlarıyla yetişen nesillere tecrübelerini aktarmıştır. Voleybola hizmetleri sadece teknik bilgisi ile sınırlı kalmamış, kişiliği ile görev aldığı kurumları her mevkide en iyi şekilde temsil etmiş ve iyi bir örnekleme sergilemiştir.

Cengiz Göllü 55 yıllık tecrübelerini voleybol ailesine aktararak, önemli bir miras bırakmaktadır. Bu kitap, voleybol ailesi başta olmak üzere spora ilgi duyan herkes için önemli bir referans kaynağı olacaktır.

Voleybola başladığı andan günümüze kadar gelinen süreçte daima voleybolun gelişmesi ve yayılması için çalışan sevgili hocam Cengiz Göllü'ye voleybol ailesine böyle değerli bir hediye verdiği için şahsım ve tüm voleybol ailesi adına teşekkür ediyorum.

30 MAYIS 2013.

Abdullah GÜMÜŞBAŞ

BİR VOLEYBOL DEVRİMCİSİ

Cengiz Göllü ne zaman gündeme gelse, hemen herkes tarafından anlaşılmak istendiğini gördüm. Ülkemiz bu gibi konularda dehşet verici çoraklık yaşamakta. 1971 Mayıs ayından 2012 yılına kadar hep Cengiz Göllü ve onun yaptıklarını konuştu. Hele 1971 yılından itibaren Eczacıbaşı Spor Kulübü voleybolunda yirmi bir yıl süre içerisinde o sürekli gündemde oldu. Tüm gazetelerin spor sayfalarına şaşılacak bir sıklıkla manşet oldu, kendisiyle sayısız röportajlar yapıldı, hakkında yüzlerce haber, yorum yazıldı. Gazeteler ve televizyonlar, günler geceler boyu ondan söz ettiler. Ama hepsi bu... Tıpkı Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün efsanevi başkanı olarak 16 yıl görev yapan Sayın Süleyman Seba gibi hakkında ciddi bir kitap bile yazılmamış olması gibi, Cengiz Göllü hakkında da hiçbir uzun soluklu çalışma yapılmadı. Son günlerde başarıları ile gururlandığımız, kıvanç kaynağımız bayan voleybol milli takımımızın diğer adıyla Filenin Sultanları'nın elde etmiş olduğu üstün başarılarının dünden bugüne kadar her safhasında payı olan Cengiz Göllü abime Türk voleyboluna katkıları için teşekkürlerimi sunar, bir ömür boyu sağlıklı günler dilerim.

Ali PEÇEN

KAYBETMEMEYİ ÖĞRENMEK

Eczacıbaşı bana kazanmayı öğretti, nasıl şampiyon olunduğunu öğretti ama parçası olduğum ve harika bir spor tarihi olan böyle bir kulübün arkasında aslında başarı tohumları eken harika insanlar vardı. Cengiz Göllü bu harika insanların en başındadır. Yeni başladığım zamanlarda benim için efsanevi bir antrenördü ancak kendi kariyerimi yapıp ilerledikten sonra da öyle kalmaya devam etti. Sebebi bana göre o zamanlarda bile şimdi birçok kimsenin göremediğini veya anlayamadığını biliyor olması. Kimine göre bugünün voleybolu çok değişmesine rağmen, biz bugünkü voleybolu onun sayesinde çok eskiden öğrendik. Mesela ben 30 sene önce öğrendim. Yanında bir de Şakir Eczacıbaşı gibi bir yönetici olunca başarısız olmak zaten mümkün değildi. Şakir bey bizi çok sever ama belli etmezdi. Cengiz abi onun hışmından bizi her zaman korur ve bize güvenirdi. Şimdiki Kanyon alışveriş merkezinin olduğu yerde fabrika ve kulüp binası vardı. 4 katlı ve çok uzun koridoru olan bir binaydı. Maçı kaybedersek veya kötü oynayıp zor bela kazanırsak, Cengiz abinin odasına yürürken Şakir beye yakalanmamak için koşarak giderdik. Genelde Münip yakalanırdı ve cevabı olmayan sorular başlardı.

– Neden kaybettiniz?

– İyi servis atamadık.

– Neden atamadınız?

– Günümüzde değildik.

– Neden gününüzde değildiniz?

– İyi konsantre olamadık?

– Neden konsantre olamadınız?

– Oyundan düştük?

– Neden oyundan düştünüz?

– Oyundan çıkınca motivasyonum bozuldu.

– Neden oyundan çıktın?

– Bilmiyorum.

– Neden bilmiyorsun?..

Devamını anlamışsınızdır. Neyse ki Cengiz abi, sorunları çok iyi analiz eder ve gerçek problemi tespit edip gerekli önlemleri almadaki doğal yeteneğiyle, soğukkanlı ve gerçekçi yaklaşımıyla başarıyı yakalamamızda bizi yönlendirirdi. Takımı yönetirken tavırları, molalardaki mantıklı konuşmaları, maçın heyecanıyla değil aklıyla takımı yönlendirmesi, kazanmak için nasıl davranılması gerektiğine iyi bir örnektir. Doğal olması ve kendi karakterini olduğu gibi yansıtması bana hep güven vermiştir. Ben şanslıydım çünkü içinden geldiği gibi hareket eden, sadece iyi olmamızı isteyen, her sporcuyu eşit kollayan ve başarıdan başka bir şey düşünmeyen antrenör gibi bir antrenörle çalıştım. İyi yöneticiyi ayırt etmeyi, iyi antrenörle çalışmanın önemini ve başarılı olmak isteniyorsa iyi antrenörle doğru bir sistem içinde çalışmak gerektiğini, doğru bir kulüp yapısının nasıl olması gerektiğini bana ve beraber mücadele ettiğim arkadaşlarıma öğrettiklerinden, her gittiğimiz kulüpte onlardaki özellikleri aradık. Dolayısıyla başarılı olduğumuz kulüplerde de kendileri gibi çok iyi yönetici ve antrenörlerle çalışabilmenin yollarını aradık ve bulduğumuzda kesinlikle başarılı olduk. Tanıdığım en iyi antrenöre ve voleybolu öğrendiğim en iyi kulübe ve kulüp yöneticilerine şükran borçlu olduğumu belirtmek isterim. Cengiz Göllü, Eczacıbaşı ve Şakir Eczacıbaşı benim için en özel isimlerdir. Gittiğim her kulübe, onlardan öğrendiklerimi taşıdım ve her gittiğim yerde öncelikle onların bana öğrettikleriyle şampiyonluklar ve başarılar yaşadım. Bu vesileyle, çok yoğun geçen voleybol kariyerim boyunca gerçek duygularımı belirtme imkânı bulamadığım ve bana iyi sporcu ama öncelikle adam gibi sporcu olmayı öğreten başta Cengiz Göllü olmak üzere, kariyer imkânı yaratan Eczacıbaşı Spor Kulübü ve onun efsane başkanı rahmetli Şakir Eczacıbaşı'na, başladığımda voleybol oynamayı öğretip benim için hedefler koyan ve A takıma çıkabilmemde en büyük katkıyı veren antrenörüm Aritun Hançer'e, yıldız takımdayken beni genç milli takıma alıp güvenen ve oynatan rahmetli genç milli takım antrenörüm Deniz Esinduy'a, o zamanlar ve her zaman yanımda olan yöneticim Nur Gencer'e, rahmetli antrenörlerimden Oktay Kökden'e, Eczacıbaşı'nda beraber oynadığım ve onlardan çok şey öğrendiğim tüm abilerime ve adını burada sayamadığım diğer yöneticilerime şükranlarımı sunuyorum. İyi ki hepinizi tanımışım, iyi ki Eczacıbaşı'nda voleybola başlamışım, iyi ki Cengiz Göllü gibi birinden adam gibi sporcu olmayı öğrenmişim. Sizlerin sayesinde gittiğim her yerde sportif açıdan başarılı olmaktan başka bir şey düşünmedim ve sizlerle her zaman gurur duydum. Bunu hepimize öğrettiğin için teşekkürler Cengiz abi. Çok uzun yıllar hep başımızda olman dileğiyle kendine çok iyi bak ki seni daha çok sporcu tanısın. Tanısın ki voleybol nasıl oynanır öğrensin...

Ata ONAR

Eczacıbaşı'nda tam 18 sene top oynadım. Her sporcu gibi benim de acı tatlı birçok anım oldu. Cengiz abi bu 18 sene boyunca değişik sorumluluklar alarak hep hayatımda oldu. Teknik direktörlük ve antrenörlüğü boyunca on şampiyonluk yaşadık. Bir sporcu için bu en büyük mutluluklardan sadece biri. Cengiz abinin bana aşırı güvenmesi bir çok pasör içinde beni daima ön plana çıkardı. Ben de bu güven ve desteği boşa çıkarmadım. Her zaman kişiliğini ve sporcularla ilişkilerini kendime örnek aldım. Motive ediş şekli, sporculara olan güven duygusu, antrenörlüğüme çok şey kattı. Yaşadığımız hadiseler antrenörlük hayatımda bana hep kolaylık sağladı. Tüm emekleri ve yardımları için kendisine teşekkür borçluyum.

Cumhur TEZSEZEN

İKİLİ

Cengiz Göllü ne zaman gündeme gelse, hemen herkes tarafından anlaşılmak istendiğini gördüm. Ülkemiz bu gibi konularda dehşet verici çoraklık yaşamakta. 1971 Mayıs ayından 2012 yılına kadar hep Cengiz Göllü ve onun yaptıklarını konuştu. Hele 1971 yılından itibaren Eczacıbaşı Spor Kulübü voleybolunda yirmi bir yıl süre içerisinde o sürekli gündemde oldu. Tüm gazetelerin spor sayfalarına şaşılacak bir sıklıkla manşet oldu, kendisiyle sayısız röportajlar yapıldı, hakkında yüzlerce haber, yorum yazıldı. Gazeteler ve televizyonlar, günler geceler boyu ondan söz ettiler. Ama hepsi bu... Tıpkı Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün efsanevi başkanı olarak 16 yıl görev yapan Sayın Süleyman Seba gibi hakkında ciddi bir kitap bile yazılmamış olması gibi, Cengiz Göllü hakkında da hiçbir uzun soluklu çalışma yapılmadı. Son günlerde başarıları ile gururlandığımız, kıvanç kaynağımız bayan voleybol milli takımımızın diğer adıyla Filenin Sultanları'nın elde etmiş olduğu üstün başarılarının dünden bugüne kadar her safhasında payı olan Cengiz Göllü abime Türk voleyboluna katkıları için teşekkürlerimi sunar, bir ömür boyu sağlıklı günler dilerim.

Gamze Adanır ÖZTÜRK

YAPI TAŞI

Değerli, kıymetli, sevgili Cengiz abiciğim. Seninle ilgili hepimizin anlatabileceği binlerce anı var. Sen tartışmasız voleybol camiasının yapı taşısın Ama ben farklı bir şey anlatmak istiyorum. Doya doya yaşadığım voleybol hayatımı noktaladıktan sonra iş hayatına atıldım ve iki kızım var. Güzel bir ailem var. Voleybol sonrası hayatımda sahip olduğum tüm başarılarımın güzelliklerimin kaynağı voleybol ve sensin. Gün oldu güldük, gün oldu ağladık ama her biri tek başına bize yoldaş oldu. Hâlâ senin voleybolun içinde yaptıkların, öğretilerin hepimize hayat dersi oldu. Seni seviyorum. İyi ki seninle bu yollarda acısı ve tatlısıyla beraber oldum. Teşekkür ederim. Daima hayatımda olman dileğiyle.

Güzin TEKSOY

ANILAR

Genç milli takımdaydım. Antrenmanda 4'ten smaç vuruyorduk. Cengiz abi ellerini arkadan bağlamış, sahanın 8 metre civarında dolaşıyordu. İpek 4'ten bir smaç vurdu. Top Cengiz Abi'nin suratının ortasında patladı. Gözlükleri 5-6 metre uzağa fırladı. Salonda derin bir sessizlik oldu ve Cengiz Abi'nin "Lan balta!" diyen sesi tüm salona hakim oldu. O günden sonra İpek Yengil'in adı uzun yıllar "Lan balta" olarak kaldı. Kamp boyunca onun arkasından Baltalar Elimizde şarkısını söyledik. İpek için hiç eğlenceli değildi ama biz çok eğleniyorduk. İpek gerçekten çok güçlü bir kızdı. Cengiz Abi'nin yerinde olmak istemezdim. Tabii ki smaçı vuran tarafta da olmak istemezdim. Uzun yıllar voleybol oynadım. Yaş otuz beş yolun yarısı şiirini okumaya birkaç yıl kalmıştı. Cengiz abi Karşıyaka takımını çalıştırıyordu. Biz de Göztepe'yle oynuyorduk. Maç sırasında servise her geldiğimde Cengiz Abi'nin tribünden "Bir ayağın çukurda hâlâ oynuyor musun?" sözlerini duyuyor ve gülmekten servisi zor atıyordum. Smaç vuruyordum "Yaşından başından utan, bırak artık çocuklar oynasın" gibi sözler geliyordu. Plonjon atınca "Hah şimdi yerden kalkamayacaksın" sözlerini bekler durumdaydım. Bir ara acaba yorulup benle uğraşmayı bırakır mı diye düşündüm. Ama nerde? Cengiz Abi'nin şakaları maç boyu devam etti. Tabii ben o sözlere pabuç bırakmadım, aslanlar gibi oynadım. Sonrasında aramızda bir sohbet geçti ve "Siz ne zaman bırakırsanız o zaman bırakacağım" diye cevap verdim. Haksız sayılmazdı, 37 yaşıma kadar oynadım. Neimcek bile yıllar sonra beni gördüğünde "Bir silah alıp bunu vurmalı yoksa voleybolu bırakmayacak" demişti. Hâlâ ne zaman voleybol oynamaya çağırsalar koşuyorum. Genç milli takımda ona Cengo diye lakap takmıştık. Bazen de arkadaşlardan biri o olurdu. Birimiz elimizi omzuna atıp "Bak Cengo kardeş, maçmış topmuş bunlar fani şeyler birbirimizi bir top yüzünden üzmeyelim. Şöyle gidip vur patlasın çal oynasın yapalım" diye geyikler yapardık. Ertesi gün antrenmanda "Nasılsınız çocuklar?" diye sorardı. Hep bir ağızdan "İyiyiiiiiz!" derdik. "Var mı bir problemi olan?" diye sorardı, "Hayııııır!" derdik.

Kenan BENGÜ

KOMİK BİR ANI MI?

Sevgili Cengiz abi kitabı için, voleybol yaşantımızda onunla paylaştığımız bir komik anımızı yazmamızı istediğinde bir an irkildim. Cengiz abi ve komik bir anı?.. Çünkü Cengiz abi bizim için aynı babam gibi, ciddiyet ve disiplinin sembolüydü. Onların yanında laubalilik yapmak, şakalaşmak, şımarıklık yapmak mümkün değildi. Hoş babamla yaşadığımız komik olaylar olmuştur; çünkü her an birlikteydim ama Cengiz abi salonlarda gördüğüm kadarıyla tanıdığım, çekindiğim, mümkünse biraz uzak durduğum bir insandı. Yıllar sonra milli takımlarda ve üç yıl kulüp takımlarında Cengiz abi menajerliğinde birlikte olduk. Antrenör olarak çok fazla birlikte çalışmadık ama daha yakın oldukça, aslında sert görünüşlü duruşunun arkasında yeri geldiğinde esprili ve şakacı bir yapısı olduğunu gördüm. Özellikle büyük abi ve ablalarımızla şakalaşmaları, sporcuların

ona olan laubali olmayan sevgisi beni etkiledi. Birlikte pek çok acı-tatlı anımız olmuştur. Komik hikayelerimizden biri şöyleydi: Genç milli kız ve erkek takımı olarak Balkan şampiyonalarından birinden dönüş yolunda, Bulgaristan'da, Kosta Şopov'un da olduğu bir yemek ortamındaydık. İnce ve uzun bir masaydı. Masanın başında, kafile başkanı olarak o seyahatte tanıdığımız Ankara'dan GSGM'nin görevlendirdiği eski atlet bir abimiz oturuyordu. Sağında ve solunda Cengiz abi, diğer antrenörler, idareciler, Bulgar misafirler ve sonrasında kız erkek sporcular olarak yaklaşık 30-35 kişilik bir masaydı. Yemeğin sonlarında kafile başkanımız bir sigara yakmış, keyifle içiyordu. Buraya kadar her şey normaldi ama başkanın sigara içişi bir enteresan geldi. Sigarayı içine çekiyor, sonra kafayı halif sağa çeviriyor, yukarı kaldırıyor ve üflüyordu. Bunu o kadar hızlı ve aynı şekilde tekrarlıyordu ki, normal olarak komik olmayacak bu durum, genç yaşta her şeyi gırgıra vuran bizler için komik bir malzeme haline geldi. Tabii ağızdan ağza yayılan "Bak bak nasıl üflüyor" nidaları takıma yayıldı. Önce takım kafile başkanını görebilmek için hafif hafif öne eğiliyor, başkan sigarayı çekiyor, bizce komik olan hareket karşısında masanın arka tarafı sessiz bir gürültüyle yelpaze gibi açılıyordu. Bir, üç, beş derken Meksika dalgasına benzeyen bu yelpaze hareketi gittikçe coştu. Cengiz abi bir şeyler olduğunun farkında ama durumu çözemiyordu. Biraz sonra yanında oturan kafile başkanının sigara içişine odaklandığımızı gördü ve o da kendini tutamadı. Oradan kaçması gerekti. Kalktı ve yanımıza gelip, hafif bir gülümsemeyle (aslında içinden kahkahalar atıyor) "Tamam çocuklar uzatmayın" dedi. Aslında demek istediği şuydu: "Bu nasıl bir sigara içiş şekli ben de anlamadım. Kendimi tutamayıp buraya kaçtım. Siz de durumu idare edin; uzatmayın." Yıllarca çekinerek yaklaştığımız Cengiz abimiz ilk defa kendini tutamayıp bizim yanımıza kaçmıştı. Türk voleybolu için bu kadar önemli bir insanı tanımak, onunla birlikte voleybol adına bir şeyler yapmak benim için bir onur. İyi ki varsın, iyi ki seni tanıma şansına eriştim. Her şey için sağol Cengiz abi...

Kerim 'Koko' GÜRÇAY

TAKLİT

1990-91 sezonuydu. Eczacıbaşı A takımındaki ilk ve unutamadığım tek yılım. Oynamaktan çok takımın ruhani desteği olduğum sezonun ortasına doğru takımla kaynaşmış, Cengiz Abi'nin yönetimini onu taklit etme cesaretini gösterecek kadar içselleştirmiştim. Burhan Felek'te bir maç öncesi soyunma odasında giyinme safhasında tezahüratlara dayanamayarak Cengiz Abi'nin taklidini yapmaya başlamıştım ki, kapı açıldı ve içeri Cengiz Abi girdi. Ben ortada dona kalmış dururken Cengiz Abi sordu: "Neler oluyor"? Başımdan aşağı kaynar sular boşalırken iyi niyetli Selim ve Kurtaran "Abi Koko (lakabım) senin taklidini yapıyordu" dedi. Oda bir an sessizliğe büründü. Kaçamayacağım kadar dar olan cama bir ümitle baktım. Sonra Cengiz Abi "Devam et bakalım, ben de göreyim" dedi. Ben utana sıkıla soyunma odasının ortasında Cengiz Abi'nin de içinde bulunduğu oyuncu grubuna taklit yapmayı sürdürdüm. İlk kez güldürmekle öd kopmasının ne olduğunu bir arada yaşadım. Sadece o gün değil, tüm sezon boyunca Cengiz Abi'nin yaklaşımı, duruşu ve yönetiminden o kadar çok şey öğrendim ki, halen hayatımda hatırladığım en önemli ders ve örneklerin başında Eczacıbaşı ve

Cengiz Abi'yle geçirdiğim altın sezon geliyor.

Munip ÖZDURAK

GERİYE DÖNÜP BAKINCA

Her sporcunun spor hayatına başlarken, devam ettiği bu yolda yardım aldığı, güvendiği simalar olur. Bu kişiler spor hayatı bitip geriye baktığında tebessümle, özlemle hatırladığı simalardır. Sporcu, antrenör ve yönetici olarak görev aldığım voleybol camiasında hayatımın en önemli sayfasını oluşturan Eczacıbaşı Ailesi'nde geriye dönüp baktığımda hatırladığım dostluğuna, abiliğine özlem duyduğum, en önemlisi tebessümle hatırladığım yegane insanlardan biri Cengiz Göllü. Her şey için teşekkürler Cengiz abi!

Nalan URAL

MOTİVASYON

Cengiz abiyle hem tatlı hem üzücü yaşanmış pek çok anımız var. Ben en genç olduğumuz zamanlardan itibaren Cengiz abinin ağzından çıkan her sözü hafızama kazımış, her davranışından feyz almış, inek denen sporculardandım. Şu an hayatımı şekillendiren üç kişiden bahsetmemi isteseler babam, eşim ve o aklıma gelir. Takım arkadaşlarım Yurdagül ve Şehnaz'ın yaptığı fırlamalıkları pek hatırlayamıyorum, çünkü onların yanında uslu çocuk olduğum için, o zaman da pek akıl erdiremiyor ancak uygulamalara figüran olarak katılıyordum. Nedense aklımda hep Cengiz abinin iyi oyuncu olmakla ilgili yaptığı motivasyonlar ve benim için milat sayılabilecek anlar kalmış. Eğer sporcu ve yönetici olarak voleybolda bir yerlere gelebildiysem, bu tutkuyu damarlarımda hissettiysem bunu bana öğreten Cengiz abidir. Seni çok seviyorum Cengiz abiciğim.

Nihan YELDAN

TEŞEKKÜRLER

Buraya yazacak o kadar çok şey var ki Cengiz Göllü hakkında... Ama söylemek istediğim tek şey bana önce sporcu gibi yaşamayı sonra da voleybolcu olmayı öğrettiği için ona sonsuz minnettar olduğum. İyi ki bana sizinle uzun yıllar çalışma şansı tanıdınız. Hatırladıkça gülümsememe sebep olan o kadar çok anı var ki, o günler için tekrar tekrar teşekkürler.

Osman URANER

MİNNET

Sevgili Cengiz abiciğim, seninle tanışmış olmaktan, çalışmış olmaktan, ailenle bir çay içebilmiş ol-

maktan, Arzu'ya plonjon öğretirken çenesi yarıldığında salonun öbür merdivenlerinden aşağıya kaçmamdan, Belgrat ormanlarında futbol oynamaya gittiğimizde minibüs kullanmayı öğrenirken Emel ve Arzu'yu kendi rızalarıyla arabaya almamdan, araba kullanma öğrenme tutkumu bitiren sözlerinden, her hafta genç takımdan atıp, A takıma antrenmana alıp hayatımı değiştiren sabrı öğretmenden, günde üç antrenmana kaldığımda ertesi günkü A kız takım antrenmanına sokmayarak sakatlanmamı engellemenden, Bulgaristan'da kızlarla konuşup, Nur abinin de desteğiyle genç kız takımının başına koymandan, bana en kızdığın zamanlarda "Aklını başına al, ailenden öğrendiklerini yapsan her şey normale dönecek" diyerek ailemin önemini kafama sokmandan, seni yüz kere istemeyerek kırsam da yüz bir kere affetmenden, benle çalışma şansını bana vermenden, saha çalışmalarına bakarken "Osman'ın idman tarzı bana benziyor" demenden, edep ve kaliteyi kibarlık ve tevazu ile öğretmenden (bunu hiç yapamadım), araya zaman girse de her defasında eşim Yanitsa'yı hacı annemi ve kardeşimi sorma nezaketi göstermenden, "Kendine güven kimseyi taklit etme" diyerek bana cesaret vermenden, bir çok konuda görüşlerimi almandan ötürü sana minnettarım. Sanırım seni en çok güldüren, sana en çok takılma cesareti olan kişinin ben olduğumu söylememe gerek yok. Anılarımdan bir iki tanesini anlatmak zorundaydım. Sakın kesme lütfen... Sevgili Cengiz Abi, Türk voleybolunda benim tanıdığım yeri doldurulamayacak tek kişi sizsiniz. Ömrünüz uzun, sağlıklı, huzur dolu ve sevdiklerinizle birlikte geçsin. İnşallah Arzu'dan sonra bir Göllü daha yetiştirmeden vo!eyboldan elinizi ayağınızı çekmezsiniz. Size ölene kadar minnettar kalacağım.

Pelin YÜCE

ANTREMAN KORKUSU

Cengiz abilerin evinin baktığı bir futbol sahası vardı. Voleybola başladığım ilk yıl 11 yaşındaydım ve çocukluğun verdiği enerjiyle antrenman da yapsam eve geldiğim zaman futbol sahasına oynamaya giderdim. Bir gün antrenmandan eve döndüğümde yine top oynamaya gittim. Cengiz abi de beni görmüş ve Hümeyra teyzeye dönüp "Demek ki Pelin'i antrenmanlarda yeterince çalıştırmıyorum, yormuyorum. Ben ona yarın sorarım" demiş ve gülmüş. Hümeyra teyze bunu bana söylediğinde hem çok utanmış, hem de antrenmanlarda başıma geleceklerden biraz korkmuştum. Ayrıca aynı semtte oturduğumuz için genellikle antrenmanlara onun arabasıyla giderdik. Eğer bir maç kaybetmişsek o yolculuk benim için çok zor geçerdi; çünkü yol boyunca bana nerelerde hatalar yaptığımı, maçı neden kaybettiğimizi anlatırdı. Ben de onun güvenini kaybedeceğim diye çok üzülürdüm. Bir kere bunu kendisine de söylemiştim.

Sinem BELTAN

İÇTEN VE NAİF

Sevgili Cengiz abi, sizi tanıdığımda hayatımın ilkbaharındaydım. İlk aşkım voleybol sporu dışında,

sizden ve sizi temsil eden oluşumlardan arkadaşlığı, dostluğu, sevgiyi öğrendim. Bir şey uğruna birçok şeyden vazgeçebilmeyi, kendim için olduğu kadar takımım için de sorumluluk almayı öğrendim. Bunun sadece spor olmayıp hayatın ta kendisi olduğunu öğrendim. Bu saydıklarımın ne kadarını uyguladım bilemiyorum ama hâlâ deniyorum. Kazandık güldük, kaybettik, ağladık ama en çok siz üzüldüğünüzde üzüldük. Tarihini hatırlamıyorum ilk Milangaz yenilgisiydi. Belki siz bilmezsiniz o maçın gecesi evlerde duramayıp Violet'in evine gitmiştik. Her bir duygumuz o kadar içten, naif ve samimiydi ki... Bizim zamanımızda spor sadece salonla sınırlı değildi. Bizler bir avuç uzun kız çocuğu, Cengiz Göllü'nün öğrencileriydik. Ona layık olmalıydık. Cengiz abi, siz benim, bizlerin hayatını değiştirdiniz. Sporcu kimliğimizle gerek iş gerek sosyal ortamlarımızda öyle özeliz ki... Bundan daha güzel ne olabilir? Eczacıbaşı spor salonuna ilk geldiğim gün "Seni genç takıma aldım" dediğiniz için size çok teşekkür ediyorum.

Şule AKINCIBAY

BİR CENGİZ GÖLLÜ KLASİĞİ

Sene 1988, kızım Özge ilkokulu bitirdi, Saint Benoit Fransız okulu hazırlık sınıfına başladı. 1989 yaz tatilinde Dikili'ye gittik. Cengiz abinin yazlığı da Dikili' deydi. Bir akşam üzeri Hümeyra abla ile bize çaya geldiler. "Şule senin kızın yaşı gelmiştir git, getir de bir boyuna posuna bakalım dedi" Ben çocukların oyun alanlarına biraz bakındım ve bulamayıp geri döndüm. Üstünde durmadı. 1990 yılında emekli oldum. Yine yazlıkta Dikili'deydik. Cengiz abi bu sefer ısrarcıydı. EI mahkum, gittim kızımı buldum, getirdim. Üç gün sonra İstanbul'a döndük. Levent'teki spor salonuna gittik ve Özge'nin voleybol hayatı başladı. O yıl, Özge'yle birlikte Canan ve Aziz Kalaoğlu'nun kızı Nil, Filiz ve Doğan Hakyemez'in kızı Burcu da küçük takımdaydı. O kışı hep birlikte Levent'teki Eczacıbaşı Spor Salonu'nda geçirdik. Kızlar antrenman yapıyor, biz de kantinde eski günleri yad ediyor, gırgır şamata yapıyorduk. Antrenman bitince kızlarımızı alıp eve dönüyorduk. Cengiz abi bir gün beni odasına çağırdı. Bana Eczacıbaşı Spor Okulu'nun yöneticiye ihtiyacı olduğunu beni bu göreve düşündüğünü söyledi. Ben şaşkın "Abi ben nasıl yaparım?" dedim. "Kızım sporcu değil misin?" dedi. "Evet" dedim. "Bankada yöneticilik yapamadım mı?" "Evet" dedim. "İyi ya, ikisini birleştir. Her gün buradasınız nasıl olsa. Çalış da bir işe yara" dedi. 1991-2000 yılları arasında Eczacıbaşı Spor Okulları'nın ve altyapının Şule ablası olarak zevkle çalıştım. Binlerce çocuğum oldu. Aralarından yüzlerce sporcu, antrenör, spor yöneticisi çıktı. İşte bir Cengiz abi klasiği... Türk voleyboluna yaptığın hizmetler azımsanamayacak kadar çok. İyi ki varsın Cengiz abi...

Zeki USLU

YOL GÖSTERİCİ

Cengiz Göllü benim sporculuk kariyerimdeki çok önemli isimlerden birisi, belki de en önemlisidir. Bana

ve antrenörlük yaptığı takımımıza çok önemli başarılar sağlarken, sadece voleybolu öğretmekle kalmamış, liderlik konusunda yol göstermiştir. Eczacıbaşı'nda kendisiyle tanışmaktan gurur duymuş aynı zamanda kendimi şanlı hissetmişimdir. Yıllarca kız ve erkek voleybol camiasının yol gösterenlerinden olmuş, benim gibi yetiştirdiği onlarca sporcu ile voleybolumuza üstün katkılar sağlamıştır. Eczacıbaşı'nda oynadığım on yıl süresince genç takımdan A takımına yükselişte, milli takıma seçilmemde büyük katkıları olmuştur. Kendisiyle yaşadığım yedi Türkiye şampiyonluğu, iki Avrupa finali ve şampiyon kulüpler üçüncülüğüyle her zaman gurur duydum. Çocuklarıma anlatırken onların da voleybolcu olmasında etkili oldum. Seda, Yankı, Eczacıbaşı kız takımının aynı yıl Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda ikinci olması, günümüzde elde edilen başarıların temellerini oluşturmuştur. Sadece benim sporculuk yıllarımın değil, günümüzde de voleybol dünyasının önde gelen isimlerinden biridir. Cengiz abi voleybolumuzun çok önemli başarılar elde ettiği şu günlerde Bursa'da yapılan voleybol kompleksine isminin verilmesini fazlasıyla hak etmiştir. Ümidim daha uzun yıllar Türk voleybolundaki önderliğini ve yol göstericiliğini devam ettirmesidir.

Eczacıbaşı'nın 17 yıl üst üste şampiyon olmasının Guiness Rekorlar Kitabı'na giriş haberi, 1998

Rekorlar kitabındaki voleybolcu muz

Tüm sporlara ilgisi vardı ama o voleybolde karar kıldı... Bu spor dalına aralıksız 56 yıl hizmet verdi... Voleybolün kitabını yazdı... Eczacıbaşı Bayan Voleybol Takımı'nı üstüste 17 kez Türkiye şampiyonu yaptı... Bu başarısıyla Guinness Dünya Rekorlar Kitabı'na geçti...

Basında Çıkanlar

CUMHURİYET/12 31 MART 1991

ECZACIBAŞI BAYAN VOLEYBOL TAKIMI

TEKNİK DİREKTÖRÜ CENGİZ GÖLLÜ:

Başarının temeli, yönetim ve planlama

Türkiye'de voleybol denildiğinde, özellikle bayan voleybolü denildiğinde ilk akla gelen isim, ilk akla gelen sima Cengiz Göllü hiç kuşkusuz. Çalıştırdığı Eczacıbaşı Bayan Voleybol Takımı'nı üst üste 17 yıl Türkiye şampiyonu yapan Göllü, hem milli takım hem kulüp takımıyla uluslararası başarılara da imzasını atmış bir spor yöneticisi.
Eğitim Servisi Şefimiz Gencay Şaylan, Cengiz Göllü'yle Türk ve dünya voleybolunu konuştu.

SÖYLEŞİ **GENCAY ŞAYLAN**

Sayın Göllü, bayan voleybolunun son yıllarda uluslararası düzeyde en başarılı olduğumuz spor dalı olduğu söyleniyor. Siz de bu görüşe katılıyor musunuz, eğer burada gerçekten bir başarı varsa bunun nedenleri üzerinde durabilir misiniz?

1967 yılında Türkiye'de yapılan Avrupa Şampiyonası'nda Bayan Milli Takımımız pek iyi bir sonuç alamamıştı ve federasyon da Bayan Milli Takımı'nı lağvetmişti. Bu durum 1972 yılına kadar sürmüştü, yani bayan voleybolcularımız 5 yıl her türlü uluslararası müsabakalara katılmaktan, milli olmanın heyecanını duymaktan yoksun kalmıştı. Sözünü ettiğim dönemde bayanlarda Avrupa kupaları da oynanmıyordu. 1972 yılında bu durum değişti ve sanıyorum bu değişiklikte benim de katkım oldu, bayan voleybolcularımız tekrar uluslararası yarışma alanına çıktılar.

Ben, 1972 yılından itibaren bayan voleybolcularımızın uluslararası alanda sürekli aşama yaptıklarını ve bunun sonunda önemli sayılacak başarılar elde ettiklerini söyleyebilirim. Diğer spor branşları ile karşılaştırdığımızda ne görüyoruz? Önce voleybola değineyim. Bayan voleybolcularımız erkeklerimize oranla çok daha ileride gözüküyorlar. Hem oynanan voleybolun düzeyi hem de uluslararası başarı açısından daha önde. Kuşkusuz bizim geleneksel olarak en başarılı olduğumuz spor dalı güreş; olimpiyat ya da dünya şampiyonları hep bu dalda çıktı, ama son on yıllarda uluslararası düzeyde güreşçilerin bir başarısı yok. Buna karşılık bayan voleybolu sürekli yükselme içinde, alınan sonuçlar bunu gösteriyor. Nitekim başarı da medyanın bayan voleyboluna ilgisini arttırıyor.

Aslında bu başarıyı sağlayan çok ufak bir grup, yani bayan voleybolcu ve kulüp sayısı çok az. Çok dar bir çerçevede bu spor yapılıyor ama belli ölçüde bilinçli ve disiplinli bir eğitim söz konusu olduğundan birçok Avrupa ülkesi ile hem kulüp hem milli takım düzeyinde yarışabiliyoruz. Eğer şu anda büyük sıkıntılar yaratan organizasyon dar boğazı aşılırsa bu alanda çok daha ileriye gideceğimize inanıyorum.

Efendim burada galiba başarı kavramı üzerinde de durmak gerekiyor. Başarının en belirgin ölçütü uluslararası yarışmalardaki performanstır. Genellikle başarı ile ülkenin sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyi arasında bir bağlantı olduğu ileri sürülür, ama birçok örnekte farklı durumlar da ortaya çıkar. Örneğin bayan voleybolunda Küba, Peru gibi ülkeler dünyanın en iyi oyuncu ve takımlarını çıkarabiliyor. Acaba bizde de bir gün böyle dünyanın en iyisini çıkarmak mümkün olabilir mi?

Ben bu işte yönetim ve örgütlenmenin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Sorunuza çok kısa cevap vereyim. Eğer ciddi bir planlama yapılırsa, etkin bir yönetim ve örgütlenme sağlanırsa, konusu, alanı ne olursa olsun değindiğiniz anlamda başarıya ulaşılabilir kanısındayım.

Bizim temel sorunumuz, bana göre yönetim ve örgütlenme yetersizliğidir. Bugün Türkiye'de maddi olanakları açısından çok zengin olmayan, çok büyük kaynak ayırmayan bazı kulüplerin, yönetim ve örgütlenme alanında dikkatli davranarak maddi olanak açısından çok daha yüksek kaynak ayıran kulüplerimizden başarılı olduklarını görüyoruz.

Yani yönetim ve örgütlenme üzerinde durulursa Türkiye'den de örneğin bir olimpiyat şampiyonu olabilecek bir bayan takımı çıkar mı demek istiyorsunuz?

Evet, çok açık bir biçimde bunu söyleyebilirim. Tabii yönetsel ve örgütsel sorunları çözme ile değindiğiniz türde bir başarı elde etme arasında bir zaman boşluğu olacaktır, ama bence bu boşluk da öyle çok uzun olmayacaktır.

Bizim temel sorunumuz, bana göre yönetim ve örgütlenme yetersizliğidir. Bakın verdiğiniz örnek Peru, ülke olarak bu işe çok önem vermiş, ülkenin adını duyurmak, dünyada kendisine olumlu bir imaj çizmek için bu tür başarıların elde edilmesi gereğine inanmış. Uzun dönemli bir planlama ile işe girmiş ve bu noktaya ulaşmıştır. Peru, bayan voleybolcuları sayesinde adı bütün dünyada hayranlık ve saygınlık uyandıran bir ülke haline gelmiştir. Önemli olan noktanın Peru'nun bunu amaçlaması ve gerçekleştirmesidir.

Şimdi biz Türkiye'de böyle bir anlayış ve uygulamadan henüz oldukça uzaktayız. Ben bunu kesinlikle söyleyebilirim. Yönetim ve örgütlenme sorunun ne kadar önemli olduğunu kulüplerimize bakarak da anlamak mümkün. Bugün Türkiye'de maddi olanakları açısından çok zengin olmayan, çok büyük kaynak ayırmayan bazı kulüplerimiz, yönetim ve örgütlenme alanında dikkatli davranarak, maddi olanak açısından çok daha yüksek kaynak ayıran ya da kullanan kulüplerimizden daha başarılı olduklarını görüyoruz.

Ben tekrar vurgulamak istiyorum, sporda başarının temeli planlama, yönetim ve örgütlenmedir. Bakın Küba, dünyada voleybolun en iyi, en yüksek düzeyde oynandığı ülkelerden biri. Küba'da, öyle bizde olduğu gibi çetin lig maçları filan yok. Örneğin bayanlarda 7 tane milli takım kurmuşlar ve bütün çabalarını uluslararası alanda elde edilecek başarılarına yöneltmişler. Yani içerideki yarışmalar, müsabakalar önemli değil, ciddi bir çekişme yok. Uluslararası alanda başarı sağlamak için plan, program yapılmış, voleybol ona göre örgütlenmiş. Kabul etmek gerekir ki arzulanan başarıya çok parlak bir biçimde de ulaşılmış.

Efendim bugün milli ligde oynay...ı bir bayan voleybolcunun ortalama yıllık fiyatının 150-200 milyon lira olduğu söyleniyor. Bu doğru mu, doğruysa kulüpler bu yükün altından nasıl kalkıyor?

Türkiye'de bugün sözünü ettiğiniz rakamlar gerçektir, oyunculara bu paralar ödenmektedir. Bana göre bayan voleybolcularımıza ödenen para onların değerlerinin yani sportif düzeylerinin çok üzerindedir. Çabuk başarı sağlama ve reklam için bu paralar veriliyor ve fasit daire içinde oyuncuların değeri sürekli artıyor. Nitekim son 10 ya da 15 yıla baktığınızda birçok kulübün bu masraflar karşısında battığını ve alanı terk ettiğini görüyoruz. Sistemin tıkanmaması mümkün değil.

Peki bu yüksek fiyatın olumlu yönü yok mu, aileler aman kızımız bu parayı kazansın diye çocuklarını daha yoğun bir biçimde voleybola itmiyor mu?

Kuşkusuz bu tip aileler de vardır. Ama yüksek fiyatlar bayan voleybolcu sayısını arttırmadı. Zaten Türkiye'de ancak birkaç büyük şehirde spor yapılabiliyor, kesinlikle ülke çapında bir yaygınlık söz konusu değil. Kabul etmek gerekir ki klasik amatörlük ile de artık soruna yaklaşılamaz. Milli ligde oynayan bir sporcu her gün çalışma yapmak durumunda. Yani çalıştırıcı ve oyuncu spora oldukça büyük bir zaman ayırıyor. İyi beslenmek ve dinlenmek gerek. Bunun için de oyunculara, çalıştırıcılara maddi olanak sağlamak gerek. Sanıyorum, buna kimsenin itirazı olamaz ama Türkiye'de kısa vadeli yaklaşım ve reklam hevesi ile ölçü kaçırıldı ve sistem işleyemez hale geldi. Bugün Türkiye'de bayan voleyboluna ayrılan kaynak çok daha verimli bir biçimde kullanılabilir, hem sporcu sayısı hem dışarıda başarı düzeyi önemli ölçüde arttırılabilir. Kaynak tahsisi yapan kurum yöneticilerinin bu gerçeği görmesi gerek.

Sayın Göllü siz otuz yıldır bu işin içindesiniz. Türk toplumu bayanların spor yapmasına nasıl bakıyor, artık toplum olarak bu konuda daha uygar davranmaya başladığımızı söyleyebilir misiniz?

Bu konuda tereddütlerim var. Bana yabancı meslektaşlarım hep şu soruyu sorar. Türkiye'de oynanan bayanlar arası Avrupa kupası finallerinde salonları hınca hınç dolduran seyirciler arasında neden bayanların yok denecek kadar az olduğunu merak ederler. Tabii Avrupa ülkelerinde oynanan maçlarda seyircilerin yarısı bayandır. Gerçekten bana göre de Türkiye'de bayanların voleybol maçları erkeklerinkinden daha çok seyirci çekiyor. Ben bunun ciddi bir toplumsal rahatsızlık belirtisi olduğunu düşünüyorum. Belki bayanlar arası maçlara okulların kız öğrencilerini topluca getirmek gibi önlemlere başvurmalı. Böylece seyirci çocuklar da spora daha fazla heves duyabilir. Görüyorsunuz bütün sorunların çözümü geliyor organizasyon ve yönetime dayanıyor.

Spor, Türkiye'de dünyadaki uygulamaların aksine, okullarda değil kulüplerde yapılıyor. Bu nedenle kulüpleri besleyen, destekleyen bir sistem oluşturmak gerek. Buna ek olarak federasyonların, uluslararası başarıyı hedef alan uzun dönemli planlar yapması lazım. Biz henüz bunları gerçekleştirmekten çok uzağız.

Efendim son yıllarda voleybolumuzda bir de glasnost etkisi var, hemen hemen her takımda Sovyet sporcuları ve çalıştırıcıları var. Ben bir voleybol seyircisi olarak örneğin Marina'yı izlemekten büyük bir keyif duyuyorum, ama bu glasnost sporcularının gerçekten bir katkı sağladığını düşünüyor musunuz?

Ben kesinlikle yabancı oyuncuya karşı değilim, zaten Türkiye'de çok uzun zamandan beri yabancı oyuncu ve teknik adam kullanılıyor. Kaliteli yabancı oyuncu ile beraber ya da karşı karşıya oynamak bizim oyuncularımız için çok iyi bir eğitim oluyor, Avrupa kupalarında daha iyi mücadele edebiliyoruz ve seyir açısından üst düzeyde bir performans sağlanıyor. Sovyet sporcuları ise bir rastlantı, eskiden yakınlığı ve makul maliyeti nedeni ile daha çok Bulgar oyuncu getirilirdi. Şimdi Bulgarlarla ülke olarak sorunlarımız olduğu için Sovyet sporcularına yöneldik, ama galiba yine ölçüyü kaçırdık.

Halbuki önümüzde bir de basketbol deneyimi vardı. Basketbolda yabancı oyuncu çeşitli sahtekârlıklara, kâğıt üzerinde alelacele vatandaşlık vermeye yönelince, biliniyorsunuz bir dokuz artı bir kuralı getirildi. Şimdi voleybolda da sahte evlilikler, uyduruk gerekçelerle Türk vatandaşı yapma gibi girişimler var. Bunu toplanıp, tartışıp bir düzene bağlamak gerek. Sahtekârlık, voleybolun, kulübün saygınlığını zedeliyor.

Sonra yabancı oyuncu seçiminde dikkatli olmak gerek, yabancı oyuncu mutlak başarı sağlamıyor. Bakın play-off maçlarına altıncı olarak katılan Yeşilyurt takımında Çekoslovak milli takımının oyuncusu oynuyor ya da play-off maçlarına katılma hakkı kazanamayan Enka'da son olimpiyat şampiyonu olan Sovyet takımından bir elemanın oynadığını hatırlamak gerek. Tabii bizim oyunculara göre çok daha iyi oyuncuları çok daha ucuza getirebilmek de yabancı oyuncu furyasını hızlandırıyor. Ama fiyatların böyle astronomik hale gelmesine de kolayı seçen kulüp yöneticileri yol açmıştı. Dünyaya açılmak diyorsak yabancıların Türkiye'de oynaması gerek, ama bunu soysuzlaştırmadan akılcı bir sistemle düzenlememiz lazım. Bence bu düzenleme için de kulüplerin ve federasyon yetkililerinin bir araya gelmesi, konuşarak, tartışarak bir düzen oluşturması yoluna gidilmeli.

Sayın Göllü, Küba modelinden söz ettiniz. Peki bu modeli uygulayan yani sadece dış başarıyı öne alan başka ülke var mı?

Evet tabii, bu model epeyce yaygın. Bakın örneğin İsveç'te ve Yunanistan'da ne bayanlarda ne de erkeklerde bizdekine benzer ligler oynanıyor. Ama Yunanistan'ın Avrupa ikinciliği var, İsveç dünyanın en güçlü takımlarını yenebiliyor, olimpiyat ya da dünya şampiyonalarında final oynayacak takımlar sahaya sürebiliyor. Amerika milli takımı dünya ve olimpiyat şampiyonu oldu, ama Amerika içinde doğru dürüst lig yok. Onlar da tıpkı Küba gibi milli takımı öne alan bir planlama, programlama yapmışlar. Ben ille şu ya da bu modeli alalım demiyorum, ama uluslararası başarıya yönelik, Türkiye'de oynanan voleybolun düzeyini yükseltmeyi amaçlayan bir planlama, yönetim düzeni kurmamız gerektiği kanısındayım.

Bizde kulüpler spora öncelikle reklam açısından yaklaşıyorlar, bu onlar açısından anlamlı bir yaklaşım olabilir. Ama voleybolun ülke çapında yayılması, sevilmesi, gençlerin bu spora yönelmesi için öncelikle uluslararası alanda elde edilecek başarılar önemli. Ayrıca unutmayalım ki uluslararası başarı, kulüplerin önemsediği reklam fonksiyonu için de çok önemli olabilecektir. Biz bunun deneyini yaşadık. Eczacıbaşı'nın, Boronkay'ın Avrupa kupalarında finallere yükseldiği yıllarda medyanın bu spora ilgisinin nasıl arttığını gördük. Bunun sonucunda da toplumda voleybol oynamak isteyenlerin sayısı çok hızlı bir artış göstermişti.

Sayın Göllü, uluslararası başarı toplumun kendi kendine güvenini arttırıyor, çağdaş dünyada kendisinin de bir yeri olduğu duygusunu veriyor değil mi?

Evet, kesinlikle. Özellikle Türk toplumu evrensel başarıya susamış gözüküyor. Çağın insanı olmanın, başkaları karşısında eziklik duymamanın yolu her alanda herkes ile yarışabilmek. Demin de değindim, spor bu yarışmanın sonucunun hemen matematiksel olarak alındığı alan. Başka alanlarda **"dünyada kime karşı neredesinizin"** sonucu bu kadar açık bir biçimde ortaya çıkmıyor ya da çıkan sonuçlar geniş toplumsal gruplar tarafından anlaşılamıyor. Ama sporda hemen bütün toplum sonucu kavrıyor veya bir güven duygusu ya da bir eziklik anlayışı gelişiveriyor.

Şimdi bu noktada bence önemli bir sorun var. Genellikle denir ki uluslararası başarı için kendi içimize kapanalım, hazırlanalım ve sonra çıkıp başarıyı elde edelim. Bu çok yanlış ve tutarsız bir bakıştır. Biz bir Avrupa toplumuyuz ve bir Avrupalı gibi yaşamak zorundayız. Eğer içimize kapanırsak parçası olduğumuz sistemden kopmuş oluruz. Ayrıca başarının en önemli faktörlerinden biri başarılı olanlar ile olabildiğince sık yarışmaktır. Başarı için sporcunun deneyimi, becerisi ve dünyayı tanıması gerekmektedir. Bir Avrupa toplumu kendi içine kapanarak kendi kendini aldatma yoluna gitmez diye düşünüyorum.

En önemli sorunun yönetim olduğundan söz ettiniz. Türkiye'de spor yönetimi çok eski bir yasa ile düzenlenmiş. Bu düzenleme fahri hizmet ve amatör spor anlayışına dayanıyor. Halbuki hemen hemen her spor dalında bir profesyonellik oluştu. Oyuncular, antrenörler, hatta hakemler bir ölçüde profesyonelleşti. Bu çağdaşlaşmak için belki de zorunlu. Bu bir çelişki değil mi ve bu sistem yürürlükte kaldıkça yönetim ve planlama sorunları nasıl çözülebilir?

Siz de hatırlarsınız, bizim kuşaklar sporu amatör olarak yaptı. Çalıştırıcılar için de aynı durum vardı. Ama ister beğenelim ister beğenmeyelim artık değişik bir durum var. Sadece voleybol dalında işini kendine meslek edinmiş yüze yakın antrenör sayabilirim. Sporcular da bir taraftan öğrenimlerini sürdürüyorlar, ama küçümsenemeyecek maddi olanaklardan da yararlanıyorlar. Şimdi bu fiilen profesyonelleşmiş oyuncu ve antrenörleri yönlendirecek, gerekli organizasyon ve planı yapabilecek yönetici kadroya bakıyorsunuz. Amatör ve uzman değil, siyasi bağlantılarını kullanmayı ön plana alabiliyor. Bu durumun büyük bir kopukluk ve tıkanıklık yaratmaması mümkün değil.

Bence fahri olarak yürütülen federasyon yapıları ile değinmeye çalıştığım sorunların üstesinden gelmek olanaksız. Tabii bu sistemin politize olması da ayrı bir sorun. Şimdi fahri olarak görev yapan federasyon ne yapacak? 60 milyonluk toplumda o sporun gelişmesi için gerekli organizasyonu yapacak, antrenör, hakem yetişmesi için gerekli önlemleri alacak, bunların dünya standartlarını tutturmasını sağlayacak, sürekli eğitim programları uygulayacak ve spor dalında uluslararası başarı amaçlarını belirleyip ona gören planlamaya girecek. Fahri olarak görev yapan ve uzman olmayan bir kadro bu yükün altından kalkabilir mi? Tekrar ediyorum, Türkiye'nin sporda evrensel olarak geri kalması esas olarak bu dar boğazdan kaynaklanıyor kanısındayım.

Peki diğer ülkelerde yönetim sorunu nasıl çözülmüş, siz uygulamaları biliyor musunuz?

Gördüğüm kadarı ile dünyada iki sistem var. Sosyalist blok olarak bilinen ya da eski sosyalist ülkelerde bütün spor organizasyonu devlet tarafından yapılıyor. Spora büyük kaynaklar ayrılıyor ve esas amaç spor alanında uluslararası alanda başarı olarak belirleniyor. Bu sistemde çok yaygın bir biçimde spor yapılıyor ve başarı ödüllendirildiği için sporcular da büyük bir hevesle işe sarılıyorlar.

İkinci modelde, ki bu modelin bence en başarılı örneği İtalya'dır, tüm spor faaliyetlerini olimpiyat komitesi yönlendiriyor. Bu modelde profesyonellik tam anlamı ile uygulanıyor. İtalyan spor yöneticileri birkaç dil bilen, alanlarında uzmanlaşmış, dünyayı ve dünya sporunu çok iyi tanıyan kişiler.

Bir üçüncü model olarak sırf ülkelerinin adını dünyada duyurmak için milli takım düzeyinde organize olanlar var, bunlara demin değinmiştik. Bir noktanın altını tekrar çizmek istiyorum. Bir ülke için en iyi tanınma ve reklam yöntemlerinden biri belki en önemlisi parlak sportif başarılar. Bunun için de her yerde devlet gayet etkili bir biçimde işin içine giriyor.

Galiba bizde uygulanan model bunların hiçbirine uymuyor?

Bizim ülkemizde örneğin bir Küba modelini uygulamak mümkün değil. Maddi olanak açısından bir Amerika hatta bir İtalya kadar zengin de değiliz. O zaman kendi koşullarımıza uygun bir model oluşturmamız gerekiyor. Spor Türkiye'de, dünyadaki uygulamanın aksine, okullarda değil kulüplerde yapılıyor. Bu nedenle kulüpleri besleyen, destekleyen bir sistem oluşturmak gerek. Buna ek olarak federasyonların, uluslararası başarıyı hedef alan uzun dönemli planlar yapması lazım. Dünyada ülkenin adını duyurmak, insanlara bir özgüven kazandırmak ve toplumda spora ilgiyi arttırmak için bu mutlaka yapılmalı. Biz henüz bunları gerçekleştirmekten çok uzağız, federasyonlarımız, tartıştığımız nedenlerden dolayı bir türlü böyle yaklaşmayı benimseyemedi. Ama bence bu başarılamayacak bir iş değil.

Sayın Göllü, ben Küba'da ilginç bir gözlem yaptım. Örneğin bizim ölçülere göre oldukça mütevazı tesislerde dünyanın en iyilerini yetiştirebiliyorlar. Acaba böylesine büyük şampiyonlar yetiştirmek için başka özellikler mi gerekli?

Demin de değindim Küba, milli takımların başarısı için uzun dönemli bir plan içinde spor yaşamını düzenliyor. Bizde sporun en üst düzeyde yapıldığı milli takımlar için bile hiçbir zaman uzun dönemli plan yapılmadı, orta ve uzun dönemli hedefler belirlenmedi. Bizdeki altyapı, okulları kastediyorum, çok yetersiz. Halbuki esas spor yapılacak yer okullar olmalı, yetenekli çocuklar oralardan sivrilip gelmeli. Okullarımızda doğru dürüst spor yapılmıyor. Zaman zaman bazı liselerimizin dünya şampiyonu olduğu yazılıyor. Ben bunları çok ciddiye almıyorum, toplumun dışarıdaki başarı özlemi nedeni ile abartmalar yapılıyor. Ortaöğretim çağının başındaki Amerikan, Türk ya da Rus çocuğu arasında zaten büyük bir fark yok. Önemli olan o çocuğu yaptığı, yetenekli olduğu dalda dünyanın en iyisi yapabilmek.

Eskiden okullar ile kulüpler arasında daha sağlıklı ilişkiler vardı, okullardan beslenilmeye çalışılıyordu. Şimdi bu tersine döndü, kulüplerde parlamaya başlayan genç ya da yıldız düzeyindeki sporcular belli liselerde toplanarak dışarıda başarı kazanılmaya çalışılıyor ama bu bir tür kendini aldatma oluyor. Birkaç branş dışında, dünyanın her yerinde spora başlama çağı 10-11 yaş, yani ortaöğretim. Ortaöğretim kurumları sporun ana kaynağı olmalı. Ama hiç kimse Türkiye'de okullarda spor yapıldığını iddia edemez. Altyapıyı kulüpler oluşturmak zorunda kalıyor. Yani çocukları alacaksınız, aileleri ile ilişki kuracaksınız, eğitirken bir taraftan da öğrenimleri ile meşgul olacaksınız. Her çalıştırdığınız 10 çocuktan yaklaşık ancak 2 tanesi en üst düzeyde şampiyonluk sporu yapacak kadar başarılı çıkacak.

Görüyorsunuz bu çok zor ve zahmetli bir iş. Bu nedenle kulüplerimiz kolay yolu seçiyor, ülkemizde giderek soysuzlaşan profesyonellik de bunu teşvik ediyor. Kulüpler uzun vadeli ve zahmetli yatırım yerine en iyi oyuncuları büyük paralar ile bünyelerinde toplamaya yöneliyor. Kulüplerin altyapı çalışmalarını ihmal etmeleri ile oyuncu sayısı azalıyor ve sayıları azalan iyi oyuncuların fiyatları hızla artıyor. Ortaya fasit bir daire çıkıyor ve giderek oyunculara daha fazla ödemek zorunda kalan kulüpler dayanılmaz bir yük altında kalıyor.

Sporumuza 36 yıldır hizmet veren Cengiz Göllü'nün kurtuluş formülü

GÜNÜN KONUĞU

FOTOSPOR

2 Aralık 1991 Pazartesi

Röportaj: Cengiz TOKGÖZ

BAY VOLEYBOL VE ŞAMPİYONLAR ŞAMPİYONU ECZACIBAŞI- *Türk voleybolunun 1 numaralı teknik direktörü Cengiz Göllü, kazandığı şampiyonluklarla kırılması çok güç bir rekorun sahibi olan Eczacıbaşı'nın erkek ve bayan takımları ile bir arada. Cengiz Göllü ile Eczacıbaşı, artık bütünleşmiş durumda. İkisi de hem örnek, hem de şampiyon.*

önce kafalardaki örümcekler alınmalı

● Spordan sorumluluğa Mehmet Ali Yılmaz'ın getirilişine sevindiğini söyleyen Cengiz Göllü "Ancak bir tehlike var. O da başarılı bir futbol adamı olan Mehmet Ali Yılmaz'a diğer branşlar için yanlış yön verileceğidir" diyor. Cengiz Göllü, Spordan Sorumlu Devlet Bakanı'nın "Spor Kurultayı" toplamasını istedi.

● Teşkilatın tepeden tırnağa revizyondan geçmesi gerektiğini belirten Cengiz Göllü, genel müdür ile federasyon başkanlarının seçimle koltuğa oturması gerektiğini savunuyor. Göllü "Partiler değiştikçe değişen federasyonların Türk sporuna hiçbir katkısı olmaz. Federasyonlar özerk ve profesyonel olmalı" diyor.

Cengiz B.
Kutlarım
Nejat

Bayan voleybolumuzun mimarı Cengiz Göllü içini GÜNEŞ'e döktü

'Yabancılara değil, enayi yerine konmaya karşıyım'

7+4+1 kuralının Emlak Bankası ile Vakıfbank'a avantaj sağladığını söyleyen Eczacıbaşı teknik direktörü "Bizim anlayışımızda bir Arçelik var" diyor

Cengiz Tokgöz

Haydar Tanışan

Bayan Voleybol Milli Takımı'nda 20 yıl ter döken ve Eczacıbaşı'nı 17 yıl şampiyon yapan Cengiz Göllü, arkadaşımız Cengiz Tokgöz'e kaygı ve düşüncelerini açıkladı.

Bayan voleybolumuzun mimarı Cengiz Göllü, "Yabancıya değil, enayi yerine konmamıza karşıyım" diyerek içini GÜNEŞ'e döktü.

Gavril, Pavel, Brunko, Parkkali, Carlos, Atilla, Zoltan, Losev, Tanya, Lilia, Suzan, Bardi ve Sveta ile hep yabancı hakkını tek olarak kullanan Eczacıbaşı'nın zirvesindeki tek sorumlu ile görüştük.

—Yabancıya karşı mısınız?

—Yabancıya değil, enayi yerine konmamıza karşıyım.

—7+4+1 kuralı geliyor. Ne dersiniz?

—Emlak Bankası ile Vakıfbank'a ayrıcalık getirir bu. 4 kendi oyuncunun yanısıra 1 yabancı alacaksın ve 7 transfer yapabileceksin. Naylonların hakkı sürüyor.

—Çare nedir?

—Yabancı sayısına yasal olarak kesinlikle sınır getirilmeli. Yoksa yarın öbürgün, bu yabancıların bir takımın tümünü teşkil etmeyeceğine kim garanti verebilir.

—Eczacıbaşı saltanatı sona erdi ve Emlak ile Vakıfbank'a yenildiler diye başta deklarasyon olmak üzere girişimlerde bulunduğunuz iddia ediliyor.

—Alakası yok. Ben bu işe ömrümü verdim. Şimdi benim için bu sahte vatandaşlarımızdan oluşan rakiplerimizi yenmek çok daha kıymetli. Ben bu paraleldeki görüşlerimi yıllar önce ilgililere sunmuştum. Saltanat lafına katılmıyorum. O, plan ve programın getirdiği bir başarıdır.

—İki yabancı olabilir mi?

—Elbette. Ancak dediğim gibi, bu sayı yasal olarak açıklanmalı.

—Federasyondan hep şikâyet ettiniz. Hiç mi iyi icraatı yok?

—Var. Cumhurbaşkanlığı ve Türkiye kupaları ihdas edildi. Bankalar bu işin içine çekildi. Fonksiyonel olması gereken federasyonun, play-off yerlerini baştan açıklamaması mide bulandırıyor.

—Eczacıbaşı anlayışında bir kulüp var mı?

—Bir Arçelik var. O kadar.

—Türkiye'nin en pahalı antrenörü Niemcek Vakıfbank'ı şampiyon yapabilecek mi?

—Niemcek, "6 yabancı ile oynayacağım' demiş. Bunu Almanya'da uyguladı. O zaman emeklerimiz boşa gidecek. Bayan voleybolumuz tamamen çökecek. Şampiyonluk işi belli olmaz.

—Özel öneriniz var mı?

—Erkekler için var. Kenarda bekleyen yedekler için bir B ligi kurulmalı. A takımı için erken, genç takımı için geç olanların mücadele edeceği lig Almanya'da da uygulanıyor.

—Ekleyeceğiniz var mı?

—Var. Yabancıya karşı değilim. Aldatmacaya ve enayi yerine konmaya karşıyım.

O her zaman 1

YALNIZ sporcu, antrenör ve yönetici olarak 36 yıl hizmet verdiği voleybolda değil, tüm branşlarda "Örnek adam" olarak gösterilen Cengiz Göllü bugünkü konuğumuz...

Göllü, gecesini gündüzüne katarak Türkiye'de özellikle bayan voleybolüna bir heyecan ve Avrupa'da yüzümüzü daima güldüren başarılar getiren teknik direktör.

Cengiz Göllü, astronomik transfer tekliflerine rağmen iki de bir kulüp değiştirmeyen, "Plan-Program-Otorite" üçgeni ile başarılarına başarı katan ve yetiştirdikleri ile her zaman alkışlanan örnek bir teknik adam.

Göllü ile yalnız voleybolu değil, sporumuzun genelini konuştuk. 36 yılın tecrübesi ile.

-Sporumuzun en büyük eksiği nedir?

"Spor yönetimine devletin müdahalesi ve federasyonların iş başına seçimle gelememesi."

-Devletin katkısı ne olabilir?

"Tesis yapan, sporcu ve eğitici yetiştiren; ülkemizi yurtdışında temsil eden kulüplere maddi destek sağlamalı."

● "Ben teknik adamım ve sporcu yetiştirmeyi, ülkemizi temsil etmeyi zevk edindim. Sürekli aynı yerde çalışıp transferi düşünmedim. Çünkü bunun verdiği manevi tatmin, paradan çok daha önemli."

-Siz spordan sorumlu devlet bakanı olsaydınız. İlk ne yapardınız?

"İlk önce kafalardaki örümcekler alınmalı. En önemlisi teşkilatın tepeden tırnağa revizyondan geçmesi gerek. Genel Müdür ile federasyonların seçimle işbaşına gelmesi gerek. Partiler değiştikçe değişen federasyonların Türk sporuna hiçbir katkısı olmaz. Federasyonlar özerk ve profesyonel olmalı."

Çiçeği burnunda bakanımız Mehmet Ali Yılmaz için görüşünüz nedir?

"Bir zamanlar sahibi bulunduğu gazetenin organize ettiği "Karadeniz Voleybol Turnuvası"nı bakanlığında da sürdürmeli. Yılmaz gibi sporun içinden birinin gelmesi büyük şans. Ancak bir tehlike var. O da başarılı bir futbol adamı olan Yılmaz'a diğer branşlar için yanlış yön verileceğidir. Bakan'ın kimseyi küstürmeden bir "Spor Kurultayı" toplaması gerek. Ve en önemlisi yurtdışına çıkan takımların ödediği "Konut Fonu"nu kaldırtmak için çabalamalı."

-Hangi takımı tutuyorsunuz?

"Beşiktaş sempatizanıyım. Ama fanatik değilim."

-Gelelim voleybola... Federasyonun aksadığı ortada. Görüşünüz nedir?

"Federasyon, yalnız voleybolu düşünen, kalkınması için gecesini gündüzüne katan, idealist kişilerden oluşmalı. Bunu yıllardır bulamıyoruz.

-Altyapı öldü mü.

-Maalesef. İstanbul'daki 4-5 kulüp dışında kimse altyapıya eğilmiyor.

-Ya Emlak Bankası ?

-10 yıldır alt yapımız var diyorlar. Ama bir tane oyuncuyu A takımında göremedik.

MÜZEDE YER YOK- *Cengiz Göllü yönetimindeki Eczacıbaşı'nın müzesinde kupalar sıra sıra. Her yer kupa dolu. Arkadaşımız Cengiz Tokgöz ile kupaların ancak küçük bir bölümüne bakan Göllü, "Başarıda herkesin payı var" diyecek kadar da alçakgönüllü.*

GÜLMEK YAKIŞIYOR- *Cengiz Göllü, otoritesi yüzünden asık suratlı olarak tanınıyor. Oysa Göllü, gülünecek zaman gülen biri. Göllü, "Sonunda gülmek başka keyiflî" diyor.*

"Bankaların voleybola girişleri yararlı. Ancak, sınırsız imkanlarını yalnız şampiyonluk için seferber etmeleri kötü. Transferdeki yanlış tutumları voleybolumuza büyük zarar veriyor. Çünkü her yıl yalnız tek takım şampiyon oluyor."

-Eczacıbaşı, başkasının 10 verdiğine 2 veriyor. Neden ?

"Eczacıbaşı değeri 2 olana 2 veriyor. Üstelik arada bu kadar fark yok."

-Tek adam olarak kabul ediliyorsunuz. Diktatör müsünüz?

"Benim böyle bir düşüncem de yok, ihtirasım da .Sporun gerektirdiği disipline sahip olmamın diktatörlükle bir ilgisi olduğunu kanısında değilim."

Eczacıbaşı'nın "İşi bitti" dediği sporcusuna sırt çevirdiği iddiaları var?

"Böyle bir düşünce var ise düşündürücü. Ve çok üzücü bir olay."

-Eczacıbaşı'nın başarısının sırrı nedir?

"Değişmeyen yönetimi, prensipleri, uzun vadeli plan ve programı."

-Antrenörler Derneği, Vakıf, Hakem Kutübü ve Ajanlık görevlerini yapıyor mu?

"Hakem Demeği'nin eksikleri var. Antrenörler Derneği en iyi çalışanı. Ancak yüzde 25 randımanla çalışıyor. Vakıf birşey yapamıyor. Ajanlık iyi niyetli, ancak yeterli zamanları var mı bilemiyorum."

-İki kızınızdan Arzu'yu voleybolcu yaptınız. Emel 'i ise eve yolladınız. Başarısız olur diye mi çekindiniz?

"Hayır . O zaman Eczacıbaşı'daki boy ortalaması 1. 70 idi. Emel 1.62 olduğu için torpil geçmedim. Bazen diyet ağır oluyor."

-Her yerde en iyi yönetici olarak gösterilen Şakir Eczacıbaşı için yorumunuz nedir?

"Yoğun işleri eskisi gibi spora zaman ayırmasına engel. Türk sporu için büyük kayıp. 1966'da kulübü kurarken benimsediği ve uygulattırdığı ilkeler her spor yöneticisine rehber olacak nitelikte."

-Spor yöneticiliği kafa ile mi, yoksa para ile mi yapılır?

-Önce kafa, sonra da sınırlı da olsa para. Para sonsuz dahi olsa başarı için yeterli değil.

-Amatör sayılan voleyboldaki transfer çarpıklığı nedir?

-Dünyada amatörlük kalmadı. Hergün idman yapan sporcunun gereksinimi karşılanmalı. Transfer kanunu gözden geçirilmeli ve oyuncu yetiştiren kulüpler korunmalı.

-Federasyon başkanlığı için adınız geçiyor. Bir de astronomik transfer tekliflerini almanıza rağmen Eczacıbaşı'yı bırakmadınız. Neden?

"Başkanlık konusunda yıllardır spor camiasının gösterdiği teveccühe teşekkür ederim. Ben teknik adamım ve sporcu yetiştirmeyi, ülkemizi temsil etmeyi zevk edindim. Transfere gelince, başarılı olabilmek uzun süre bir yerde var olmakla mümkün. Planlarınızı ancak bu şekilde uygulayabilirsiniz. Manevi tatmin duygularının olmadığı yerde maddenin bir anlam taşımadığına inanıyorum."

- Bankaların voleybola yararı var mı?

Voleybolun duayeni Cengiz Göllü ile bayan voleybolunun dününü ve geleceğini konuştuk

Bu takım 5 yıl daha oynar

ABDÜLKADİR YÜCELMAN

Cengiz Göllü voleybolun duayeni. Guinness Rekorlar Kitabı'na geçmiş bir fenomen. 17 şampiyonluk yaşamış Eczacıbaşı'nda ve daha da önemlisi Eczacıbaşı'nın voleybolun başına getirdiği Göllü dönemi ile kızlarımız spora açılmışlar, aileler kızlarını, çocuklarını rahatlıkla spor salonlarına göndermeye başlamışlar, kısaca bir devir yaratılmış 70'li yılların başında. 1956 yılında voleybola ayak atan ve bugün de hâlâ Beşiktaş'ın antrenörü olarak görevini sürdüren Cengiz Göllü ile voleybolun dününü, bugününü ve geleceğini konuşacağız.

ABDÜLKADİR YÜCELMAN - Sayın Göllü; yarım yüzyıldır voleybolun içindesiniz. Voleybol denilince ikili mücadelesi olmayan,iki takımın birbirleri ile top alışverişi yapan bir spor, daha açıkçası kızların sporu olarak tanımlanan bir spor akla gelirdi. Oysa son 10-15 yıldır voleybol sporunda göze hoş gelen müthiş bir mücadele görüyoruz. Voleybol sporu bugünlere nasıl geldi?

CENGİZ GÖLLÜ - 1956'dan bu yana voleyboldan hiç kopmadım. 1959 yılından itibaren de oynadığım takımların kaptanlığını üstlenirken liderlik vasfım ortaya çıkmış olmalı ki oynadığım takımın antrenörlüğünü de yapmaya başlamıştım.

112 şampiyonluk, 112 kupa

Ve ilk kez Ankara genç karmasının da antrenörü oldum. 67 yılına kadar da aktif voleybolculuğumu sürdürdüm. 72'de Ankara'dan İstanbul'a geldim ve Eczacıbaşı ile anlaştım. 72-93 yılları arasında tam 21 yıl ara vemeden Eczacıbaşı'nın antrenörlüğünü yaparken 17 defa bayanlarda, 12 defa da erkeklerde Türkiye şampiyonlukları yaşadım. Toplam 112 defa şampiyonluk ve 5 defa da Avrupa finali oynadık, 2 defa da Avrupa ikincisi olduk.

A.Y. - Eczacıbaşı'nda şampiyonluklara doyduğunuz için mi ayrıldınız, yoksa başka bir neden var mıydı?

C.G. - Kendi isteğimle ayrıldım. Çok yorulmuştum, tansiyonum çıkıyor ve sürekli ilaç almak zorunda kalıyordum. Stresli bir yaşamım vardı. Şakir Bey spora çok meraklı ve o kadar da hırslıydı. İkinci olsak neden birinci olmadınız derdi, şampiyon olsak ertesi yıl **"Bu yıl da şampiyonluk isterim"** derdi. Toplam 112 kupa kolay bir iş değil.

Şimdi sizin **"Voleybol sporu tam bir kız sporu diyorlar"** sorunuza şöyle yanıt vereyim. Bu tanımlama voleybolu bilmeyenlerin görüşü olabilir. Voleybol sporu vücut vücuda bir temas olmasa da mücadelesi olan bir spordur. Bizden önceki yıllarda voleybola sevgi ile bakan arkadaşlar çalıştılar ve voleybolu bir yere getirdiler, 3 ildeki mahalli ligi Anadolu'ya yaymaya başladılar. Bu gelişmenin yararı görüldü mü? Yeteri kadar görülmedi. Çünkü Anadolu'da altyapı yoktu. Bugün bile Anadolu'daki takımlar İstanbul, Ankara ve İzmir'deki voleybolculardan oluşuyor, yani dökme suyla değirmen döndürülüyor. Şu var ki Anadolu'da yaygınlaşan üniversiteler oralara hareket getirdiler, şimdilerde gençler kendi illerinde en azından üniversiteyi bitirinceye kadar spor da yapıyorlar diye düşünüyorum.

Anadolu, TV'den izliyor

A.Y. - Federasyon bayan voleybolunu Anadolu'ya yaymak için Avrupa şampiyonası grup maçlarını bile Anadolu kentlerine aldı. Buna karşın Anadolu, bayan voleybolunu nasıl bakıyor?

C.G. - Ülkemizin belki geri kalmışlığından kaynaklanan, belki kapalı bir anlayışla kızlarımızın spor yapması iyi görülmüyordu. Ama şimdi öyle değil. Federasyon gençlerde de yıldızlarda da birçok organizasyonu Anadolu şehirlerine verdi. Bence en büyük yayılış ve Anadolu'daki ailelerin voleybolu sevmelerinde en büyük etken, görsel medyanın yani TV'lerin voleybol müsabakalarını yayımlaması ile oldu. Bayan takımımızın başarıları spor okullarında voleybola ilgiyi de arttırdı. Bugün Beşiktaş Voleybol Okulu'nda 100 öğrencimiz var. Voleybolun başlama yaşı 8-9 dur. Biz 6 yaşından başlayarak her yaştaki voleybola istekli çocuklara açığız.

A.Y. - Eczacıbaşı'nın kız voleybolunda lokomotif olduğunu söylemeden geçmeyelim.

C.G. - Mutlaka Eczacıbaşı bir lokomotif oldu. Ondan sonra birçok kulüp voleybol okulu açtı, sonraları da kamu kuruluşları, bankalar voleybolu bir yerden alıp bugünlere taşıdılar.

A.Y. - Bayan takımımız Avrupa ikincisi oldu. Avrupa ikincisi olan takımımızın olimpiyatlara katılması hakkı değil miydi?

C.G. - Olimpiyatlara katılmanın bir statüsü var. Ancak birçok elemelerden geçtikten sonra olimpiyatlara katılma şansı tanımıyor. Biz yakın zamana kadar Balkan şampiyonalarına ve Bahar kupalarına katılıyorduk. Bunların artık bizim için de değeri kalmadı, ama katıldığımız diğer turnuvalarda da barajı aşamadık. Son Avrupa şampiyonası gibi büyük turnuvalara katılmadıkça adımızı duyuramayız. Bence en büyük patlamayı bu sene ülkemizde yapılan Avrupa şampiyonasında ikinci olan bayan takımımız yaptı. Bu çok önemli ama yetersiz.

Göllü, federasyonun bile bugüne kadar tutmadığı voleybol arşivini gösterd

A.Y. - Bundan sonra ne olur? Bu, taşları yerine oturmuş bir takım olarak çok başarılı oldu. Bundan sonra bu başarısını sürdürebilir mi?

C.G. - Bana göre çok zor. Çünkü dediğiniz gibi taşları yerine oturmuş bir takım ama 6 oyuncusu tam bir anlayış içinde olmasına rağmen 7'nci oyuncu yok. Avrupa şampiyonasında bir Natalia, bir Neslihan veya diğerleri şükürler olsun ki sakatlanmadılar, hastalanmadılar, 3 turnuvada da gayet başarılı oldular. Ya işler iyi gitmeseydi, 7'nci oyuncusu olmayan bir takım ne yapar?

A.Y. - Arkadan gelen yeni kuşak var mı ?

C.G. - Var tabii. Federasyonun planlaması içinde yeni kuşak var. Anadolu'da çok yetenekli çocuklar var. Bunlar kampa alınıyor, antrenörler bu çocukları eğitiyor. Ama bence bu da yeterli değil.

Cumhuriyet
İmtiyaz Sahibi: CUMHURİYET VAKFI adına İLHAN SELÇUK
6 MART 2004

A.Y.- Bugünkü bayan takımı daha kaç yıl dağılmadan oynar?

C.G.- Takım genç, Belki bir iki fire verir, ama bu kızlar 34-35 yaşına kadar oynayabilirler. Bayanların tek handikapı evlenip çoluk çocuğa karışması.

A.Y.- Türk voleyboluna yabancılar geldi. Bunlar ne getirdi?

C.G.- Biz Avrupa'ya açıldığımızda bir hayli zayıf kaldığımızı gördük. Yabancı takımlarda da yabancılar vardı. İlk yabancı voleybolcuyu Eczacıbaşı'ndayken ben getirmiştim. Örnek olsun diye bir Bulgar voleybolcu almıştık. Daha sonra da Şakir Bey'in muhalefetine rağmen yine Bulgaristan'dan bir bayan voleybolcu getirdik. Bizim "tek yabancı"lı takım örneğimizi gören diğer kulüpler ikinci, üçüncü yabancıyı da getirdiler.

Öyle yıllar geldi ki bizim olumlu sandığımız olay ters tepki yapmaya başladı. Sonra Türklerle evlendirilip oynatılanları da katarsak iş çığrından çıktı. Örneğin bir Emlakbank-Vakıfbank maçında 12 oyuncunun 9'u yabancıydı.

A.Y.- Bu Türkleştirme değil, sahte evliliklerle Türk vatandaşı olmaktı da, devlet bu yozlaşmaya göz yumdu o günlerde. Hatta bir kulübün çaycısı ile evlenip Türk vatandaşı olduktan sonra boşananları da gördük.

C.G. - İşin daha kötü tarafı da var. Yabancılar dolunca Türk voleybolcular takımlarda yer bulamaz oldu. 5 yabancının bir takımda oynadığını da ben biliyorum. Neticede şikâyetler arttı, yıllar sonra sahte evliliklere ve sahte vatandaşlığa son verildi.

A.Y.- Başka ülkelerde de başka numaralar oluyor Sayın Göllü.

C.G.- Hem de neler. Örneğin Doğu Bloku ülkelerde sporcuların belli bir yaşa gelmeden evlenmeleri bile yasaktı. Normal yollar değil bunlar. Ama bizim oyuncular genç. Altyapıdan gelenlere daha fazla itina etmek gerekiyor. Sporcuları elden kaçırmadan yavaş yavaş bir yenileşme sağlanabilir. Ben kötümser değilim. Ama mevcut elemanların yeterli olmadığını savunuyorum. Başarının devamından endişe duyuyorum.

A.Y. - 21 yıl Eczacıbaşı'nda çalıştıktan sonra "Yoruldum" diyerek kendi isteğinizle ayrıldınız. Sanırım herhangi başka bir neden yoktu. Ama voleyboldan uzak kalamadınız ve İzmir'e gittiniz, sonra Galatasaray'da çalıştınız, şimdi de Beşiktaş voleybol takımındasınız. Voleybol sevgisi sizin dinlenmenize izin vermiyor galiba. Voleybol sizin ruhunuza işlemiş hocam...

C.G. - Ben titiz bir antrenörüm. Her zaman en iyisini yapmak isterim. Ama Şakir (Eczacıbaşı) Bey benden de hırslı. Yoğun çalışmamdan dolayı gerçekten yorulmuş ve ilaçlarla ayakta kalabiliyordum. Sinir sistemim altüst olmuştu. 17'nci defa şampiyon olduğumuzda **"Gelecek sene de şampiyon olacağız, tamam mı"** demişti. Yani 170 defa da şampiyon olsanız 171'incisini ister Şakir Bey. Ben Eczacıbaşı'ndan ayrıldım, **"Voleybolu bıraktım"** dedim ama beni bırakmadılar. Voleybol benim yaşam biçimim.

A.Y. - Ne mutlu size hocam. Bugün de Beşiktaş voleybolunun başındasınız. Hedefiniz nedir?

C.G.- Her zamanki gibi. En iyi ve en üstte olmak.

A.Y. - Sayın Göllü, sohbetimize renk kattınız, teşekkür ederim. Voleybollu yaşamınızın devamını dilerim.

“Devlet var yönetim yok”

Voleybolün en büyük ismi olan Cengiz Gölü, Türk sporunun sorunlarını 35 yıl hiç kimseye anlatamadığından yakınarak ''Herşeyi devletten bekliyoruz. En büyük gereksinme bütçe ve de para oluyor. Bunu da devlet temin ediyor fakat yönetim yok ki... Yöneticilerimiz plan ve programsız. Spor teşkilatımızın yetiştirici kulüplere özendirici bir sistemi de yok. Kaç kulüp alt yapıya gerektiği gibi yöneliyor, parmakla sayacak kadar az. Bu nedenle 18 yaşına gelen sporcu parayı veren yere kaçıyor

Futbolun peşine düşmüşüz gidiyoruz. Diğer spor dalları gereken ilgiyi göremiyor. Ülkemiza geliyor bizimkiler onlara kanat açıyoruz. G.Saray 20 yıl aradan sonra final grubuna kalıyor ortada ne bir yetkili var, ne de bir kulüp yöneticisi. Öncelikle zihniyetler değişmeli, federasyonlar özerk olarak politikadan uzak tutulmalıdır

Tayfun Gündoğar

Sporun içinde 35 yıl..

Dile kolay..

Türk voleybolünün temel direği, ünlü ismi Cengiz Göllü, yıllardır çektiği ülserini, kronikleştirmiş durumda. Buna neden ne yediği yemekler, ne de içtiği çaylar..

Türk sporunun kötü yönetilmesi Göllü'yü yıkmaya yeterli oluyor..

Galatasaray'ın 20 yıl aradan sonra final grubuna çıkmasını alkışlayan, yöneticilerin vurdumduymazlığı karşısında yine mide krizleri tutan Cengiz Göllü, yaklaşık 35 yıldan bu yana anlattığı ancak dinletemediği sorunların, yeni dönemde çözüm bulması için dua ediyor.

Ve Göllü şunları söylüyor:

"Herkes futbolun peşine düşmüş gidiyor.. Dur diyecek kimse yok.. Bugüne kadar futbol Türk sporuna ne verebilmiş ki.. Varsa Rıdvan, yoksa Tanju.. Bizler ise ne yazık ki gereken ilgiyi göremiyoruz.

Ne yazık ki Türkiye'de herkes devletten bir şey bekliyor. Devlet ne yapsın para veriyor, olanak sağlıyor.. Bunu en iyi şekilde yönlendirecek yönetici, yönetim nerede?.. Kimse Devlet vermiyor diyemez ancak yönetim yok diyebilir ve doğrusu da budur. Plan ve programsız oluşumuzda tek suçlu yönetimlerdir, zihniyetler değişmedikçe Türk sporunda ilerlememiz mümkün değildir. Bu nedenle kendimizi Avrupa ülkeleriyle mukayese etmek zorundayız. Biz sadece düşünce olarak amatörüz. Örneğin profesyonel bir kadrosu olan Fransa'nın Cannes takımı bize karşı 11 sporcusunu da aynı şekilde kullandı, aralarında kesin bir farklılık yoktu. Bizde ise 7. adam bulundumu bayram yapıyoruz.

Rakibimiz idman için geldi 50 top istedi. Biz 15 tane verebildik daha sonra kendi imkanlarımızla diğer kulüplerden top temin etmeye çalıştık. Filelerimiz, oynanan zemin, tribünler ve tuvaletler bizim bu spor dalına karşı olan ilgisizliğimizi gösteriyordu. Halbuki biz gittiğimizde görmek istediğimiz güzellikler karşımıza çıkıyordu.

Spor teşkilatımızın özellikle yetiştirici kulüplere özendiricilik sistemini getirmesi gerekir. Kaç kulüp alt yapıya önem vermektedir. Bizim yetiştirdiğimiz gençler tam faydalanacağımız dönemde parayı bulunca hazır kulüpler tarafından kapılıyor.. Ülkesinde ekonomik kriz zorluğu çekenler ise kapımıza geliyorlar, bizde açıyoruz.

Federasyonların özerk olması halinde politikadan uzaklaşılacak, seçimde ise ekonomik yönden iyi durumda olanların gelmesiyle sporumuzda belirli bir kıpırdanış meydana gelecektir. Genel olarak özetlersek, devlet herşeyi ve özellikle parayı vermektedir ancak yönetim yoktur, plan ve program yoktur".

Hayattan kareler

Ağustostos 1968 Ankara
Yaz Turnuvası, emektarlar takımı.
Haluk Aykulu, Ender Kurt,
Aslan Üst, Selahattin Suman,
Cafer Aksakal, Cengiz Göllü,
Aktan Kıymaz, Tuncer Orhan.

30 Haziran 1977 Kulüpler toplantısı. Bülent Meriç, Reşit Yücesoy, Şeref Tunca, Mehmet Bengü, Oral Yılmaz, Aziz Yücegüney, Cengiz Göllü, Mehmet Kadiroğlu, Orhan Cürdaneli.

File kurmayan, top taşımayan antrenör olabilir mi?

1970 Burhan Felek Spor Salonu, Değer ile voleybolda uzun bir yolculuk.

10 Nisan 1976,
Uğur Acar ile Ümit'in nişan merasimi.

6 Ekim 1983,
Violet Pavli ile nikah masasında.

22 Ağustos 1984,
Altan Gökçay ile Filiz nikah masasında.

Ağustos 1985,
Şehnaz ile Kurtaran
nikah masasında.

Nalan ile Ali İsmet
nikah masasında.

16 Temmuz 1986,
Büyük Sürmeli Oteli.

Ülkü, Erdal, Hümeyra, Zeynep bağ keyfinde.

Temmuz 1988,
Bergama'da Erdal Önder'in bağ evi.

Yeşilyurt Spor Kulübünde.

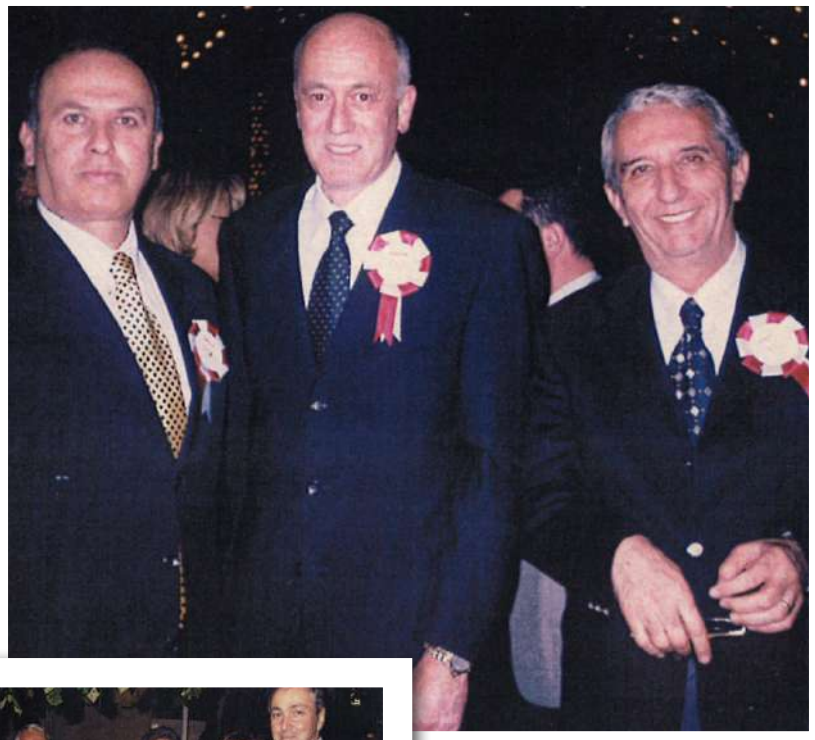

Deniz Esinduy,
Semih Oktay,
Cengiz Göllü.

3 Ekim 2001,
Özge ve Gökhan Edman evlilik töreni.

*Osman İdigut,
Enver Göçener,
Ayhan Demir,
Cengiz Göllü,
Sinan Erdem.*

*Değer, Zeynep,
Sinan abi,
Hümeyra, Cengiz.*

CENGİZ
Göllü
VOLEYBOL DÜNYASI

Kederli hafta

VOLEYBOLUMUZUN ve ülke sporunun çok değerli iki büyüğünü kaybetmenin büyük üzüntüsünü yaşıyoruz. 1957 yılında kurulan Voleybol Federasyonu'nun başkanlığını uzun yıllar yapan, bizim jenerasyonun sporcu ve antrenör iken liderliğini yapmış, ülkemizde voleybolun gelişip belirli seviyelere gelmesinde büyük katkısı bulunan Vahit Çolakoğlu ağabeyimiz bir süredir geçirmekte olduğu rahatsızlığı yenemeyerek hakkın rahmetine kavuştu. Ailesi ve camiaya başsağlığı diliyorum.

Ne acıdır ki, başsağlığı dilemek üzere sevgili Sinan ağabeyimizi aramak için telefona sarıldığımda bir aydır yurt dışında tedavi gördüğünü öğreniyorum ve 1 gün sonra ölüm haberi geliyor. Şok olmamak mümkün değil.

Sporumuzu yurt dışına, ülkemizi en büyük platformlara taşımış, koca bir ömrünü başarılı iş hayatı dışında sporumuzun yücelmesi için harcamış çok değerli bir yönetici. Kalkınma uğruna verdiği hizmet ve uğraşıları saymakla bitiremeyiz. Hakkında söylenecek çok, ancak Allah'ın takdiri karşısında yapılabilecek hiçbir şey yok. Tanrıdan rahmet, kederli ailesine ve camiamıza başsağlığı diliyorum.

24 Temmuz 2003

25 Mayıs 2004, Eczacıbaşı'nın bayan ve erkek emektarları, Şakir bey'in bahçe partisinde.

25 Mayıs 2004, Eczacıbaşı Spor Topluluğu, Şakir bey'in bahçe partisinde.

Levent kulüpte başkanlar ve eski sporcular.

Eczacıbaşı emektarları
Aylin, Sibel,
Selcan, Nalan.

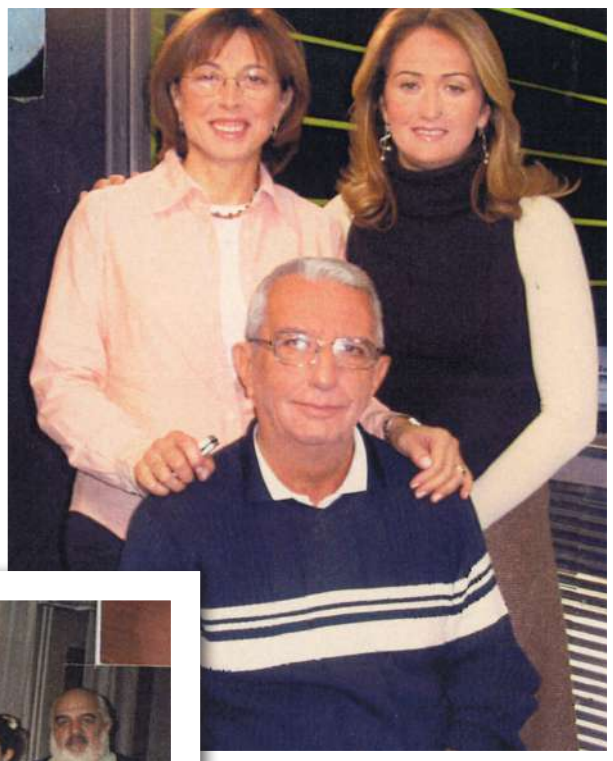

Evimizde
Şakir bey, Melih bey ve sporcular.

28 Temmuz 2008 Gülden'in düğünü, Cemile Sultan

16 Ekim 2010 Denizin düğünü, Çınar Oteli

Milli takım'ın eskimeyen emektarları Filiz, Meral, Deniz, Arzu, Cengiz Göllü, Selcan, Hülya, Şehnaz, Aylin, Nalan, Meral.

Kocaman bir voleybol tarihini paylaşan ikili.

21 Mayıs 2012 Olimpiyatlara katılan takımımız için verilen yemek.

Federasyon başkanları Haluk Aykulu, Özcan Mutlugil, Teoman Yazgan, Ahmet Gülüm, Erol Ünal Karabıyık.

Antrenörler Alper Erdoğuş, Mehmet Bedestenlioğlu, Reşat Yazıcıoğulları, Cengiz Göllü, Marco Motta.

2011, Arzu'nun voleybola veda günü, aile bir arada.

Bülent Eczacıbaşı ve Faruk Eczacıbaşı Arzu'ya ödül veriyor.

2011, Arzu'nun voleybola veda töreninde.

25 Mayıs 2012 Yılların eskitemediği antrenörler Altan, Gökhan, Hançer.

Eczacıbaşılı bayan sporcular Şükrü Yengil ve Mehmet Macunlar ile.

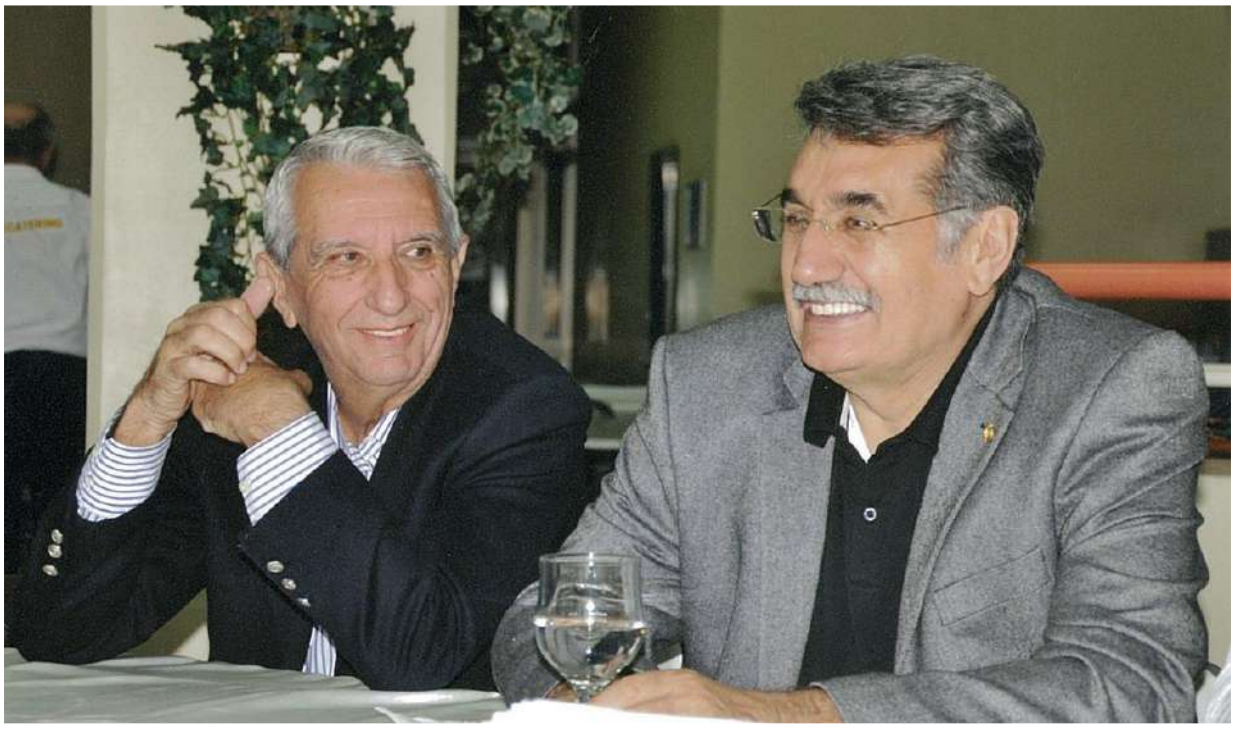

25 Mayıs 2012 Yılların eskitemediği antrenörler Altan, Gökhan, Hançer.

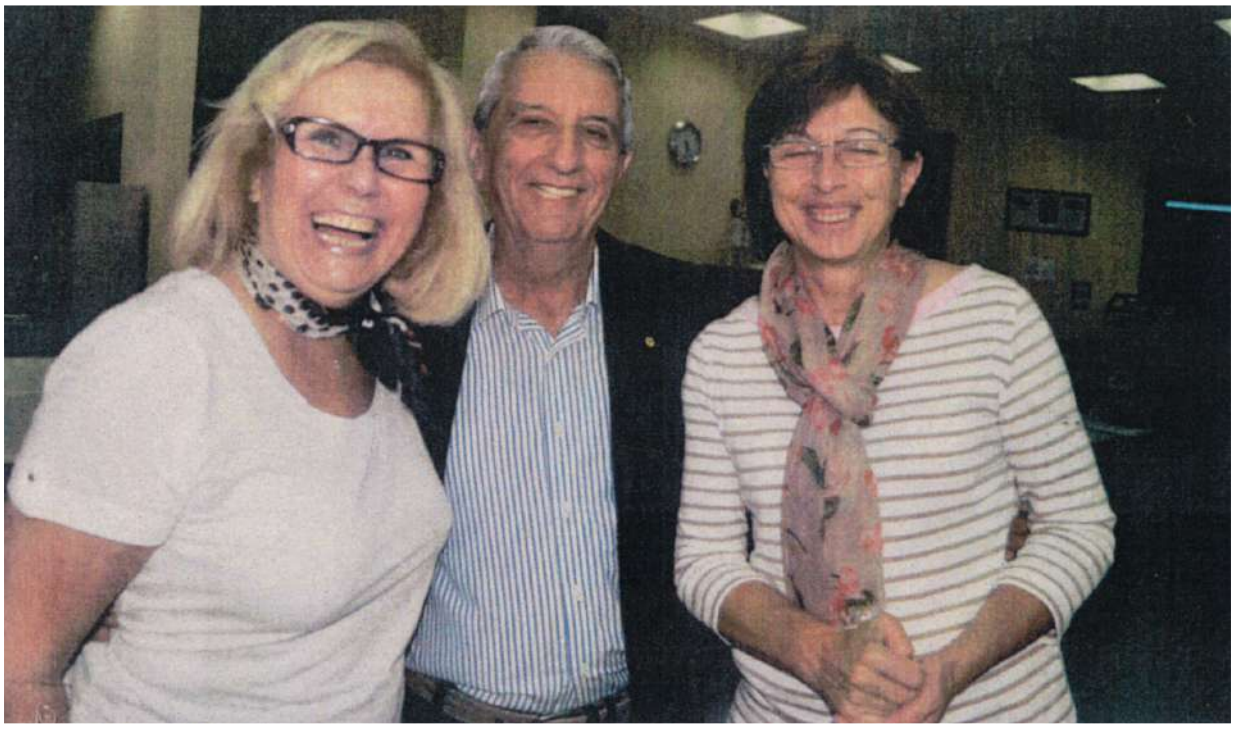

Toplantıda Şule, Sinem, Ebru, Gamze.

Hançer, Aylin, Şükrü, Lale.

Nereden Nereye...

Ülkemizin her zaman övünç duyacağı
ölümsüz eserleri var eden
Türkiye Voleybol Federasyon Başkanı
Sayın Erol Ünal Karabıyık'ın
voleybolumuza kattığı voleybol komplekslerinin
görüntü ve açılış tarihleri.

TÜRKİYE
VOLEYBOL FEDERASYONU
BAŞKANLIĞI

STARS
STARS
STARS

Eski milli takım oyuncuları bir arada.

14 Nisan 2010, 50.Yıl Voleybol Salonu

*Andre Meyer,
Ünal Karabıyık,
GSGM Mehmet Atalay,
Cengiz Göllü ve
İstanbul Gençlik Spor İl
Müdürü Tamer Taşpınar.*

9 Kasım 2010, Burhan Felek Spor Salonu

15 Haziran 2012, Atatürk Voleybol Salonu

Voleybol hayatımı kaptan Esra'ya plaket vererek noktalıyorum. (1955-2011)

14 Haziran 2013, Cengiz Göllü Voleybol Salonu temel atma töreni, Bursa.

14 Haziran 2013,
Bursa Cengiz Göllü
Salon açılışında;
Spor Bakanı Suat Kılıç,
Bursa Vali Yardımcısı,
VakıfBank Genel Müdürü
Nilüfer,
Bursa Belediye Başkanı
Mustafa Bozbey,
Türkiye Voleybol Fed. Bşk.
Özkan Mutlugil.

Güldeniz, Esra, Özge, Naz, Neriman, Eda, Meryem,
Gizem, Emre, Sibel, Bülent, Marco Aurelio Motta,

Özge, Polen, Ergül, Gözde, Neslihan, Büşra, Bahar, Alper, Yunus, Mesut, Gülden.

A Bayan 2012 Olimpiyat Oyunları Kadrosu
Teknik Kadro; Selcan Çağlar (Menajer), Marco Aurelio Motta (Antrenör), Alper Erdoğuş (Yrd. Antrenör), Bülent Güneş (Yrd. Antrenör), Sibel Kahyalıoğlu (Masör), Mesut Selami (Fizyoterapist), İbrahim Yanmış (Doktor), Yunus Öcal (İstatistik Antrenörü), Emre Karagöz (İstatistik Antrenörü).
Sporcular; Gülden Kayalar Kuzubaşıoğlu, Gizem Güreşen, Polen Uslupehlivan, Bahar Toksoy, Özge Kırdar Çemberci, Gözde Sonsırma, Naz Aydemir, Esra Gümüş, Neriman Özsoy, Eda Erdem, Neslihan Darnel, Büşra Cansu.

Bayan Milli Takımlar Koordinatörlüğü görevini 2011 yılına kadar sürdürdüm. Voleybol hayatıma da o yıl, milli takım kaptanı Esra Gümüş'e ödül ver ererek noktaladım.

Geriye dönüp baktığımda, Sirkeci'de o zamanın kamp yaptığımız ilkel otellerinden 4-5 yıldızlı otellere geçtiğimizi görüyorum.

Duvardan duvara astığımız fileli antrenman salonlarından, 7-8 kişilik dünya şampiyonlarının organize edildiği salonlara geçtik. Bir yardımcı antrenörü dahi milli müsabakalara götüremezken, artık doktorları, kondisyonerleri, masörleri, istatistikçileri, menajerleri, saha çalıştırıcıları bulunan ekipleri götürüyoruz.Top, malzeme, giysi, ayakkabı sıkıntısı çektiğimiz günlerden, 50 topla çalışabilen sayısız spor giysileriyle donatılmış takımlara döndük. Haftada 2-3 gün ancak bir buçuk saat antrenman yapabilme imkanından, modern tesislerede günde 5-6 saat kondisyon ve teknik çalışma yapabilir duruma geldik.

Düzenli beslenmenin gerekliliğini, eskiye göre çok farklı şekilde yerine getirir olduk. Yaşım tuttuğu halde genç milli takım olmaması nedeniyle milli takımda oynayamazken, 14-15 yaşındaki voleybolcuları dünyanın en uzak ülkelerine müsabaka yapmaya yollar olduk. Yılda 3-4 milli müsabaka oynarken, A takımlara 30-40 maç oynayabilme imkanına kavuştuk. 1997'li yıllarda kuvvetli dediğimiz takımlardan maç başına toplam 5-6 sayı alabilirken bu takımların tümünü aldığımıza, dünya ve olimpiyat şampiyonlarını yenebilir hale geldiğimize göre çok iş başarmışız demektir.

Voleybolumuz başladığı noktadan yukarıda bir bölümünü aktarmaya çalıştığım imkanlara kavuştuysa, bunda federasyon başkanları, yöneticiler, kulüp yönetimleri, antrenörler, hakemler, sporclar, voleybola gönül vermiş basın mensupları, vefakar aile ve seyircilerin katkıları büyüktür. 8 Mayıs 2011 günü 56 yıl süren voleybol hayatımı noktalarken, yıldız kız milli takımımızın avrupa şampiyonluğu ile beni uğurlaması ayrı bir mutluluk kaynağı oldu. Hep birlikte var ettiğimiz bu değerin kıymetini bilelim.

Önsözde de belirttiğim gibi büyük bölümü voleybolla geçen hayatımın, dökümanlar itibariyle belki onda birini özenle seçerek doğru tarihler, sonuçlar ve kadrolarla vermeye, voleybolumuzun nereden nereye geldiğini anlatmaya çalıştım. Detaylı belgesel hazırlamak gerçekten zormuş.

Hatalarım olduysa affola...

Cengiz GÖLLÜ

